

**Universitat
Pompeu Fabra**
Barcelona

**La construcció del relat alemany
sobre el procés català.
Anàlisi de l'agenda, dels frames i del discurs
per part dels mitjans de comunicació escrits
d'Alemanya, 2010-2015.**

Inauguraldissertation

zur Erlangung des Grades eines Doktors der Philosophie

im Fachbereich Neuere Philologien (10)

der Johann Wolfgang Goethe-Universität

zu Frankfurt am Main

vorgelegt von

Rosa de les Neus Marco-Palau

Aus Tarragona (Katalonien)

2018

(Einreichungsjahr)

2019

(Erscheinungsjahr)

Cotutelle mit der Universität Pompeu Fabra (Barcelona)

1. Gutachter: Prof. Dr. Tilbert Stegmann
2. Gutachter: Prof. Dr. Josep Gifreu Pinsach

Tag der Promotion: 29.11.2018

D-30

Al Vasyl i a la Rosa de les Neus.

A la Rosa de les Neus, al Francesc i al Francesc.

AGRAÏMENTS

En l'elaboració d'aquesta tesi doctoral en cotutela he tingut la gran sort de comptar amb el suport de moltes persones, familiars, amics i companys professors.

En la direcció de la tesi voldria agrair l'acurada direcció i l'atenta dedicació del meu director de tesi a la Universitat Pompeu Fabra, el professor Josep Gifreu. El seu guiatge orientador i enriquidor ha estat cabdal per a la concreció, l'enfocament i el bon desenvolupament de la recerca doctoral. També voldria agrair al meu director de tesi a la Goethe-Universität Frankfurt, el professor Tilbert Stegmann, els seus consells i reflexions que a través de les converses mantingudes han ajudat en el procés d'elaboració de la tesi. Ha estat un privilegi desenvolupar la meva trajectòria com a investigadora al costat de tots dos.

Aquesta recerca doctoral ha comptat amb el finançament de la beca Personal Investigador Predoctoral en Formació (PIPF) del departament de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra, i de la beca de Formació del Professorat Universitari (FPU) del Ministeri d'Educació. A més de diversos ajuts COFRE del departament de Comunicació.

Voldria agrair als professors Heike Zimmermann-Timm, Helmut Brentel, Ingrid Miethe i Michael Röder la seva acollida a la Goethe-Universität Frankfurt, així com el seu mestratge i aportacions a la recerca. També agraeixo a la Goethe Graduate Academy (GRADE) les excel·lents iniciatives que ofereixen per acompanyar el procés d'investigació doctoral, i especialment en metodologia, bones praxis científiques i suport a la recerca.

Agraeixo a en Miquel Rodrigo haver-me donat la benvinguda a la Unitat de Recerca en Comunicació Audiovisual (UNICA). Als companys professors que s'han interessat per la meva recerca i amb els que hem intercanviat punts de vista: Josep Maria Casassús, Sergi Cortiñas, Salvador Alsius, Joan Corbella, Jordi Pericot, Jordi Berrio, Pilar Medina, Frederic Guerrero, Irene Da Rocha, Rafa Pedraza i Reinald Besalú. Als professors Carles Pont i Cristina Perales pel fet d'haver pensat en mi per participar en el projecte de recerca en premsa internacional com a analista dels mitjans alemanys. També agraeixo al professor Rafael Xambó haver estat el meu mentor imprescindible a la Universitat de València.

Al professor Jaume Guillaumet agraeixo haver-me possibilitat participar a les dues setmanes de Seminaris de comunicació amb professors i estudiants de l'Annenberg School of

Communication de la Universitat de Pennsilvania dels Estats Units. I en especial als professors Elihu Katz, Barbie Zelizer i Antonio Monegal, per il·lustrar-nos. Al professor David Caminada agraeixo haver-me donat l'oportunitat de formar part del curs *Journalism today: new frontiers, new practices* amb professors i companys de la Universitat de la Sorbonne de París 8, de la Universitat de Westminster a Anglaterra, i de la Universitat Babes Bolyai a Romania. A més, per tot el que vam aprendre plegats durant les setmanes a la Bretanya, voldria esmentar els professors Jacques Guyot, Anthony Mc Nicolas, Andreea Mogos i Roger Cassany.

També voldria recordar els professors amb els que he compartit docència i amb els que he après a gestionar el dia a dia de les classes en els graus de Publicitat i Relacions Públiques, Comunicació Audiovisual i Periodisme: en Josep Fernández-Cavia, en Manel Palencia-Lefler, en Manel Jiménez i en Javier Díaz-Noci. A la secretaria de Comunicació i al servei d'innovació CLICK de la UPF agraeixo les eficients gestions, i els seminaris i cursos que he pogut fer i en especial el programa de Formació en Docència Universitària. A més, voldria recordar la secretaria de doctorat del Fachbereich 10 de la Goethe-Universität Frankfurt, pels contactes constants de gestions burocràtiques. I, a més, voldria donar les gràcies a tots aquells que m'han donat suport, en les diverses Universitats, d'una manera o altra.

A en Thomas Urban, la Marie Kapretz, n'Albert Royo i en Jordi Solé, agraeixo la seva disponibilitat, proximitat i sinceritat en les entrevistes, que m'han ajudat a completar i contrastar la recerca. A en Vasyl, la Natalia, en Magnus, la Thea, en Kay, en Karsten i en Jan per haver-se prestat amablement a exercir de fugaços analistes germanòfons. El seu entusiasme i la seva predisposició han estat importants per provar i confirmar la fiabilitat de la metodologia de la recerca. Als companys de despatx i de doctorat per les estones compartides, i als meus amics, per tant bons moments i vivències d'aquests anys.

I finalment vull fer un agraïment ben intens a la meva família. Als meus pares i germà, Rosa de les Neus, Francesc i Francesc, per tants anys imprescindibles plegats i per tot el seu gran suport. A la Rosa de les Neus, per la seva felicitat i el regal de la seva companyia meravellosa. I particularment m'agradaria agrair a en Vasyl tots aquests anys de complicitat, i el seu suport extraordinari, generós i incondicional.

RESUM

Aquesta tesi doctoral estudia la construcció de la notícia sobre esdeveniments del procés polític català en els mitjans de comunicació escrits alemanys. El període d'anàlisi s'estén del 2010 al 2015, quan el procés ha passat de la societat civil a l'agenda política catalana i s'ha internacionalitzat. En aquest context, l'opinió publicada alemanya es considera un referent.

La tesi analitza dotze fets clau a partir d'una doble metodologia, quantitativa i qualitativa. Es duu a terme una anàlisi d'Agenda i de Frames, també s'aplica una Anàlisi del Discurs i es complementa la recerca amb entrevistes a periodistes i polítics. La metodologia ha estat provada i validada per set analistes germanòfons.

Els resultats de la recerca, exposats a més en quaranta-nou taules i figures, mostren l'establiment de l'agenda i els enquadraments dels temes i actors del procés català, la relació entre discurs, poder i legitimació, així com la construcció de l'opinió publicada alemanya.

ABSTRACT (DEUTSCH)

Diese Dissertation untersucht die Konstruktion von Nachrichten über Ereignisse im katalanischen politischen Prozess in den deutschen schriftlichen Medien. Der Zeitraum der Analyse erstreckt sich von 2010 bis 2015, als der Prozess von der Zivilgesellschaft auf die politische Agenda Kataloniens übergang und internationalisiert wurde. In diesem Zusammenhang gilt die deutsche veröffentlichte Meinung als Referent.

Die Arbeit analysiert zwölf Schlüsselfaktoren auf der Basis einer dualen Methodik, quantitativ und qualitativ. Eine Analyse von Agenda und Frames wird durchgeführt, Sprachanalyse wird ebenfalls angewendet und die Recherche wird durch Interviews mit Journalisten und Politikern ergänzt. Die Methodik wurde von sieben deutschsprachigen Analysten getestet und validiert.

Die Ergebnisse der Forschungen, die auch in 49 Tabellen und Abbildungen gezeigt werden, zeigen die Etablierung der Agenda und der Rahmen der Themen und Akteure des katalanischen Prozesses, die Beziehung zwischen Diskurs, Macht und Legitimität sowie die Konstruktion der deutschen öffentlichen Meinung in den Printmedien.

ABSTRACT (ENGLISH)

This doctoral thesis studies the construction of the news about events in the Catalan political process in the German written media. The period of analysis is extended from 2010 to 2015, when the process has gone from civil society to the Catalan political agenda and has been internationalized. In this context, the German published opinion is considered a referent.

The thesis analyzes twelve key facts based on a dual methodology, quantitative and qualitative. An analysis of Agenda and Frames is carried out, Discourse Analysis is also applied and research is complemented with interviews with journalists and politicians. The methodology has been tested and validated by seven German-speaking analysts.

The results of the research, also exhibited in forty-nine tables and figures, show the establishment of the agenda and the framing of the themes and actors of the Catalan process, the relationship between discourse, power and legitimacy, as well as the construction of the German published opinion.

TAULA DE CONTINGUTS

AGRAÏMENTS	V
RESUM	1
ABSTRACT (DEUTSCH)	3
ABSTRACT (ENGLISCH)	5
TAULA DE CONTINGUTS	7
LLISTAT DE FIGURES I TAULES	13
INTRODUCCIÓ	19
CAPÍTOL 1: LA RECERCA I EL SEU CONTEXT	23
1.1 El Procés català	25
1.2 Fets destacats del Procés català: 2010-2015	29
1.2.1 Introducció.....	29
1.2.2 Contextualització dels fets destacats.....	30
1.2.2.1. 10J2010: La manifestació a favor de l'Estatut del 10 de juliol de 2010.....	30
1.2.2.2. 28N2010: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 28 de novembre de 2010.....	31
1.2.2.3. 11S2012: La manifestació multitudinària de l'11 de Setembre de 2012.	31
1.2.2.4. 25N2012: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012.....	32
1.2.2.5. 11S2013: La Via Catalana de l'11 de Setembre de 2013.....	33
1.2.2.6. 12D2013: 12 de desembre de 2013, l'anunci d'una Consulta per al 2014.	33
1.2.2.7. 25M2014: Les Eleccions Europees del 25 de maig de 2014.	34
1.2.2.8. 11S2014: La Diada de l'11 de Setembre de 2014.	34
1.2.2.9. 9N2014: El procés participatiu del 9 de Novembre de 2014.	35
1.2.2.10. 11S2015: La Diada de l'11 de Setembre de 2015.	35
1.2.2.11. 27S2015: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre de 2015.....	36
1.2.2.12. 20D2015: Les Eleccions Generals del 20 de desembre de 2015.....	37
1.3 El context internacional i el focus en Alemanya	39
1.3.1 Política europea: Els nous estats.....	39
1.3.2 Europeisme vs. euroescepticisme	40
1.3.3 Debats polítics Catalunya - Unió Europea.	41
1.3.4 Debats econòmics Catalunya - Unió Europea.	42
1.3.5 El focus en Alemanya	43
1.4 La recerca: Interès, objectius i hipòtesis	45
1.4.1 Problema i interès de la recerca.....	45
1.4.2 Objecte i objectius de la recerca.....	46
1.4.3 Hipòtesis de la recerca	48

CAPÍTOL 2: PERIODISME POLÍTIC INTERNATIONAL, MITJANS DE COMUNICACIÓ I CORRESPONSALS..... 53

2.1 Mèdia, política i notícies internacionals.....	53
2.1.1 El periodisme polític i la mediatització.....	55
2.1.2 Gate keeping i corresponsalies	58
2.2 Desenvolupament dels mitjans de comunicació alemanys i dels corresponsals.	61
2.2.1 La premsa alemanya	61
2.2.2 <i>Süddeutsche Zeitung</i>	63
2.2.3 <i>Frankfurter Allgemeine Zeitung</i>	65
2.2.4 <i>Die Welt</i>	67
2.2.5 <i>Der Spiegel</i>	69

CAPÍTOL 3: EL PAPER DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ EN LA CREACIÓ D'AGENDA, DE MARCS DE REFERÈNCIA I DE DISCURS..... 73

3.1 Aproximació a les diferents teories sobre el paper dels mitjans de comunicació en la construcció de la realitat.	75
3.1.1 Les teories de l'Agenda Building i Setting, del Framing i del Priming.....	75
3.1.2 L'Anàlisi (Crítica) del Discurs.	80
3.2 Anàlisi de recerques en agenda, framing i discurs en premsa a mode de contextualització.....	87

CAPÍTOL 4: METODOLOGIA DE L'ANÀLISI..... 91

4.1 La mostra d'anàlisi, la seqüència temporal i el contingut.....	93
4.1.1 Selecció de capçaleres	93
4.1.2 Selecció de dates	98
4.1.3 Selecció del contingut.....	99
4.2 Anàlisi estructural i discursiva: Agenda, Framing i discurs	101
4.3 Prova fiabilitat de la metodologia	111
4.4 Entrevistes	121
4.4.1 Corresponsals alemanys.....	121
4.4.2 Delegada de la Generalitat a Alemanya	124
4.4.3 Secretari general de Diplocat	125
4.4.4 Exsecretari general d'Afers Exteriors de la Generalitat.....	127

CAPÍTOL 5: ELS RESULTATS DE L'ANÀLISI D'AGENDA SETTING I DE FRAMING..... 131

5.1 Quantitat d'articles per esdeveniment i mitjà	133
5.3 Posició dels articles per mitjà i període.....	143
5.4 Tema principal i frame associat segons mitjà	151
5.5 Tema secundari i frame associat segons mitjà	155
5.6 Autors: frames que utilitzen en els temes principals	161
5.7 Autors: frames que utilitzen en els temes secundaris	167

5.8 Rànquing d'autors i ús de frames negatius.....	171
5.9 Rànquing d'autors amb un mínim de cinc articles publicats i ús de frames negatius	173
5.10 Autors, temes i frames	175
5.11 Frames aplicats als actors segons diari	185
5.12 Rànquing d'actors associats a frames negatius.....	189
5.13 Rànquing d'actors, amb un mínim de cinc aparicions, associats a frames negatius	191
5.14 Actors segons la quantitat d'aparicions	193
5.15 Citacions de Diaris de Madrid i de Barcelona per període i mitjà.....	195
5.16 Frame dels títols segons autors i mitjans	199
5.17 Frame dels títols segons període.....	203
5.18 Acompanyament gràfic	205
5.19 Lloc de redacció dels articles.....	209
5.20 Tipus d'articles per mitjà de comunicació	213
5.21 Seccions on s'han publicat els articles, classificat per mitjà de comunicació.....	215
<i>CAPÍTOL 6: ELS RESULTATS DE L'ANÀLISI DEL DISCURS.....</i>	<i>217</i>
6.1 Recompte d'arguments totals i per categories, per fet i mitjà.....	219
6.2 Arguments totals segons categoria	229
6.3 Tipus i quantitat d'arguments segons mitjà de comunicació	231
6.4 Resultats de les categories d'arguments, amb exemples	233
6.4.1 Arguments legitimadors per categoria	233
6.4.1.1 Exemples d'arguments polítics legitimadors de la independència.....	233
6.4.1.2 Exemples d'arguments econòmics legitimadors de la independència.....	234
6.4.1.3 Exemples d'arguments d'internacional legitimadors de la independència.....	236
6.4.1.4 Exemples d'arguments qualificatius legitimadors de la independència	237
6.4.1.5 Exemples d'Altres arguments legitimadors de la independència.....	238
6.4.2 Arguments deslegitimadors per categoria	238
6.4.2.1 Exemples d'arguments polítics deslegitimadors de la independència.....	238
6.4.2.2 Exemples d'arguments econòmics deslegitimadors de la independència.....	239
6.4.2.3 Exemples d'arguments d'internacional deslegitimadors de la independència.....	241
6.4.2.4 Exemples d'arguments qualificatius deslegitimadors de la independència	242
6.4.2.5 Exemples d'altres arguments deslegitimadors de la independència.....	244
<i>CAPÍTOL 7: CONCLUSIONS.....</i>	<i>247</i>
7.1. Les hipòtesis i els resultats.....	249
7.1.1 Represa de les hipòtesis	249
7.1.2 Hipòtesi 1. Agenda: quantitat, extensió i posició dels articles.....	252
7.1.2.1 A mesura que avança el Procés hi ha més articles que en parlen?	252
7.1.2.2 Hi ha més articles publicats per Eleccions i 9N que pels 11 de Setembre o altres dates?255	

7.1.2.3 Els diaris que més han publicat són FAZ i SZ?	256
Els que menys DS <i>p</i> i DW? Tenint en compte que DS <i>p</i> és un setmanari, DW ha publicat molts menys articles proporcionalment que la resta?	256
7.1.2.4 L'extensió dels articles augmenta a mesura que avança el Procés?	256
7.1.2.5 Els articles passen a una posició més destacada a mesura que avança el Procés?	257
7.1.3 Hipòtesi 2. Temes i frames	258
7.1.3.1 Els temes principals són de Política catalana?.....	258
7.1.3.2 Política catalana, Economia catalana i Internacional s'enquadren amb frames negatius (-1 o -2)?.....	259
7.1.3.3 Política espanyola, Economia espanyola i Altres temes s'enquadren amb frames neutres (0)?.....	259
7.1.3.4 Els temes secundaris més presents són Política espanyola, Economia catalana i Internacional?	260
7.1.3.5 No hi ha gairebé cap frame positiu (1 o 2)?	262
7.1.3.6 En els articles de periodistes alemanys hi ha més frames negatius que en els d'agències, que són neutres?.....	263
7.1.4 Hipòtesi 3. Actors i frames associats	268
7.1.4.1 Frames associats als actors independentistes i unionistes.	268
7.1.4.2 Hi ha pocs actors amb frames positius (1 o 2), però els que hi ha són unionistes?.....	269
7.1.4.3 Als actors Internacional o No posicionats se'ls associa un frame neutre (0)?	270
7.1.4.4 Hi ha una presència equilibrada d'actors independentistes i unionistes?	271
7.1.4.5 Els diaris citats són majoritàriament diaris amb seu a Madrid?.....	272
7.1.5 Hipòtesi 4. Titulació i frames	273
7.1.5.1 Diferències d'enquadrament en títols entre periodistes alemanys i agències.	273
7.1.5.2 Diferències d'enquadrament en títols entre diaris amb seu a Madrid, internacionals, Redacció i Altres.....	274
7.1.5.3 Hi ha algun/s diari/s amb títols-subtítols més negatius que d'altres?.....	275
7.1.5.4 Els títols-subtítols s'enquadrarien d'una manera més negativa a mesura que avança el Procés?	275
7.1.6 Hipòtesi 5. Agenda: Acompanyament gràfic, redacció, tipus d'article i secció.	278
7.1.6.1 Quins períodes inclouen més acompanyament gràfic?	278
7.1.6.2 La majoria d'articles tenen com a redacció Madrid o el propi diari, i pocs tenen Barcelona?.....	279
7.1.6.3 Nombre i tipus d'articles informatius vs. opinatius.	280
7.1.6.4 Seccions on s'ubiquen els articles	281
7.1.7 Hipòtesi 6. Arguments.	281
7.1.7.1 En total hi ha més arguments deslegitimadors que legitimadors?.....	281
7.1.7.2 Ús dels arguments segons el mitjà de comunicació	282
7.1.7.3 Períodes amb més arguments i amb narrativa legitimadora o deslegitimadora	284
7.1.7.4 Els arguments més presents són els polítics i econòmics, i són els més deslegitimadors?	285
7.1.7.5 Publicació de discurs deslegitimador segons els mitjans de comunicació.....	286
7.1.7.6 Discurs argumentatiu legitimador o deslegitimadors segons la temàtica tractada	287
7.2 Resultats i Conclusions de les entrevistes	293
7.2.1 Resultat entrevista als corresponsals.....	293
7.2.2 Resultat entrevista a la Delegada de la Generalitat a Alemanya, Marie Kapretz	295
7.2.3 Resultat entrevista al secretari general de Diplocat, Albert Royo	296
7.2.4 Resultat entrevista a l'ex secretari general d'Afers Exteriors i eurodiputat, Jordi Solé.....	297
7.2.5 Conclusions de les entrevistes	299

<i>EPÍLEG</i>	305
Consideracions finals i noves perspectives de recerca	307
<i>REFERÈNCIES</i>	311

LLISTAT DE FIGURES I TAULES

FIGURES

Figura 1 "Frames aplicats als temes. Article 1."	116
Figura 2 "Frames aplicats als temes. Article 2"	117
Figura 3 "Frames aplicats als temes. Article 3"	118
Figura 4 "Frames aplicats als temes. Article 4"	119
Figura 5 "Frames aplicats als temes. Article 5"	120
Figura 6 "Quantitat d'articles per esdeveniment i mitjà"	136
Figura 7 "Extensió A: % dels articles amb l'extensió entre pàgina sencera o 1/2 pàgina"	141
Figura 8 "Extensió B: % dels articles amb l'extensió entre pàgina sencera o 1/3 pàgina"	142
Figura 9 "Posició A: % dels articles de pàgina sencera"	147
Figura 10 "Posició B: % dels articles de pàgina sencera o posició superior de pàgina"	148
Figura 11 "Posició C: % dels articles on-line"	149
Figura 12 "Tema principal: % dels articles amb frame negatiu (-2, -1)"	154
Figura 13 "Tema secundari: % dels articles amb frame negatiu (-2, -1)"	159
Figura 14 "% dels articles amb frame negatiu al tema principal segons autoria"	164
Figura 15 "% dels articles amb frame negatiu al tema secundari segons autoria"	169
Figura 16 "% d'actors associats a frames negatius"	187
Figura 17 "% dels títols dels articles amb frame negatiu -1, -2, segons autor"	202
Figura 18 "Arguments totals segons categoria"	229
Figura 19 "Tipus i quantitat d'arguments segons mitjà de comunicació"	231

TAULES

Taula 1 “Nombre d’articles per esdeveniment i mitjà” _____	133
Taula 2 “Extensió dels articles per mitjà i període: Der Spiegel” _____	137
Taula 3 “Extensió dels articles per mitjà i període: Die Welt” _____	138
Taula 4 “Extensió dels articles per mitjà i període: Frankfurter Allgemeine Zeitung”	139
Taula 5 “Extensió dels articles per mitjà i període: Süddeutsche Zeitung” _____	139
Taula 6 “Extensió dels articles per mitjà i període: Resultats totals” _____	140
Taula 7 “Posició dels articles per mitjà i període: Der Spiegel” _____	143
Taula 8 “Posició dels articles per mitjà i període: Die Welt” _____	144
Taula 9 “Posició dels articles per mitjà i període: Frankfurter Allgemeine Zeitung”	144
Taula 10 “Posició dels articles per mitjà i període: Süddeutsche Zeitung” _____	145
Taula 11 “Posició dels articles per mitjà i període: resultats totals” _____	146
Taula 12 “Tema principal i frame associat segons mitjà” _____	151
Taula 13 “Tema secundari i frame associat segons mitjà” _____	155
Taula 14 “Autors: frames que utilitzen en els temes principals” _____	161
Taula 15 “Autors: frames que utilitzen en els temes secundaris” _____	167
Taula 16 “Rànquing d'autors i ús de frames negatiu” _____	171
Taula 17 “Rànquing d'autors amb un mínim de cinc articles publicats i ús de frames negatiu” _____	173
Taula 18 “Autors, temes i frames” _____	175
Taula 19 “Frames aplicats als actors segons diari” _____	185
Taula 20 “Rànquing d'actors associats a frames negatiu” _____	189
Taula 21 “Rànquing d'actors, amb un mínim de cinc aparicions, associats a frames negatiu” _____	191
Taula 22 “Actors segons la quantitat d’aparicions” _____	193
Taula 23 “Citacions de Diaris de Madrid i de Barcelona per període i mitjà” _____	195

Taula 24 “Frame dels títols segons autors i mitjans” _____	199
Taula 25 “Frame dels títols segons període” _____	203
Taula 26 “Acompanyament gràfic” _____	205
Taula 27 “Lloc de redacció dels articles” _____	209
Taula 28 “Tipus d’articles per mitjà de comunicació” _____	213
Taula 29 “Seccions on s’han publicat els articles, classificat per mitjà de comunicació” _____	215
Taula 30 “Recompte d’arguments totals i per categories, per fet i mitjà” _____	219

INTRODUCCIÓ

Aquesta recerca doctoral té per objectiu realitzar una anàlisi de la cobertura mediàtica del Procés polític català en la premsa alemanya durant el període 2010-2015.

La tria de la premsa alemanya per a l'estudi compleix dues finalitats. D'una banda, la premsa és considerada el mitjà de comunicació que pot marcar l'agenda pública, o almenys publicada, d'una manera més evident, i que pot, per tant, establir les temàtiques considerades rellevants en una societat. A més, la premsa és el mitjà que compta amb més credibilitat per part del públic, i concretament la premsa d'elit escollida per a la recerca és la llegida per les altes esferes polítiques i econòmiques, pels centres de decisió. D'altra banda, s'ha escollit la premsa d'Alemanya, ja que el país germànic és el pol polític i econòmic d'Europa i un dels països més influents del món. Per aquest motiu, l'opinió publicada alemanya es considera rellevant, ja que segons com es construeixi la notícia, la informació i les opinions sobre els esdeveniments que han tingut lloc a Catalunya en el marc del Procés català seran transmeses més aviat des d'un posicionament polític neutre, unionista o sobiranista.

La tesi doctoral està estructurada en sis capítols, més un setè de Referències i un vuitè d'Annexos. En el primer capítol es realitza una presentació de l'estat de la qüestió del Procés català, fent-ne un repàs històric, una exposició detallada dels diversos fets destacats succeïts entre els anys 2010 i 2015, així com una explicació del context internacional i europeu, i concretament d'Alemanya. Es tracta la formació dels nous estats a Europa a finals del segle XX, de les posicions europeïstes i euroescèptiques en relació amb la pertinença a la Unió Europea, s'exposen els debats polítics i econòmics existents en correspondència amb l'encaix de Catalunya a la Unió Europea, i s'explica el motiu de la tria d'Alemanya com a país per a l'anàlisi de premsa. A més, en el mateix capítol es tracta l'interès i la rellevància de la recerca, l'objecte i els objectius que té i es formulen els blocs d'hipòtesis que es desenvoluparan, provaran o refutaran els resultats obtinguts.

El segon capítol tracta del periodisme polític internacional, dels corresponents i la teoria del Gate keeping , així com es presenten els mitjans de comunicació escrits analitzats en la recerca. En el tercer capítol s'aborda el marc teòric, pròpiament, on s'exposa el paper dels mitjans de comunicació en relació a les teories de l'Agenda Setting, el Framing i el Priming, com també de l'Anàlisi Crítica del Discurs. A més, també es contextualitza aquesta recerca amb d'altres de similars.

En el quart capítol s'exposa el marc metodològic, concretament en els vessants de construcció de la notícia, establiment de l'agenda, enquadraments utilitzats, i arguments i discurs present en els articles. També s'hi explica el mètode de prova i fiabilitat de les anàlisis, així com es presenten les entrevistes a periodistes i polítics, entrevistes que complementen la metodologia qualitativa. En el cinquè capítol s'exposen els resultats de les anàlisis i de les entrevistes. En el sisè capítol s'elaboren les conclusions, on es reprenen les hipòtesis i s'interpreten els resultats per tal d'observar si validen o refuten cada hipòtesi, s'interpreten els resultats de les entrevistes i es finalitza amb unes consideracions finals.

La recerca té un punt d'inflexió important en l'aplicació de la metodologia quantitativa i qualitativa. D'una banda, per a la quantitativa destaca l'èmfasi en els mètodes d'estadística descriptiva que s'han utilitzat en les anàlisis i en la presentació de resultats. D'aquesta manera, es vol aportar un equilibri entre la diversitat de variables analitzades i la visualització pràctica de la quantitat de resultats obtinguts en la base de dades. Aquesta finalitat comporta que s'hagin produït un gran nombre de figures i taules, fins a quaranta-nou, per exposar els resultats.

D'altra banda, per a la metodologia qualitativa, s'ha volgut assolir un alt grau de fiabilitat científica; així, per confirmar la proposta metodològica s'ha realitzat una prova entre set informants germanòfons, els resultats de la qual confirmen la metodologia d'aquesta recerca. Amb la mateixa voluntat d'assolir un alt nivell de validesa i utilitat del treball científic, s'ha volgut complementar les valoracions de les posicions dels mitjans davant diverses variables qualitatives, amb entrevistes a corresponents i a actors polítics rellevants en matèria d'internacionalització del Procés català, per contrastar la tasca desenvolupada per ells amb la construcció de la notícia que se'n deriva per part dels periodistes. I també per complementar la recerca amb valoracions de l'estat de l'opinió publicada alemanya per part d'aquests actors polítics.

CAPÍTOL 1: LA RECERCA I EL SEU CONTEXT

1.1 El Procés català

El concepte de Procés polític català és un terme encunyat des de Catalunya per anomenar el seguit d'esdeveniments i accions que es duen a terme i que han tingut lloc al Principat des del 2006. El Procés ha suposat una conscienciació i mobilització de la població catalana i té per objectiu fer que Catalunya esdevingui un nou estat, un país independent. Així, el Procés polític català agrupa tots els esdeveniments i fets clau que es troben en aquesta direcció, i pot incloure tant manifestacions, mobilitzacions, eleccions, consultes, acords polítics i declaracions institucionals.

La data del 2006 es podria haver considerat com a inicial perquè és l'any de la manifestació "Som una nació. Nosaltres decidim", el 18 de febrer del 2006 a Barcelona, que defensava el text íntegre de la proposta de Nou Estatut d'Autonomia de Catalunya; també és l'any del Referèndum d'un Estatut prèviament modificat pel Congrés i pel Senat. Així, els debats al voltant de les modificacions de l'Estatut i la mobilització social i cívica de suport del text inicial que se'n va derivar va suposar una conscienciació política per part de bona part de la població, que es va traduir en l'inici dels fets que desencadenen el Procés polític posterior. Aquests fets succeïts a partir del 2006 es poden considerar l'última etapa del Procés català amb materialització a nivell polític. En parlen a bastament Culla (2017), Marco-Palau (2017), Cotarelo (2016), Torra (2016), Vidal (2015) i Mir (2013).

No obstant això, des d'un punt de vista històric, es pot afirmar que les reivindicacions d'un estat per Catalunya provenen de lluny. Durant l'Edat Mitjana Catalunya, juntament amb el Regne de València, el Regne de Mallorca, Aragó, l'actual Catalunya Nord i possessions a la Mediterrània formaven la Corona Catalana. Si bé a l'Edat Mitjana no podem parlar d'estats, sí que podem dir que aquesta Corona comptava amb característiques pròpies de dret, política, administració i hisenda dels estats actuals (Fontana, 2014).

Amb la Renaixença catalana al s.XIX (que s'emmarca en els corrents del Romanticisme i la creació de diversos estats a Europa), la redescoberta del país i l'inici del catalanisme polític, va reparèixer la consciència política catalana, que durant el segle XX ha comptat amb nombroses reivindicacions d'independència. Durant el període de la

República als anys trenta aquesta voluntat d'autogovern era majoritària i es va arribar a proclamar la República Catalana. Després dels quaranta anys de la dictadura franquista, als anys vuitanta, Catalunya va recuperar el seu autogovern i ha estat a principis del segle XXI que s'ha tornat a reclamar la voluntat d'independència, opció que a partir del 2006 i sobretot del 2009 compta cada vegada amb més suports (Cardús, 2010); fins tornar a ser explícitament majoritària al Parlament l'any 2015.

Així, doncs, el context històric i polític en el que s'emmarca la recerca és la realitat catalana a inicis del s. XXI. Cronològicament, la fase més actual i última de l'evolució política catalana comença a meitats del 2000, amb el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Debat en el que es va posar sobre la taula els límits de l'autogovern català en el marc constitucional actual sorgit de la transició. En aquest sentit, Requejo (1999) i Romero (2002) tracten amb una perspectiva històrica i una anàlisi comparada el sistema territorial i la plurinacionalitat a l'Estat espanyol. I en parlent extensament Amat (2017), Costa (2017), Pérez (2015), Archilés i Saz (2014), Minder (2014) i Muñoz (2014).

Després de les multitudinàries manifestacions del 18 de febrer de 2006 “Som una nació i tenim dret a decidir” i de l'1 de desembre de 2007 “Som una nació i tenim dret a decidir sobre les nostres infraestructures”, el concepte del dret a decidir centra el debat de la societat catalana (Barceló, 2015).

L'impuls del moviment per la independència es veu reflectit en el seguit de consultes populars que s'organitzen en nombrosos municipis a partir de l'experiència d'Arenys de Munt, del 13 de setembre de 2009. Aquell dia s'inicia a Arenys de Munt la primera consulta per la independència a la que seguiran consultes per la major part dels municipis catalans i que acabarà amb la de Barcelona el 10 d'abril de 2011. Són consultes jurídicament no vinculants, impulsades i finançades per entitats de la societat civil catalana.

Aquest moviment popular es reforça arran de la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut, després que aquest hagués estat aprovat en referèndum per la ciutadania catalana (Vergés, 2014). Com a conseqüència va tenir lloc una manifestació massiva el 10 de juliol de 2010, amb el lema “Som una nació. Nosaltres decidim”. A partir d'aquí,

el moviment independentista s'organitza dins de la societat civil en l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i posa la qüestió sobre el futur polític de Catalunya al centre del debat públic. La manifestació multitudinària de la Diada de 2012, amb el lema "Catalunya nou estat d'Europa", desborda totes les previsions i obliga a convocar noves eleccions al Parlament de Catalunya, que tenen lloc el 25 de novembre de 2012.

El resultat de les eleccions dibuixa un mapa amb el partit guanyador, que formarà govern, i el principal partit de l'oposició, on tots dos són sobiranistes. Tot seguit s'aprova una Declaració de Sobirania per part del Parlament de Catalunya. La Diada del 2013 l'ANC organitza una Via Catalana de 400 km al llarg de la costa catalana que resulta un èxit de participació i enforteix el moviment. El 12 de desembre de 2013, els grups polítics de CIU, ERC, ICV-EUiA i CUP acorden la data i les preguntes de la consulta que es convoca pel 9 de novembre de 2014. El 2015 compta també amb una gran mobilització per la Diada, unes Eleccions al Parlament –amb els punts explícits d'independència en els programes electorals dels partits sobiranistes– i unes Eleccions Generals a les Corts que se celebren amb el rerefons del Procés català. El sentit de tots aquests esdeveniments es debaten a Espot (2016) i Martínez (2016), i concretament les Eleccions al Parlament les han estudiat a bastament Orriols i Rodon (2015).

En aquest sentit, un estudi (Gillespie, Gray, 2015) sobre la credibilitat del moviment independentista català i la relació entre els poders polítics i la societat civil afirma que les associacions civils han estat les principals protagonistes en els moments clau en l'evolució de Catalunya cap a la majoria que dona suport a la secessió. Per tant, es tracta d'un moviment sorgit des de la base que creix cap als representants polítics, per oposició als sorgits als moviments sorgits des de les institucions i que s'expandeixen després cap a la societat (Cramer, 2015).

1.2 Fets destacats del Procés català: 2010-2015

1.2.1 Introducció

Amb la successió de tots aquests esdeveniments, es considera, però, que és a partir de la multitudinària manifestació catalana el 10 de juliol de 2010 que comença el Procés polític cap a la independència. A més, el 28 de novembre de 2010 van tenir lloc les Eleccions al Parlament de Catalunya.

En els següents anys se succeeixen la manifestació de la Diada de l'11 de Setembre de 2012 i les eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de Novembre de 2012. La Via Catalana de la Diada de l'11 de Setembre de 2013 i la convocatòria el 12 de desembre de 2013 de la consulta pel 9N. Les Eleccions Europees del 25 de maig de 2014, la V de la Diada de l'11 de Setembre de 2014 i el procés participatiu (consulta) del 9 de Novembre de 2014. La Via Lliure de la Diada de l'11 de Setembre de 2015, les Eleccions al Parlament de Catalunya el 27 de Setembre de 2015 i les Eleccions Espanyoles del 20 de Desembre de 2015. Amb les Eleccions Espanyoles es tanca el segon període de fets clau, i serà fins aquí també el període temporal que contempla aquesta recerca.

Així, com ha fets clau s'han inclòs esdeveniments impulsats tant per la societat civil, com les manifestacions de les Diades; com també els fets de l'àmbit polític a quatre nivells, les Eleccions al Parlament, les Eleccions Espanyoles, les Eleccions Europees i el procés participatiu. En global, l'anàlisi compta amb un ampli espectre d'esdeveniments cívics, socials i polítics al llarg de sis anys.

Per àmbits, dos fets clau estan relacionats amb el procés participatiu sobre la independència impulsat des del govern: convocatòria i 9N14. Quatre fets clau són Diades d'11 de Setembre (cinc, si ho comptem com a macro manifestacions, motiu pel qual hi afegiríem la manifestació del 10J10). Cinc fets clau són eleccions: catalanes, espanyoles i europees.

En un primer moment s'havia considerat incloure entre els esdeveniments a analitzar la consulta popular celebrada a Barcelona el 10 d'abril de 2011, perquè es va dur a terme a la capital catalana i va representar la darrera consulta celebrada des del 13 de setembre de 2009 a Arenys de Munt. No obstant això, després de dur a terme la recerca de la mostra d'articles, pel que fa a la consulta de Barcelona, que havia de ser cronològicament el segon fet clau, no s'han trobat articles publicats sobre aquest fet en els mitjans analitzats. Així, doncs, per aquest motiu, aquesta consulta no forma part de la recerca i els fets efectivament analitzables queden fixats en dotze.

1.2.2 Contextualització dels fets destacats

1.2.2.1. 10J2010: La manifestació a favor de l'Estatut del 10 de juliol de 2010.

La manifestació tenia com a lema "Som una nació. Nosaltres decidim". Aquesta manifestació es va organitzar per expressar el rebuig a la sentència del Tribunal Constitucional que atorgava validesa al recurs presentat contra el Nou Estatut de Catalunya, que es considerava inconstitucional. La manifestació la va organitzar l'entitat Òmnium Cultural, i hi van participar 1 milió 500 mil persones segons els organitzadors o 1 milió 100 mil persones segons la Guàrdia urbana.

La major part dels partits polítics de Catalunya hi van donar suport: Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, el Partit Socialista Català, i Iniciativa per Catalunya – Els Verds. També hi van donar suport els sindicats i 1600 entitats de la societat civil. Dos partits no hi van donar suport: el Partit Popular i Ciutadans.

Es considera una manifestació a favor de la dignitat del país, que havia referendariat i aprovat l'Estatut el 18 de juny del 2006. No obstant l'aprovació en Referèndum, el Partit Popular, els governs de cinc Comunitats Autònomes, juntament amb el Defensor del Pueblo hi van interposar recursos, que van ser acceptats el 2010. La reacció que va suposar la manifestació del 10 de juliol es pot considerar, des de la perspectiva actual,

que va ser un primer pas multitudinari i conjunt de la societat i la política catalana envers les reivindicacions independentistes que s'accentuaren en les Eleccions del 2010, 2012 i 2015, així com en l'organització d'un procés participatiu sobre la independència de Catalunya el 2014.

1.2.2.2. 28N2010: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 28 de novembre de 2010.

En aquelles Eleccions, les de la novena legislatura, set partits van formar part de l'arc parlamentari. Els resultats, de major a menor nombre de diputats van ser els següents:

Convergència i Unió, amb Artur Mas com a cap de llista per Barcelona, va obtenir seixanta-dos escons. El Partit Socialista de Catalunya, amb José Montilla al capdavant, va tenir un resultat de vint-i-vuit escons. El Partit Popular, amb Alícia Sánchez-Camacho com a candidata per Barcelona, va tenir divuit escons. Iniciativa per Catalunya Els Verds – Esquerra unida i Alternativa, amb Joan Herrera al capdavant, va aconseguir deu diputats. També deu diputats va assolir Esquerra Republicana de Catalunya, amb Joan Puigcercós com a cap de llista per Barcelona. Joan Laporta, al capdavant de Solidaritat Catalana per la Independència, va entrar al Parlament amb quatre diputats. En darrer lloc, Ciutadans, amb el seu candidat Albert Rivera, va aconseguir tres diputats. El Govern que es va formar va ser de Convergència i Unió i presidit per Artur Mas.

1.2.2.3. 11S2012: La manifestació multitudinària de l'11 de Setembre de 2012.

En la Diada del 2012 va tenir lloc a Barcelona una manifestació convocada per l'Assemblea Nacional Catalana amb el lema "Catalunya, nou estat d'Europa". La manifestació va comptar amb una participació molt elevada, entre dos milions de

persones segons els organitzadors i 1,5 milions segons la Guàrdia urbana i el departament d'interior.

L'esdeveniment va sortir en mitjans de comunicació de tot el món, i va suposar, també l'inici de les grans mobilitzacions per les Diades de l'11 de Setembre, que es repetirien en versions diferents en els següents anys. A partir del 2012, i tal com es pot comprovar pels lemes de les manifestacions d'aquell any i dels posteriors, les Diades tenen un objectiu independentista.

La manifestació del 2012 va tenir com a conseqüència que el 27 de setembre al Parlament de Catalunya es votés una moció a favor de convocar un referèndum d'independència a Catalunya. La moció va ser aprovada amb els suports de Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa – Els Verds, Solidaritat Catalana per la Independència, Democràcia Catalana i el diputat del Partit Socialista Ernest Maragall. El Partit Popular i Ciutadans hi van votar en contra, mentre que la resta del Partit Socialista es va abstenir.

Una segona conseqüència del volum de la manifestació de la Diada va ser la convocatòria anticipada d'eleccions per part del president de la Generalitat pel 25 de novembre d'aquell any, una convocatòria que va tenir lloc a la meitat de la legislatura.

1.2.2.4. 25N2012: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012.

En aquelles Eleccions, les de la desena legislatura, set partits van obtenir representació parlamentària, de major a menor representació assolida, els resultats van ser aquests:

Convergència i Unió, amb Artur Mas al capdavant, va obtenir cinquanta escons; Esquerra Republicana, amb Oriol Junqueras com a cap de llista per Barcelona, vint-i-un; el Partit Socialista de Catalunya de Pere Navarro, vint; el Partit Popular d'Alícia Sánchez-Camacho, dinou; Iniciativa per Catalunya Els Verds – Esquerra unida i Alternativa, amb Joan Herrera, tretze; Ciutadans, amb Albert Rivera, nou, i la Candidatura d'Unitat Popular amb David Fernández, entrava al Parlament per primer

cop amb tres diputats. En aquelles eleccions fruit de la manifestació de l'11 de Setembre a Barcelona Artur Mas va ser reelegit president de la Generalitat

1.2.2.5. 11S2013: La Via Catalana de l'11 de Setembre de 2013.

A l'any 2013 va tenir lloc la Via Catalana, una cadena humana que va enllaçar Catalunya de nord a sud al llarg de 400 km, organitzada per l'entitat Assemblea Nacional Catalana, i que va comptar amb una participació d'1 milió 600 mil manifestants. A més, segons el departament d'interior de la Generalitat de Catalunya, 500 mil persones més estaven manifestant-se a Barcelona.

La Via Catalana estava inspirada en la Via Bàltica, que es va fer el 23 d'agost de 1989 entre els tres països bàltics, per reclamar la independència d'aquests tres estats davant de la Unió Soviètica.

La Via Catalana va comptar amb una logística particular i diferent de la dels 11 de Setembre anteriors. El 2013 va encetar la seqüència de Diades posteriors, en què l'aspecte estètic i creatiu diferenciador va imposar-se, per contrast amb el tarannà de les manifestacions tradicionals.

Les conseqüències polítiques de la Via Catalana es van traduir en la fixació, el desembre del 2013, d'una data per celebrar una Consulta d'independència per a l'any següent.

1.2.2.6. 12D2013: 12 de desembre de 2013, l'anunci d'una Consulta per al 2014.

Aquell dia el president de la Generalitat va anunciar públicament la data i la pregunta de la Consulta sobre la independència de Catalunya. Una consulta que es duria a terme el 9 de novembre del 2014, i que tindria dues preguntes: "Vol que Catalunya esdevingui un Estat?", "En cas afirmatiu, vol que aquest Estat sigui independent?".

L'anunci de la data i la pregunta de la Consulta era fruit d'un acord entre diversos grups polítics que representaven la majoria del Parlament de Catalunya: Convergència i Unió,

Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa Els Verds – Esquerra Unida i Alternativa, i la Candidatura d'Unitat Popular. El Partit Socialista de Catalunya, el Partit Popular i Ciutadans s'hi van mostrar contraris.

1.2.2.7. 25M2014: Les Eleccions Europees del 25 de maig de 2014.

Les Eleccions Europees del 2014 van tenir com a una de les temàtiques el Procés sobiranista català i també l'escocès, ja que estaven convocats un referèndum i una consulta per al setembre i el novembre d'aquell mateix any. En aquest context, els grups parlamentaris europeus mostraven posicions diverses envers aquests processos i polítics. Els grups que donaven un cert suport als sobiranistes catalans i escocesos eren l'Aliança dels Liberals i Demòcrates per Europa, el Partit Verd Europeu i l'Aliança Lliure Europea. La resta de grups no es van posicionar o ho van fer en contra.

1.2.2.8. 11S2014: La Diada de l'11 de Setembre de 2014.

El 2014 la Diada va tenir un caràcter singular, ja que es van commemorar els 300 anys dels esdeveniments del 1714. El dia 11 de Setembre es va realitzar una mobilització reivindicativa en forma de V, a Barcelona, concretament en l'avinguda Diagonal i la Gran Via de les Corts Catalanes. La mobilització portava el lema "Ara és l'hora" i estava organitzada per les entitats Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural.. Segons dades de la Guàrdia Urbana, 1,8 milions de persones hi van participar.

La mobilització en forma de V va ser el preludi a la Consulta sobre la independència que va tenir lloc el novembre del mateix any.

1.2.2.9. 9N2014: El procés participatiu del 9 de Novembre de 2014.

La Consulta sobre el futur polític de Catalunya, anomenat també procés participatiu, es va realitzar a tot Catalunya el 9 de novembre, tal com s'havia anunciat el 12 de desembre de l'any anterior, juntament amb el sistema de doble pregunta. La consulta va realitzar-se com a conseqüència del pacte d'investidura després de les Eleccions al Parlament del 2012, anomenat Pacte per la Llibertat.

La Consulta va tenir el suport de nou-cents vint Ajuntaments, trenta-sis Consells Comarcals, el Consell General d'Aran i les quatre diputacions. Tot i així, a causa del recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Govern espanyol, la Generalitat va decidir substituir la Consulta popular no referendatària per un procés participatiu que incloïa una consulta.

Hi van participar 2.344.828 persones, de les quals 1.897.274 (80,91%) van respondre sí a les dues preguntes, 234.848 (10,02%) van triar sí a la primera i no a la segona, 22.755 (0,97%) van marcar sí a la primera i van deixar la segona en blanc. D'altra banda, 105.245 (4,49%) van contestar que no, 13.201 (3,05%) van ser en blanc i 71.505 van ser nuls.

Així, políticament s'evidencia un resultat majoritari de les posicions sobiranistes; i jurídicament el fiscal general de l'Estat, a través del fiscal superior de Catalunya interposa una querella contra Mas, Ortega i Rigau per prevaricació, desobediència i malversació.

1.2.2.10. 11S2015: La Diada de l'11 de Setembre de 2015.

En aquella Diada es va realitzar l'anomenada Via Lliure, que va ser una mobilització a l'avinguda Meridiana de Barcelona per reivindicar una República catalana. La va organitzar la plataforma Ara és l'hora, formada per les entitats Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural. Els organitzadors van calcular l'assistència en dos milions

de persones, la Guàrdia Urbana en un milió quatre-centes mil i la Delegació del Govern a Catalunya en cinc-centes cinquanta mil.

L'esdeveniment el van seguir mitjans de comunicació de tot el món, i va coincidir amb l'inici de la campanya electoral de les Eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre.

1.2.2.11. 27S2015: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre de 2015.

Van ser les Eleccions de l'onzena legislatura i es van convocar dos mesos després del procés participatiu del 2014. En aquestes eleccions Convergència Democràtica de Catalunya i Esquerra Republicana de Catalunya s'hi van presentar en una coalició anomenada Junts pel Sí.

Els resultats de les Eleccions van ser els següents. Junts pel Sí seixanta-dos diputats, amb Raül Romeva com a cap de llista, però Artur Mas com a presidenciable; Ciutadans vint-i-cinc diputats, amb Inés Arrimadas al capdavant; Partit Socialista de Catalunya setze diputats, amb Miquel Iceta al davant; Catalunya Sí Que Es Pot onze escons, amb Xavier Domènech com a candidat per Barcelona; Partit Popular onze diputats, amb Xavier Garcia Albiol al davant, i Candidatura d'Unitat Popular amb deu diputats i l'Anna Gabriel al capdavant. La participació va ser del 77,44% del cens electoral.

Pel que fa al Procés sobiranista català, va sorgir una majoria a favor de convocar un referèndum d'independència a Catalunya (Junts pel Sí, Catalunya Sí Que Es Pot i Candidatura d'Unitat Popular), i una majoria a favor de la independència (Junts pel Sí i Candidatura d'Unitat Popular). Tot i la majoria independentista numèrica, no es va realitzar la investidura del presidenciable de Junts pel Sí, Artur Mas, perquè la CUP va vetar-ne el candidat. No va ser fins a esgotar termini, el 10 de gener del 2016, que es va votar un candidat alternatiu de Junts pel Sí, Carles Puigdemont, que sí que va rebre el suport de la CUP i va ser investit president de la Generalitat.

1.2.2.12. 20D2015: Les Eleccions Generals del 20 de desembre de 2015.

Les Eleccions Generals del 20 de desembre eren a les Corts, al Congrés i al Senat. Es van desenvolupar en una situació en què encara no s'havia investit president a la Generalitat de Catalunya, enmig d'una incertesa on el debat polític entorn al Procés català era un dels temes principals de la campanya dels partits polítics espanyols. En aquelles eleccions Convergència Democràtica de Catalunya es presentava amb la marca Democràcia i Llibertat.

En les Eleccions al Congrés es renovaven 350 escons, i els resultats van ser els següents: el Partit Popular de Mariano Rajoy va tenir cent vint-i-tres diputats; el Partit Socialista de Pedro Sánchez, noranta; Podemos i el seu candidat Pablo Iglesias, seixanta-nou; Ciutadans i Albert Rivera, quaranta; Esquerra Republicana de Catalunya amb Gabriel Rufián al capdavant, sis; Democràcia i Llibertat amb Francesc Homs, vuit; el Partit Nacionalista Basc d'Andoni Ortuzar, sis; Izquierda Unida d'Alberto Garzón, dos, i EH Bildu amb Marian Beitialarrangoitia, dos.

1.3 El context internacional i el focus en Alemanya

1.3.1 Política europea: Els nous estats

El Procés polític català s'emmarca, també, en un espai de processos polítics i econòmics més ampli a nivell europeu que s'ha estat esdevenint els darrers temps (Trujillo, 2016). El procés de construcció europea, que ha anat incloent estats al llarg de les darreres dècades, se suma als debats territorials que existeixen al si mateix de la Unió: a Escòcia, Flandes i al País Basc (Liñeira, Cetrà, 2015). A Escòcia es va dur a terme un referèndum d'independència el 18 de setembre de 2014, que va tenir com a resultat el "no", motiu pel qual va continuar formant part de la Gran Bretanya. En la mateixa línia el 23 de juny del 2016 va tenir lloc el referèndum sobre la sortida del Regne Unit de la Unió Europea, el Brexit, el resultat del qual va ser "sí". Això va obrir el període actual de negociacions per a la sortida efectiva del Regne Unit de la UE. Tots aquests esdeveniments, referèndums i reivindicacions territorials a Europa s'esdevenen paral·lelament al debat sobre el prestigi polític i la credibilitat de les institucions europees, així com de l'ampliació interna de la Unió Europea.

Als anys noranta, la desmembració de la Unió Soviètica, amb el sorgiment de nous estats a l'Europa de l'est va comportar la inclusió de nous estats a partir del segle XXI. En aquest sentit Estònia, Letònia i Lituània, membres ara ja de ple dret de la UE, van servir com a exemple per formar la Via Catalana inspirada en la Via Bàltica que va tenir lloc en aquells territoris l'any 1991. Un emmirallament que té com a objectiu de l'independentisme assolir un estat tal com van aconseguir els Països Bàltics i, també, continuar formant part de la UE.

En aquest context, Cramer (2014) i Nevras et al. (2017) estudien del procés català i el dret a l'autodeterminació també des d'una perspectiva europea.

1.3.2 Europeisme vs. euroescepticisme

El creixent euroescepticisme a Europa està posant sobre la taula els debats de pertinença a la Unió Europea. En aquest cas la perspectiva no és la del moviment independentista català ni la del dret a l'autodeterminació, sinó una de diferent i a vegades oposada: L'euroescepticisme que s'ha instal·lat a França –amb Jean-Marie Le Pen, Marine Le Pen i el partit Front National–, al Regne Unit –amb l'UK Independence Party (UKIP)–, a Alemanya –amb Frauke Petry i el partit Alternative für Deutschland–, a Itàlia –amb el Movimento 5 Stelle i la Lega Nord–, a Dinamarca –amb el Moviment popular contra la UE (nom traduït del danès), a Grècia –amb Syriza–, a Polònia –amb Llibertat, Congrés de la nova dreta, Moviment Nacional, i Llei i Justícia (noms traduïts del polonès)– o a Àustria –amb els partits Freiheitliche Partei Österreichs (FPÖ) i el Bündnis Zukunft Österreich (ZBÖ).

Aquests partits, així com d'altres presents en altres estats tenen com a finalitat que el seu país abandoni la Unió Europea. En alguns casos per qüestions xenòfobes o d'extrema dreta, com en el cas del Front National, de l'Alternative für Deutschland, la Lega Nord, etc., que res tenen en comú amb el sobiranisme català. En d'altres, com el Movimento 5 Stelle o Syriza per qüestions ben diferents, provinents dels sectors polítics d'esquerres i socialistes, d'oposició a la Troika i al sistema econòmic i financer actual a Europa.

En aquest sentit cal precisar que l'independentisme català és un moviment que s'autoproclama europeista, partidari de mantenir Catalunya a la Unió Europea, un moviment que s'autoproclama, també, integrador d'altres comunitats i dels nousvinguts. Aquests punts es poden trobar als programes electorals dels partits independentistes, i són part dels objectius d'institucions polítiques com Nous Catalans, o d'entitats cíviques com la Plataforma per la Llengua.

Dins de la lògica de partits independentistes a Catalunya es troba una diferència entre els dos grups majoritaris i el tercer. D'una banda, l'antiga federació liberal i democristiana Convergència i Unió (que es dissolgué l'any 2015, quan Unió sortí de la federació i quedà únicament Convergència Democràtica de Catalunya, que l'any 2016

es refundà passant a anomenar-se Partit Demòcrata Europeu Català) i el partit socialdemòcrata Esquerra Republicana de Catalunya es consideren europeistes. D'altra banda, el tercer partit independentista, amb el menor nombre de Diputats al Parlament (en el període 2010-2015) de posicions polítiques socialistes, la Candidatura d'Unitat Popular, es considera euroescèptica pels segons motius apuntats en el paràgraf anterior, per les qüestions relatives a l'organització europea, la Troika, el sector econòmic i financer. Així, no hi ha cap partit polític català amb representació al Parlament de Catalunya que sigui euroescèptic per una qüestió de raça o de posicions d'extrema dreta. En una altra lògica es troben els partits unionistes, que posicionen els moviments o partits polítics independentistes o a favor del dret a l'autodeterminació paradoxalment en la mateixa línia de l'euroescepticisme xenòfob europeu.

D'altra banda, a l'abordar la naturalesa d'altres moviments sobiranistes a Europa, s'observa que un cas paral·lel al del moviment independentista català pot trobar-se en el moviment independentista escocès i el seu partit polític majoritari, l'Scottish National Party, que governa Escòcia amb majoria. No només el paral·lisme es troba en l'essència d'aquests dos moviments autodeterministes i en el fet que governin les seves institucions. Sinó que, a més, tots dos han comptat amb referèndums d'independència en el període 2010-2015, concretament el 2014 (encara que els dos referèndum van comptar amb nivells de traducció jurídica i legal diferents, així com amb resultats oposats).

1.3.3 Debats polítics Catalunya - Unió Europea.

Un altre debat que s'ha generat en el context del Procés sobiranista català és el de si una Catalunya independent continuaria formant part de la Unió Europea o no. Més enllà del majoritari europeisme de l'independentisme català, la qüestió rau, en aquest cas, en les institucions europees. Es tracta d'un tema jurídic i polític que no té precedents equivalents, però sí similars.

D'una banda, el fet català tracta d'una creació estatal interna de la Unió, on d'un estat europeu se n'escindeix una part i s'ha de resoldre la seva permanència o no la Unió

Europea. De l'altra es troben altres casos com la reunificació d'Alemanya, on l'Alemanya de l'Est va entrar a formar part de la UE, l'entrada dels països de l'antiga Unió Soviètica i de l'antiga Iugoslàvia. També, fins i tot, el procediment que s'estava preparant per acollir un possible estat escocès en el cas que s'hagués imposat el sí en el referèndum. Estudis sobre la secessió interna i externa de la Unió Europea i l'encaix Catalunya-Europa són els de Requejo, Nagel (2017), i Nagel, Rixen (2015).

Aquest debat de la pertinença de nous estats escindits a la Unió Europea i els arguments que se'n deriven a favor de cada posició es veu reflectit en l'opinió publicada dels mitjans alemanys, ja que és una qüestió essencialment europea, que no només afecta o condiciona Catalunya sinó que també ho fa a tots els estats de la Unió, a les seves empreses, polítics, ciutadans i mitjans de comunicació.

1.3.4 Debats econòmics Catalunya - Unió Europea.

Un altre gran debat que té lloc durant els anys del Procés polític català és el de les reaccions de l'economia i del sector financer davant d'una hipotètica Catalunya independent. Des d'un punt de vista favorable al sobiranisme, s'afirma que els sectors empresarial no prenen decisions segons qüestions polítiques, sinó d'oportunitats econòmiques, i que pel fet que Catalunya és un motor econòmic, de recerca i d'indústria, el teixit empresarial hi continuarà sent present. Des d'aquest punt de vista, es considera que una Catalunya independent podria, de fet, reforçar el teixit empresarial català i també l'economia del país. S'afirma que això seria possible, ja que el Govern català tindria el poder legislatiu i executiu i es deslliuraria del desequilibri fiscal provinent del sistema redistributiu del Govern espanyol, que no respecta el principi d'ordinalitat de les Comunitats Autònomes. Estudis en aquest sentit són els de Muñoz i Tornos (2015).

Des d'un altre punt de vista favorable a l'unionisme, hi ha els que afirmen que les empreses prioritzen l'estabilitat econòmica i defugen les incerteses. Així, des d'aquest sector s'entén que una Catalunya independent crearia una situació d'inestabilitat que provocaria un allunyament empresarial. Per les mateixes causes, els que defensen

aquesta postura també consideren que Catalunya quedaria fora de l'empara del Banc Central Europeu i del Fons Monetari Internacional. Aquesta posició és compartida amb els que defensen que el nou estat no continuaria formant part directament de la Unió Europea.

1.3.5 El focus en Alemanya

En aquest context internacional i econòmic, la recerca s'interessa per conèixer concretament el paper dels mitjans de comunicació alemanys en la consideració de la nova realitat catalana i en la seva transmissió com a opinió publicada a Alemanya, que és la que arriba a les elits. S'ha triat com a camp d'estudi el país germànic per la seva posició destacada a la Unió Europea, ja que és, amb França, motor d'Europa. I és un país, també, amb poder polític i econòmic la posició i influència del qual cal tenir en compte a nivell de les relacions internacionals i, concretament, en relació amb el Procés sobiranista català.

Així, la posició que pren Alemanya és rellevant pel que fa al transcurs polític del Procés català en general, així com, en particular, quant al reconeixement o no d'un nou estat en una hipotètica situació on es declarés una Catalunya independent. En aquesta situació de nou estat, un reconeixement internacional provinent d'Alemanya facilitaria els reconeixements posteriors de tercers països i una fluïdesa en les negociacions amb els organismes internacionals. Per contra, un no reconeixement enfortiria la posició de l'Estat espanyol i dificultaria la del Govern català, a qui mancaria el suport de l'estat amb més poder polític i econòmic dins de la Unió Europea, i un dels més influents al món.

Un exemple de la rellevància que pren Alemanya a Europa i en el context internacional i de la importància de les seves decisions polítiques en afers exteriors el trobem a Beck (2013), que teoritza sobre la creixent importància alemanya i la germanització d'Europa, i a Schreiber (2015), on polítics i experts alemanys i catalans expressen la seva opinió envers el Procés català. Per tot això, la recerca analitza la construcció de la notícia que han fet els mitjans del país germànic.

1.4 La recerca: Interès, objectius i hipòtesis

1.4.1 Problema i interès de la recerca

El tema d'investigació del treball de doctorat se centra en l'estudi de la nova realitat política catalana, caracteritzada en els últims anys per la reclamació majoritària de l'exercici del dret d'autodeterminació, i de com aquesta nova realitat arriba a l'agenda publicada alemanya a través dels mitjans de comunicació de premsa escrita.

Per dur a terme aquesta recerca s'han seleccionat mitjans representatius ideològicament i geogràficament, per la seva seu física d'edició i per la importància que tenen aquests mitjans a nivell nacional alemany. Els mitjans de l'estudi formen part de la premsa d'elit, d'informació i d'opinió, que arriba a les esferes de poder, on pot influir en decisions polítiques i posicionaments a nivell internacional.

La realitat política catalana a estudiar és un procés viu, en contínua evolució. S'ha determinat centrar la recerca en el període 2010-2015, prenent com a punt inicial la manifestació del 10 de juliol, de rebuig de la sentència del Tribunal Constitucional espanyol contrària que legitimava les retallades a l'Estatut de Catalunya, ja que va ser una manifestació que va aglutinar un ampli espectre de la societat catalana, a partir del qual va tenir lloc les Eleccions del novembre, en clau sobiranista.

La data d'inici de la recerca ve hauria pogut situar-se, també, l'any 2006, amb la manifestació a favor del text íntegre del Nou Estatut, el 18 de febrer. O bé el 13 de setembre del 2009, amb la primera consulta popular a Arenys de Munt. El punt inicial també hauria pogut situar-se la Diada de l'11 de Setembre del 2012, inici de la multitudinàries Diades posteriors, preludi de les noves Eleccions al Parlament del 2012. L'any 2010, tot i així, és el que s'ha considerat com a inicial, perquè és el primer esdeveniment que aplega una manifestació que és punt d'inici del Procés, no només a nivell cívico-social, sinó també a nivell polític, com es tradueix en les eleccions d'aquell any.

La data de finalització de la recerca s'ha establert en l'any 2015. En un primer moment es volia acabar les anàlisis amb la Consulta del 9 de novembre de 2014, però com que els esdeveniments del Procés català van agafar embranzida i van anar escalant amb la convocatòria de noves Eleccions al Parlament el setembre del 2015 i amb el context de les Eleccions Generals el desembre del mateix any, es va considerar adequat allargar el període d'estudi un any més. No obstant això, s'és conscient que el desenvolupament polític del Procés català ha seguit sumant fets claus durant els anys 2016, 2017 i 2018, però per possibilitats reals de poder realitzar una anàlisi completa i finalitzar la recerca doctoral, es va establir el 2015 com a data de finalització.

Així, el període 2010-2015 aporta informació de sis anys clau del Procés català, des de les grans mobilitzacions de la societat civil a la seva traducció política, des del rebuig a les retallades de l'Estatut fins al debat independentista al Parlament i al Govern.

1.4.2 Objecte i objectius de la recerca

Aquesta recerca té com a objectiu general estudiar el tractament dels mitjans de comunicació escrits alemanys sobre el Procés sobiranista català: estudiar-ne l'agenda i el discurs, el marc referencial i els arguments. Conèixer, en definitiva què i com es parla dels fets que han ocorregut a Catalunya durant aquesta etapa. Per a la creació del mapa de la situació del discurs sobiranista català a Alemanya es tenen en compte també altres fonts complementàries i qualitatives com les entrevistes. Les etapes organitzatives de la recerca han tingut com a punt de partida Busquets, Medina, Sort (2006).

D'aquesta manera, concretament, i tenint en compte que aquest Procés polític estudiat té una sèrie de conseqüències a nivell d'agenda mediàtica i política, es formulen diversos objectius i preguntes d'investigació sobre com aquest es reflecteix a l'agenda publicada dels mitjans alemanys.

Així, en primer lloc, es tracta d'analitzar la manera com s'informa sobre els esdeveniments clau succeïts a Catalunya des del 2010 fins al 2015, l'espai, la

frequència, la posició i la ubicació de les unitats d'anàlisi en la premsa escrita i digital. Trobar quins temes són prioritaris, més mediàtics o s'han tractat més als mitjans alemanys, i qui són els protagonistes i actors polítics relacionats. En segon lloc, l'objectiu és detectar quins enquadraments i marcs referencials es prenen en les titulacions, les temàtiques i els actors i institucions presents en els articles. Això permet concretar quina és considerada la versió oficial i legítima dels esdeveniments en els articles. En tercer lloc, es fa referència als arguments: es tracta de determinar quina tipologia d'arguments i amb quins tons s'inclouen en les unitats d'anàlisi estudiades. Aquest punt aporta informació sobre els patrons argumentatius que més es repeteixen i els enquadraments dels temes amb els quals s'enllaça o es compara la realitat catalana.

Per tot això, es planteja una estratègia d'investigació que té en compte diversos objectius particulars: determinar el marc teòric i metodològic, el procés de recerca i recollida de la mostra, així com els protagonistes periodístics i polítics a entrevistar.

Així, el primer objectiu concret és establir un marc teòric i metodològic específic i adequat a aquesta recerca, a través de les lectures bibliogràfiques, de les converses i de les entrevistes. El doctorat en cotutela entre la Universitat Pompeu Fabra i la Goethe-Universität Frankfurt facilita un intercanvi d'idees més elevat, ja que permet obtenir *inputs* i *feedback* des dels móns acadèmics dels dos països.

El segon objectiu és realitzar una cerca de les notícies i articles que tracten els fets del Procés sobiranista català en els mitjans alemanys escollits. Per a fer-ho, ha calgut disposar d'accés als arxius dels diaris, i per tant, la primera meta ha estat aconseguir aquest accés. En aquest sentit, la cotutela amb la Universitat de Frankfurt i l'estada a Alemanya han servit també per salvar aquest punt, i poder entrar a la mediateca dels mitjans més fàcilment, a través dels sistemes i convenis universitaris.

El tercer objectiu és establir les fonts i la mostra, la quantitat d'articles i de notícies per a l'anàlisi, així com seleccionar de tota la mostra de possibles unitats d'anàlisi, les que s'adiuen millor als criteris de la recerca, per tal de formar part del corpus a analitzar.

El quart objectiu és concretar els periodistes corresponsals a l'Estat espanyol i els actors polítics a entrevistar. Els corresponsals són els dels mitjans analitzats, i els actors

polítics són persones de rellevància institucional en l'àmbit de la internacionalització del Procés català, i relacionades directament amb el país germànic o amb les institucions europees.

1.4.3 Hipòtesis de la recerca

Les hipòtesis de la recerca estan agrupades en sis blocs temàtics, en funció dels elements a què fan referència. En primer lloc, tenim algunes hipòtesis relacionades amb qüestions d'agenda de les unitats d'anàlisi sobre el nombre de peces publicades, la seva extensió i la posició que ocupen en les pàgines impreses. En segon lloc, trobem les hipòtesis relacionades amb els temes tractats en els articles i els enquadraments d'aquests temes. En tercer lloc s'han establert les hipòtesis que fan referència als actors i als enquadraments amb què són presentats. En quart lloc, s'hi troben les hipòtesis relacionades amb les càpsules de titulació i els seus enquadraments. En cinquè lloc, s'hi han posicionat altres hipòtesis relacionades amb l'agenda, referents a l'acompanyament gràfic, a la redacció, al tipus d'article i a la secció on està ubicat. En sisè i darrer lloc, hi ha les hipòtesis que fan referència a l'argumentació. Aquestes són les hipòtesis de cada un dels sis blocs:

H1. QUANTITAT / EXTENSIÓ / POSICIÓ

- a) A mesura que avança el Procés hi ha més articles que en parlen.
- b) Hi ha més articles publicats per Eleccions i 9n que pels 11 de Setembre o altres.
- c) Els diaris que més han publicat són FAZ i SZ. Els que menys DSp i DW. Tenint en compte que DSp és un setmanari, DW ha publicat molts menys articles proporcionalment que la resta.
- d) L'extensió dels articles augmenta a mesura que avança el Procés.
- e) Els articles passen a una posició més destacada (SUPERIOR, CENTRAL, PS PÀGINA SENCERA) dins de la pàgina a mesura que avança el Procés.

H2. TEMES i FRAMES

- a) Els temes principals que més es tracten són de Política catalana.
- b) Quan es parla de Política catalana, Economia catalana i internacional s'utilitzen frames negatius (-1 o -2).
- c) Quan es parla de Política espanyola, Economia espanyola o Altres temes s'utilitzen frames neutres (0).
- d) I els secundaris de Política espanyola, Economia catalana i Internacional.
- e) No hi ha gairebé cap frame positiu (1 o 2).
- f) En els articles de periodistes alemanys hi ha més frames negatius que en els d'agències, que són neutres. El periodista del FAZ Leo Wieland és el que utilitza més frames negatius.

H3. ACTORS i FRAMES

- a) Als actors favorables a la independència se'ls associa un frame negatiu (-1 o -2). Als actors favorables a l'unionisme se'ls associa un frame neutre (0).
- b) Hi ha pocs actors amb frames positius (1 o 2), però els que hi ha són unionistes.
- c) Als altres actors (No posicionat, internacional) se'ls associa un frame neutre (0).
- d) Hi ha una presència equilibrada d'actors independentistes i unionistes.
- e) Els diaris citats són majoritàriament diaris de Madrid.

H4. TÍTOLS-SUBTÍTOLS / FRAMES

- a) En els títols d'articles escrits per periodistes alemanys hi ha més frames negatius (-1 o -2) que en els d'agències, que són neutres (0).
- b) Els títols dels diaris espanyols són més negatius, els dels diaris internacionals o Redacció / no signats més neutres, i els d'Altres autors variables.

c) Hi ha algun/s diari/s amb títols-subtítols més negatius que d'altres? FAZ, DW presenten més del 50% dels títols dels Periodistes alemanys amb frame negatiu?

d) Els títols-subtítols s'enquadrarien d'una manera més negativa a mesura que avança el Procés.

H5. ACOMPANYAMENT GRÀFIC / REDACCIÓ / TIPUS D'ARTICLE / SECCIÓ

a) Quins períodes tenen articles amb més fotos del Procés (1) o mapes (2). Hi haurà més fotos que mapes.

b) La majoria d'articles tenen com a redacció Madrid o el propi diari. Pocs tenen Barcelona.

c) Hi ha més articles informatius que opinatius. Dins dels informatius hi ha més notícies. Dins dels opinatius més articles d'anàlisi.

d) Els diaris ubiquen els articles preferentment a la secció de Política (enquadrant el Procés català com a qüestió política). Les següents seccions amb més articles seran Economia i Opinió.

H.6 ARGUMENTS.

a) En total hi ha més arguments deslegitimadors, o el que es podria considerar genèricament com a "negatius" o "en contra" dels objectius sobiranistes, arguments que donen suport a les tesis defensades pel Govern espanyol; i, per tant, hi ha menys arguments legitimadors, o el que es podria considerar genèricament com a "positius" o "a favor" dels objectius sobiranistes, arguments que donen suport a les tesis defensades pel Govern català.

b) El diari FAZ és el que més arguments deslegitimadors publica. El SZ el diari més equilibrat. I DW i DS es troben entremig.

c) Hi ha més arguments publicats en períodes electorals al Parlament, i aquests arguments són més deslegitimadors.

d) Els arguments més presents són els polítics i econòmics, i són els més deslegitimadors.

e) El diari que més adjectius qualificatius deslegitimadors publica és el FAZ, seguit de DW, DS i SZ. Gairebé cap diari publica arguments qualificatius legitimadors.

f) Els arguments presenten un to formal i imparcial. Els polítics se centren en la legalitat (els deslegitimadors), però també en la possibilitat d'autodeterminació (els legitimadors). Els econòmics parlen de la riquesa catalana (els legitimadors), però de la inestabilitat que pot comportar un nou estat (els deslegitimadors). Els d'internacional tracten el fet que no hi ha precedents dins de la UE. Els qualificatius destaquen el caràcter industrial i modern de Catalunya (els legitimadors) i la incomprensió de voler un nou estat (els deslegitimadors). Altres temes inclouen la història, la llengua i la cultura.

**CAPÍTOL 2: PERIODISME POLÍTIC
INTERNATIONAL, MITJANS DE
COMUNICACIÓ I CORRESPONSALS.**

2.1 Mèdia, política i notícies internacionals

2.1.1 El periodisme polític i la mediatització

Pel que fa a la relació dels *mèdia* amb la política i la possible influència dels primers en els segons, i en el marc de les teories de la comunicació política, s'ha conclòs que la creença que els polítics tenen del poder dels mitjans fa incrementar la seva motivació i els seus esforços per aparèixer-hi (Cohen, Tsfati, Sheaffer, 2008: 331-344).

Així, el periodisme juga un paper rellevant en l'agenda política, fins al punt de convertir-se en un dels seus actors destacats. Aquest rol li pot conferir un poder d'influència en actors i institucions polítiques (Ferri, 2009: 5):

En las habituales batallas por las cuestiones territoriales han cobrado una gran importancia, y debe señalarse, los medios de comunicación, en parte por las carencias del sistema (...), hasta el punto de convertirse en destacados autores de una parte de la agenda política, a la que dado su poder se suelen plegar reputados actores e instituciones.

La relació entre periodisme i política basteix el concepte de *mediatització de la política*. Concretament, els mèdia són entesos com a intermediaris entre els comunicadors i l'audiència, i, més enllà de l'element descriptiu, es considera que una política mediatitzada és aquella que ha perdut autonomia i s'ha tornat dependent: “[Mediatized politics] has become dependent in its central functions on mass media, and is continuously shaped by interactions with mass media” (Mazzoleni, Schulz, 1999: 250). Així, una assumpció elemental de la mediatització explica que les característiques tecnològiques, semiòtiques i econòmiques dels mitjans de comunicació tenen com a conseqüència dependències, limitacions i exageracions (Schulz, 2004).

La consciència d'aquesta estreta relació ha portat a alguns autors a afirmar que la política és comunicació (Deutsch, 1963; Meadow, 1980). I precisament per això la política s'ha vist afectada per l'auge dels mèdia en els dos darrers segles, en què aquests s'han convertit en actors indispensables (Mazzoleni, 2008).

En el procés de mediatització s'hi observen tres lògiques (Mazzoleni, Schulz, 1999: 250-51): La primera, que els mèdia presenten una selecció del contínuum

d'esdeveniments, i aquesta selecció es realitza en base a la visió periodística i per les rutines en els criteris de producció. La segona, els mitjans construeixen l'esfera pública de la informació i de l'opinió i també en controlen els termes d'intercanvi. Així, s'ha deixat en mans dels mitjans decidir qui tindrà accés al públic, així com també decideixen l'enquadrament dels esdeveniments, quins actors rebran atenció i n'enquadraran la imatge pública. De la mateixa manera que els mitjans tenen una funció de constructors i establidors de l'agenda [aspectes elaborats en el Capítol 3 d'aquesta tesi]. La tercera lògica fa referència a què els mitjans de comunicació construeixen el significat dels esdeveniments i els actors que cobreixen. Hi ha, doncs, una relació entre les característiques dels mitjans pròpiament i les lògiques comercials de la indústria. Això té l'efecte d'una "espectacularització dels formats i del discurs.

El camp comú que s'estén entre el periodisme i la política és el marc on se situa l'anàlisi de la construcció de la notícia sobre el Procés sobiranista català i la seva voluntat d'internacionalització. La societat civil, els mitjans i la política catalanes atorguen una importància destacable a l'expansió internacional de les notícies que fan referència als diversos esdeveniments de l'etapa estudiada. Exemples dels intents d'internacionalització són la presència de Delegacions de la Generalitat a l'exterior, la creació del DiploCat, l'organisme de diplomàcia catalana, per part del Govern català; també el programa Xammar, de relació del Govern català amb la premsa internacional, o l'Insitut Ramon Llull.

A més d'iniciatives privades o de la societat civil, com el projecte *Catalonia, calling* del grup Sàpiens, que va fer arribar llibres explicant Catalunya a personalitats internacionals destacades, la plataforma Deu mil a Brussel·les, per reivindicar el dret a decidir des de la capital Belga, les intervencions dels eurodiputats catalans a l'Eurocambra, els reculls d'aparicions de notícies catalanes a la premsa internacional, després de fets rellevants del Procés català, als mitjans de comunicació o l'espai televisiu *El món ens mira* del Punt Avui TV, entre altres iniciatives. Des del món acadèmic també trobem actes per donar a conèixer la realitat catalana en altres països; pel cas alemany que ocupa aquesta recerca, es pot destacar la trajectòria del professor Stegmann, que compta amb quatre dècades d'internacionalització del català i de Catalunya, com explica la seva biografia (2014).

Per tot l'anteriorment exposat, es considera que la domesticació de notícies estrangeres és un punt essencial en aquesta recerca. Sembla que una idea o model viatja d'una manera més efectiva si ha estat domesticada per al context nacional, de tal manera que deixa de ser només una notícia internacional i passa a formar part de la política propera. (Alasuutari, Qadir, Creutz, 2013: 692-707). Així, les persones desenvolupen una conceptualització particular d'una temàtica o reorienten les seves idees sobre la qüestió (Chong, Druckman, 2007). Aquesta pràctica és interessant d'analitzar, per tal de determinar quins recursos s'utilitzen en els articles de la premsa alemanya, per tal de "domesticar" les notícies sobre el Procés sobiranista català. Les comparacions, imatges, metàfores i relacions propers a l'imaginari i marcs germànics que s'estableixen en els textos.

Quant a la relació europea és interessant destacar un estudi que ha servit de marc conceptual sobre la influència dels *mass media* i el seu paper en la creació d'opinió pública. Tot i que aquesta recerca no aborda la recepció de les notícies, sí que ho fa de la creació del text i, per tant, de la voluntat d'exercir una determinada influència en l'opinió, almenys, publicada. En aquest cas, destaquem l'estudi que presenta l'exemple de Sèrbia i la seva relació amb la Unió Europea, on s'explica com els marcs de les notícies tenen un impacte considerable en la comprensió general de la candidatura de Sèrbia per entrar a la UE, la interpretació de la qüestió i el suport polític que rep.

L'estudi conclou que aquest efecte dels mitjans es modera entre les persones amb més coneixements polítics (Lecheler, De Vreese, 2010: 73-93). El Framing no es basa, doncs, en la rellevància de les notícies, sinó en la seva interpretació: "Framing theory, however, centres on how citizens make sense of politics, not by means of salience, but by invoking interpretative schemas that influence the interpretation of incoming information" (Scheufele, 2000:309).

Així els frames són patrons d'interpretació que s'utilitzen per classificar informació i processar-la de manera eficient. El Framing és, doncs, un procés, ja que remarca aspectes concrets d'una qüestió per damunt d'altres, i per tant selecciona el que més li interessa. D'aquesta manera, se suggereixen atributs, judicis i decisions, i el públic fa ús d'aquests enquadraments per aplicar-los a la política i dotar-la de sentit, en un context nacional, europeu i internacional (Entman, 1993; Scheufele, 1999, 2000; Berinsky, Kinder, 2006).

Aquest és un fragment de la segona vessant del Framing, la de la influència en l'opinió pública, que contextualitza aquesta recerca, que se centra en la primera vessant, en la producció de la notícia i els enquadraments que s'hi realitzen.

Tenint present aquestes teories, que es desenvoluparan en el capítol tercer, també s'ha considerat, en aquesta recerca, la tipologia dels mitjans. La teoria de l'Agenda Setting (McCombs, 2006) ha conclòs que si bé la televisió és un mitjà de comunicació de masses, és a dir, un mitjà a través del quals s'arriba a un públic més ampli, i per tant que compta amb audiències superiors als altres mitjans; és la premsa la que té una credibilitat superior i un poder més gran per marcar l'agenda pública, i en definitiva per influir, en la creació d'opinió. En aquest sentit, i focalitzant en Alemanya, també s'hi constata que la premsa té una credibilitat més gran que els altres mitjans de comunicació (ZMG Bevölkerungsumfrage, 2014; BDZV, 2016).

2.1.2 Gate keeping i corresponsalies

La teoria del Gate keeping la va formular per primer cop en el camp de la comunicació Kurt Lewin (1947) quan va aplicar la metàfora del Gate keeping als mèdia, i des de llavors el concepte s'ha anat redefinint, ampliant el seu significat i contribuint a d'altres teories de control social o a l'Agenda setting (Roberts, 2005). Gatekeeping és un procés a través del qual la informació del món es filtra a través dels mitjans de comunicació, "is a process of culling and crafting countless bits of information into the limited number of messages that reach people each day, and it is the center of the media's role in modern public life" (Shoemaker, Vos, 2009).

Així, els mèdia tenen el paper de porters o vigilants de la informació, que té com a conseqüència la possibilitat de controlar què és el que arriba a l'esfera pública, allò que no arriba a les notícies no arribarà a la major part de la població, de l'audiència: "What journalistic organizations do not consider news may no longer wall off audiences from content they may be interested in" (Thorson, Wells 2015).

S'ha debatut llargament sobre la influència dels mitjans de comunicació en la societat, però és encertat afirmar que tal influència és més tangible i efectiva quan l'opinió del

mitjà coincideix amb la de l'audiència: “Media influence on public opinion is at its height when their versions of reality agree”, (Shoemaker, Vos, 2009). Això representa una versió consonant de la realitat (Noelle-Neumann, 1980), és a dir, si hi ha una consonància o coincidència d'opinions entre mitjans i societat la influència dels primers sobre els segons és més gran.

L'audiència generalment té un ventall limitat d'informació a partir de la qual formar la seva opinió, el ventall de notícies i interpretacions que li ofereixen els mitjans. Per aquest motiu, una qüestió rellevant de la teoria del Gate keeping són els silencis, ja que allò que no es cobreix en els mitjans de comunicació no està present en la major part de l'audiència.

El rol dels corresponents en la construcció i domesticació de notícies internacionals és una matèria d'estudi que té cada vegada més pes dins els estudis de periodisme. Així, es considera que els corresponents exerceixen una funció de construcció de les notícies estrangeres que pot influir directament en l'opinió no només publicada, sinó també pública dels seus respectius països. I, de la mateixa manera, la feina dels periodistes corresponents pot influir en la percepció que el públic té dels esdeveniments o fets relatats (Tulloch, Mauri, Guillamet, 2017; Allen, Hamilton, 2010; Livingston, Asmolov, 2010).

A més, les corresponents no són només periodisme dels relats instantanis, sinó que són un element d'identitat dels mitjans, i així mateix desenvolupen un paper diplomàtic en el sentit més ampli, i contribueixen en l'exposició de la cultura del país estranger (Leal-Adghirini, Pinson, Ruellan, 2016).

2.2 Desenvolupament dels mitjans de comunicació alemanys i dels corresponents.

2.2.1 La premsa alemanya

Per tal de realitzar una contextualització descriptiva del sistema polític-mediàtic tot seguit es relacionen les característiques generals del sistema mediàtic alemany, i dels seus periodistes i corresponents.

En el seu estudi comparatiu sobre els sistemes dels mitjans de comunicació occidentals Hallin, Mancini (2004: 174) consideren que el nivell d'autonomia periodística és relativament alt en països democràtics corporatius. Entre periodistes alemanys, britànics, italians i dels Estats Units, els alemanys són els que menys pressions d'editors i caps patirien. També es descriuen els mitjans alemanys com a menys jeràrquics que els britànics; a més, es ressalta la llibertat d'actuació dels periodistes i corresponents alemanys, que tendeixen a treballar només amb una supervisió mínima. Aquest fet es deu en gran part per l'experiència totalitària d'aquell país, que actualment ha fet que es doni un gran valor a l'autonomia periodística. També pel que fa a la tipologia contractual, els periodistes alemanys compten amb una major seguretat laboral, fet que es relaciona amb l'increment de la seva autonomia. A més, els mitjans alemanys tot i que distingeixen entre informació i comentaris, en termes d'estructura organitzativa, la separació no és forta; i com a conseqüència de la seva cultura professional, els mitjans alemanys estan més inclinats cap als comentaris i l'avaluació.

A Alemanya el periodisme escrit consta d'empreses i editorials dedicades a premsa generalista i d'elit, amb publicacions de diaris i revistes amb seccions semblants a les que podem trobar a Catalunya, publicacions que són llegides per la població més interessada per la política i l'economia, la cultura i la societat, i la de les esferes de poder. També hi ha empreses i editorials que publiquen diaris i revistes que formen part de la premsa sensacionalista, més lleugera, premsa rosa i premsa esportiva, amb una tipologia de notícies més propera als titulars cridaners que al contingut sòlid.

En els rànquings de diaris germànics més venuts (IVW, 2016; Uni Chicago, 2016), en primer lloc trobem una publicació d'aquesta segona tipologia, amb el sensacionalista diari *Bild* al capdavant. No obstant això, pel que fa al tema del Procés català, on és rellevant que apareguin notícies, cròniques i reportatges no és als diaris de premsa rosa, sinó als de la primera categoria, als generalistes i a la premsa d'elit, perquè són les publicacions que llegeixen aquells que poden prendre les decisions més importants a nivell polític. Aquí és on hi ha la possibilitat o no de marcar agenda, de què una informació del Procés català sigui presentada amb uns marcs de referència i tons determinats.

A Alemanya hi ha quatre grans empreses de mitjans de comunicació de premsa escrita generalista i d'elit, i que a més tenen presència a tot el país. Són quatre empreses que editen les publicacions més llegides d'aquesta categoria. Són els diaris *Süddeutsche Zeitung*, *Frankfurt Allgemeine Zeitung*, *Die Welt* i la revista setmanal d'informació *Der Spiegel*. Darrere d'ells es troben altres grans mitjans (IVW, 2016; Uni Chicago, 2016) com els diaris *Handelsblatt*, *Tageszeitung*, *Frankfurter Rundschau*, *Tagesspiegel*, el setmanari *Die Zeit*, i un llarg etcètera de publicacions amb una major o menor extensió geogràfica.

Cal tenir en compte que el format físic dels diaris alemanys és diferent del que és comú a Catalunya. A Alemanya els diaris són el doble de grans i d'amples, per tant, quan una notícia ocupa una pàgina sencera, és com si n'ocupés dues a Catalunya, i la meitat d'una pàgina alemanya seria una pàgina sencera al Principat.

Tots aquests quatre mitjans disposen de la seva versió digital de pagament, a excepció de *Der Spiegel* que s'hi pot accedir lliurement. Les versions digitals són diferents de les impreses en paper, ja que no sempre es publiquen exactament els mateixos articles que en paper, a més s'actualitzen constantment, tenen més seccions i la possibilitat de convertir-se en una plataforma transmèdia, interactuant amb els lectors i afegint vídeos, àudios i enllaços als articles. De la mateixa manera, algunes webs també compten amb canals propis de notícies referides a un concepte, com poden ser unes eleccions, un país o un esdeveniment. Així, mitjans com *Die Welt* tenen el canal Katalonien, on hi ha diverses notícies que parlen de temàtica sobre Catalunya, sigui o no del Procés.

2.2.2 *Süddeutsche Zeitung*

En aquest article ens centrem en els quatre principals mitjans de premsa escrita. El diari *Süddeutsche Zeitung* és el primer diari en nombre de tiratge, té la seu editorial a la capital del land de Baviera, Munich, al sud-est del país. Per les característiques pròpies del land, el diari fa edicions diferents per la ciutat de Munic, per Baviera i per al conjunt del país. Tradicionalment és un mitjà de centre esquerra, encara que els col·laboradors i articulistes tenen marge per escriure de manera independent de la línia editorial. El principal periodista i corresponsal a Barcelona que cobreix les notícies relacionades amb el Procés català és en Thomas Urban, i en menor mesura escriu sobre aquest tema en Sebastian Schoepp. Aquest diari, juntament amb el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, publica quantitativament més notícies que la mitjana dels quatre mitjans analitzats.

I Descripció

A. Capçalera: característiques principals de l'encapçalament de la publicació.

1. Títol: *Süddeutsche Zeitung*.
2. Subtítol: Münchner Nachrichten aus Politik, Kultur, Wirtschaft und Sport.
3. Lemes: No n'hi ha.
4. Lloc: Munich.
5. Idioma: Alemany.

B. Datació: dates de publicació del diari.

1. Cronologia: S'inicià el 6 d'octubre de 1945.
2. Periodicitat: Diària.
3. Moment d'aparició durant el dia: matí.
4. Nombre d'edicions: Tres. Munchen (Munich), Bayern (Baviera) i Deutschland (Alemanya).
5. Seu social: Redacció, administració i impremta: Süddeutscher Verlag Hultschinerstr. 8, 81677 München

C. Característiques tècniques: aspectes formals del rotatiu.

1. Format: En paper i digital. Pàgines de format nòrdic de full ample (371x528).
2. Estructura: Seccions: Pàgina 3, Política, Cultura, Economia, Esport, Saber, Panorama, Societat, Mèdia i Viatges-Mobilitat.

II. Fitxa analítica

D. Empresa periodística: l'empresa, la redacció i els elements administratius, econòmics, ideològics del projecte periodístic.

1. Aspectes jurídics:

Fundadors: August Schwingenstein, Edmund Goldschagg i Franz Josef Schöningh.

Empresa: 81% Südwestdeutsche Medien Holding.

2. Aspectes econòmics: 2,90-3,60 euros.

E. Equip de redacció: l'equip directiu, la redacció i els col·laboradors habituals.

1. Director: Stefan Hilscher, Dr. Karl Ulrich.

2. Estructura de la redacció: Redactors en cap Kurt Kister i Wolfgang Krach.

F. Naturalesa i orientació: la ideologia del diari.

1. Tendència política o social: liberal centrista.

2. Polemitza amb un altre mitjà: No. Però els principals competidors són el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* i *Die Welt*.

G. Difusió: abast del mitjà i influència en la societat.

1. Distribució: Quiosc i subscripció. 357.918 exemplars. 1,24 milions de lectors.

2. Zones de difusió: Alemanya i estranger.

III. Aspectes històrics

1. Significació: El primer diari generalista que va aparèixer després de la Segona Guerra Mundial per a Alemanya, el 1945. És el diari en circulació més antic. En l'enquesta "Journalismus in Deutschland 2005" (Weischenberg et al. 2006) a periodistes alemanys el van considerar el primer diari líder d'opinió.
2. Font històrica: Atenció especial a la política, la cultura i els reportatges. Concretament la cultura està ubicada després de la secció de política. La pàgina 3 està dedicada diàriament a un reportatge en profunditat.
3. Localització de fons: Els fons consultats són a la Metiateca. L'arxiu està digitalitzat, però només és accessible per subscripció.

2.2.3 *Frankfurter Allgemeine Zeitung*

El diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* té la seu editorial al land de Hessen, a l'oest, a la principal ciutat econòmica i financera del país, Frankfurt. Aquesta gran urbs, que compta amb els gratacels més alts d'Europa, seu de les principals empreses i del Banc Central Europeu i que va veure néixer a Goethe es considera que té com a mitjà de referència aquest diari de tendència marcadament conservadora, democristiana i tradicionalista. El corresponsal a Madrid que informa del Procés català és en Leo Wieland, resident a Madrid des del 2002, a més, també escriuen sobre aquest tema, però en menor mesura, Paul Ingendaay i David Klaubert. Quantitativament aquest mitjà és el que més notícies i articles publica sobre Catalunya.

I Descripció

A. Capçalera: característiques principals de l'encapçalament de la publicació.

1. Títol: *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.
2. Subtítol: Zeitung für Deutschland.
3. Lemes: No n'hi ha.
4. Lloc: Frankfurt.
5. Idioma: Alemany.

B. Datació: dates de publicació del diari.

1. Cronologia: S'inicià l'1 de novembre de 1949.
2. Periodicitat: Diària.
3. Moment d'aparició durant el dia: Matí.
4. Nombre d'edicions: Una.
5. Seu social: Frankfurter Allgemeine Zeitung GmbH. Hellerhofstraße 2-4 60327 Frankfurt am Main

C. Característiques tècniques: aspectes formals del rotatiu.

1. Format: En paper i digital. Pàgines de format nòrdic de full ample (371x528).
2. Estructura: Seccions: Política, Economia, Finances, Feuilleton, Esport, Societat, Estil, Tècnica, Saber i Viatges.

II. Fitxa analítica

D. Empresa periodística: l'empresa, la redacció i els elements administratius, econòmics, ideològics del projecte periodístic.

1. Aspectes jurídics:
Fundadors: Hans Baumgarten, Erich Dombrowski, Karl Korn, Paul Sethe i Eirck Welter.
Empresa: 93,7% Fazit Stiftung.
2. Aspectes econòmics: 2,80 – 4,20 euros.

E. Equip de redacció: l'equip directiu, la redacció i els col·laboradors habituals.

1. Director: Thomas Linder, Burkhard Petzold.
2. Estructura de la redacció: Werner D'Inka, Jürgen Kaube, Berthold Kohler, Holger Steltzner. Cap de redacció: Carsten Knop.

F. Naturalesa i orientació: la ideologia del diari.

1. Tendència política o social: En política i en la major part d'àmbits, conservador. En economia, liberal, i en cultura, lleugerament progressista.
2. Polemitza amb un altre mitjà: No. Però els principals competidors són el *Süddeutsche Zeitung* i *Die Welt*

G. Difusió: abast del mitjà i influència en la societat.

1. Distribució: Quiosc i subscripció, 244.219 exemplars. 0,92 Milions de lectors (2017).
2. Zones de difusió: Alemanya i estranger.

III. Aspectes històrics

1. Significació: La tendència ideològica del diari no la determina el cap de redacció sinó el grup d'editors. A l'inici de la publicació, el 1949, una part dels redactors havien treballat a l'anterior i prohibit el 1943 *Frankfurter Zeitung* i *Allgemeinen Zeitung* a Mainz.
2. Font històrica: El diari dedica especial atenció a l'economia i la política exterior. El diari considera que la veritat és quelcom sagrat i vol donar una imatge de ser un mitjà que fa pensar els seus lectors.
3. Localització de fons: Els fons consultats són a la Metiateca. L'arxiu està digitalitzat, però només és accessible per subscripció.

2.2.4 *Die Welt*

El diari *Die Welt* té la seva seu editorial a la capital del país, al nord-est, a Berlín. Aquest diari forma part del conglomerat empresarial Axel Springer, que també compta amb el diari sensacionalista *Bild*. *Die Welt* en general és considerat com un mitjà conservador. La periodista que escriu més sobre temàtica del Procés català és Ute Müller; també hi ha d'altres periodistes que escriuen esporàdicament sobre Catalunya, com Helene Zuber, Florian Haupt, Annette Prossinger, Rainer Haubrich o Michael Ebmeyer. Aquest mitjà publica quantitativament menys notícies i articles sobre el Procés català que la mitjana.

I Descripció

A. Capçalera: característiques principals de l'encapçalament de la publicació.

1. Títol: *Die Welt*.

2. Subtítol: No n'hi ha.
3. Lemes: No n'hi ha.
4. Lloc: Berlín.
5. Idioma: Alemany.

B. Datació: dates de publicació del diari.

1. Cronologia: 2 d'abril de 1946.
2. Periodicitat: Diària.
3. Moment d'aparició durant el dia: matí.
4. Nombre d'edicions: Tres: la general a Alemanya i dues edicions regionals, una a Berlín i una a Hamburg.
5. Seu social: Axel-Springer-Straße 65. 10969 Berlin

C. Característiques tècniques: aspectes formals del rotatiu.

1. Format: En paper i digital. Pàgines de format nòrdic (374x528)
2. Estructura: Política, economia, esport, panorama, saber, cultura, opinió, altres temes.

II. Fitxa analítica

D. Empresa periodística: l'empresa, la redacció i els elements administratius, econòmics, ideològics del projecte periodístic.

1. Aspectes jurídics:
Fundadors: Axel Springer.
Empresa: Axel Springer Gruppe.
2. Aspectes econòmics: 2,70-2,90 euros.

E. Equip de redacció: l'equip directiu, la redacció i els col·laboradors habituals.

1. Director: Stefan Aust.
2. Estructura de la redacció: Cap de redacció: Dr. Ulf Poschardt.

F. Naturalesa i orientació: la ideologia del diari.

1. Tendència política o social: Conservadora i econòmicament liberal.
2. Polemitza amb un altre mitjà: No. Però els principals competidors són el *Süddeutsche Zeitung* i el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.

G. Difusió: abast del mitjà i influència en la societat.

1. Distribució: Quiosc i subscripció. Tirada de 169.529 exemplars, 0,71 milions de lectors.
2. Zones de difusió: Alemanya.

III. Aspectes històrics

1. Significació: Fundat per la Gran Bretanya a Hamburg el 1946, tot just acabada la Segona Guerra Mundial. El 1953 el Grup Axel Springer va comprar el rotatiu i en va desplaçar la seu d'Hamburg a Berlín.
2. Font històrica: En els seus inicis, el diari tenia com a objectiu diferenciar profundament els fets de les opinions. El 2015 la meta de la publicació era erigir-se com un diari intel·lectual i guia.
3. Localització de fons: Els fons consultats són a la Metiateca. L'arxiu està digitalitzat, però només és accessible per subscripció.

2.2.5 *Der Spiegel*

Finalment, el quart mitjà és el setmanari *Der Spiegel*, amb seu editorial al nord-oest del país, a la hanseàtica ciutat d'Hamburg. La seu es troba en un alt edifici de vidre als canals de la ciutat, banyada pel riu Elba. Aquesta setmanari és el més gran d'Europa i el més influent d'Alemanya. És una publicació de caire informativa i divulgativa, amb amplis reportatges i de tendència principalment progressista. Compta amb articles de gran varietat i està obert al criteri i tendències dels diversos periodistes. Aquest mitjà és el que quantitativament menys notícies publica i no compta amb un periodista o corresponal específic que escrigui sobre el Procés català.

I Descripció

A. Capçalera: característiques principals de l'encapçalament de la publicació.

1. Títol: *Der Spiegel*.
2. Subtítol: No n'hi ha.
3. Lemes: No n'hi ha.
4. Lloc: Hamburg.
5. Idioma: Alemany.

B. Datació: dates de publicació del diari.

1. Cronologia: S'inicià el 4 de gener de 1947.
2. Periodicitat: Setmanal.
3. Moment d'aparició durant el dia: matí.
4. Nombre d'edicions: Una.
5. Seu social: Spiegelhaus Ericusspitze 1, 20457 Hamburg.

C. Característiques tècniques: aspectes formals del rotatiu.

1. Format: En paper i digital.
2. Estructura: Seccions: Política, Opinió, Economia, Panorama, Esport, Cultura, Món, Ciència i Altres.

II. Fitxa analítica

D. Empresa periodística: l'empresa, la redacció i els elements administratius, econòmics, ideològics del projecte periodístic.

1. Aspectes jurídics:
Fundadors: John Seymour Chaloner, Henry Ormond, Harry Bohrer.
Empresa: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co.
2. Aspectes econòmics: 4,90.

E. Equip de redacció: l'equip directiu, la redacció i els col·laboradors habituals.

1. Director: Editor: Rudolf Augstein.

2. Estructura de la redacció: Caps de redacció: Klaus Brinkbäume (en paper), Barbara Hans (Digital)

F. Naturalesa i orientació: la ideologia del diari.

1. Tendència política o social:
2. Polemitza amb un altre mitjà: No. Però els seus principals competidors són *Focus* i *Stern*.

G. Difusió: abast del mitjà i influència en la societat.

1. Distribució: Quiosc i subscripció. Tirada de 799.100 exemplars (2016).
2. Zones de difusió: Alemanya.

III. Aspectes històrics

1. Significació: El setmanari, impulsat per la Gran Bretanya després de la Segona Guerra Mundial, l'any 1947, es va publicar inicialment des de Hannover. L'any 1952 se'n va traslladar la seu a Hamburg. Es considera una revista d'informació i anàlisi amb un focus especial en els reportatges.
2. Font històrica: És una publicació coneguda pels seus reportatges sobre corrupció i escàndols polítics. És coneguda la investigació, l'any 1962, sobre la manca de preparació de l'exèrcit alemany, fet que va ocasionar la detenció dels editors i de l'autor de l'article. Aquest fet va proporcionar a la revista una fama de defensora de la llibertat d'expressió.
3. Localització de fons: Els fons consultats són a la Metiateca. L'arxiu està digitalitzat i és d'accés lliure.

**CAPÍTOL 3: EL PAPER DELS MITJANS DE
COMUNICACIÓ EN LA CREACIÓ
D'AGENDA, DE MARCS DE REFERÈNCIA I
DE DISCURS.**

3.1 Aproximació a les diferents teories sobre el paper dels mitjans de comunicació en la construcció de la realitat.

3.1.1 Les teories de l'Agenda Building i Setting, del Framing i del Priming.

Els mitjans de comunicació són considerats com a actors polítics que prenen partit dels conflictes i fets que publiquen o transmeten, tot amplificant-los i modificant-los. Els estudis de comunicació consideren que la construcció social de la realitat és un procés d'institucionalització de les pràctiques i dels rols (Berger i Luckmann, 2011). L'activitat periodística compta amb un rol legitimat socialment en aquest procés de construcció i d'objectivació social. D'aquesta manera, els mitjans de comunicació es podrien considerar part del procés de construcció de la realitat social i política, i per tant també coconstructors d'identitats (Habermas, 1989; Lippman, 2003; Castells, 2009). Aquest rol de constructors de la realitat i d'identitats que ostenten els mitjans de comunicació és la clau per entendre com una qüestió, un tema, s'entén i es desenvolupa entre l'audiència (Alrebh, A.F; Ten Eyck, T.A. 2014: 130-88).

Aquesta coconstrucció de la realitat social i política, així com d'identitats, doncs, ve marcada per la capacitat dels mitjans d'establir l'agenda. És el que es coneix com la teoria de l'Agenda Setting, que parteix dels estudis de McCombs, en la que es desenvolupa la manera com l'agenda dels mitjans, la tria de les informacions i la seva rellevància estableix l'agenda del públic (McCombs, 2006), o com a mínim l'agenda publicada.

De fet, es considera que l'agenda no pot influir tant en el que pensarà la gent sobre un tema, com sí que pot influir en allò sobre el que pensarà la gent (McCombs, 2004). També es concep l'*Agenda Setting*, com a la funció que defineix quins problemes són valuosos per a l'atenció del públic i del govern (Entman, 2004: 164). Seguint en aquesta teoria, apareix el concepte *The Agenda Setting Effect* que és l'efecte que produeix la cobertura de notícies per determinar les prioritats dels polítics i de les elits. D'aquesta

manera, analitzant la cobertura del Procés sobiranista català es podrà comprovar fins a quin punt aquest tema està present en l'agenda dels diaris alemanys.

La teoria de l'*Agenda Building* posa èmfasi en l'emissor, en els periodistes en el seu procés de construcció de les notícies i els elements que hi influeixen. Es tracta de conèixer els factors que modelen les cobertures noticioses, en el que intervenen limitacions institucionals, valors noticiosos, hàbits professionals, valors associats al rol social del periodista i rutines de treball (Aruguete 2017: 39). Així, des d'un punt de vista teòric, "the concepts of agenda Building and agenda setting have been used to examine how the salience of political issues and candidate images is determined on the media and public agendas respectively" (Kiousis, Mitrook, Wi, Seltzer 2006: 266). Diversos estudis exploren les relacions entre esdeveniments polítics i la seva cobertura per part dels mitjans i nous canals procedents de les noves tecnologies, com twitter, mitjançant la teoria de l'Agenda-Building (Kiousis, Kim, Ragas, Kochhar, Svensson, Miles, 2015; Metag, Rauchfleisch, 2016; Cheng, Golan, Kiousis, 2016). Així, en la mateixa línia, aquesta recerca es desenvolupa en aquest marc teòric.

A més d'aquest concepte, també trobem un segon estadi del procés de coconstrucció de la realitat i de les identitats, el que es denomina teoria del Framing. De fet, l'Agenda Setting es considera el primer nivell d'anàlisi, el segon nivell del qual és el Framing. Aquest és el dels marcs de referència o enquadrament que utilitza el periodista a l'hora de presentar la informació, ja que el procés de recollida i narració d'uns esdeveniments pot propiciar-ne una interpretació (Entman, 2004:164). En el seu article sobre *Framing Bias*, Entman enllaça l'*Agenda setting*, el *Framing* i el *Priming* amb els *bias* o distorsions que poden sofrir les notícies. Aquestes distorsions poden expressar-se en els arguments, en la seqüència expositiva del text, que són analitzats en aquest treball.

Pel que fa a la teoria dels *frames* cal recuperar breument algunes de les definicions que ens ajudaran a entendre com podem utilitzar aquesta teoria per analitzar el discurs en premsa. Entman (1993: 52) proposa una definició del concepte, en la que *frame* vol dir "to select some aspects of a perceived reality to make them more salient, thus promoting a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation". Onze anys més tard, Entman (2004: 164) redefineix el concepte com "We can define framing as the process of culling a few elements of perceived reality and assembling a narrative that highlights connections among them to promote a particular

interpretation. Fully developed frames typically perform four functions: problem definition, causal analysis, moral judgment, and remedy promotion”.

Així, Entman (1993: 52) determina quatre punts on es poden trobar frames: en el comunicador, en el text, en el receptor i en la cultura. En aquest sentit, aquesta recerca se centra en les dues primeres localitzacions: el comunicador i el text. Concretament s’analitzen els discursos utilitzats en els articles, ja que com Entman (2004) considera que aquests discursos presents en els textos, tals com el camp semàntic de les paraules, les metàfores, les imatges, els dobles sentits, la selecció d’actors i citacions, etc. són els que creen la perspectiva des de la qual s’explica un fet. D’aquesta manera, el Framing s’ha d’entendre com un procés “in which *frame-building* happens first, followed by *frame-setting*, and this process has its consequences as well (de Vreese, 2005)”. El Frame-building es realitza en la interacció entre periodistes, elits i moviments socials i “the outcomes of the frame-building process are the frames manifest in the text. Frame-setting refers to the interaction between media frames and individuals’ prior knowledge and predispositions” (de Vreese, 2005: 52).

Així, tenint en compte que els periodistes han d’explicar una història en un espai i un temps limitat i fer-la accessible a un públic heterogeni, la manera en què ho fan és creant un marc d’interpretació que permeti la comprensió del missatge. L’ús de l’enquadrament dona sentit, alleugereix la realitat i ajuda a mantenir l’interès (Valkenburg, Semetko, De Vreese, 1999). Quan el periodista construeix la notícia, amb paraules i imatges, realitza la selecció de l’enquadrament. Aquesta selecció podria haver estat diferent, seleccionant un aspecte diferent del tema, utilitzant altres fonts, paraules o imatges. Hi ha diverses maneres de donar rellevància a una informació, entre elles l’omissió d’informació (Ardèvol-Abreu, 2015: 429). Altres estratègies són la ubicació, l’associació amb símbols culturals i socials, o les frases de tancament en els textos (Entman, 1993).

La teoria dels marcs connecta amb els valors-notícia o els criteris de noticiabilitat, que es troben en l’agenda-building, és a dir, en la pròpia selecció dels esdeveniments que es convertiran en notícia; així com en el frame-building, o sigui, en la decisió sobre els aspectes d’aquests esdeveniments en el que la notícia se centrarà. La redacció d’una notícia inclou, doncs, preguntar-se qui fa l’acció i amb quin propòsit (Ardèvol-Abreu, 2015: 430).

Amb les teories del Frame-building i del Frame-setting s'observen, per expressar-ho amb d'altres paraules, les dues vessants de la teoria del Framing: la construcció del relat i la seva influència en l'opinió pública. Aquesta recerca se centra en la primera vessant, s'analitza el frame-building, és a dir, l'emissor i el text, deixant l'anàlisi del receptor i de la cultura per a una futura investigació. Així, en aquest treball s'aplica el Framing per analitzar els actors, les temàtiques i els arguments presents als articles.

Aquest punt de vista és complementat amb estudis (He, Xianhong, Xing: 2012: 676-83) que afirmen que una temàtica es pot observar des d'una varietat de perspectives i es pot construir tenint implicacions de múltiples valors i judicis. Aquests valors i judicis, els arguments, presents en els articles que tracten el Procés català són, doncs, els que aquesta recerca també analitza.

Hem vist que els *frames* poden ser considerats com una idea central, com a essència de la qüestió i també com els aspectes que s'han seleccionat prèviament per fer-los sobresortir i promoure una interpretació o avaluació particular d'un fet. En el cas d'aquesta recerca ens basarem sobretot en aquesta segona definició d'Entman. També, l'autor posa sobre la taula l'ús del *framing* amb finalitats polítiques per part dels mitjans (Iyengar, 1991); qüestió que també serà debatuda en aquesta recerca.

Pel que fa al procés de creació de *frames*, Gamson i Lasch (1983) van identificar unitats que soles o combinades amb d'altres creaven frames:

Framing devices (metaphors, catchphrases, exemplars, depictions, and visual images) suggest a framework within which to view the issue, while reasoning devices (roots, consequences, and appeal to principle) provide justifications or reasons for general positions (Gamson, Lasch, 1983, p. 399).

A aquests exemples Stone (2002) hi inclou altres trops com la sinècdope i l'ús de numerals. D'altra banda, des d'un punt de vista més proper a la psicologia també s'ofereixen noves definicions, que van en la línia del que hem apuntat fins ara: "A frame, in this view, is a complex cognitive structure that links together the attributes of a concept in a web of relationships. Activating one node in this web might activate others" (Johnstone, 2008: 187-89). Les definicions anteriors, i específicament la d'Entman, es tenen en compte en la metodologia d'aquesta recerca per a les qüestions del Framing.

Una tercera teoria que es té en compte en aquesta tesi és el Priming. Iyengar (1984) va iniciar la teorització sobre l'efecte del priming en els mitjans de comunicació, ja que afirmava que quan els mitjans de comunicació centren l'atenció en determinats temes i n'ignoren d'altres faciliten la manera com els espectadors o lectors avaluen els presidents. Per la seva banda, Kobayashi (et al. 2017) van recrear un experiment similar, sense resultats significatius en priming, i van concloure que els efectes del priming en els mitjans són relatius a l'entorn dels mitjans o a les diferències pròpies de les poblacions. No obstant això, Kahneman (2011), en la seva recerca sobre el priming social, apunta que l'entorn té un impacte en les respostes en les persones, i que les paraules afecten els nostres pensaments i accions. Per extensió, segons aquest autor, hi podria haver una relació directa entre l'opinió publicada i l'opinió pública.

Aquesta recerca es troba en la mateixa línia teòrica i metodològica d'altres recerques i estudis que també parteixen de les teories de l'*Agenda Setting*, del *Framing* i en alguns casos també del *Priming* i que estudien els esdeveniments polítics catalans o altres processos polítics similars. Estudis com els següents han servit com a punt de partida contextualitzador per a aquesta investigació:

L'estudi de Gómez i Gifreu (2014: 115-168) sobre l'agenda temàtica electoral a les Eleccions catalanes del 2012, on s'hi realitza una anàlisi tant de premsa diària com de televisió, que inclou el tractament del discurs, l'agenda temàtica i els actors polítics, on s'hi realitza una anàlisi de les posicions que adopta cada mitjà en relació als diversos partits polítics. També un article sobre les mateixes Eleccions en la premsa internacional, amb una anàlisi quantitativa (Tulloch, Alonso, 2014). Tots dos articles es troben en el llibre de Pont i Capdevila (2014) sobre la comunicació política en les Eleccions del 2012. Anàlisi que també es duu a terme sobre les Eleccions del 28 de novembre de 2010 en Capdevila i Pont (2012).

A més, un estudi comparatiu realitzat sobre la premsa espanyola i belga i la seva cobertura dels conflictes polítics a Flandes i a Catalunya (Castelló, Dhoest, Bastiaensens, 2013: 1622-1640). Els investigadors es basen en les teories de les identitats nacionals i de la domesticació de les notícies, i prenen el concepte de *mirror effect* per elaborar les lògiques de comparació dels dos contextos. A més, estudis de diversos diaris de l'estat espanyol sobre com cobreixen la informació política de

Catalunya on s'utilitza el framing (Perales, Xambó, Xicoy, 2012; Xambó, Perales-García, Xicoy, 2012; Xicoy, Perales-García, Xambó, 2017).

Més estudis sobre el Procés polític català són dos articles sobre la cobertura de la Diada i l'anunci de la consulta per al 9N, de l'any 2013, i les eleccions generals de l'any 2015, on s'utilitzen aquestes dues teories en les anàlisis (Marco-Palau, 2015 i 2016). També, la recerca "Catalunya als ulls del món" (projecte de l'UPF-UVic i l'Institut d'Estudis Autònoms 2015-17), i el llibre que n'ha sorgit (Pont, Perales-García, 2018), que examina mitjans de diversos països, on s'analitzen també els mitjans alemanys, i on s'utilitzen l'Agenda Setting i el Framing. A més, hi ha l'estudi de Montagut (2012) sobre el tractament de la sentència del Tribunal Constitucional envers l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en la ràdio.

Altres estudis centrats en períodes i eleccions anteriors, en el 2006, quan s'aprovà el Nou Estatut de Catalunya i en les retallades que hi feu el Tribunal Constitucional, els trobem a Gifreu i Pallarès (2010), Gifreu (2011), Aira (2007), Sádaba i Rodríguez (2007) i Cortiñas i Pont (2009), Capdevila i Lladonosa (2016).

En resum, a través de l'anàlisi d'agenda dels articles es considera quin és el nivell de creació d'agenda que té el Procés català en els mitjans germànics. I, a través de l'estudi del priming i de frames, és a dir, dels marcs de referència, es troba de quina manera s'ha articulats el discurs de l'article a l'hora de cobrir el debat territorial, des del punt de vista dels actors, de la càpsula de titulació, de les temàtiques i dels arguments.

Per aquesta via també es posen sobre la taula els dos tipus d'anàlisis que s'utilitzen en aquesta recerca. En primer lloc, es duu a terme una anàlisi del contingut, és a dir, quantitativa de la mostra, que es complementa al mateix temps amb una anàlisi qualitativa, crítica, del discurs: És a dir, i per resumir-ho, d'una banda es quantifica la informació de les peces periodístiques pel que fa a l'aplicació de l'Agenda Setting, i de l'altra s'analitzen les unitats qualitativament, quant a l'anàlisi de frames de titulació, temàtics i d'actors i institucions, així com en l'anàlisi del discurs i dels arguments. Aquesta combinació és una bona manera d'obtenir uns resultats complets de les notícies de l'opinió publicada.

3.1.2 L'Anàlisi (Crítica) del Discurs.

A l'hora d'abordar l'estudi del discurs cal tenir en compte que els discursos poden tenir diverses possibilitats, hi poden haver múltiples comprensions de la realitat, ja que no existeix una única veritat. Llavors, des del punt de vista teòric i metodològic, cal definir com es realitza l'anàlisi del text, per resoldre com es produeixen les veritats o les versions específiques del món que hi apareixen. (Rapley, 2014: 166).

Hi ha uns punts essencials a tenir en compte a l'hora d'explorar el discurs d'un document, fixar-se no només en el que diu el text, sinó també en el que no diu. I pel que fa a l'anàlisi dels arguments, cal observar el treball retòric del text i com aquest busca persuadir de la manera d'entendre una qüestió. També cal tenir en compte la tria de les descripcions, ja que no són neutrals, sinó que produeixen una versió específica del món. (Rapley, 2014: 148-52). En aquesta recerca es tenen en compte aquests punts a l'hora de fer l'anàlisi del discurs de la mostra, per veure com es desenvolupen els arguments.

De fet, en l'anàlisi del discurs (López, 2014: 259), un dels autors base és Propp, que realitzà una anàlisi d'un corpus de cent contes en els que elaborà la noció de funció com l'acció del personatge en el desenvolupament del relat. Els plantejaments teòrics inspiren els estudis semiòtics que, enllaçant amb la retòrica clàssica, defineixen el discurs com l'objecte d'una segona lingüística. S'hi troben diversos especialistes de l'Escola Semiòtica de París, com R. Barthès, A. Greimas, C. Brémond, C. Lévi Strauss, J. Courtes, T. Todorov, G. Genette, entre d'altres (Coquet, Arrivé, 1982). Aquests autors analitzen els mecanismes interns de la narració i proposen models sobre l'organització dels discursos narratius prenent com a base l'existència de trets universals en els que es formen els relats i que són esquemes que organitzen la informació.

Existeixen diversos models d'anàlisi del discurs (López, 2014: 259), com l'actancial d'A. Greimas, els enfocaments filosòfics de P. Ricoeur, les propostes temàtiques de N. Friedman, o enfocaments cognitius com els d'E. Werlich, W.F. Brewer, T.A. van Dijk o J.M. Adam, entre d'altres. Tots ells postulen que els textos narratius presenten un model especial per organitzar les veus i on el temps és un element bàsic en les formes narratives i en la relació que s'estableix entre els personatges, l'acció i l'espai.

A l'hora de realitzar una anàlisi lingüística del discurs, López (2014: 263) posa el focus en els temps verbals. D'aquesta manera cal diferenciar les implicacions que té utilitzar un imperfecte, que és un temps que s'ubica en un món no actual, marcant un distanciament, un relat en un procés passat; un pretèrit (López el denomina indefinit), en

què el temps es troba estàtic en el passat, i expressa un fet habitual; i un present de narració, que aconsegueix un efecte de presència momentània, encara que el punt de referència temporal se situï en el passat.

A més d'aquests autors, en trobem d'altres com Van Dijk, Wodack i Fairclough que aposten per realitzar no només una anàlisi del discurs, sinó anar més enllà i entrar en una perspectiva crítica. Van Dijk representa el model socio-cognitiu, Wodak el del discurs sociolingüista i Fairclough del l'estudi crític del llenguatge (Sheyholislami, 2001: 3-6).

Van Dijk és un dels màxims representants de les teories de l'Anàlisi Crítica del Discurs (ACD). Aquest autor argumenta que aquells que controlen part de la producció del discurs públic, també controlen part dels seus continguts i, per tant controlen, indirectament, l'opinió pública (Van Dijk , 2009: 13), o caldria dir, almenys, l'opinió publicada. Aquesta idea es relaciona amb la teoria de l'Agenda Setting (McCombs, 2004) que considera que els mitjans de comunicació potser no poden determinar què pensarà el públic sobre un tema, però sí que poden marcar sobre quins temes es pensarà.

L'Anàlisi Crítica del Discurs estudia la manera en què l'abús del poder social, el domini i la desigualtat són practicats, reproduïts i ocasionalment combatuts, pels textos i la parla en el context social i polític. I, a més, és una investigació que intenta contribuir a dotar de poder a aquells que no en tenen. També, no s'ocupa exclusivament de teories i paradigmes, sinó dels problemes socials i els assumptes polítics (Van Dijk 2009: 149-51). Amb aquestes característiques –ser una anàlisi amb una funció clara de donar veu als que normalment no en tenen i descobrir els mecanismes de poder o supremacia d'una perspectiva política– es considera que l'ACD és una bona eina per a examinar els articles sobre el Procés polític català. Un Procés que té per objectiu canviar l'estatus quo de Catalunya, i que té davant l'altaveu de l'Estat espanyol com a principal element en contra. El discurs unionista, que des del punt de vista de l'ACD es pot considerar el que compta amb els instruments més poderosos, doncs, es troba davant d'un discurs com el de la independència catalana, defensat en un territori que no té estat, i que, per això, es parteix de la premissa que el discurs sobiranista, d'acord amb la teoria de l'ACD, té menys altaveus i menys poder mediàtic que el discurs unionista.

Van Dijk (2008: 158-62) diferencia entre diversos controls del discurs, el del context, el del text i la parla, i el de la ment. El context inclou categories com la situació, l'espai i

el temps, les accions i els participants. El fet de triar quins participants poden ser presents al discurs és una manera de determinar el context. En aquest sentit, dins de l'anàlisi dels frames d'aquesta recerca, s'hi troba l'anàlisi de l'enquadrament dels actors que apareixen en el discurs. A més, concretament, es determina la forma com aquests estan enquadrats, ja sigui d'una manera positiva, negativa o neutra. El fet que apareguin més o menys actors d'una opció política i que aquests siguin presentats amb determinats enquadraments pot influir en la informació que es transmet sobre un fet i els seus protagonistes. Així, aquest punt és el que Van Dijk denomina el control del discurs.

Pel que fa al control del text i la parla, Van Dijk (1993, 1998) explica que en aquest nivell sovint hi ha una preeminència d'una estratègia global d'autopresentació positiva per part del grup dominant, i d'heteropresentació negativa dels grups dominats. A través de metàfores, hipèrboles, formes sintàctiques, lexicalització, estructures profundes i imatges és com es pot veure la presentació dels grups. En el cas d'aquesta recerca, el grup dominant, que pot considerar-se el que té més poder i altaveus, és la posició unionista, que, segons l'ACD tindria més possibilitats de ser presentat positivament; en contra de la posició independentista, que seguint l'ACD, pot considerar-se el grup amb menys poder, i que més sovint podria estar presentat negativament.

Quant al tercer tipus, el control de la ment, Van Dijk (2009: 166) fa referència al prestigi dels mitjans de comunicació. Els receptors tendeixen a acceptar les creences transmeses pel discurs de les fonts que consideren autoritzades, fidedignes o creïbles, com els experts, els professionals o els mitjans de confiança. La credibilitat té un efecte directe en la percepció del poder (Nesler, Aguinis, Quigley, Tedeschi, 1993).

Per la seva banda, Hardy, Harley i Phillips (2004) defineixen l'anàlisi del discurs com una manera qualitativa d'estudiar els fets socials: "Discourse analysis is a methodology for analyzing social phenomena that is qualitative, interpretive, and constructionist".

Partint d'aquesta premissa i per enfocar l'anàlisi del discurs al tractament i cobertura dels esdeveniments polítics catalans als mitjans alemanys en aquesta recerca es parteix de l'estreta relació que manté aquesta metodologia amb disciplines properes com la ideologia del llenguatge, el seu ús i les seves funcions, que permeten establir la base del que es vol treballar en aquesta recerca. Barbara Johnstone explica com les tries lingüístiques en el discurs estan relacionades amb l'ús que es fa de la llengua i la circulació de concepcions dominants en el llenguatge: "Work on language ideology

shows how linguistic choices and language change are affected by how people conceive of language and its use and explores the circulation of and struggles over dominant conceptualizations of language and its functions.” (Johnstone, 2008: 66-67).

Per la seva banda, des de la teoria crítica del llenguatge, també s’aborda la qüestió ideològica i s’apunta l’ús del *framing* com una manera de categoritzar persones, fets, llocs i accions. Machin i Mayr (2012: 2) tracten la qüestió de com el llenguatge es pot utilitzar com un instrument ideològic i com la tria que es fa de la informació pot afectar-ne el significat:

Critical Linguistics sought to show how language and grammar can be used as ideological instruments. Texts can be studied for the ways that they categorise people, events, places and actions. Analysts can look for what kinds of events and persons are foregrounded and which are backgrounded or excluded altogether. Different kinds of choices can affect the meaning of texts. Close analysis of texts, therefore, can reveal the underlying ideology of the texts.

Aquests autors destaquen que estudiar la relació entre llenguatge, poder i ideologia pot ajudar a trobar la dimensió política i ideològica darrera dels discursos i és, doncs, l’anàlisi crítica del discurs un bon mètode per arribar-hi (Machin i Mayr 2012: 4):

Critical Discourse Analysis sought to develop methods and theory that could better capture this interrelationship [between language, power and ideology (Fairclough, 1992)] and especially to draw out and describe the practices and conventions in and behind texts that reveal political and ideological investment.

A més, Crawford (2004: 23) afirma que aquest mètode pot ajudar a desxifrar el significat latent de les paraules, observar les assumpcions en profunditat i detectar les relacions de poder que el text construeix: “Discourse analysis, which can help us decipher the underlying meaning, deep assumptions, and relations of power that are supported by and constructed through a discourse (...)”. Aquests punts són aspectes que s’estudien en aquesta recerca i que enllacen amb la teoria del *framing*.

En la mateixa línia argumenta Hopf (2004: 32): “This discussion of the partial autonomy of language relates to the issue of DA as a kind of political theory, a theory of power politics.” L’afirmació de Hopf va un pas més enllà assegurant una relació estreta

entre l'anàlisi del discurs i la teoria dels poders polítics, relació amb la ciència política que també es contempla en aquesta recerca.

En aquesta recerca s'apliquen mètodes de l'anàlisi del discurs per tal que d'una manera qualitativa es visualitzin aspectes ideològics en els textos, un mètode que s'utilitza al costat de l'Agenda Setting i del Framing, i que complementa la part més quantitativa i estadística de la recerca. Així, doncs, específicament, la mostra que s'ha triat per a analitzar inclou quatre mitjans de referència, generalistes i d'informació, de la premsa alemanya. Quatre mitjans considerats premsa d'elit, llegits per informar-se i crear opinió, i és per aquest motiu que és rellevant analitzar-ne el discurs seguint la teoria de l'Anàlisi Crítica del Discurs.

3.2 Anàlisi de recerques en agenda, framing i discurs en premsa a mode de contextualització.

En aquest apartat s'exposen, en primer lloc, a mode de contextualització, altres estudis similars, on s'observen els criteris i el procediment aplicat en aquestes recerques similars per tema, hipòtesis i metodologia. En segon lloc, i partint de la teoria exposada i dels estudis analitzats, s'explica en disseny metodològic per a la recerca de doctorat.

Per tal de dissenyar aquesta recerca hem tingut en compte articles de revistes científiques que també realitzen anàlisi quantitativa i qualitativa sobre mitjans de comunicació, framing i temàtiques polítiques.

L'article (1) "Media Framing of the Ukrainian Political Crisis 2000-2001" d'Olga Baysha i Kirk Hallahan (2004) té per objectiu examinar determinats mitjans i analitzar com van emmarcar la crisi política del país durant els primers dos anys del segle XXI. Els autors van triar per a la mostra tres canals de televisió, un diari i un mitjà digital als quals van aplicar una anàlisi quantitativa del contingut en 829 notícies. Per tal d'explorar el framing es van plantejar cinc preguntes: "What were the most popular frames that diferent Ukrainian media employed in reporting the crisis?", "How did the coverage of the crisis vary across diferent news media?", "How did reporting frames change over time?", "What framing and reasoning devices were used to construct media frames?", "What was the pattern of reference to foregin media sources among Ukrainian media in the process of covering the crisis?" (Baysha, Hallahan, 2004: 235).

El període de temps analitzat va des del 24 de febrer al 14 d'abril del 2001, perquè els autors van considerar que aquest havia estat el període més "saturat" de la crisi. Així mateix, van subdividir aquest període en set subperíodes, per estudiar les diferències en la distribució dels frames a cada esdeveniment. Els subperíodes no eren tots iguals, sinó que es van distingir segons el principi de "critical discourse moments", que els periodistes utilitzen. Aquesta mateixa idea de 'critical discourse moments' és la que s'ha aplicat en aquesta recerca, per tal de seleccionar els fets clau a analitzar.

La unitat d'anàlisi que van utilitzar va ser la "news story". La traducció de metàfores, expressions i descripcions va ser clau per assegurar-se que els matisos culturals es

mantinguessin. La cobertura que en van fer els autors comptava amb dinou frames diferents. Per determinar els frames van seguir dos passos. En primer lloc van triar aleatòriament 50 “news stories” d’on van detectar 9 temes recurrents o idees centrals. En segon lloc, a partir d’aquesta codificació inicial es van analitzar 50 news stories més triades també a l’atzar. Els frames que trobaven que no encaixaven amb els 9 detectats inicialment eren classificats com a “altres”. Cada notícia es va codificar segons “media outlet, date, time period, political orientation (neutral vs. pro-presidential vs. pro-oppositional frames) and use of thematic vs. episodic attribution of responsibility”, (Baysha, Hallahan, 2004: 237). A més, com que a cada història hi podia haver més d’un frame cada tema era codificat com a “dominant” o “secundari(s)”. Cal concretar, en tot cas, que a l’article no s’especifica quins són els criteris que determinen la codificació dels frames com a “neutral”, “pro-presidential” i “pro-oppositional”. Així, els autors van utilitzar anàlisi quantitativa per analitzar la freqüència dels frames i els resultats els van comparar entre els diversos gèneres de mitjans i els períodes temporals. Finalment, van fer servir anàlisi qualitativa per analitzar el significat dels missatges.

En l’article (2) “The framing of politics: A Content Analysis of Three Croatian Newspapers” d’Ivana Segvie (2005) s’examina, mitjançant la teoria del framing, com tres diaris croats presenten el govern de Croàcia des del 1990 fins al 2000, a partir d’una mostra de 1400 articles. S’hi analitza l’ús de frames específics i els protagonistes i antagonistes.

S’analitzen dos diaris que eren líders i els més influents al país durant aquell període, i també s’analitza un setmanari per la cobertura que fa de la política i per la seva reputació com a setmanari líder. Tots tres generalistes.

S’examinen dos períodes temporals. D’una banda determinades dates durant els 11 anys del 1990 al 2000. D’altra banda, diversos períodes de temps específics al llarg d’aquests anys. Cal apuntar que l’article no justifica les primeres, és a dir, les dates determinades escollides per a l’anàlisi; però sí que argumenta els segons, això és, els diversos períodes de temps escollits. (Segvie, 2005: 473).

La hipòtesi és que els tres diaris variaran significativament en la cobertura del govern croat. (Un serà el més favorable, un altre el més crític i el tercer el més equilibrat) (Segvie 2005: 473). La unitat d’anàlisi és l’article del diari. Per assegurar la fiabilitat, el

10% dels articles (75 de 782) van ser codificats per dos codificadors. Les categories de frame, antagonista, protagonista i font també van ser examinades per separat (l'article indica el número de fiabilitat obtingut per Holsti). Es van analitzar les dades estadísticament: primer mitjançant cross-tabulation, després es van fixar en l'"adjusted standardized residual" (it indicates if there is a significant difference between the observed and expected values) (Segvie, 2005: 474). L'article menciona que s'han utilitzat 14 frames específics en l'estudi i argumenta la necessitat de l'ús de frames particulars més que no pas genèrics, però no concreta quins són aquests 14 frames, en l'apartat de la metodologia, ni explica, per tant, perquè s'ha triat cadascun d'ells.

Pel que fa als frames protagonista vs. antagonista, a l'apartat de resultats s'especifica el següent: "The concepts of protagonist and antagonist were central in the coding and analysis process. Coders determined which of the key players (i.e. Croatian government, Croats, Serbs, Serbian government, etc.) were portrayed in a positive light – protagonists – and which were presented in a negative light – antagonists". (Segvie, 2005: 475-6). En aquest cas no hem trobat tampoc a l'apartat de metodologia la justificació i els criteris utilitzats per determinar què es considera "positive" i què "negative".

En l'article (3) "The content analysis of media frames. Toward improving reliability and validity" de Matthes and Kohring (2008: 266) trobem una recopilació de mètodes per analitzar frames i la proposta d'un nou mètode alternatiu. L'exemplifiquen en l'anàlisi dels articles de biotecnologia al *New York Times*. El període de la mostra consta de dues fases: 1992-96, 1997-2001. Mitjançant el programa LexisNexis es van cercar determinades paraules clau. Per a cada any es van triar cent articles (mil en total), on la unitat d'anàlisi era l'article, i la codificació la van fer dos codificadors. Els frames a codificar consistia a registrar variables en temes i actors, variables relacionades amb els riscos, els beneficis, les responsabilitats i les avaluacions. En aquesta recerca també es registren els enquadraments de les variables de temes i actors, així com dels arguments.

Apliquen els paràmetres definits per Entman (1993) per trobar els *frames*: La variable temàtica, on els 39 subtemes es van agrupar en 9 temes principals; els actors, on els 41 inicials van agrupar-se en 4 tipus d'actors principals; atribució causal, on es va analitzar qui va ser el responsable dels riscos i beneficis de l'objecte d'estudi, la biotecnologia; i

l'avaluació moral, on es van crear les variables Opinió Negativa i Opinió Positiva de la biotecnologia. A la negativa se li va aplicar un valor 5 punts (des de lleugerament crítica a extremament crítica), i el mateix per a la positiva, també incloent la possibilitat d'un codi "valor no aplicable" (Matthes and Kohring, 2008: 266-68).

En l'article (4) "A Method of Automated Nonparametric Content Analysis for Social Science", Hopkins i King (2010) presenten un mètode per analitzar dades. En el seu estudi focalitzen en les opinions expressades en blogs sobre els diversos presidenciables a les eleccions dels Estats Units de l'any 2008. En l'anàlisi es divideixen els blogs segons l'opinió que formulen, diversos graus d'opinió positiva o negativa fins a la no opinió (Hopkins i King, 2010: 231): "Our specific goal is to compute the proportion of blogs each day or week in each of seven categories, including extremely negative (-2), negative (-1), neutral (0), positive (1), extremely positive (2), no opinion (NA), and not a blog (NB)". I aporten més informació sobre com van dur a terme aquesta codificació:

"Our specific instructions to coders read as follows: 'Below is one entry in our database of blog posts. Please read the entire entry. Then, answer the questions at the bottom of this page: (1) indicate whether this entry is in fact a blog posting that contains an opinion about a national political figure. If an opinion is being expressed (2) use the scale from -2 (extremely negative) to 2 (extremely positive) to summarize the opinion of the blog's author about the figure'." (Hopkins i King, 2010: 231).

A partir d'aquí veiem com és decisió individual dels analistes col·locar els blogs a cada categoria. Seguint aquesta pràctica de Hopkins i King, en aquesta recerca s'ha donat també la mostra a diversos analistes per tal que la codifiquin i a partir de les coincidències se n'ha valorat la fiabilitat.

CAPÍTOL 4: METODOLOGIA DE L'ANÀLISI

4.1 La mostra d'anàlisi, la seqüència temporal i el contingut

En el disseny d'aquesta recerca s'han tingut en compte criteris metodològics utilitzats per diversos autors i també qüestions relatives al paper dels mèdia en la creació d'agenda, marcs de referència i discurs.

La metodologia emprada contempla les pautes donades per Wimmer i Dominik (2001: 141-144) en què s'assenyalen tres etapes en la selecció de la mostra en l'anàlisi de contingut:

1. Selecció de capçaleres: tres diaris i un setmanari.
2. Selecció de dates: en un mostreig polietàpic, es trien les dates que permetin obtenir una mostra representativa. En aquest estudi, es trien un total de 12 dates significatives.
3. Selecció de contingut: s'estudia tot el contingut de la unitat d'anàlisi. En aquest estudi això s'aplica tant a les peces informatives (notícies) com a les de comentari (articles, columnes, cartes al director i editorials).

Després de la selecció de la mostra, s'han seguit aquestes tres etapes (Wimmer, Dominick, 2001: 144-150):

4. Construir categories de contingut: que té per objectiu organitzar i classificar el contingut extret de la unitat d'anàlisi.
5. Analitzar la informació obtinguda.
6. Interpretar els resultats.

4.1.1 Selecció de capçaleres

En aquest apartat s'exposa com s'han escollit els mitjans de comunicació per a elaborar la mostra d'anàlisi, i com aquests s'han treballat per oferir una fitxa completa de cada mitjà.

La tria dels mitjans per aquest estudi s'ha dut a terme d'acord amb les indicacions de Segvie (2005) en què s'especifiquen quins són els criteris a seguir a l'hora d'escollir els mitjans de comunicació escrits diaris i setmanals. Aquests criteris prenen en consideració el fet que els mitjans triats siguin els líders i més influents en el país en el període estudiat:

“The two dailies were chosen since they were arguably two of the leading and most influential newspapers in the country during this period. The weekly was chosen for its coverage of politics and its reputation as a leading weekly in the country” (Segvie, 2005: 473).

En aquesta recerca, s'ha escollit, doncs, una mostra dels *mèdia* en premsa líders i influents que és representativa del país, i que inclou, d'una banda, mitjans generalistes i, de l'altra, representativitat territorial. El resultat ha estat que els quatre mitjans generalistes més importants de premsa d'informació general tenen la seu, també, en punts diferents i rellevants de la geografia alemanya, precisament a les quatre ciutats més importants i els pols econòmics i polítics del país: Berlín, Hamburg, Munic i Frankfurt. La mostra la conformen quatre mitjans, tres diaris i un setmanari: els diaris *Süddeutsche Zeitung* (Munic), *Frankfurter Allgemeine Zeitung* (Frankfurt), *Die Welt* (Berlín), i el setmanari *Der Spiegel* (Hamburg).

Les capçaleres s'han descrit seguint la pauta proposada per Pere Anguera, Antoni Gavaldà i Xavier Pujadas (1996: 16-18), ampliada per Celso Almuíña (1991: 389-399) i aplicada per Mauri (2010: 4-6). Aquesta pauta consta d'una part descriptiva i d'una part analítica que ofereix una panoràmica completa de cada mitjà de comunicació. El model de fitxa tècnica inclou tres grans blocs: descripció, aspectes analítics i històrics. I cadascun d'ells es desglossa en els apartats capçalera, datació i característiques tècniques (dins de descripció); empresa periodística, equip de redacció, naturalesa i difusió (dins d'aspectes analítics), i significació, font històrica i localització de fons (dins d'aspectes històrics). A partir d'alguns dels comentaris de Mauri (2010):

I Descripció

A. Capçalera: apartat en què s'especifiquen les característiques principals de l'encapçalament de la publicació.

1. Títol: indica el nom amb què es coneix de forma oficial aquell diari; nom que apareix a la portada.
2. Subtítol: Són diversos els rotatius que inclouen una frase sota la capçalera que habitualment serveix per definir ideològicament, geogràficament o empresarialment el rotatiu.
3. Lemes: es recull la presència de frases, vinyetes, símbols, dibuixos... que serveixen per identificar la capçalera.
4. Lloc: s'entén com a lloc –ciutat- d'edició del diari.
5. Idioma: s'indica quina és la llengua pròpia del periòdic. Gairebé exclusivament es tracta de l'alemany.

B. Datació: emmarca tots aquells aspectes que tenen a veure amb les dates de publicació del diari.

1. Cronologia: Permet conèixer en quin moment va aparèixer el diari, aquesta data que, si bé no té relació directe amb el període estudiat, permet emmarcar aquests anys estudiats en el context històric propi del rotatiu.
2. Periodicitat: Diària o setmanal.
3. Moment d'aparició durant el dia: ítem que classifica els diaris segons el moment en què arriben als lectors. La classificació habitual és matí o tarda.
4. Nombre d'edicions: fa referència a les edicions que, de forma regular, publica el diari en un mateix dia. No es tenen en compte les edicions que, en moments puntuals d'especial importància informativa, es puguin elaborar.
5. Seu social: generalment, tant la redacció com l'administració se situen al mateix espai. De la impremta se n'indica no només l'adreça sinó també l'empresa, sempre que es conegui. En cas que durant el període estudiat es produeixin canvis de seus, també s'indica.

C. Característiques tècniques: apartat en què de forma concreta es detallen els aspectes formals del rotatiu.

1. Format: S'especifica el format que tenen les pàgines del diari, de forma numèrica. Si existeix, també s'especifica la versió digital del rotatiu.
2. Estructura: Anàlisi que inclou una enumeració de les seccions i les pàgines per seccions en cas que existeixi una regularitat.

II. Fitxa analítica

D. Empresa periodística: per conèixer a fons una publicació, és necessari descobrir i estudiar què hi ha darrera el producte: l'empresa i la redacció (Almuiña, 1991: 398) i tots aquells elements administratius, econòmics, ideològics que permeten una visió més completa del projecte periodístic.

1. Aspectes jurídics: recull el nom o noms dels fundadors del diari així com l'empresa o persona en qui recau la propietat i l'edició en el moment en què s'emmarca l'estudi, per tal de conèixer realment qui mana a l'empresa.
2. Aspectes econòmics: contempla el preu de la publicació tenint en compte la possible variabilitat de preus que pot produir-se al llarg del període estudiat. També es fa referència als possibles preus diferenciats que tinguin les publicacions segons el dia de la setmana en què apareguin.

E. Equip de redacció: conèixer l'equip directiu, la redacció i alguns dels col·laboradors habituals pot aportar informacions interessants sobre el tarannà d'aquell rotatiu.

1. Director: s'indica el nom del director i el període en què ostenta el càrrec. En cas que durant el temps estudiat hi hagi canvi en la direcció, s'informa d'aquests relleus i del nom del nou director.
2. Estructura de la redacció: recull alguns dels noms i càrrecs més rellevants de la redacció. S'indiquen també els principals redactors en plantilla i alguns dels col·laboradors habituals, els de més renom o indicatius sobre la línia del diari.

F. Naturalesa i orientació: apartat en què s'explicita el tarannà ideològic del diari.

1. Tendència política o social: indica l'orientació ideològica-política d'aquell diari, un camp d'especial rellevància en un moment com és el de la transició a la democràcia. L'apartat recull, sempre que existeixi, la pròpia autodefinició ideològica que en fa el diari, l'orientació que a partir de la línia editorial del rotatiu es pugui interpretar o la bibliografia que aportin dades sobre aquest aspecte.

2. Polemitza amb un altre mitjà: si hi ha una possible confrontació entre rotatius per motius polítics o ideològics. Camp proposat per Anguera, Gavaldà i Pujadas (1996: 16-18).

G. Difusió: aspecte econòmic i empresarial que influeix també en l'àrea periodística en tant que permet conèixer l'abast i la influència d'aquell mitja entre la població.

1. Distribució: recull la forma com el producte arriba fins al receptor. Bàsicament es classifica segons si es ven a quiosc o per subscripció.

2. Zones de difusió: àrea principal en què es distribueix el diari, de molta importància per entendre l'enfocament que prendran les notícies. S'indiquen altres zones fins on arriba el rotatiu, fora de l'àmbit principal, i que dóna una idea sobre l'abast territorial i sobre quins indrets vol fer-se present el diari.

III. Aspectes històrics

1. Significació: Cada rotatiu té algun tret diferencial que el fa significar-se de la resta. L'apartat recull i explica aquesta peculiaritat històrica per situar encara més el context en què es mou el diari.

2. Font històrica: descripció del procés històric més recent de la vida del diari. Es recullen també els temes als quals el rotatiu dedica atenció de forma preferent. Del registre d'identificació revisat per Josep M. Casasús (1985: 72) a partir del model de Jacques Kayser (1979), se n'aprofita el punt número 16 que fa referència a les característiques excepcionals de la vida del diari. Es considera una bona forma per sintetitzar els fets històrics més rellevants dels rotatius; s'inclouen, com s'indicava anteriorment, aquells fets més recents al període estudiat o que tenen especial significació per entendre la idiosincràsia o el tarannà del diari durant el Procés polític català.

3. Localització de fons: indicació d'on es troba el fons consultat de cada diari. També s'especifica si l'arxiu del rotatiu està digitalitzat i accessible des d'internet.

La recollida de la mostra s'ha fet a partir de l'accés als arxius i mediateca de cada mitjà de comunicació. S'han recopilat unitats d'anàlisi que han estat publicades tant en paper com en digital, i el període temporal de recopilació s'allarga des d'una setmana abans de la data rellevant escollida i fins a dues setmanes després. La recerca d'unitats s'ha dut a terme a partir de la introducció del mot "Katalonien" en el cercador d'arxius. I a partir dels resultats obtinguts s'han escollit aquells que tenen una relació amb el fet clau triat. Després, la mostra ha estat codificada manualment, tot analitzant 32 categories, entre les quals s'inclou l'anàlisi d'agenda, de temes, d'enquadraments, d'actors i institucions i d'arguments.

4.1.2 Selecció de dates

Quant al segon punt, selecció de dates, es tracta d'un mostreig polietàpic, on la tria dels articles no es fa de forma aleatòria, sinó que es duu a terme seguint un procediment com el que especifica Segvie (2005): S'han triat dates concretes durant els sis anys que van del 2010 al 2015. La selecció de dates es basa en 12 fets que per la seva transcendència política, social o històrica marquen els punts i seguits del Procés català entre el 2010 i el 2015 i l'evolució de la cobertura informativa que es realitza des de la premsa alemanya. Es comença amb la manifestació del 10 de juliol de 2010, ja que simbòlicament és la manifestació que denuncia les retallades de l'Estatut de Catalunya per part del Tribunal Constitucional, i és el punt de partida d'aquest darrer i recent període del Procés català, que entra a formar part activa i principal de l'agenda política a Catalunya. El període d'anàlisi s'acaba l'any 2015 amb l'11 de Setembre, les Eleccions al Parlament català i les Eleccions Generals a l'Estat espanyol. Aquestes són les dotze dates triades:

- La manifestació a favor de l'Estatut del 10 de juliol de 2010.
- Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 28 de novembre de 2010.
- La manifestació multitudinària de l'11 de Setembre de 2012.
- Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012.
- La Via Catalana de l'11 de Setembre de 2013.
- L'anunci, el 12 de desembre de 2013, d'un Referèndum per al 9 de novembre de 2014.

- Les Eleccions Europees del 25 de maig de 2014.
- La Diada de l'11 de Setembre de 2014.
- El procés participatiu del 9 de Novembre de 2014.
- La Diada de l'11 de Setembre de 2015.
- Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre de 2015.
- Les Eleccions Generals al Congrés del 20 de desembre de 2015.

4.1.3 Selecció del contingut

La selecció del contingut és el tercer punt a tractar. Per a aquest estudi s'han seleccionat d'una banda textos publicats en paper en els diversos mitjans i textos publicats digitalment en la versió on-line de cada mitjà. Que un mateix article hagi estat publicat tant en paper com en digital, s'ha observat que succeeix en molt pocs casos, i s'ha vist que no acostuma a coincidir la totalitat del text. Per aquesta raó i pel fet que com que s'han publicat en plataformes diferents arriben a lectors diferents -que o bé consulten la versió digital del mitjà o bé llegeixen la versió en paper-, s'ha decidit comptar aquests articles com a dues unitats d'anàlisi diferents.

En el llibre *El periódico, actor político* (1989), Héctor Borrat classifica els gèneres dels mitjans de comunicació. L'autor divideix els textos en dos blocs: "relats" i "comentaris". Notícies, cròniques, reportatges i entrevistes formen part del bloc "relats"; mentre que articles, columnes i editorials conformen el bloc anomenat "comentaris". Seguint la classificació realitzada per Borrat, en aquesta recerca s'analitzen els textos que tracten sobre els fets objecte d'anàlisi en aquest estudi i que contenen temàtica política, és a dir, textos de relat polític i comentari polític. La unitat d'anàlisi és l'article.

Així, s'analitzen textos que contenen la temàtica del Procés català, independentment de la secció del rotatiu en què es troben les peces. El que no s'ha analitzat són altres textos que poden incloure informació referent a Catalunya o a l'Estat espanyol, però que no tenen com a temàtica els fets del Procés català.

4.2 Anàlisi estructural i discursiva: Agenda, Framing i discurs

Una vegada seleccionada la mostra i explicats els apartats de selecció de capçaleres, dades i contingut, s'han establert les categories utilitzades i el procediment d'anàlisi i d'interpretació (punts quart, cinquè i sisè de Wimmer i Dominick, 2001). Aquesta recerca conté una anàlisi d'agenda, de frames, de temes, d'actors i d'arguments.

L'anàlisi d'agenda té per objectiu determinar el grau d'establiment d'agenda que ha assolit el Procés català en la premsa alemanya. L'anàlisi de frames pretén mostrar amb quin enquadrament i to s'emmarquen les categories de la càpsula de titulació, el tema principal i el secundari, així com els actors i institucions. L'anàlisi d'arguments examina de quina manera s'ha elaborat el discurs, quantifica el nombre d'arguments per a cada posició política i qualifica la temàtica general a què s'engloben.

Per tal de mesurar aquests objectius s'han seleccionat una sèrie de categories, que es basen en part en les utilitzades per Mauri (2010), que al seu torn provenen de la fitxa que s'empra a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona. Aquesta estructura, però, ha estat adaptada a les necessitats d'aquesta recerca i convenientment ampliada, tot incloent altres categories com l'extensió, la posició, la secció, la presència d'acompanyament gràfic, el frame de la càpsula de titulació, el frame dels actors i institucions, si es tracta d'una notícia pròpia, i els arguments. D'aquesta manera, les categories d'anàlisi d'aquesta recerca són les següents:

Número de fitxa: A cada unitat d'anàlisi li correspon un codi identificatiu. L'ordre és cronològic per data i alfabètic per mitjà. Així, el número 1 correspon al primer fet estudiat de l'any 2010 i a les unitats del mitjà *Der Spiegel*, després *Die Welt*, *Frankfurter Allgemeine Zeitung* i *Süddeutsche Zeitung*.

Període: El període fa referència a cada fet destacat de la política catalana que s'ha analitzat. Cada fet compta amb un acrònim propi: dia, inicial del mes, any. Aquests són els acrònims per a cada període:

- 10J2010: La manifestació a favor de l'Estatut del 10 de juliol de 2010.
- 28N2010: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 28 de novembre de 2010.

- 11S2012: La manifestació multitudinària de l'11 de Setembre de 2012.
- 25N2012: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012.
- 11S2013: La Via Catalana de l'11 de Setembre de 2013.
- 12D2013: L'anunci, el 12 de desembre de 2013, d'un Referèndum per al 2014.
- 25M2014: Les Eleccions Europees del 25 de maig de 2014.
- 11S2014: La Diada de l'11 de Setembre de 2014.
- 9N2014: El procés participatiu del 9 de Novembre de 2014.
- 11S2015: La Diada de l'11 de Setembre de 2015.
- 27S2015: Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre de 2015.
- 20D2015: Les Eleccions Generals al Congrés del 20 de desembre de 2015.

Diari: Cada diari s'ha codificat amb les seves inicials. SZ per *Süddeutsche Zeitung*, FAZ per *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, DW per *Die Welt* i DS per *Der Spiegel*.

Data: Data exacta de publicació de la unitat d'anàlisi, amb el format any, mes i dia: AAAAMMDD. Per exemple 20150927. A la base de dades s'utilitza aquesta codificació, perquè és més eficient en l'ordenació. Però en l'exposició dels resultats i conclusions de la recerca, s'utilitza el codi de l'apartat Període, perquè és més clar visualment.

Títol: Títol de l'article.

Avantttítol/Subttítol: S'ha recopilat el subtítol de les peces que en tenien; si no era el cas se n'ha recopilat l'avantttítol, si en tenien.

Frames càpsula de titulació: S'ha valorat l'enquadrament de la càpsula de titulació (títol i si és el cas subtítol o avantttítol) segons la gradació de -2 a 3 seguint l'escala de Hopkins i King (2010: 231), on -2 representa una titulació molt negativa envers la legitimitat del sobiranisme, -1 lleugerament negativa, 0 neutra, 1 lleugerament positiva i 2 molt positiva. S'ha marcat el 3 quan es considera que no es pot valorar, perquè el títol fa referència a un altre tema.

Per poder realitzar aquestes valoracions s'ha tingut en compte el següent. Els enquadraments negatius són aquells en què l'èmfasi es posa en la impossibilitat de la independència o la no legitimitat del sobiranisme, on se cita la Constitució com a element garant de la legalitat, on es tracten els afers econòmics catalans en relació al

Procés d'una manera negativa, on es fa referència a la manca de reconeixement internacional o a la possibilitat d'intervenció política o militar per part de l'Estat espanyol. El matís entre lleugerament negatiu o molt negatiu es troba en el nivell d'intensitat, del to utilitzat. Així, els enquadraments negatius es consideren per defecte lleugerament negatius, i només si es troben aspectes que inclouen desqualificacions o crítiques envers les posicions sobiranistes es consideren molt negatius.

Pel que fa als enquadraments positius, són els que focalitzen en la possibilitat de la independència, i ho fan citant que es pot canviar la Constitució, o bé que es pot realitzar un referèndum o una consulta sobre aquest tema. També, si es tracten els afers econòmics en relació al Procés sobiranista des d'un punt de vista positiu o si s'hi cita la possibilitat d'un reconeixement o una mediació internacional. El matís entre lleugerament positiu o molt positiu es troba en el nivell d'intensitat, del to utilitzat. Així, els enquadraments positius es consideren per defecte lleugerament positius, i només si es troben aspectes que inclouen lloes o un suport explícit a les tesis sobiranistes es consideren molt positius.

Quant als enquadraments neutres, es classifiquen com a tals quan hi ha un equilibri entre la quantitat d'arguments de les dues posicions i també un equilibri en la seva intensitat, també es consideren neutres els titulars en què no es troben enquadraments específics positius o negatius, el codi és el 0. D'altra banda, si el titular no es pot valorar perquè fa referència a un altre tema, el codi utilitzat és el 3.

Pàgina: Número de pàgina per a les publicacions impreses o 0 per a les publicacions digitals.

Secció: S'han codificat les seccions més habituals amb les abreviatures següents. Política (PL), Economia (WI, de Wirtschaft en alemany), Opinió (MN, de Meinung en alemany), Cultura (KL, de Kultur en alemany), Esports (SP, de Sports en alemany), Portada (TB de Titelblatt en alemany), Cartes al director (BR, de Briefe en alemany) i Altres (AL).

Tipus: Pel que fa a la categoria de gènere, en aquesta anàlisi els textos s'han classificat o bé com a informatius o bé com a argumentatius, el que correspondria a "relats" o "comentaris" segons Borrat, 1989). Així, dins del gènere dels informatius s'hi ha inclòs les notícies i breus, les cròniques, els reportatges i les entrevistes; i dins dels

argumentatius s'hi troben els articles d'opinió i d'anàlisi, les columnes, els editorials i les cartes al director.

Extensió: Els articles s'han classificat segons quatre codis. 1 per als textos amb una extensió entre pàgina sencera i mitja pàgina, i el seu equivalent digital (dues pàgines de word o més). 2 per als textos entre un terç de pàgina i mitja pàgina i el seu equivalent on-line (més d'una pàgina de word). 3 per a menys d'un terç de pàgina o per als articles digitals (inferiors a una pàgina de word). 4 per als breus i cartes al director, tant en paper com digitals.

Cal tenir en compte que el format físic dels diaris alemanys és diferent del que és comú a Catalunya. A Alemanya els diaris són el doble de grans i d'amples, per tant, quan una notícia ocupa una pàgina sencera, és com si n'ocupés dues segons l'estàndard dels rotatius a Catalunya, i la meitat d'una pàgina alemanya seria una pàgina sencera al Principat.

Posició: La classificació segons posició correspon a la ubicació de l'article en la pàgina del diari. L'abreviatura SU s'ha utilitzat per als articles que han aparegut a la part superior de la pàgina, CE a la zona central, IN per a la inferior, PS per als articles de pàgina sencera i OL en el cas dels textos on-line.

Autor: En aquest apartat s'hi ha incorporat els noms i sigles que apareixen com a autoria de les unitats analitzades.

Periodista/Agència: Aquí s'han classificat els autors anteriors segons la seva naturalesa de Periodistes alemanys, Agències de notícies, Diaris espanyols, Diaris internacionals (ni d'Alemanya ni de l'Estat espanyol), Altres autors o articles de Redacció o no signats.

Redacció: Fa referència al lloc de redacció de les peces, a la ciutat en concret. Quan no apareix anomenada la ciutat s'hi han fet constar les inicials del mitjà de comunicació.

Acompanyament gràfic: S'ha considerat l'acompanyament gràfic que tingués relació amb els esdeveniments polítics catalans. Aquest s'ha classificat amb els codis següents: 1 per a les fotos (o també vídeos en el cas dels articles digitals); 2 per als quadres, mapes, dibuixos, estadístiques, esquemes o infogrames; 3 per als elements gràfics no relacionats amb el Procés català i 0 si no s'ha trobat acompanyament gràfic.

Temes: La selecció de temes s'ha dut a terme combinant dues fonts. En primer lloc, s'ha seguit el raonament de Segvie (2005), que s'ha aplicat i adaptat a aquesta recerca, en què els temes inclouen les etiquetes següents: la situació econòmica a Catalunya, la situació econòmica a Espanya, les actuacions del Govern català (Catalan government performance), les actuacions del Govern espanyol (Spanish government performance), i l'àmbit internacional (International reaction). En segon lloc, seguint el procediment de Baysha i Hallahan (2004), s'ha escollit una part dels articles i s'han recollit els temes. Després s'ha triat una altra part del total d'articles, en la qual els temes que s'hi han trobat i que no eren cap dels anteriors s'han classificat com a Altres.

D'aquesta manera, s'han determinat sis possibles temes principals, i en cada unitat analitzada s'ha escollit el que s'ha considerat com a més rellevant. Els sis temes són els següents: Política catalana, Economia catalana, Política espanyola, Economia espanyola, Internacional i Altres.

Els temes principals s'han escollit segons el focus de l'article. Política catalana s'ha triat quan l'article se centra en els afers polítics catalans: el Govern català, el Parlament català, els partits del Parlament de Catalunya, les eleccions al Parlament, les manifestacions polítiques o els referèndums. El tema Economia catalana ha estat escollit quan s'ha tractat bàsicament els afers econòmics catalans o la situació econòmica de Catalunya en l'actualitat, en el passat o en el futur, tant en economia, com en finances, inversió, empreses o banca.

Per la seva banda, s'ha escollit Política espanyola quan el focus de l'article han estat els afers polítics espanyols: el Govern espanyol, el Congrés espanyol, els partits del Congrés espanyol, les eleccions al Congrés, la Constitució espanyola o el Tribunal constitucional. Economia espanyola ha estat el tema escollit quan s'ha tractat bàsicament sobre els afers econòmics espanyols o la situació econòmica, financera, bancària o d'inversions a l'Estat espanyol, en l'actualitat, en el passat o en el futur.

En canvi, s'ha escollit com a tema principal el d'Internacional, quan el focus de l'article ha estat per als afers, esdeveniments o reaccions internacionals. I finalment, s'ha triat com a principal la temàtica Altres, quan cap dels anteriors s'ha considerat que era tema principal i quan l'article tenia un altre tema en relació amb la legitimitat de la independència com a principal (cultura, llengua, demografia, etc.).

Amb el tema secundari s'ha procedit de la mateixa manera que amb el tema principal. D'entre les sis categories possibles –Política catalana, Economia catalana, Política espanyola, Economia espanyola, Internacional i Altres– s'ha triat la que s'ha considerat com la segona més rellevant.

Anàlisi de Frames-enquadraments: La metodologia per a l'anàlisi de frames procedeix de Hopkins i King (2010: 231), en què presenten un mètode per classificar el contingut de la mostra en set categories establertes prèviament: “including extremely negative (-2), negative (-1), neutral (0), positive (1), extremely positive (2), no opinion (NA), and not a blog (NB)”. Reprenem aquí el procediment per a la classificació:

“Our specific instructions to coders read as follows: 'Below is one entry in our database of blog posts. Please read the entire entry. Then, answer the questions at the bottom of this page: (1) indicate whether this entry is in fact a blog posting that contains an opinion about a national political figure. If an opinion is being expressed (2) use the scale from -2 (extremely negative) to 2 (extremely positive) to summarize the opinion of the blog's author about the figure.'”

Les categories que hem apuntat des de molt negatives a molt positives, tenen per objectiu comprovar les hipòtesis 2, 3 i 4, d'enquadraments dels temes, dels actors i de les càpsules de titulació, com a mitjà per determinar si les unitats d'anàlisi legitimen o deslegitimen l'opció independentista del Procés polític català. Els codis d'anàlisi s'interpreten de la següent manera: -2 (molt negatiu) i -1 (lleugerament negatiu) representen un enquadrament deslegitimador del sobiranisme; 0 (neutre) fa referència a un relat o comentari sense intervenció o valoració explícita, i els valors 1 (lleugerament positiu) i 2 (molt positiu) representen a una legitimació del Procés polític català. El mateix procediment s'ha aplicat en l'anàlisi de l'enquadrament dels temes secundaris.

Mathes i Kohring (2008) fan la proposta d'agrupar els *frames* per categories seguint Entman (1993, 2004). En el seu cas, de trenta-nou subtemes van formar nou temes principals; i els quaranta-un actors van acabar agrupats en quatre grups d'actors tipus diferents. En el seu cas, però, l'avaluació qualitativa de l'objecte d'estudi negativa o positiva, en comptes de tenir només dos valors (-2, -1 per la negativa; i 1, 2 per la positiva) constava de cinc valors per banda (-5 fins a -1 i 1 fins a 5).

En el cas d'aquesta recerca s'ha aplicat l'agrupament de *frames* a temes principals, actors i càpsula de titulació, mantenint l'escala amb gradació de -2 a 2 que proposen Hopkins i King (2010). Tot i així, he incorporat en la categoria dels actors la proposta de Mathes i Kohring (2008) de fer agrupacions. D'aquesta manera, els diversos actors que apareixen en les unitats d'anàlisi han estat agrupats en conceptes genèrics, també entesos com a conceptes paraigua; i, al seu torn, aquests grups han estat classificats segons quatre categories d'actors.

Actors i institucions individuals: S'han considerat tots els actors (persones) i institucions que se citen en els articles. Com ara Mas, Junqueras, Rajoy, Montilla, Govern català, Merkel, Tribunal constitucional, Guardiola o La Caixa, per exemple.

Actors i institucions concepte genèric: Els diversos actors i institucions individuals s'han classificat segons un concepte genèric, paraigües, que els defineix: Ajuntaments, Catalunya, Comentaristes catalans, Comentaristes espanyols, Comunitats Autònomes, Cultura, Diaris bascs, Diaris de Barcelona, Diaris de Madrid, Economia i finances, Entitats independentistes, Entitats unionistes, Església, Espanya, EU Internacional, Experts altres, Experts catalans, Experts unionistes, Forcadell, Futbol, Gent/Testimonis, Govern català, Govern espanyol, Independentistes, Justícia espanyola, Mèdia internacionals, Mas, Nacionalitats, Parlament català, Parlament espanyol, Partits espanyols, Partits independentistes, Partits equidistants (Sí, No), Policia, Pujol, Rajoy, Unionistes, votants.

Actors 4 categories: Els actors i institucions individuals, classificats segons el seu concepte genèric, s'han agrupat en quatre grans categories, segons la seva posició política respecte dels esdeveniments polítics catalans i la legitimitat que li atorguen a la independència: Pro independència, Pro unionisme, No posicionats i Internacional.

Frames actors i institucions: Aquí s'ha analitzat l'enquadrament de cada actor i institució, segons l'escala de -2 a 2 seguint Hopkins i King (2010: 231), on -2 és un enquadrament amb un to molt negatiu envers l'actor o institució, -1 lleugerament negatiu, 0 neutre, 1 lleugerament positiu i 2 molt positiu.

S'ha considerat un enquadrament positiu quan s'han presentat característiques positives d'un actor o institució, quan les seves accions es descriuen d'una manera positiva o quan s'utilitzen adjectius positius per fer referència a l'actor o institució.

D'altra banda, s'ha valorat que un enquadrament és negatiu quan s'han presentat característiques negatives d'un actor o institució, quan les seves accions es descriuen d'una manera negativa o quan s'utilitzen adjectius negatius per fer referència a l'actor o institució.

En canvi, s'ha considerat neutre un enquadrament quan no s'han presentat característiques d'un actor o institució, quan no hi ha cap descripció de les seves accions o quan no s'han utilitzat adjectius per fer referència a l'actor o institució.

Notícia pròpia: S'ha volgut distingir els articles que tenen el tema del Procés català com a propi o no propi. S'ha valorat si l'article està dedicat exclusivament a aquesta qüestió, o bé si aquest tema forma part de l'article entre altres temàtiques no directament pròpies del Procés, com el Referèndum d'Escòcia, valoracions sobre l'estat dels països de la Unió Europea o les Eleccions Generals a l'Estat espanyol. Per a les peces pròpies s'ha atorgat el codi 1, per a les no pròpies el codi 2.

Arguments legitimadors de la independència: S'han considerat arguments legitimadors de la independència tots aquells arguments, expressions i paraules a partir dels quals el relat de l'independentisme queda reforçat o legitimat.

Concepte genèric arguments legitimadors de la independència: Els arguments legitimadors de la independència s'han agrupat sota alguns conceptes genèrics que els engloben.

- Política: arguments a favor del dret d'autodeterminació de Catalunya o dels pobles, de legitimitat democràtica, de dret a vot, a favor d'una consulta o referèndum a Catalunya per aclarir el conflicte polític. Arguments que defensen les tesis o actuacions del Govern català, dels partits o líders independentistes o de les entitats sobiranistes.

- Economia: arguments que destaquen l'eficiència o fortalesa de l'economia catalana, que remarquen els avantatges econòmics de la independència, que denuncien el dèficit fiscal entre Catalunya i l'Estat espanyol.

- Internacional: arguments que tracten del reconeixement internacional d'un estat de Catalunya independent, que cita actors internacionals que donen suport als esdeveniments del Procés català, al seus líders o al Govern català. O arguments d'actors

internacionals que qüestionen les actuacions del Govern espanyol en el Procés sobiranista.

- **Qualificació:** arguments que aporten dades positives de Catalunya o el Procés català en aspectes qualitatius, adjectius favorables al sobiranisme, lloa d'aptituds o característiques catalanes.

Altres: Aquí s'hi inclouen els arguments que no formen part de cap de les categories anteriors.

Arguments legitimadors de l'unionisme: S'han considerat arguments legitimadors de l'unionisme tots aquells arguments, expressions i paraules a partir dels quals el relat de l'unionisme queda reforçat o legitimat.

Concepte genèric arguments legitimadors de l'unionisme: Els arguments legitimadors de l'unionisme s'han agrupat sota alguns conceptes genèrics que els engloben.

- **Política:** Arguments que destaquen la Constitució espanyola com a garant de la legalitat, que parlen de la il·legalitat o l'anticonstitucionalitat de la independència, arguments que subratllen i legitimen les actuacions del Tribunal Constitucional, del Govern espanyol, dels partits o líders unionistes o de les entitats unionistes.

- **Economia:** Arguments que remarquen l'eficiència o fortalesa de l'economia espanyola, que en destaquen la seva transparència o voluntat d'ajuda o subsidi a les comunitats més endeutades. Arguments que subratllen les bones pràctiques de l'economia espanyola en relació a l'economia catalana o que focalitzen que només gràcies a les actuacions del Govern espanyol en matèria fiscal ha pogut sostenir-se l'economia catalana. Arguments que posicionen el sistema econòmic i financer espanyol com a garantia per al bon funcionament de l'economia i de les finances catalanes. Arguments que neguen el dèficit fiscal català i que qüestionen la viabilitat econòmica d'un estat català independent.

- **Internacional:** Arguments que neguen un reconeixement internacional a un estat català independent o que inclouen declaracions d'actors internacionals en contra de la independència.

- **Qualificacions:** Arguments que qualifiquen els objectius independentistes d'una manera negativa, que utilitzen denominacions amb connotacions negatives,

desqualificacions, retrets, atacs o insults cap a les posicions sobiranistes, ja sigui envers persones, institucions o accions del Govern català, els partits, líders o entitats sobiranistes o envers l'independentisme en general.

- Altres: Arguments que no formen part de cap de les categories anteriors, arguments d'altres temàtiques.

4.3 Prova fiabilitat de la metodologia

En una recerca com aquesta que inclou part de metodologia qualitativa es plantegen qüestions de procediment en relació a la fiabilitat de la metodologia, el que s'anomena *Reliability*. Aquest concepte de *fiabilitat* en l'anàlisi és una qüestió clau en el mètode científic, és el grau en què diversos mètodes, resultats o persones arriben a la mateixa interpretació dels fets. Fins i tot si les dades o conclusions obtingudes per diverses vies poden concordar entre elles, però ser errònies, la fiabilitat és un requisit per la validesa de les interpretacions, però no la pot garantir (Krippendorff, 2011: 94):

Reliability is the extent to which different methods, research results, or people arrive at the same interpretations or facts. Inasmuch as data or conclusions obtained by different means could agree with each other but be wrong, reliability is only a prerequisite to validity. It cannot guarantee it.

Cal tenir en compte que tant la recollida de la mostra com els criteris a partir dels quals es categoritzen les dades i s'interpreten han de tenir una fiabilitat que es pot aconseguir seguint algunes pautes. En aquest sentit, trobem autors que han aportat reflexions al voltant de com assolir aquesta fiabilitat. Trobem dues teories, d'una banda, la teoria del mesurament: "A measuring instrument is reliable when it is *not affected by variations in the extraneous circumstances of the measuring process*" (Krippendorff, 2011: 94). És a dir, quan circumstàncies externes com poden ser, a tall d'exemple, l'interès personal dels resultats o la falta de coneixement sobre la matèria no interfereixen en la codificació.

D'altra banda, tenim la teoria de la interpretació: "Reliability means *the ability to rely on known interpretations by others*. To rely on the data that human coders generate, researchers must be able to reconstruct the distinctions that coders made among what they were describing, transcribing, or recording in analyzable terms." (Krippendorff, 2011: 95). Aquesta teoria fa referència a l'habilitat dels investigadors a l'hora d'interpretar les dades, que han de poder entendre i reconstruir les que els codificadors han obtingut, sabent trobar les diferències i els matisos que han plasmat.

El mateix autor puntualitza que la fiabilitat de les dades no depèn només de la seva quantitat, sinó que els codificadors són fonamentals, el nombre de persones que facin l'exercici d'atorgar valors a les dades ajudarà a tenir més seguretat, més fiabilitat dels valors i categories que utilitzem en la nostra recerca (Krippendorff, 2011: 104):

It should be noted that the likelihood of reliability data to speak about the reliability of interest is affected not only by the number of units coded but also by the number of coders employed in distinguishing among them and assigning values to them, one value per unit.

Per la seva banda, Kapferer (1986: 283) tracta sobre l'objectivitat en la recerca. Cal separar la interpretació personal de l'observació científica, però s'ha de poder mesurar les variables qualitatives:

Une des contributions majeures de l'opérationnalisation est l'objectivité des observations. L'opérationnalisation permet de séparer l'intime interprétation personnelle des phénomènes de l'observation scientifique. Cette observation repose aussi sur des règles d'interprétation, mais celles-ci sont explicites et publiques. (...) Il est souvent fait procès de prétention ou d'irréalisme à ceux qui veulent *mesurer* des qualités. C'est oublier une donnée fondamentale: nous procédons *tous* à des mesures de qualités.

Altres autors com Hopkins i King han exposat els criteris bàsics per la fiabilitat de la informació. La premissa que els documents continguin la informació que es busca, que els codificadors siguin fiables i que les dades recopilades siguin representatives de la totalitat (Hopkins, King, 2010: 242):

First, and most importantly, our procedure cannot work without reliable information. This requires that the original documents contain the information needed, the hand codings are reliable enough to extract the information from the documents, and the quantitative summary of the document (in S) is a sufficiently accurate representation and sufficient to estimate the quantities of interest.

Aquesta recerca té en compte aquests criteris de fiabilitat, aplicant-los en la metodologia. Així, seguint el segon criteri de classificació de Hopkins i King (2010) “(2) use the scale from -2 (extremely negative) to 2 (extremely positive) to summarize the opinion of the blog’s author about the figure” i seguint també el criteri de Segvie (2005) de donar una breu mostra dels articles a altres analistes per comprovar la fiabilitat de l’anàlisi, en aquesta recerca s’ha volgut provar també la metodologia qualitativa.

Per tal de comprovar el grau de fiabilitat de la codificació per categories s’ha dissenyat un Qüestionari. S’ha donat cinc articles per analitzar a vuit analistes germanòfons amb un nivell mitjà estàndard de coneixement dels esdeveniments polítics catalans. En el Qüestionari se’ls demana d’analitzar les unitats, on han de triar les temàtiques principal i secundària dels articles, així com els frames que se’ls associen. De la mateixa manera, han de valorar els marcs amb què s’enquadren els diversos actors i institucions que apareixen en cada article i també a la càpsula de titulació.

L’escala utilitzada per mesurar els frames, els enquadraments, és la que s’utilitza en la metodologia de l’anàlisi de la recerca, la de Hopkins i King, que s’estèn entre els valors -2 i 2, des d’una valoració molt negativa, lleugerament negativa, neutra, lleugerament positiva i fins a molt positiva. Els articles a analitzar són cinc, d’anys i esdeveniments diferents del Procés català:

- 1) Un article del *Süddeutsche Zeitung* del 10 de novembre de 2014 « Jetzt erst recht ».
- 2) Un article del *Frankfurter Allgemeine Zeitung* del 27 de setembre de 2015 « Separatisten gewinnen laut Hochrechnungen absolute Mehrheit in Katalonien ».
- 3) Un article de *Die Welt* del 3 de setembre de 2014 « Katalanen fordern Abspaltung ».
- 4) Un article del *Süddeutsche Zeitung* del 2 de setembre de 2013 « Menschenkette für Katalonien ».
- 5) Un article de *Die Welt* del 27 de novembre de 2012 « Armes Spanien ».

Els resultats del Qüestionari estan representats en les gràfiques de les figures següents. A cada figura hi ha sis gràfiques, cada una correspon als sis possibles temes dels articles. Cada gràfica pot tenir dues columnes, la de la dreta és la meua resposta, com a analista base és la resposta de control, i la de l’esquerra és la columna dels altres set

analistes, on s'hi pot observar les seves respostes. Segons la valoració que s'ha fet de cada tema el color de la columna serà verd per a enquadrament positiu, blau per a neutre i vermell per a negatiu. Així, doncs, el color de la columna de la dreta de cada gràfica correspon a l'enquadrament que he considerat que l'article utilitzava per a cada tema, d'aquesta manera, si a la columna de l'esquerra també hi predomina el mateix color, voldrà dir que hi ha una gran coincidència de valoració.

Es tractava de triar dos temes i els seus frames per a cada article. Veiem, però, que hi ha hagut gent que ha triat i ha valorat més d'un tema, per això apareixen més columnes en d'altres gràfiques. Aquests temes de més, tot i que és interessant saber que els han triat, no s'han tingut en compte. Analitzem ara els resultats del Qüestionari:

En la **Figura 1 “Frames aplicats als temes. Article 1”** veiem les dades corresponents al primer article, en què la valoració del tema Política catalana com a positiu (la meua resposta de control) també és majoritari en els set analistes, cinc dels set l'han considerat positiu, també. Pel que fa a Política espanyola, tant la resposta de control com els set analistes coincideixen a valorar que s'ha utilitzat un frame negatiu.

En la **Figura 2 “Frames aplicats als temes. Article 2”** veiem les dades corresponents al segon article. Pel que fa al tema de Política catalana, la resposta de control el valora com a neutre, tres dels analistes també ho han considerat, tres més l'han valorat com a positiu i un com a negatiu. Aquest tema en l'article es considera més aviat ambigu, ja que ha obtingut unes respostes més variades, no obstant això, el fet que tres dels analistes coincidissin en la valoració i no marquessin una resposta més extrema, ni positiu ni negatiu dona una informació validant. D'altra banda, en el tema Política espanyola coincideixen totalment les respostes, tots els analistes l'han considerat amb un enquadrament negatiu.

En la **Figura 3 “Frames aplicats als temes. Article 3”** veiem les dades corresponents al tercer article. En el tema de Política catalana, la resposta de control és frame neutre, i quatre dels set analistes també ho han considerat així. De la mateixa manera, en el tema de Política espanyola, la resposta de control és també frame neutre, i quatre dels set analistes també l'han valorat així.

En la **Figura 4 “Frames aplicats als temes. Article 4”** veiem les dades corresponents al quart article. En aquesta ocasió, el tema Política catalana, valorat com a neutre en la

resposta de control, també ha estat valorat com a tal per cinc dels set analistes. I pel que fa a la temàtica de Política espanyola, la resposta de control també és enquadrament neutre, i cinc dels set analistes l'han codificada com a neutra, també. Així, en tots dos casos cinc dels set analistes coincideixen amb la resposta de control.

En la **Figura 5 “Frames aplicats als temes. Article 5”** veiem les dades corresponents al cinquè article. Aquí, la resposta de control del tema Política catalana és neutre, i sis dels vuit analistes ho van considerar així, també. I quant al tema Política espanyola, quatre dels vuit també. En aquest darrer cas tres van considerar que era neutre i un negatiu.

Amb aquests resultats s'observa que en els cinc articles analitzats i en els deu temes valorats en tots ells la majoria dels analistes ha valorat els frames dels temes de manera idèntica a la resposta de control. Així, doncs, es considera provada i acceptada la metodologia proposada, ja que el Qüestionari ha assolit un ampli consens en les respostes, que en validen la proposta.

1. SZ: Katalonien. Jetzt erst recht.

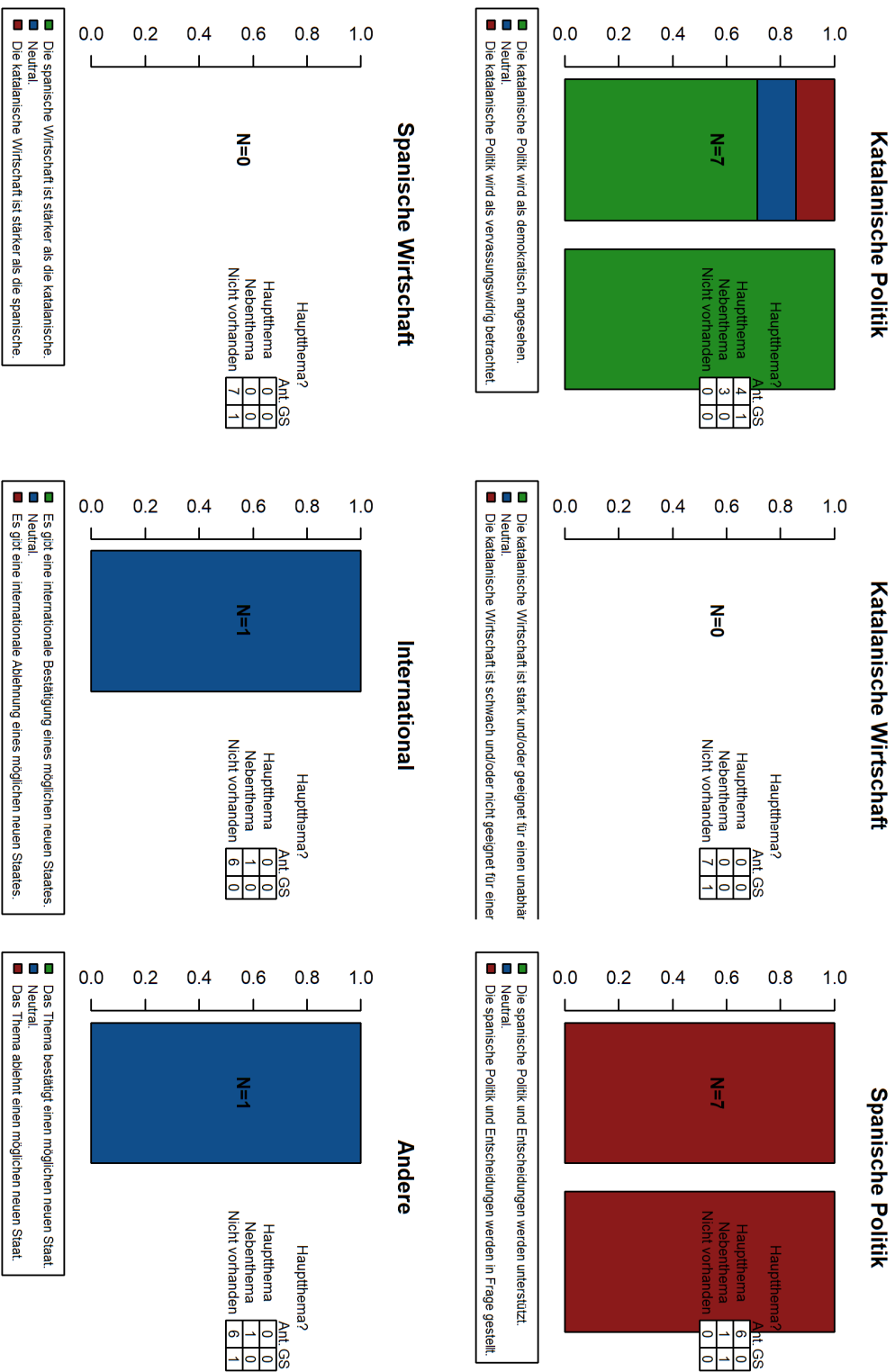
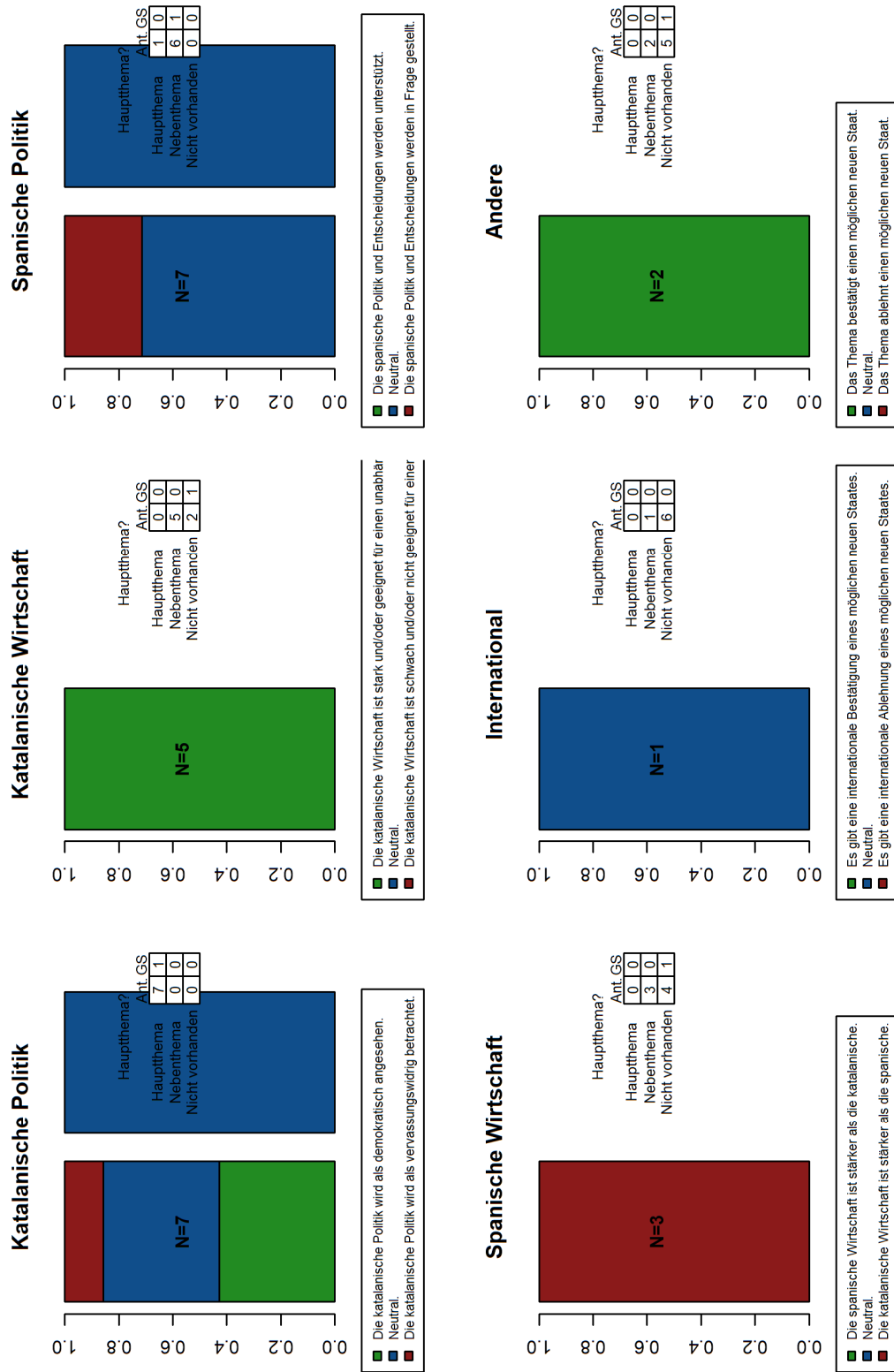

Figura 1 "Frames aplicats als temes. Article 1.

2. FAZ: Separatisten gewinnen laut Hochrechnungen absolute Mehrheit in Katalonien.

3. DW: Massendemonstration. Katalanen fordern Abspaltung.

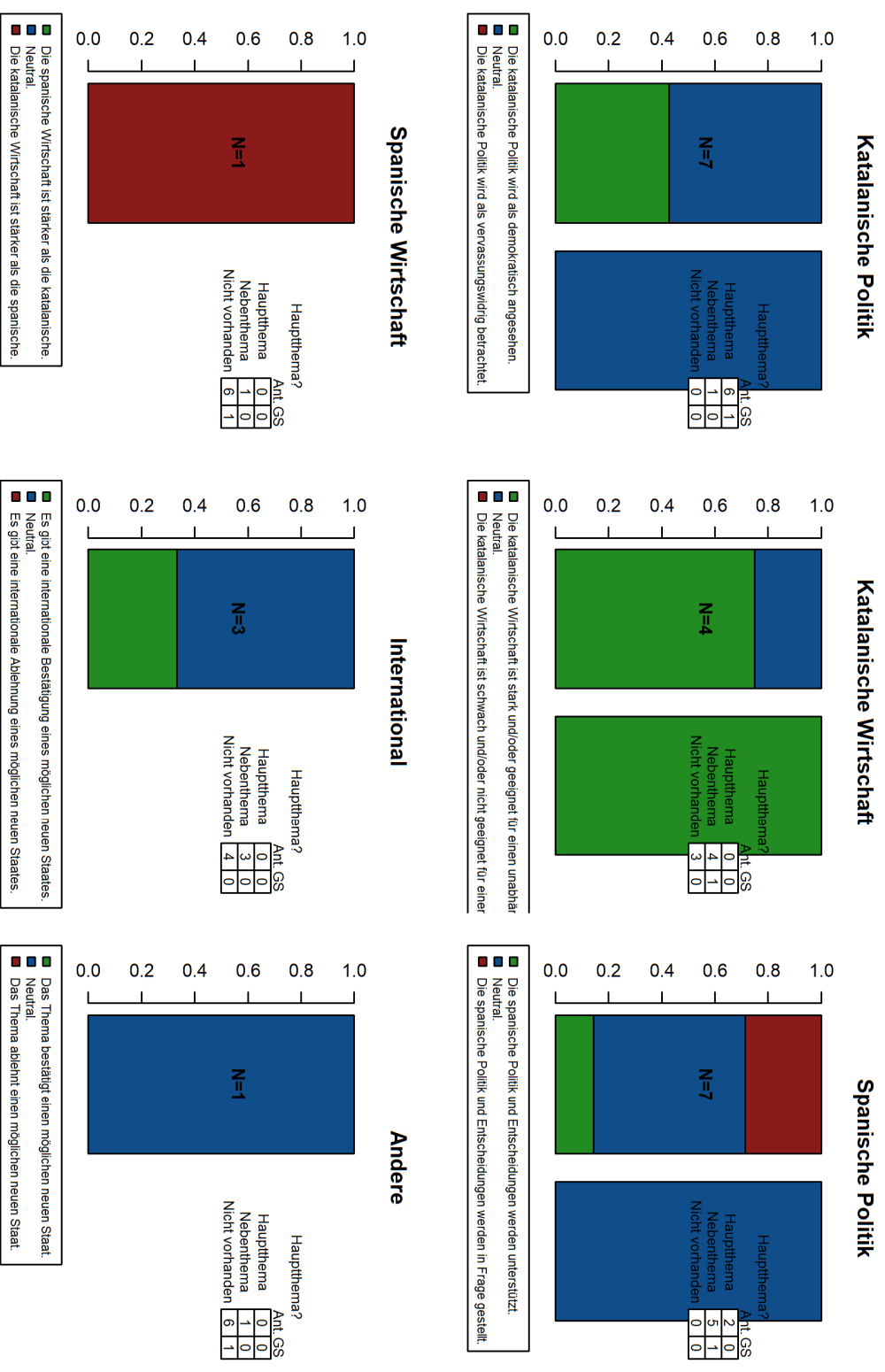

Figura 3 “Frames aplicats als temes. Article 3”

4. SZ: Menschenkette für Katalonien.

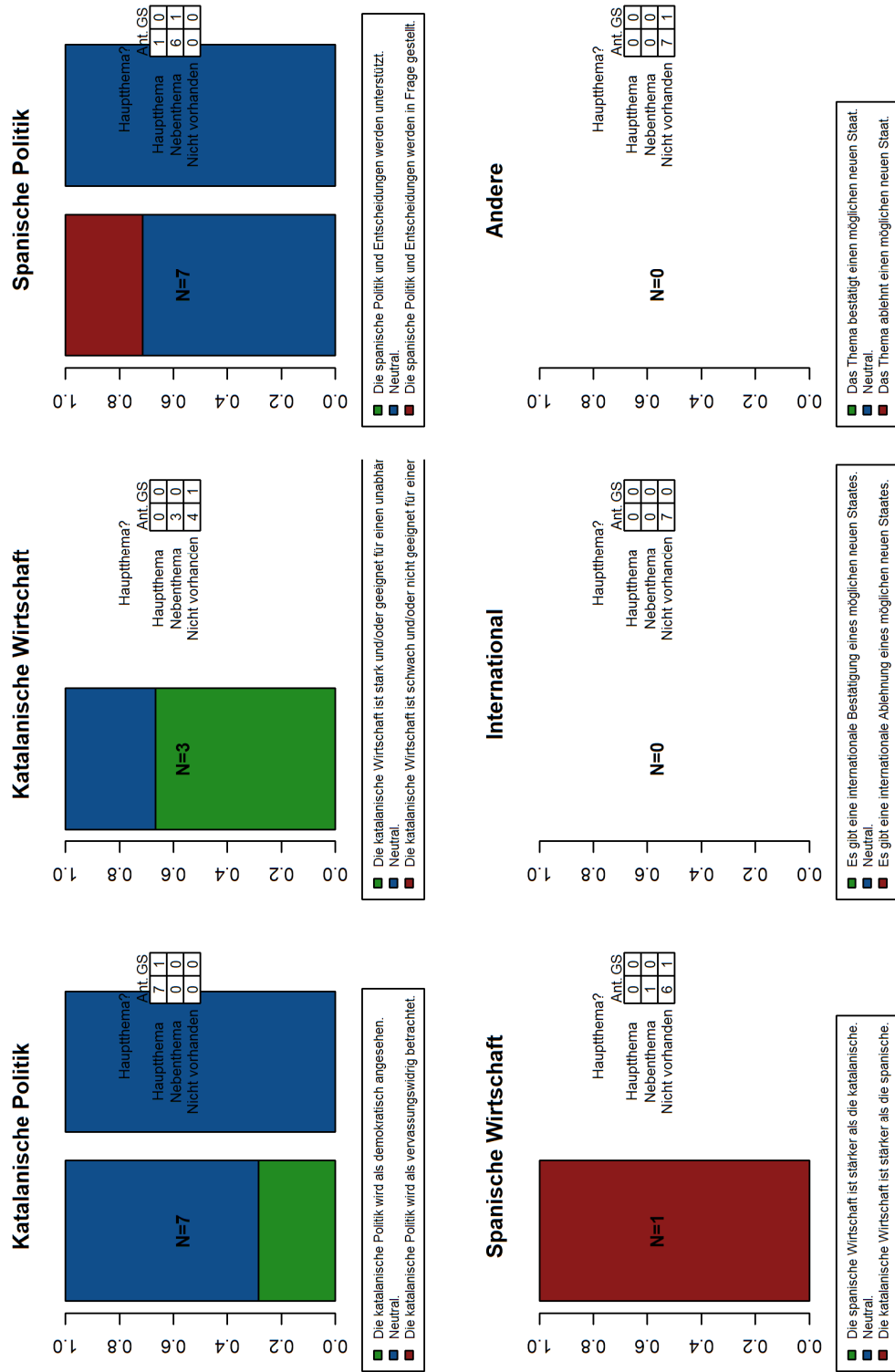
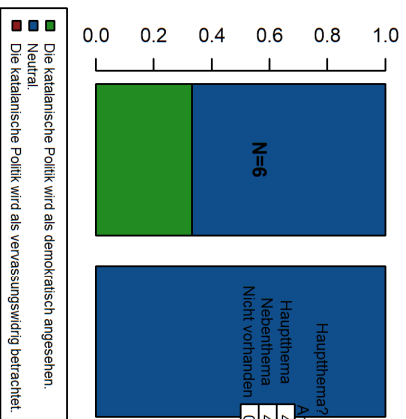

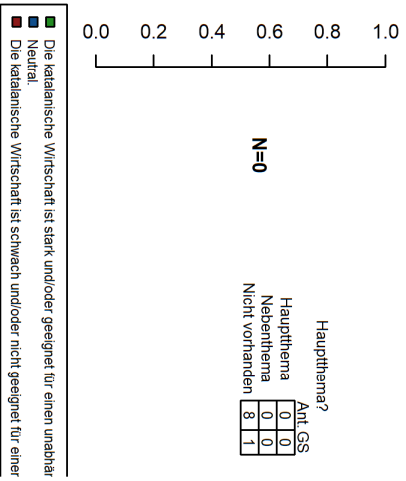
Figura 4 “Frames aplicats als temes. Article 4”

5. DW: Armes Spanien.

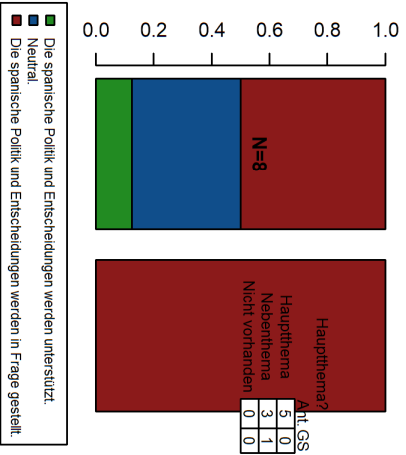
Katalanische Politik

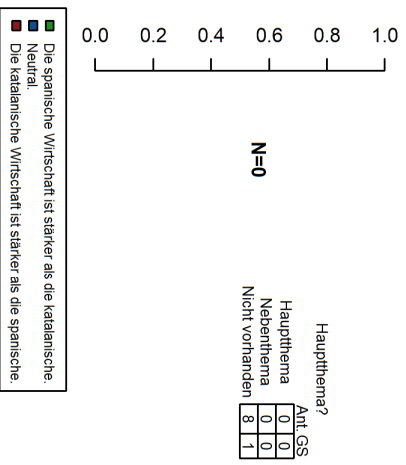
Katalanische Wirtschaft

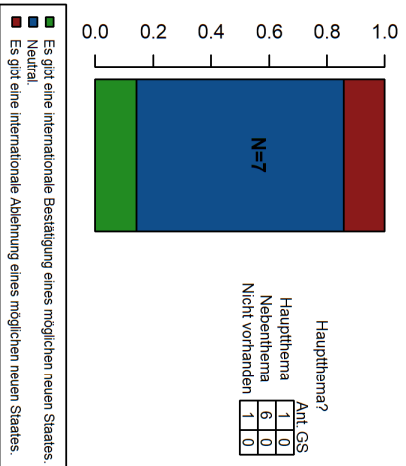
Spanische Politik

Spanische Wirtschaft

International

Anderer

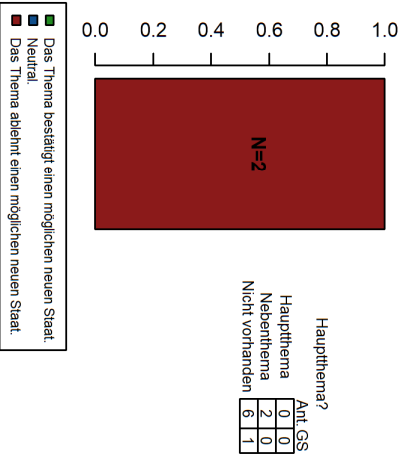

Figura 5 “Frames aplicats als temes. Article 5”

4.4 Entrevistes

Aquesta metodologia d'anàlisi de les peces periodístiques s'ha complementat amb entrevistes a diversos actors implicats. En primer lloc, s'ha elaborat una entrevista en forma de qüestionari per als periodistes i corresponents dels mitjans alemanys que cobreixen fets del Procés català. El qüestionari ha tingut per objectiu dotar de més valor qualitatiu les anàlisis dels articles, per aprofundir en la producció de la notícia, per elaborar el perfil dels periodistes i corresponents dels quatre mitjans estudiats, el seu bagatge i situació, que podia ajudar a entendre el missatge que transmeten en els seus textos.

En segon lloc, s'han realitzat entrevistes a polítics catalans relacionats directament amb la internacionalització del Procés català en el camp periodístic, polític i institucional, i connectats, en particular, amb l'àmbit germànic. El mètode qualitatiu ha estat el d'entrevistes estructurades. S'ha entrevistat la Delegada de la Generalitat a Alemanya, Marie Kapretz; el secretari general de Diplocat, l'organisme encarregat de la diplomàcia catalana, Albert Royo, i l'ex secretari general d'Afers Exteriors de la Generalitat i actual eurodiputat, Jordi Solé.

S'ha escollit realitzar entrevistes a tres perfils polítics diferents de les posicions independentistes per tal de conèixer les posicions polítiques que no formen part de les esferes majoritàries de poder, que anomena van Dijk en la seva teorització sobre discurs i poder. Així, les posicions de poder es considera que són les del Govern espanyol, que compta amb el discurs oficial de la situació del Procés català. Les quatre entrevistes tenen els formats metodològics que es descriuen a continuació.

4.4.1 Corresponsals alemanys

L'entrevista en format de qüestionari per als corresponsals alemanys consta de cinc parts, cadascuna de les quals se centra en diversos aspectes que ajuden a complementar la informació de les anàlisis dels articles:

1) **Situació:** On es pregunta pel lloc de residència i el temps que porten escrivint sobre l'Estat espanyol pel seu diari actual.

2) **Alemanya:** Aquest apartat consta de quatre preguntes sobre el país germànic i el Procés català.

(1) En primer lloc, es pregunta des de la perspectiva del periodisme, per quins temes catalans s'interessen els alemanys, i s'ofereixen com a possibles respostes: situació econòmica, turisme, situació política entre Espanya i Catalunya, Catalunya versus Europa, futbol i altres. Aquesta pregunta té per objectiu determinar la percepció del corresponçal sobre quins temes catalans entren en l'agenda pública i publicada alemanya.

(2) En segon lloc, es pregunta si creuen que l'interès alemany per Catalunya entre els anys 2010 i 2017 ha augmentat, s'ha reduït o s'ha mantingut. Aquesta qüestió té com a finalitat constatar si es correspon la percepció personal dels periodistes amb les dades obtingudes en l'anàlisi.

(3) En tercer lloc, es demana als corresponçals que valorin numèricament tant l'interès dels alemanys per les relacions entre l'Estat espanyol i Catalunya, com el grau de coneixement que els corresponçals creuen que en tenen els alemanys. La numeració que se'ls ofereix és de 0 a 10 en les dues qüestions, essent 0 inexistent i 10 molt elevat. Aquesta pregunta té la finalitat d'obtenir uns valors qualitius específics per poder comparar-los amb els resultats d'agenda i enquadraments.

(4) En quart lloc, es demana una valoració numèrica sobre les relacions entre el Govern alemany i el Govern espanyol, i entre el Govern alemany i el Govern català. La numeració que se'ls ofereix és de 0 a 10 en les dues qüestions, essent 0 dolenta i 10 molt bona. Aquesta pregunta té per objectiu obtenir dades sobre la percepció periodística de les relacions entre tres actors que apareixen en els articles, d'una banda els dos implicats en el Procés català: el Govern català i l'espanyol, i de l'altra, el Govern del país del qual se n'analitzen els articles i que, com a actor, apareix també en algun d'ells.

3) **Periodisme.** Aquest apartat consta de tres preguntes que aborden el periodisme alemany en relació al Procés català.

(1) En primer lloc, es pregunta el percentatge d'arguments dels articles de la premsa alemanya que els corresponsals consideren que són arguments del Govern espanyol o del Govern català. Aquesta qüestió té per objectiu comparar la percepció dels propis periodistes sobre la quantitat d'arguments d'un tipus o de l'altre en els propis mitjans, amb els resultats de l'anàlisi d'arguments d'aquesta recerca, per veure si hi ha una correspondència.

(2) En segon lloc, en el tema de les relacions entre l'Estat espanyol i Catalunya, es demana l'opinió dels periodistes sobre com creuen que la premsa alemanya tracta els arguments del Govern espanyol i els del Govern català. Si en fa un judici positiu, negatiu o neutre. Aquesta pregunta permet obtenir una valoració directa sobre els enquadraments del tema, així com sobre els arguments.

(3) En tercer lloc, es demana de valorar la predisposició del Govern espanyol i del Govern català de donar informació sobre la situació política entre l'Estat espanyol i Catalunya als periodistes internacionals. La numeració que se'ls ofereix és de 0 a 10 en les dues qüestions, essent 0 inexistent i 10 molt elevada. La informació obtinguda en aquesta pregunta es compararà amb els resultats de l'anàlisi d'enquadraments i arguments, i es valorarà si l'interès a internacionalitzar entre els corresponsals estrangers les tesis unionistes o sobiranistes per part de cada govern, acaba materialitzant-se o no en els articles finals publicats. És a dir, es valorarà si hi ha una relació entre la quantitat d'informació donada per part dels governs i l'efectiva traducció en forma de més o millor presència en els articles de la posició de la qual s'ha informat.

4) Esriptura dels articles. Aquest apartat consta de quatre preguntes que tenen per objectiu tenir un coneixement més aprofundit de la construcció de la notícia a partir de les fonts utilitzades, les entrevistes i l'ús de la semàntica.

(1) En primer lloc, es demana als periodistes d'ordenar les fonts de notícies segons la freqüència amb què les utilitzen. L'escala que se'ls ofereix va d'1 a 6, essent 1 la font utilitzada més rarament i 6 la més habitual. Les fonts entre les que es donen a triar són les següents: diaris, televisió, ràdio, altres periodistes, polítics, altres fonts.

(2) En segon lloc, es pregunta per les entrevistes que han realitzat a algun membre d'una institució, organització o partit, que considerin rellevant d'anomenar, tot marcant la categoria corresponent entre les següents: experts econòmics, experts polítics,

acadèmics, Govern espanyol, Govern català, PP, PSOE, Podemos, Ciudadanos, CiU, ERC, CUP, jutges, ANC, andere Gruppen.

(3) En tercer lloc, es demana el parer del periodista sobre l'ús del mot *nacionalisme* en els mitjans.

(4) En quart lloc, es pregunta l'opinió de l'ús del mot *regionalisme* en els mitjans.

5) **Final.** Es pregunta als corresponents pels seus coneixements de castellà i de català.

Aquests qüestionaris-entrevista es van enviar per e-mails als corresponents dels diaris analitzats.

4.4.2 Delegada de la Generalitat a Alemanya

Per la seva banda, l'entrevista a la Delegada de la Generalitat a Alemanya, Marie Kapretz, s'ha considerat necessària, perquè és la referent política que enllaça la internacionalització del Procés català al país germànic. Així, les seves respostes poden ajudar a completar la informació transmesa a Alemanya per part de la Generalitat, i contrastar-la al relat polític que és present en la premsa alemanya.

L'entrevista consta de quatre apartats –(a) Delegació, (b) mèdia, (c) política i (d) *influencers*– i de dotze preguntes.

(A) Les preguntes inicials són situacionals de la Delegació i les seves funcions:

1. Quines línies d'actuació tenen a la Delegació?
2. I concretament d'internacionalització del Procés?

(B) Una segona secció dedicada als mitjans de comunicació i els periodistes alemanys que escriuen sobre el Procés català:

3. Quina percepció té de com els mèdia alemanys (sobretot premsa) tracten aquest tema? En fan un seguiment?
4. Veuen diferències entre els mitjans de comunicació o els periodistes? Veuen diferències entre la cobertura d'esdeveniments?

5. Tenen contacte amb els mitjans alemanys/periodistes/corresponsals?
  6. Coneixen (personalment?) els periodistes/corresponsals alemanys que tracten aquest tema?
  7. Els mitjans/periodistes/corresponsals alemanys es posen en contacte amb vostès?
- (C) Una tercera secció dedicada a la política i la societat alemanya:
8. Quina percepció té de com els polítics alemanys veuen el Procés català?
  9. Quina percepció té de com la societat alemanya/l'opinió pública veu aquesta qüestió?
- (D) I una quarta secció on es tracten els possibles *influencers* catalans en l'opinió pública alemanya:
10. Creu que els Casals Catalans tenen algun paper en la creació d'opinió pública? O en el tractament de les notícies sobre aquest tema?
  11. Considera que l'ANC Deutschland influeix en la creació d'opinió pública? O influeix d'alguna manera en el tractament de les notícies sobre la política i la societat catalana?
  12. Creu que la presència de Josep Guardiola al Bayern de Munic va influir en la cobertura de les notícies sobre els fets de la política catalana o en l'opinió pública?

4.4.3 Secretari general de Diplocat

L'entrevista a Albert Royo, secretari general de Diplocat, té per objectiu conèixer les estratègies de la Generalitat, i per tant de les posicions sobiranistes, respecte al treball d'internacionalització del Procés català, i concretament en l'àmbit dels mitjans. Aquesta entrevista serveix per poder observar des de l'interior aquesta tasca i poder valorar-ne l'efectivitat que es plasma tant en la premsa alemanya, com en la política i la societat. Informació que complementa les conclusions de les anàlisis d'aquesta recerca.

L'entrevista a l'Albert Royo conté cinc apartats –(a) internacionalització, (b) Alemanya, (c) mitjà, (d) partits i institucions i (e) comparativa europea– i dotze preguntes.

(A) En el primer apartat d'internacionalització s'observen les línies de treball que es consideren prioritàries i els objectius que des de Diplocat consideren assolits:

1. Quines línies d'actuació concretes tenen des de Diplocat per internacionalitzar el Procés?

2. Quins objectius d'internacionalització creu que ja han assolit aquests anys des de Diplocat?

(B) El segon apartat sobre Alemanya se centra a conèixer les línies d'actuació política més destacades destinades al país germànic:

3. Quines actuacions desenvolupen a Alemanya?

4. Quina relació diplomàtica tenen amb Alemanya?

(C) En el tercer apartat relatiu als mitjans tracta específicament la premsa alemanya, i la relació entre Diplocat i els periodistes alemanys. Aquest apartat té per finalitat comparar la percepció política que se'n té des de la diplomàcia catalana amb la plasmació del discurs que en recull i en publica la premsa alemanya, que es desprèn de l'anàlisi d'aquesta recerca:

5. Segueixen la premsa alemanya? Quina percepció tenen de com els mitjans alemanys (sobretot premsa) tracten el Procés català?

Veuen diferències entre els mitjans de comunicació o els periodistes?

Veuen diferències entre la cobertura d'esdeveniments?

6. Quina relació/contactes tenen amb els mitjans alemanys/periodistes/corresponsals?

Des de Diplocat els envien informació, etc.?

Els periodistes els truquen per informar-se/contrastar notícies? S'hi reuneixen?

7. Coneixen (personalment?) els periodistes/corresponsals alemanys que tracten aquest tema?

(D) En el quart apartat relatiu als partits i institucions es tracta de conèixer més a fons les diverses relacions de Diplocat amb agents polítics, acadèmics i la societat alemanya, per veure com es tradueixen aquests contactes en el discurs de la premsa:

8. Quina relació/contactes tenen amb el Govern alemany / partits polítics. Quina percepció té de com els polítics alemanys veuen el Procés català?

Tenen dades/fets sobre el tema?

Exemples de polítics concrets?

9. Quina relació/contactes tenen amb les Universitats / Institucions / Experts / Líders d'opinió...? (Més enllà de les jornades diplomàtiques a Universitats europees.)

10. Quina percepció té de com la societat alemanya/l'opinió pública veu el Procés català?

Tenen dades/fets sobre el tema?

Exemples concrets?

(E) En el cinquè apartat sobre la comparativa europea es tracta d'obtenir una perspectiva més àmplia i comparativa entre països europeus de la feina que hi realitza Diplocat. Es tracta de contextualitzar el cas alemany en relació als altres països:

11. Hi ha països en què heu trobat més receptivitat política al Procés? I en els seus mitjans? I experts i líders d'opinió? I societat?

12. Com s'informa des de Diplocat als mitjans internacionals i als polítics sobre els esdeveniments polítics catalans? (Més enllà de les jornades diplomàtiques a Universitats europees.)

Quin és el protocol que se segueix? Entrevistes? Assistència a actes? Trucades?

4.4.4 Exsecretari general d'Afers Exteriors de la Generalitat

L'entrevista a l'exsecretari general d'Afers Exteriors de la Generalitat i actual eurodiputat, Jordi Solé, ofereix una triple possibilitat, d'una banda accedir a la perspectiva política del sobiranisme des de la secretaria d'Afers Exteriors, de l'altra obtenir la visió política des del Parlament Europeu i, a més, des del partit. Això permet

completar qualitativament les dades d'aquesta recerca amb un apunt de perspectiva exterior del Procés català.

Seguint el perfil de l'entrevistat, s'ha elaborat una entrevista en tres blocs: secretaria d'Afers Exteriors, Parlament Europeu i partit polític.

(A) El primer bloc, sobre el seu perfil d'ex secretari d'Afers Exteriors, consta de vuit preguntes múltiples dirigides a conèixer la seva valoració qualitativa de la recepció del discurs sobiranista a nivell internacional, primer, i concretament d'Alemanya, després.

1. Quines línies d'actuació tenien des de la Secretaria d'Afers Exteriors durant l'etapa en què en va ser secretari (2016)? I concretament d'internacionalització del Procés?

2. Quina recepció (nivell UE internacional) hi ha hagut del Procés català quan s'han establert aquests contactes i se'ls ha explicat aquesta qüestió?

3. I concretament la recepció d'Alemanya? Quina percepció té de com els polítics alemanys veuen el Procés català? I amb els contactes fets als partits, quina recepció hi ha hagut?

4. Quina percepció té de com els mitjans alemanys (sobretot premsa) tracten el Procés català? Veuen diferències entre els mitjans de comunicació o els periodistes? Veuen diferències entre la cobertura d'esdeveniments? Quins mitjans internacionals segueix?

5. Tenia/té contactes amb els mitjans alemanys/periodistes/corresponsals?

6. Quina percepció té de com la societat alemanya/l'opinió pública veu el Procés català?

(B) El segon bloc tracta aspectes relacionats amb el Parlament Europeu i el Procés català. Contactes amb eurodiputats d'altres països i alemanys:

1. Quines línies d'actuació desenvolupa actualment des del Parlament Europeu?

2. I concretament d'internacionalització dels esdeveniments polítics a Catalunya?

3. Té contactes amb eurodiputats d'altres països? Quina posició tenen respecte al Procés?

4. És secretari de l'Aliança Lliure Europea, què implica això en la internacionalització del Procés?

5. A través dels diputats de l'ALE dels diversos països ha intentat internacionalitzar aquest tema?

6. Té contactes amb els eurodiputats alemanys? En quins aspectes? Quina posició tenen respecte a aquest tema?

(C) El tercer i darrer bloc és sobre el paper del seu partit polític, ERC, i el contacte amb d'altres partits polítics a nivell europeu, i concretament amb Alemanya:

1. Com a secretari de Relacions Internacionals d'ERC, quines actuacions s'han fet per internacionalitzar el Procés?

2. Contactes amb partits d'altres països? Concretament alemanys?

CAPÍTOL 5: ELS RESULTATS DE L'ANÀLISI D'AGENDA SETTING I DE FRAMING

5.1 Quantitat d'articles per esdeveniment i mitjà

Els resultats globals d'articles per esdeveniment, tal com mostra la **Taula 1 “Quantitat d'articles per esdeveniment i mitjà”**, són els següents: D'un total de 259 articles, DS n'ha publicat 38, DW 33, el FAZ 98 i el SZ 90. Així, observem com el FAZ i el SZ són els diaris amb més publicacions, seguits del setmanari DS i, finalment, proporcionalment amb menys articles que la resta, DW.

Taula 1 “Nombre d'articles per esdeveniment i mitjà”

Esdeveniment	Diari			
	DS	DW	FAZ	SZ
2010 10J	1 (2.6%)	0 (0.0%)	3 (3.1%)	6 (6.7%)
2010 28N	0 (0.0%)	0 (0.0%)	2 (2.0%)	3 (3.3%)
2012 11S	1 (2.6%)	1 (3.0%)	3 (3.1%)	2 (2.2%)
2012 25N	6 (15.8%)	5 (15.2%)	8 (8.2%)	11 (12.2%)
2013 11S	1 (2.6%)	1 (3.0%)	2 (2.0%)	3 (3.3%)
2013 12D	1 (2.6%)	1 (3.0%)	5 (5.1%)	5 (5.6%)
2014 25M	1 (2.6%)	1 (3.0%)	2 (2.0%)	1 (1.1%)
2014 11S	7 (18.4%)	8 (24.2%)	11 (11.2%)	17 (18.9%)
2014 9N	8 (21.1%)	3 (9.1%)	18 (18.4%)	11 (12.2%)
2015 11S	1 (2.6%)	3 (9.1%)	4 (4.1%)	4 (4.4%)
2015 27S	8 (21.1%)	9 (27.3%)	25 (25.5%)	16 (17.8%)
2015 20D	3 (7.9%)	1 (3.0%)	15 (15.3%)	11 (12.2%)
TOTAL	38 (100.0%)	33 (100.0%)	98 (100.0%)	90 (100.0%)

Pel que fa al tipus d'esdeveniments analitzats, s'han seleccionat tres dates clau dels períodes electorals d'Eleccions al Parlament de Catalunya: les eleccions del 28 de novembre de 2010, les del 25 de novembre de 2012 i les del 27 de setembre de 2015. EL 28N2010 DS i DW no van publicar cap notícia respecte a aquest tema, el FAZ en va publicar 2 i el SZ 3. Així, el total d'articles publicats en aquest període va ser de 5. En les següents eleccions del 25N2012 DS en va publicar 6, DW 5, el FAZ 8 i el SZ 11. En total van ser 30 articles, un increment del 500%. En les Eleccions al Parlament del 27S2015, DS va publicar 8 articles, DW 9, FAZ 25 i SZ 16. Un total de 58 articles, fet que suposa un increment de més del 1000% respecte el 28N2010 i de gairebé el 100% respecte del 25N2012. Així, doncs, veiem que quant a la cobertura dels períodes

electorals hi ha hagut un augment notable en el nombre de publicacions des del 2010 al 2017, passant de 5 a les Eleccions del 2010, a 30 a les del 2012, i arribant als 58 articles a les del 2015.

Si mirem aquests períodes electorals per mitjans, veiem que DS ha passat de 0 articles el 28N2010 i 6 articles el 25N2012 a 8 articles el 27S2015. DW va començar igual que DS amb 0 publicacions el 28N2010 i 5 articles el 25N2012, a 9 articles el 27S2015. El FAZ és el que més articles ha publicat en aquests períodes electorals i el que més increment presenta: passa de 2 articles el 28N2010 i 8 el 25N2012, a 25 articles dedicats al 27S2015. Finalment, SZ és el segon diari que més augmenta en nombre d'articles en aquests períodes, amb 3 articles el 28N2010 i 11 el 25N2012, arriba a 16 el 27S15.

També tenim els resultats d'altres períodes electorals: les Eleccions municipals del 25 de maig del 2014 i les Eleccions Generals del 20 de desembre de 2015. Com que es tracta d'eleccions que no tenen una incidència directa al Procés, però sí indirecta, s'espera un nombre menor d'articles. Efectivament, al 25M2014 tant DS com DW i el SZ van publicar 1 article cadascun, mentre que el FAZ en va publicar 2, és a dir un total de 5 peces. Pel 20D2015, DS va publicar 3 peces, DW 1, el FAZ 15 i el SZ 11, per tant un total de 30.

Un segon tipus d'esdeveniments analitzats han estat les Diades de l'11 de Setembre dels anys 2012, 2013, 2014 i 2015. L'11S2012 DS i DW van publicar cadascun 1 article, el FAZ 3 i el SZ 2. En total van aparèixer 7 articles d'aquest fet. A l'11S2013 els resultats són els mateixos, però el FAZ i el SZ s'intercanvien les xifres, així tant el DS com DW van publicar tots dos 1 article, el FAZ 2 i el SZ 3, fent el mateix total que a la Diada anterior, 7 unitats. Per l'11S2014 els resultats ja canvien, el nombre d'articles va augmentar força, i és el més alt de totes les Diades. DS va treure 7 unitats, DW 8, el FAZ 11 i el SZ va publicar fins a 17 articles. En total hi va haver 43 unitats. A l'11S2015 el nombre de peces va baixar a nivells de les Diades del 2012 i del 2013. DS va publicar 1 article, DW 3, el FAZ 4 i el SZ 4, fent un total d'12 peces.

Si ens fixem en els períodes de les Diades per mitjans, veiem que tots els mitjans han fet la mateixa evolució, mantenint-se en les mateixes xifres durant les Diades del 2012 i 2013, augmentant exponencialment a la del 2014 i tornant a reduir-se a la del 2015. Individualment, DS va passar d'1 article tant a l'11S2012 com a l'11S2013, a 7 l'11S2014 i tornant a 1 l'11S2015. DW té un recorregut semblant, publicant 1 article

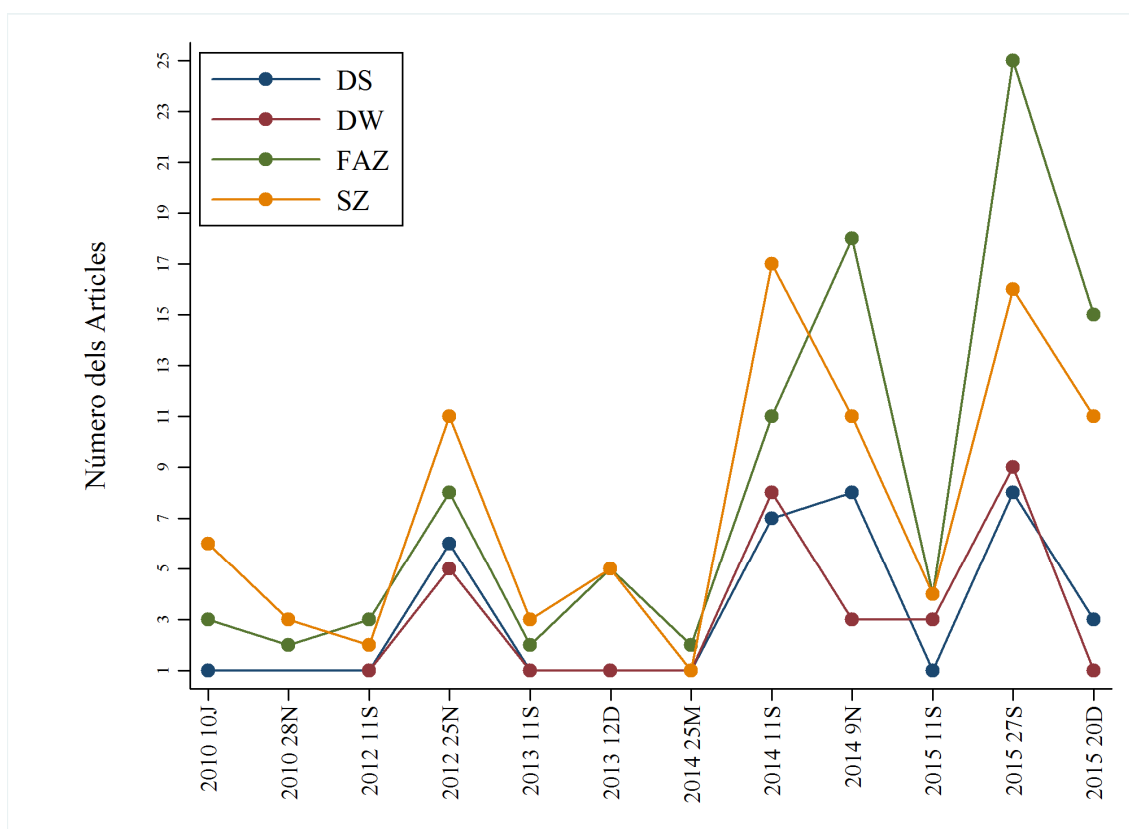
tant a l'11S2012 com a l'11S2013, pujant a 8 l'11S2014 i baixant a 3 l'11S2015. El FAZ també segueix el mateix patró, passant de 3 i 2 articles l'11S2012 i l'11S2013 respectivament, augmentant a 11 l'11S2014 i reduint-se a 4 peces l'11S2015. Finalment, el SZ és el que experimenta la diferència més gran, tot i que també segueix la mateixa corba que els altres, ja que passa de 2 i 3 unitats l'11S2012 i l'11S2013 a un augment considerable fins a 17 peces l'11S2014 i tornant als inicis, amb 4 articles l'11S2015.

Un tercer tipus de fets destacats analitzats són els dos a l'entorn del referèndum: l'anunci de la consulta el 12 de desembre de 2013 i el procés participatiu que va tenir lloc el 9 de novembre de 2014. Aquest segon esdeveniment va tenir més repercussió que el primer. Així, mentre que per al 12D2013 DS i DW van publicar 1 article cada un i el FAZ i el SZ 5 cadascun, fent un total de 12 articles; per al 9N2014 DS en va publicar 8, DW 3, el FAZ 18 i el SZ 11, que suma un total de 40 articles, que representa més del triple de peces.

Els resultats per mitjans són els següents, comparant les dates 12D2013 i 9N2014 trobem que DS passa d'1 a 8 articles, DW d'1 a 3, el FAZ és el que publica més peces d'aquest darrer fet, passant de 5 a 18, i el SZ de 5 a 11.

Finalment, l'esdeveniment del 10 de juliol del 2010, que és el primer que s'ha tingut en compte per configurar el total de fets destacats de la recerca, va comptar amb 1 publicació per part de DS, cap de DW, 3 del FAZ i 6 del SZ.

Figura 6 “Quantitat d’articles per esdeveniment i mitjà”

A la **Figura 6 “Quantitat d’articles per esdeveniment i mitjà”** es pot observar gràficament l’evolució individual i global de la quantitat de peces publicades en cada període.

Es veu com al 25N2012 hi ha un primer pic, un segon l’11S2014, un tercer el 9N2014 i un quart el 27S2015. Aquests serien els quatre esdeveniments amb més cobertura mediàtica sobre el Procés català dels dotze fets analitzats. Així, mentre que en els dos primers esdeveniments és el diari SZ el que en publica més articles, 11 i 17; en els dos darrers períodes és el diari FAZ el que va al capdavant, amb 18 i 25 peces. Per la seva banda, DS i DW es mantenen força constants en les publicacions d’aquests quatre períodes, que si bé és cert que publiquen més articles que en la resta de fets destacats, no arriben a la quantitats de peces dels altres dos mitjans. Aquí cal matisar l’excepció que representa DW per a l’esdeveniment del 9N2014, en què en comptes de mantenir-se, redueix el nombre de publicacions.

5.2 Extensió dels articles per mitjà i període

A les Taules 2, 3, 4, 5 i 6 “Extensió dels articles per mitjà i període” per cada un dels mèdia i en total, cal tenir present que els resultats corresponen als codis atorgats a les diverses extensions. Així, 1.0 fa referència a una extensió d'entre pàgina sencera i 1/2 pàgina, 2.0 d'entre 1/3 i 1/2 pàgina, 3.0 a menys d'1/3 de pàgina, i 4.0 a un breu. Aquests valors queden determinats segons el lloc on es troben el 50% dels articles publicats per un mitjà en un període concret.

Taula 2 “Extensió dels articles per mitjà i període: *Der Spiegel*”

Període	Nombre d'articles	DS				Mediana (Q1/Q3)
		Entre pàgina sencera o 1/2 pàgina	Entre 1/3 i 1/2 pàgina	Menys d'1/3 de pàgina	Breu	
2010 10J	1	0%	0%	100%	0%	3.0(3.0/3.0)
2010 28N	0	0%	0%	0%	0%	-
2012 11S	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 25N	6	17%	67%	0%	17%	2.0(2.0/2.0)
2013 11S	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2013 12D	1	0%	0%	100%	0%	3.0(3.0/3.0)
2014 25M	1	100%	0%	0%	0%	1.0(1.0/1.0)
2014 11S	7	14%	57%	0%	29%	2.0(2.0/4.0)
2014 9N	8	0%	63%	38%	0%	2.0(2.0/3.0)
2015 11S	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2015 27S	8	0%	38%	50%	13%	3.0(2.0/3.0)
2015 20D	3	33%	67%	0%	0%	2.0(1.0/2.0)

A la Taula 2, veiem, doncs, com DS ha publicat la major part dels seus articles amb una extensió d'entre 1/3 i 1/2 pàgina, que correspon a la mediana 2.0. Els resultats mostren, doncs que no hi ha correlació significativa entre els temps i l'extensió dels articles (Spearman $r=0,078$, $p=0,642$). Si hi hagués correlació esperaríem un patró de colors de tal manera que les cel·les vermelles serien a dalt a la dreta i les verdes a baix a l'esquerra. També podríem observar un patró en els valors de la mediana, de més baix a més alt, però no és el cas. Podem veure, també, com hem dit, que a tots els períodes,

l'extensió era, de mitjana, de més d'1/3 de pàgina, amb excepció dels períodes S2015, 10J2010, 12D203 i 27S2015, on l'extensió era més baixa.

Taula 3 “Extensió dels articles per mitjà i període: *Die Welt*”

Període	Nombre d'articles	DW				Mediana (Q1/Q3)
		Entre pàgina sencera o 1/2 pàgina	Entre 1/3 i 1/2 pàgina	Menys d'1/3 de pàgina	Breu	
2010 10J	0	0%	0%	0%	0%	-
2010 28N	0	0%	0%	0%	0%	-
2012 11S	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 25N	5	0%	60%	20%	20%	2.0(2.0/3.0)
2013 11S	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2013 12D	1	0%	0%	0%	100%	4.0(4.0/4.0)
2014 25M	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2014 11S	8	38%	25%	25%	13%	2.0(1.0/3.0)
2014 9N	3	0%	33%	0%	67%	4.0(2.0/4.0)
2015 11S	3	0%	67%	0%	33%	2.0(2.0/4.0)
2015 27S	9	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2015 20D	1	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)

A la Taula 3 trobem DW en la mateixa línia que DS, amb una mediana que correspon a la mateixa extensió, codificada com a 2.0. (Spearman $r=0,154$, $p=0,393$).

Taula 4 “Extensió dels articles per mitjà i període: *Frankfurter Allgemeine Zeitung*”

Període	Nombre d'articles	FAZ				Mediana (Q1/Q3)
		Entre pàgina sencera o 1/2 pàgina	Entre 1/3 i 1/2 pàgina	Menys d'1/3 de pàgina	Breu	
2010 10J	3	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2010 28N	2	0%	50%	50%	0%	2.5(2.0/3.0)
2012 11S	3	0%	33%	33%	33%	3.0(2.0/4.0)
2012 25N	8	0%	13%	25%	63%	4.0(3.0/4.0)
2013 11S	2	0%	50%	50%	0%	2.5(2.0/3.0)
2013 12D	5	0%	20%	40%	40%	3.0(3.0/4.0)
2014 25M	2	0%	50%	50%	0%	2.5(2.0/3.0)
2014 11S	11	0%	64%	18%	18%	2.0(2.0/3.0)
2014 9N	18	0%	11%	61%	28%	3.0(3.0/4.0)
2015 11S	4	0%	50%	25%	25%	2.5(2.0/3.5)
2015 27S	25	0%	64%	8%	28%	2.0(2.0/4.0)
2015 20D	15	13%	73%	13%	0%	2.0(2.0/2.0)

Taula 5 “Extensió dels articles per mitjà i període: *Süddeutsche Zeitung*”

Període	Nombre d'articles	SZ				Mediana (Q1/Q3)
		Entre pàgina sencera o 1/2 pàgina	Entre 1/3 i 1/2 pàgina	Menys d'1/3 de pàgina	Breu	
2010 10J	6	17%	17%	17%	50%	3.5(2.0/4.0)
2010 28N	3	0%	33%	33%	33%	3.0(2.0/4.0)
2012 11S	2	0%	100%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 25N	11	0%	45%	36%	18%	3.0(2.0/3.0)
2013 11S	3	0%	33%	0%	67%	4.0(2.0/4.0)
2013 12D	5	0%	40%	20%	40%	3.0(2.0/4.0)
2014 25M	1	0%	0%	100%	0%	3.0(3.0/3.0)
2014 11S	17	47%	35%	12%	6%	2.0(1.0/2.0)
2014 9N	11	9%	45%	18%	27%	2.0(2.0/4.0)
2015 11S	4	0%	25%	25%	50%	3.5(2.5/4.0)
2015 27S	16	13%	75%	0%	13%	2.0(2.0/2.0)
2015 20D	11	18%	73%	9%	0%	2.0(2.0/2.0)

A les Taules 4 i 5, dels diaris FAZ i el SZ, en canvi, els resultats indiquen que han publicat la major part dels seus articles amb una extensió d'entre menys d'un terç i fins a

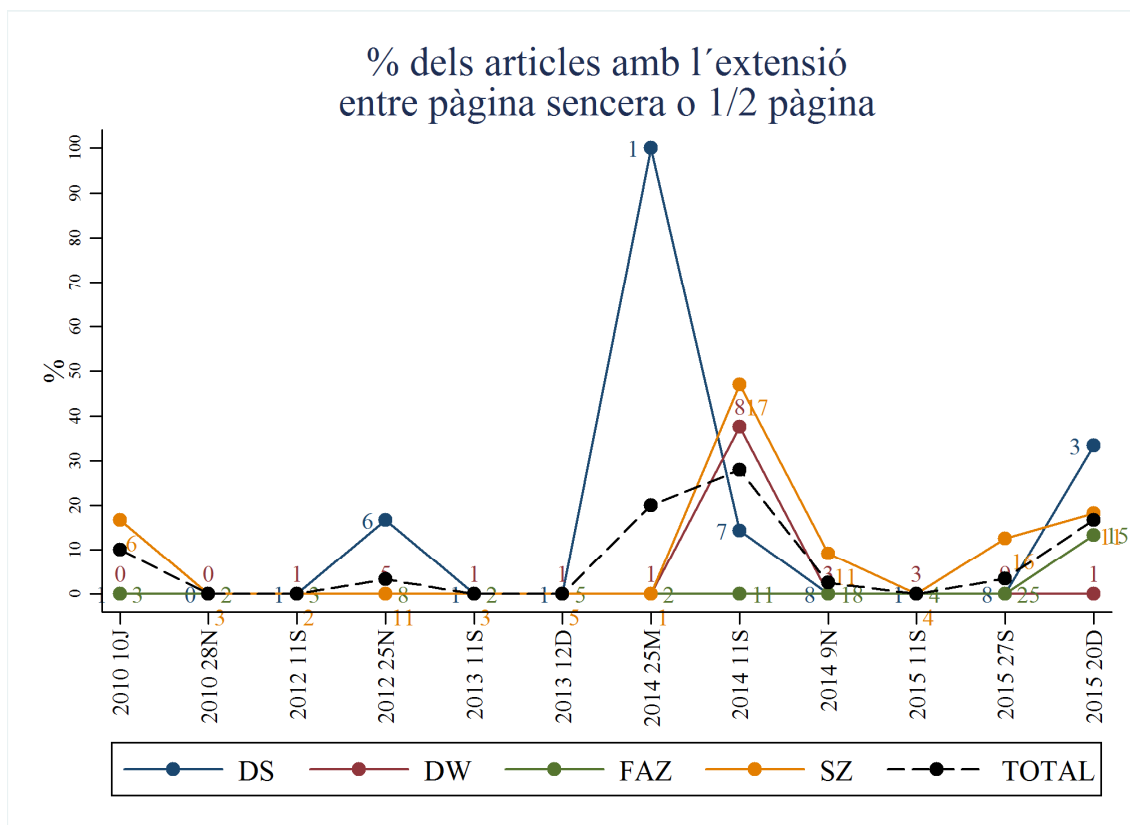
mitja pàgina, que correspon a una mediana d'entre 2.0 i 3.0. El FAZ té una correlació significativa (Spearman $r = 0,262$, $p = 0,014$), a partir del qual es pot afirmar que l'extensió ha augmentat amb el temps. En la mateixa línia es troba el SZ, que també té una correlació significativa (Spearman $r = 0,269$, $p = 0,011$), on també es pot afirmar que a mesura que passa el temps augmenta l'extensió.

Taula 6 “Extensió dels articles per mitjà i període: Resultats totals”

Període	Nombre d'articles	TOTAL				Mediana (Q1/Q3)
		Entre pàgina sencera o 1/2 pàgina	Entre 1/3 i 1/2 pàgina	Menys d'1/3 de pàgina	Breu	
2010 10J	10	10%	40%	20%	30%	2.5(2.0/4.0)
2010 28N	5	0%	40%	40%	20%	3.0(2.0/3.0)
2012 11S	7	0%	71%	14%	14%	2.0(2.0/3.0)
2012 25N	30	3%	43%	23%	30%	3.0(2.0/4.0)
2013 11S	7	0%	57%	14%	29%	2.0(2.0/4.0)
2013 12D	12	0%	25%	33%	42%	3.0(2.5/4.0)
2014 25M	5	20%	40%	40%	0%	2.0(2.0/3.0)
2014 11S	43	28%	44%	14%	14%	2.0(1.0/3.0)
2014 9N	40	3%	33%	40%	25%	3.0(2.0/3.5)
2015 11S	12	0%	50%	17%	33%	2.5(2.0/4.0)
2015 27S	58	3%	69%	10%	17%	2.0(2.0/3.0)
2015 20D	30	17%	73%	10%	0%	2.0(2.0/2.0)

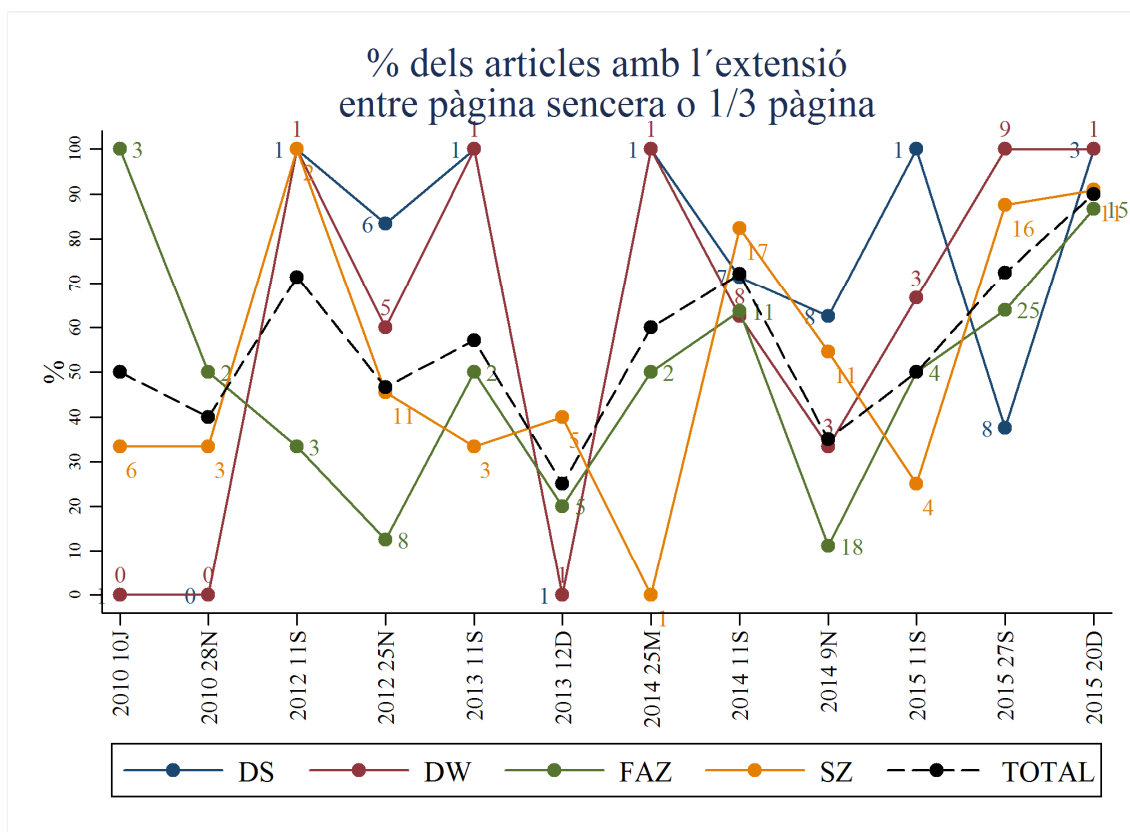
A la Taula 6 veiem que, a causa del pes quantitatiu que suposen els articles d'aquests dos darrers mitjans, la mediana total dels articles analitzats es troba en aquests paràmetres: entre menys d'un terç de pàgina i mitja pàgina, és a dir, uns valors de 2.0 i 3.0. I de la mateixa manera que en el FAZ i el SZ, la correlació total és significativa (Spearman $r = 0,1924$, $p = 0,002$), i, per tant, l'extensió augmenta amb el temps.

Figura 7 “Extensió A: % dels articles amb l’extensió entre pàgina sencera o 1/2 pàgina”

A la **Figura 7 “Extensió A: % dels articles amb l’extensió entre pàgina sencera o 1/2 pàgina”**, s’observa que l’any 2014 van augmentar el nombre d’articles d’aquesta extensió més àmplia, començant per les eleccions del 25M2014 i seguint amb l’11S2014. Un altre lleuger augment es va esdevenir per les eleccions del 20D2015.

Figura 8 “Extensió B: % dels articles amb l'extensió entre pàgina sencera o 1/3 pàgina”

A més, a la **Figura 8 “Extensió B: % dels articles amb l'extensió entre pàgina sencera o 1/3 pàgina”** s'hi observen unes variacions més accentuades, amb diversos pics temporals. Els pics mostren l'augment d'articles publicats en aquests paràmetres, que van tenir lloc en els períodes 11S2012, 11S2013, 25M2014, 11S2014, 27S2015 i 20D2015. Aquests períodes corresponen a tres Diades i a tres eleccions, on el nombre de publicacions amb una extensió major a 1/3 de pàgina superava el 50% dels articles publicats.

5.3 Posició dels articles per mitjà i període

Els resultats de l'anàlisi de la posició dels articles a la pàgina impresa o de les peces catalogades com a “on-line” són els presentats a les **Taules 7, 8, 9, 10 i 11 “Posició dels articles per mitjà i període”**. Aquí cal tenir present que la codificació que dona la mediana correspon als valors següents: 1.0 a Pàgina sencera (PS), 2.0 a posició superior (SU), 3.0 posició central (CE), 4.0 a posició inferior (IN), i 5.0 a article on-line (OL). De la mateixa manera com a la Taula 2, aquests valors queden determinats segons el lloc on es troben el 50% dels articles publicats per un mitjà en un període concret.

Taula 7 “Posició dels articles per mitjà i període: *Der Spiegel*”

Període	Nombre d'articles	DSp					Mediana (Q1/Q3)
		PS	SU	CE	IN	OL	
2010 10J	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2010 28N	0	0%	0%	0%	0%	0%	-
2012 11S	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2012 25N	6	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2013 11S	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2013 12D	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2014 25M	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2014 11S	7	14%	0%	0%	0%	86%	5.0(5.0/5.0)
2014 9N	8	0%	0%	13%	0%	88%	5.0(5.0/5.0)
2015 11S	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2015 27S	8	0%	0%	0%	13%	88%	5.0(5.0/5.0)
2015 20D	3	33%	0%	0%	0%	67%	5.0(1.0/5.0)

Si ens fixem en cada mitjà un per un veiem com a la Taula 7 *Der Spiegel* presenta una mediana de 5.0 en tots els períodes. Així, s'indica que no hi ha correlació significativa entre el temps i la posició dels articles (Spearman $r=0,219$, $p=0,186$).

Taula 8 “Posició dels articles per mitjà i període: *Die Welt*”

Període	Nombre d'articles	DW					Mediana (Q1/Q3)
		PS	SU	CE	IN	OL	
2010 10J	0	0%	0%	0%	0%	0%	-
2010 28N	0	0%	0%	0%	0%	0%	-
2012 11S	1	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 25N	5	0%	60%	20%	20%	0%	2.0(2.0/3.0)
2013 11S	1	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2013 12D	1	0%	0%	100%	0%	0%	3.0(3.0/3.0)
2014 25M	1	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2014 11S	8	13%	63%	13%	13%	0%	2.0(2.0/2.5)
2014 9N	3	0%	33%	0%	0%	67%	5.0(2.0/5.0)
2015 11S	3	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2015 27S	9	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)
2015 20D	1	0%	0%	0%	0%	100%	5.0(5.0/5.0)

Per la seva banda, a la Taula 8, DW presenta una mediana de 2.0 fins a l'11S2014, amb una excepció de mediana de 3.0, en l'esdeveniment del 12D2013; a partir del 9N2014 la mediana passa a ser 5.0. Veiem, doncs, que sí que hi ha una correlació significativa, ja que amb el temps els articles passen a la posició catalogada com on-line, 5.0. (Spearman $r=0,790$, $p<0,001$).

Taula 9 “Posició dels articles per mitjà i període: *Frankfurter Allgemeine Zeitung*”

Període	Nombre d'articles	FAZ					Mediana (Q1/Q3)
		PS	SU	CE	IN	OL	
2010 10J	3	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2010 28N	2	0%	50%	0%	50%	0%	3.0(2.0/4.0)
2012 11S	3	0%	67%	0%	33%	0%	2.0(2.0/4.0)
2012 25N	8	0%	50%	0%	50%	0%	3.0(2.0/4.0)
2013 11S	2	0%	50%	0%	50%	0%	3.0(2.0/4.0)
2013 12D	5	0%	40%	0%	40%	20%	4.0(2.0/4.0)
2014 25M	2	0%	50%	0%	0%	50%	3.5(2.0/5.0)
2014 11S	11	0%	36%	0%	9%	55%	5.0(2.0/5.0)
2014 9N	18	0%	39%	11%	17%	33%	3.5(2.0/5.0)
2015 11S	4	0%	25%	25%	0%	50%	4.0(2.5/5.0)
2015 27S	25	0%	24%	0%	44%	32%	4.0(4.0/5.0)
2015 20D	15	7%	33%	13%	7%	40%	3.0(2.0/5.0)

Quant als resultats del FAZ, a la Taula 9, trobem que la mediana oscil·la entre els valors de 2.0 i 5.0. El valor 2.0 l'obté en els períodes 10J2010 i 11S2012. El valor 3.0 en els fets 28N2010, 25N2012, 11S2013, 25M2014 (la mediana és 3,5), 9N2014 (la mediana és 3,5) i 20D2015. La mediana de 4.0 la veiem en els períodes 12D2013, 11S2015 i 27S2015. Finalment, el valor 5.0 apareix a la Diada de l'11S2014. Veiem, doncs, que no hi ha correlació significativa entre la posició i el temps (Spearman $r=0,188$, $p=0,063$).

Taula 10 “Posició dels articles per mitjà i període: *Süddeutsche Zeitung*”

Període	Nombre d'articles	SZ					Mediana (Q1/Q3)
		PS	SU	CE	IN	OL	
2010 10J	6	17%	33%	17%	17%	17%	2.5(2.0/4.0)
2010 28N	3	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 11S	2	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 25N	11	0%	45%	18%	18%	18%	3.0(2.0/4.0)
2013 11S	3	0%	0%	67%	33%	0%	3.0(3.0/4.0)
2013 12D	5	0%	40%	40%	0%	20%	3.0(2.0/3.0)
2014 25M	1	0%	100%	0%	0%	0%	2.0(2.0/2.0)
2014 11S	17	29%	35%	0%	0%	35%	2.0(1.0/5.0)
2014 9N	11	0%	73%	0%	0%	27%	2.0(2.0/5.0)
2015 11S	4	0%	25%	25%	25%	25%	3.5(2.5/4.5)
2015 27S	16	0%	63%	13%	0%	25%	2.0(2.0/4.0)
2015 20D	11	18%	27%	9%	0%	45%	3.0(2.0/5.0)

Pel que fa al SZ, a la Taula 10, observem que els valors de la mediana es troben entre el 2.0 i el 3.0. Els períodes amb mediana 2.0 són el 28N2010, 11S2012, 25M2014, 11S2014, 9N2014, el 27S2015 i mediana 2,5 el 10J2010. I els que tenen un valor de 3.0 són el 25N2012, 11S2013, 12D2013, 20D2015 i mediana 3,5 l'11S2015. No hi ha una correlació significativa entre el temps i la posició dels articles (Spearman $r=0,066$, $p=0,537$).

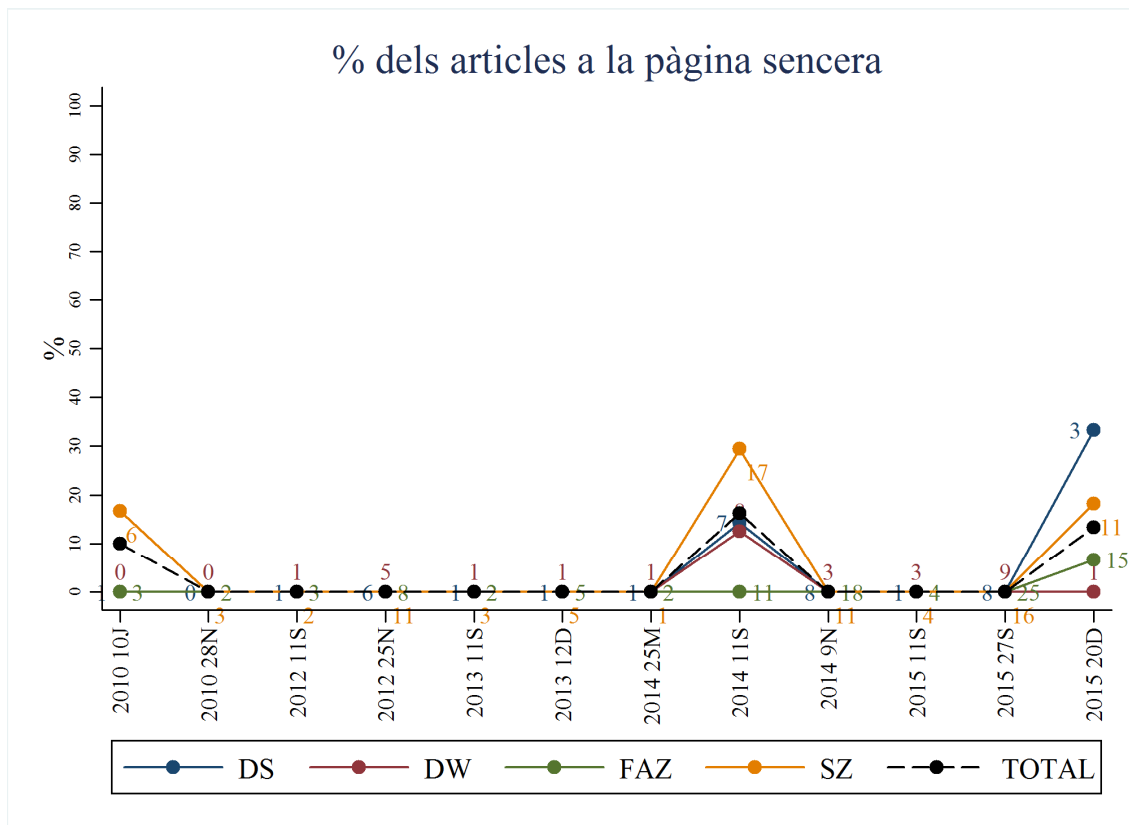
Taula 11 “Posició dels articles per mitjà i període: resultats totals”

Període	Nombre d'articles	TOTAL					Mediana (Q1/Q3)
		PS	SU	CE	IN	OL	
2010 10J	10	10%	50%	10%	10%	20%	2.0(2.0/4.0)
2010 28N	5	0%	80%	0%	20%	0%	2.0(2.0/2.0)
2012 11S	7	0%	71%	0%	14%	14%	2.0(2.0/4.0)
2012 25N	30	0%	40%	10%	23%	27%	3.5(2.0/5.0)
2013 11S	7	0%	29%	29%	29%	14%	3.0(2.0/4.0)
2013 12D	12	0%	33%	25%	17%	25%	3.0(2.0/4.5)
2014 25M	5	0%	60%	0%	0%	40%	2.0(2.0/5.0)
2014 11S	43	16%	35%	2%	5%	42%	2.0(2.0/5.0)
2014 9N	40	0%	40%	8%	8%	45%	4.0(2.0/5.0)
2015 11S	12	0%	17%	17%	8%	58%	5.0(3.0/5.0)
2015 27S	58	0%	28%	3%	21%	48%	4.0(2.0/5.0)
2015 20D	30	13%	27%	10%	3%	47%	3.5(2.0/5.0)

Finalment, a la Taula 11 s’observen els resultats del total d’articles publicats, quant a la posició i el temps, són els següents: la mediana oscil·la entre els valors 2.0 i 5.0. Trobem una mediana de 2.0 en els dos períodes del 2010 com són el 10J2010 i el 28N2010, a l’11S2012, al 25M2014 i a l’11S2014. Una mediana de 3.0 la tenim en els fets 11S2013 i 12D2013, mentre que un valor de 3,5 es troba al 25N2012 i al 20D2015.

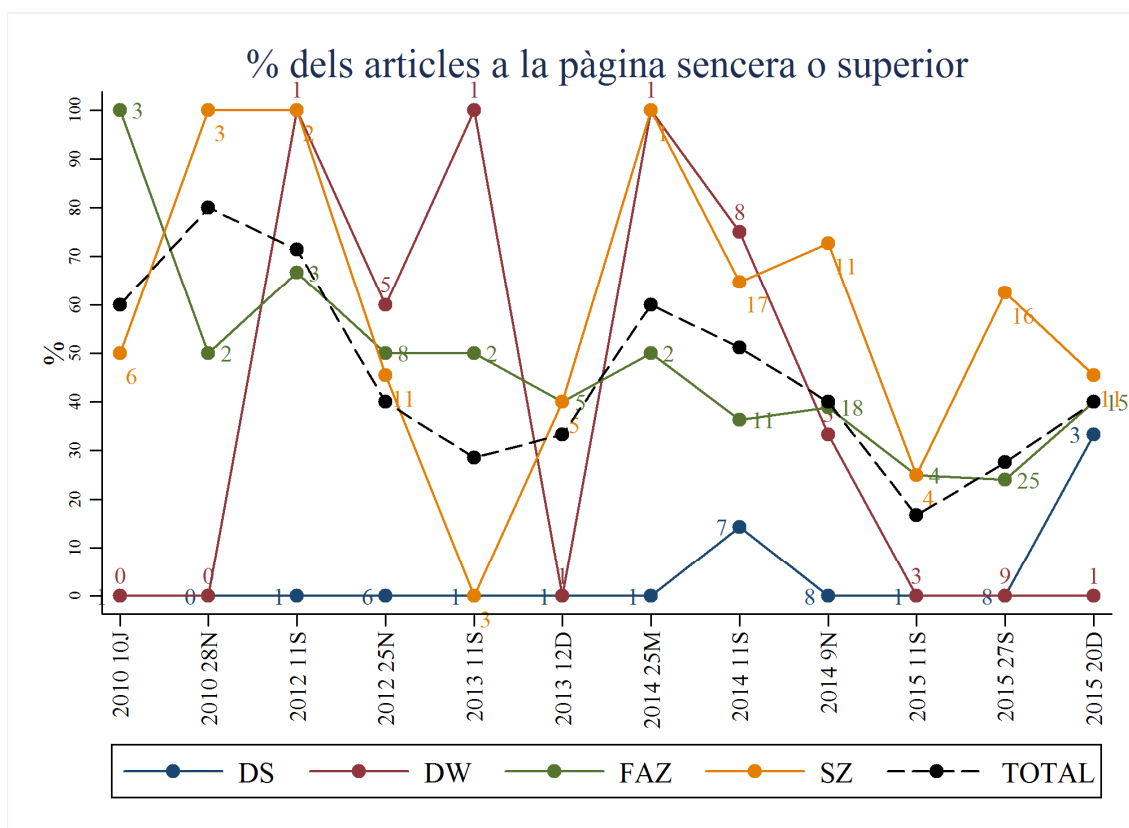
Una mediana de 4.0 apareix al 9N2014 i al 27S2015. I un valor de 5.0 es troba a l’11S2015. Existeix una correlació significativa entre l’avenç del Procés i la posició dels articles (Spearman $r=0,184$, $p=0.003$). Així, observem com a mesura que se succeeixen els esdeveniments la posició dels articles tendeix a desplaçar-se cap a la posició on-line, que és, on, a partir del 2015 es troba al voltant del 50% dels articles.

Figura 9 “Posició A: % dels articles de pàgina sencera”

A la **Figura 9 “Posició A: % dels articles de pàgina sencera”** veiem com hi ha tres moments, de la totalitat de fets, en què es van publicar articles de pàgina sencera o equivalent: el 10J2010, l'11S2014 i el 20D2015. En aquests períodes el diari SZ destaca sobre els altres per haver publicat més articles a tota pàgina, entre gairebé el 20% i el 30% de les peces que publicà en aquests períodes (en publicà un total de 6 el 10J2010, 17 l'11S2014 i 11 el 20D2015). Només el setmanari DS supera, en percentatge, el SZ en la data del 20D2015, en què 1/3 de les peces eren de pàgina sencera o equivalent (d'un total de 3).

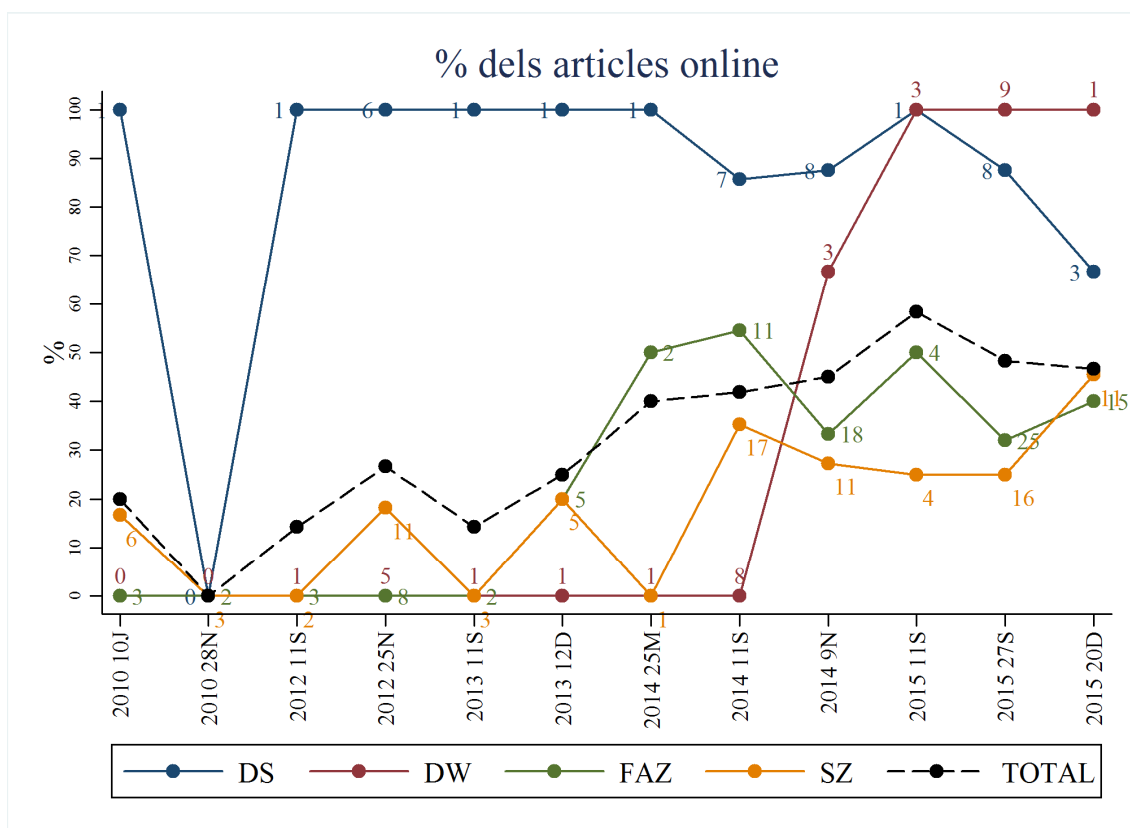
Figura 10 “Posició B: % dels articles de pàgina sencera o posició superior de pàgina”

A la **Figura 10 “Posició B: % dels articles de pàgina sencera o posició superior de pàgina”**, que es consideren les posicions més destacades d'una pàgina impresa, s'hi observa una gran variabilitat entre els diaris i els períodes. Amb tot, si ens fixem amb la progressió de la mediana total veurem que hi ha una tendència progressiva a anar reduint els articles publicats en aquestes posicions.

S'hi veuen tres pics, dos dels quals coincideixen amb la Figura 9 “Posició A: % dels articles de pàgina sencera”, com són l'11S2014 i el 20D2015, però a l'hora d'incorporar, en aquesta nova gràfica, els resultats dels articles en posició superior de pàgina, ha canviat un dels pics, desplaçant-se al 28N2010. Tot i així, com dèiem, la corba de la mediana total indica que en el primer període el 60% del total d'articles es trobava en aquestes posicions, mentre que en l'últim període hi eren el 40% de peces. I això tenint en compte que en dos fets s'arriba al 30% (11S2013) i al 20% (11S2015).

Figura 11 “Posició C: % dels articles on-line”

Els resultats de la Figura 10 “Posició B: % dels articles de pàgina sencera o posició superior de pàgina” es relacionen directament amb els de la **Figura 11 “Posició C: % dels articles on-line”**. En aquesta gràfica també veiem diferències importants entre els mitjans de comunicació. DS destaca pel seu alt nombre d'unitats on-line, que arriba al 100% de les peces en set dels dotze períodes analitzats (10J2010, els dos fets del 2012 i els dos del 2013, així com el 25M2014 i l'11S2015).

En canvi, DW destaca pel motiu contrari, té un 0% de publicacions on-line fins l'11S2014, és a dir en 8 dels 12 esdeveniments analitzats. Cal tenir en compte, però, que en els dos fets estudiats de l'any 2010 DW no compta amb cap unitat. La corba d'aquest mitjà indica que és a partir del 9N2014, que comencen a aparèixer articles de DW on-line, i serà en els tres darrers períodes de l'anàlisi que el 100% de les peces seran en format digital. Per la seva banda, tant el SZ com el FAZ segueixen una progressió força similar de progressiu augment de les unitats publicades on-line, sobretot a partir de l'any

2014. D'aquesta manera, i tenint en compte les corbes dels quatre mitjans, veiem com la mediana total plasma aquesta tendència d'increment de les peces digitals, que en el primer fet, el 10J2010 representava un 20% del total i el 20D205 és gairebé el 50% del total.

5.4 Tema principal i frame associat segons mitjà

Taula 12 “Tema principal i frame associat segons mitjà”

Diari	Tema principal	N	FRAME				
			-2	-1	0	1	2
DS	Política catalana	27	33%	19%	48%	0%	0%
DS	Economia catalana	0					
DS	Política espanyola	4	0%	25%	75%	0%	0%
DS	Economia espanyola	0					
DS	Internacional	4	25%	50%	25%	0%	0%
DS	Altres	3	0%	67%	33%	0%	0%
DW	Política catalana	21	10%	38%	52%	0%	0%
DW	Economia catalana	1	100%	0%	0%	0%	0%
DW	Política espanyola	2	0%	0%	100%	0%	0%
DW	Economia espanyola	1	0%	100%	0%	0%	0%
DW	Internacional	1	100%	0%	0%	0%	0%
DW	Altres	7	43%	29%	29%	0%	0%
FAZ	Política catalana	51	51%	27%	22%	0%	0%
FAZ	Economia catalana	6	83%	0%	0%	0%	17%
FAZ	Política espanyola	18	0%	22%	67%	11%	0%
FAZ	Economia espanyola	5	20%	0%	40%	40%	0%
FAZ	Internacional	2	100%	0%	0%	0%	0%
FAZ	Altres	16	0%	50%	44%	6%	0%
SZ	Política catalana	57	7%	32%	47%	14%	0%
SZ	Economia catalana	0					
SZ	Política espanyola	19	0%	21%	68%	11%	0%
SZ	Economia espanyola	0					
SZ	Internacional	3	0%	100%	0%	0%	0%
SZ	Altres	11	9%	36%	55%	0%	0%
TOTAL	Política catalana	156	26%	29%	40%	5%	0%
TOTAL	Economia catalana	7	86%	0%	0%	0%	14%
TOTAL	Política espanyola	43	0%	21%	70%	9%	0%
TOTAL	Economia espanyola	6	17%	17%	33%	33%	0%
TOTAL	Internacional	10	40%	50%	10%	0%	0%
TOTAL	Altres	37	11%	43%	43%	3%	0%

A la Taula 12 “Tema principal i frame associat segons mitjà” observem quins han estat els temes principals que més han aparegut als articles de cada diari, així com quin frame s'ha utilitzat en cada un d'ells.

El setmanari DS, dels trenta-vuit articles publicats, n'ha escrit vint-i-set amb frame principal “política catalana”, dels quals un 48% han exposat aquest tema amb un frame neutre amb un de lleugerament negatiu i el 33% amb un de molt negatiu, així el 52% tenien frames negatius. El tema “política espanyola” ha aparegut com a principal en quatre articles, dels quals tres tenien un frame neutre i un de lleugerament negatiu. En quatre peces s'ha trobat com a temàtica principal “Internacional”, dels quals un ha estat amb frame neutre, dos de lleugerament negatius i un de molt negatiu. La temàtica “Altres” ha aparegut en tres ocasions, una amb frame neutre i dues de lleugerament negatives. Els temes econòmics no han aparegut com a principals en cap article. Com tampoc s'han trobat frames positius en cap peça analitzada.

El diari DW, dels trenta-tres articles publicats, vint-i-un van ser amb el tema “Política catalana” com a principal, dels quals el 52% van presentar un frame neutre i el 48% negatiu (38% lleugerament negatiu i 10% molt negatiu). De temàtica principal “Economia catalana” se n'ha trobat un, amb frame mot negatiu. Hi ha dos articles de tema “Política espanyola”, de frames neutres. Una peça d’ “Economia espanyola”, lleugerament negativa; una d’ “Internacional”, molt negativa, i set d’ “Altres”, de les quals dues són neutres i cinc negatives (dues lleugerament i tres molt). Veiem, doncs, que a DW tampoc hi ha hagut cap article amb frame temàtic positiu.

Els resultats del FAZ indiquen que, del total de noranta-vuit articles, en va publicar cinquanta-un de temàtica “Política catalana”, dels quals un destacable 51% amb un frame molt negatiu, un 27% lleugerament negatiu i un 22% neutre. És a dir el 78% dels articles atorguen un frame negatiu a la política catalana. Sis articles van ser de temàtica “Economia catalana”, dels quals cinc amb un frame molt negatiu i un de molt positiu. El tema “Política espanyola” va ser present en divuit peces, de les quals el 67% amb frame neutre, el 22% negatiu i l'1% lleugerament positiu. “Economia espanyola” apareix en cinc articles, dos neutres, dos lleugerament positius i un de molt negatiu.

“Internacional” ha estat tema principal en dues ocasions, amb frames molt negatius. La temàtica “Altres” és principal en setze unitats, vuit de negatives, set de neutres i una de lleugerament positiva. El FAZ és, doncs, amb diferència, el diari que ha publicat més articles amb frames negatius en referència a la “Política catalana” i a l’ “Economia catalana”. En canvi, pel que fa a la “Política espanyola” o a l’ “Economia espanyola” els frames són més aviat neutres o positius.

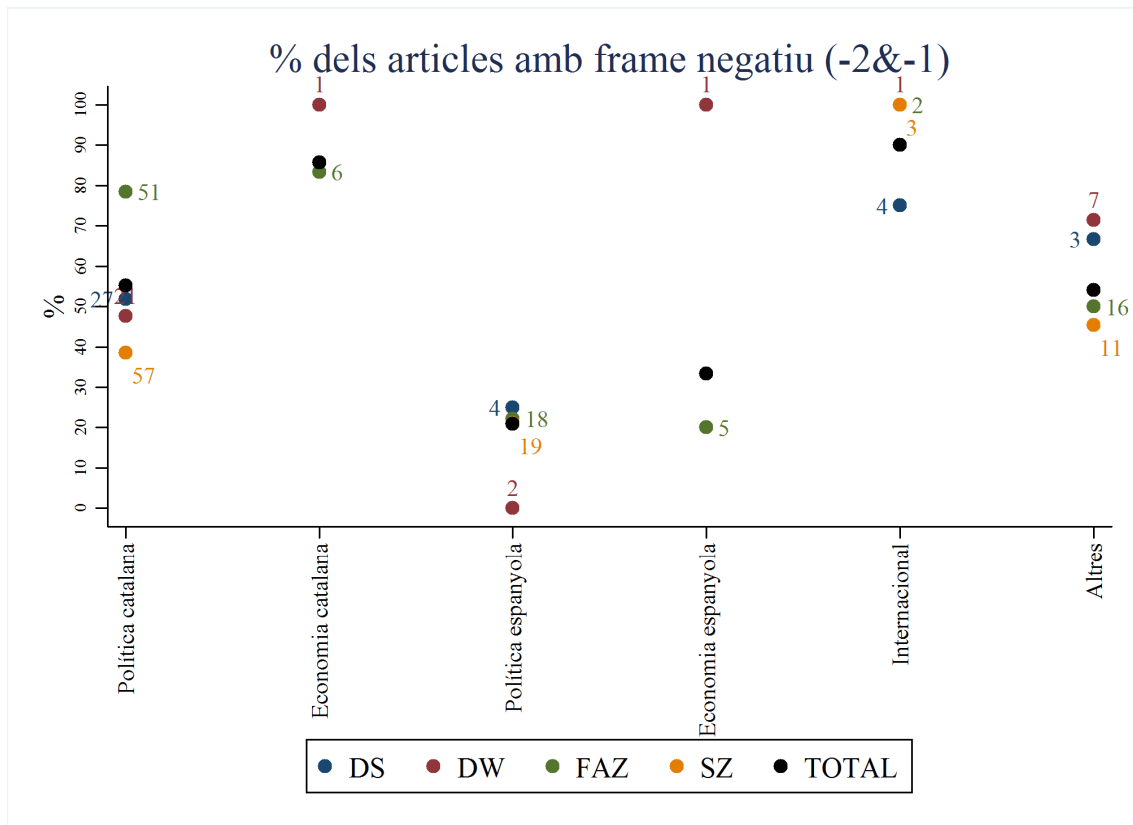
El diari SZ va publicar un total de 90 peces, és el que més articles va escriure amb temàtica principal “Política catalana”, cinquanta-set, dels quals el 47% han estat amb frame neutre, el 39% negatiu (32% lleugerament negatiu i 7% molt negatiu) i el 14% lleugerament positiu. És l’únic mitjà que ha associat un frame lleugerament positiu a algun article de temàtica “Política catalana”. Amb tema principal “Política espanyola” hi ha hagut 19 articles, dels quals el 68% amb frame neutre, el 21% lleugerament negatiu i l’11% lleugerament positiu. Hi ha tres articles de temàtica “Internacional”, els tres amb frames lleugerament negatius. I 11 peces de tema “Altres”, sis de neutres, quatre de lleugerament negatives i una de molt negativa. EL SZ no ha presentat en cap peça un tema econòmic com a principal.

Aquests han estat els resultats segons cada mitjà, així, tenint en compte totes aquestes dades, veiem quins han estat els resultats totals. Dels 259 articles analitzats, en 156 s’ha trobat com a tema principal la “Política catalana”. Aquest tema ha estat tractat un 40% de vegades amb un frame neutre, un 55% de cops amb un frame negatiu i un 5% amb un de lleugerament positiu. Quan és tractat amb un frame negatiu, el 26% dels casos ha estat molt negatiu i el 29% lleugerament negatiu. Veiem, doncs, com més de la meitat dels articles de temàtica “Política catalana” es presenten de manera negativa.

El tema “Econòmica catalana” va aparèixer en un total de set unitats, sis amb frame molt negatiu i una amb frame molt positiu. El 86% de les vegades, s’ha utilitzat, doncs, un frame molt negatiu. La “Política espanyola” és el tema principal en 43 peces, el 70% de les quals amb frame neutre, lleugerament negatiu i el 9% lleugerament positiu. En sis articles és principal la temàtica “Economia espanyola”, en dues ocasions de manera neutra, en dues lleugerament positiva, una de lleugerament negativa i una de molt negativa.

“Internacional” és el tema principal de deu peces, cinc de les quals amb un frame lleugerament negatiu, quatre molt negatiu i un de neutre. Veiem, doncs, com aquest tema és tractat en nou dels deu casos amb frames negatius. Finalment, la temàtica “Altres” va aparèixer com a principal en trenta-set unitats, el 43% neutres, el 43% lleugerament negatives, l’11% molt negatives i el 3% lleugerament positives.

Figura 12 “Tema principal: % dels articles amb frame negatiu (-2, -1)”

A la **Figura 12 “Tema principal: % dels articles amb frame negatiu (-2, -1)”** observem gràficament com quantitativament el tema que ha estat tractat d'una manera més negativa és el de “Política catalana”, ja que presenta el nombre més gran d'articles, i més del 50% del total són negatius. En percentatge, però, els dos temes amb frames més negatius han estat “Economia catalana” i “Internacional”, amb més del 85% dels articles amb frames negatius. També la temàtica “Altres” presenta més del 50% dels frames negatius, i només “Política espanyola” i “Economia espanyola” presenten, en comparació, pocs frames negatius, un 21% i 34% respectivament.

5.5 Tema secundari i frame associat segons mitjà

Taula 13 “Tema secundari i frame associat segons mitjà”

Diari	Tema principal	N	FRAME				
			-2	-1	0	1	2
DS	Política catalana	5	0%	60%	40%	0%	0%
DS	Economia catalana	7	14%	29%	0%	57%	0%
DS	Política espanyola	20	0%	5%	90%	5%	0%
DS	Economia espanyola	3	0%	100%	0%	0%	0%
DS	Internacional	2	0%	50%	50%	0%	0%
DS	Altres	1	0%	100%	0%	0%	0%
DW	Política catalana	8	25%	50%	25%	0%	0%
DW	Economia catalana	3	33%	0%	0%	67%	0%
DW	Política espanyola	14	0%	0%	100%	0%	0%
DW	Economia espanyola	0					
DW	Internacional	5	60%	20%	20%	0%	0%
DW	Altres	3	33%	0%	67%	0%	0%
FAZ	Política catalana	26	12%	69%	19%	0%	0%
FAZ	Economia catalana	13	69%	31%	0%	0%	0%
FAZ	Política espanyola	43	0%	12%	74%	14%	0%
FAZ	Economia espanyola	4	0%	25%	75%	0%	0%
FAZ	Internacional	8	100%	0%	0%	0%	0%
FAZ	Altres	4	0%	25%	25%	50%	0%
SZ	Política catalana	26	8%	54%	38%	0%	0%
SZ	Economia catalana	11	0%	36%	36%	18%	9%
SZ	Política espanyola	34	0%	12%	88%	0%	0%
SZ	Economia espanyola	0					
SZ	Internacional	10	10%	80%	10%	0%	0%
SZ	Altres	9	11%	0%	56%	33%	0%
TOTAL	Política catalana	65	11%	60%	29%	0%	0%
TOTAL	Economia catalana	34	32%	29%	12%	24%	3%
TOTAL	Política espanyola	111	0%	9%	85%	6%	0%
TOTAL	Economia espanyola	7	0%	57%	43%	0%	0%
TOTAL	Internacional	25	48%	40%	12%	0%	0%
TOTAL	Altres	17	12%	12%	47%	29%	0%

A la Taula 13 “Tema secundari i frame associat segons mitjà” observem com en tots els mitjans analitzats el tema secundari que preval és el de “Política espanyola”, mentre que, com hem vist, el tema principal de tots els mitjans és el de “Política catalana”.

En el setmanari DS “Política espanyola” és el tema secundari en vint unitats analitzades de les quals el 90% tenen un frame neutre, un 5% lleugerament negatiu i un altre 5% lleugerament positiu. “Economia catalana” ha estat tema secundari en set peces, un 57% amb un frame lleugerament positiu, un 29% lleugerament negatiu i un 14% molt negatiu. El tercer tema principal ha estat “Política catalana”, en cinc ocasions, amb un 60% de frames lleugerament negatius i un 40% neutres. Finalment, “Economia espanyola”, “Internacional” i “Altres” representen els temes quart, cinquè i sisè en el rànquing de secundaris. “Economia espanyola” i “Altres” amb tots els articles lleugerament negatius, i “Internacional” amb un article lleugerament negatiu i un de neutre.

El diari DW té, en catorze articles, la temàtica “Política espanyola” com a secundària, i sempre amb un frame neutre. La segona temàtica secundària més habitual és “Política catalana”, en vuit casos, quatre de vegades amb un frame lleugerament negatiu, dues amb un de molt negatiu i dues neutres. “Internacional” és la tercera temàtica, en cinc peces, tres amb un frame molt negatiu, una amb un de lleugerament negatiu i una neutra. “Economia catalana” i “Altres” es troben empatats en quarta posició, tots dos són temes secundaris en tres articles. “Economia catalana” apareix amb un frame lleugerament positiu en dos peces i un de molt negatiu en una. “Altres” té un frame neutre en dues peces i un de molt negatiu en una. “Economia espanyola” no apareix com a tema secundari en cap article de DW. Aquí cal recordar que aquest tema només va aparèixer, en aquest mitjà, un sol cop com a tema principal.

El FAZ ha publicat 43 articles que tenen com a tema secundari “Política espanyola”, dels quals un 74% presenten un frame neutre, un 14% són lleugerament positius i un 12% lleugerament negatius. “Política catalana” és el segon tema secundari més habitual en aquest diari, ja que apareix en 26 ocasions. El 69% de les vegades amb un frame lleugerament negatiu, el 12% molt negatiu i el 19% neutre. Aquí veiem com els frames negatius d'aquest tema arriben al 81% de les aparicions.

El tercer tema secundari més recurrent és “Economia catalana”, en tretze ocasions. El 69% dels cops amb un frame molt negatiu i el 31% amb un de lleugerament negatiu. En aquesta ocasió el 100% dels frames són, doncs, negatius. “Internacional” és el tema secundari que es troba en quarta posició, en vuit articles, i tots amb un frame molt negatiu. Finalment, “Economia espanyola” i “Altres” es troben tots dos en cinquena

posició com a temes secundaris menys habituals, cadascun hi apareix en quatre peces. En el cas d' "Economia espanyola", és present en tres articles amb un frame neutre i en un amb un de lleugerament negatiu. "Altres" té un frame lleugerament positiu en dos articles, en un és neutre i en un lleugerament negatiu.

El SZ té com a primer tema secundari present en els seus articles la "Política espanyola", que ha aparegut en 34 peces, un 88% de les vegades amb frame neutre i un 12% amb frame lleugerament negatiu. El segon tema secundari per quantitat és la "Política catalana", present en 26 articles, dels quals un 54% amb frame lleugerament negatiu, un 8% amb un frame molt negatiu i un 38% amb un frame neutre. Així, el 64% de les peces amb aquest tema secundari tenen frame negatiu. Seguidament trobem el tema "Economia catalana" en onze unitats, amb uns resultats de frames variats: el 36% amb un frame lleugerament negatiu, el 36% neutre, el 18% lleugerament positiu i el 9% molt positiu.

"Internacional" és el següent tema secundari present en els articles, en deu ocasions, vuit vegades amb un frame lleugerament negatiu, una amb un de molt negatiu i una amb un de neutre. La temàtica altres es troba en darrera posició, amb nou peces. Cinc articles amb frame neutre, tres amb un de lleugerament positiu i un amb un de molt negatiu. Aquest diari no té cap tema secundari que sigui "Economia espanyola".

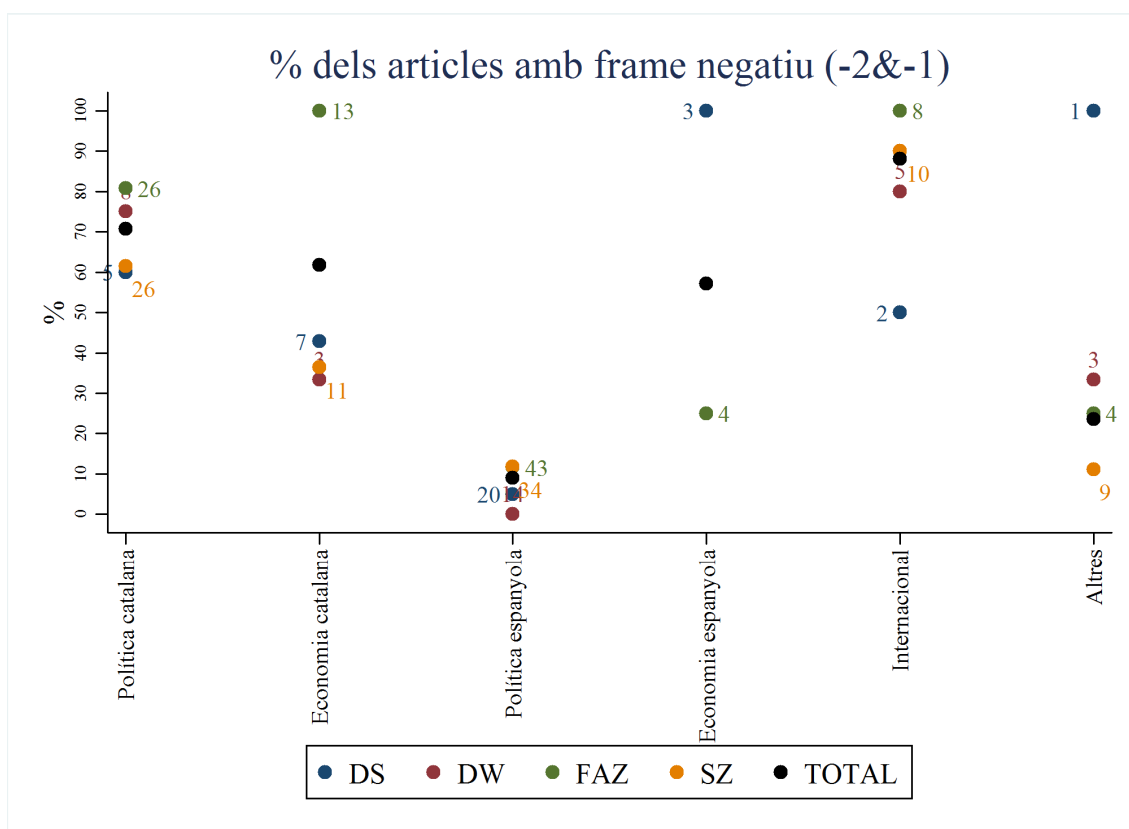
Els resultats totals dels temes secundaris presents en els articles i els seus frames associats ens indiquen que "Política espanyola" ha estat el tema secundari més recurrent, en 111 dels 259 articles analitzats. Aquesta temàtica s'ha presentat en un **85% dels casos amb un frame neutre**, en un 9% amb un de lleugerament negatiu i en un 6% amb un de lleugerament positiu. El segon tema secundari més comú ha estat el de "Política catalana", en 65 ocasions, i en un **71% d'elles amb frames negatius**. Concretament, el 60% amb frames lleugerament negatius, l'11% amb frames molt negatius, i el 29% neutres. En tercera posició hi ha el tema "Economia catalana", present en 34 articles.

Aquesta temàtica porta associats frames de totes les categories: un 32% molt negatiu, un 29% lleugerament negatiu, un 12% neutres, un 24% lleugerament positius i un 3% molt positius. "Internacional" és el quart tema que apareix com a secundari, en 25 ocasions. I ho fa en un 88% d'elles amb un frame negatiu. Específicament, un 48% de les vegades amb un frame molt negatiu, un 40% amb un de lleugerament negatiu i un

12% amb un de neutre. El tema “Altres” apareix en 17 peces com a secundari. En un 47% d'elles amb frame neutre, un 29% lleugerament positiu un 12% lleugerament negatiu i un 12% molt negatiu. Finalment, “Economia espanyola” és la temàtica secundària menys freqüent, s'ha trobat en 7 articles. En quatre d'ells amb un frame lleugerament negatiu i en tres amb un frame neutre.

Així les coses, es constata que gairebé no es troben frames positius, ni en les temàtiques principals ni en les secundàries. Però, quan hi són, representen un percentatge petit sobre el total de peces d'aquella temàtica o bé representen un percentatge més gran, però d'un nombre petit de peces d'aquell tema. Així, com a tema principal es troben frames positius en el 5% de Política catalana (sobre un total de 156 articles), un 14% d'Economia catalana (sobre un total de 7 peces), el 9% de Política espanyola (sobre un total de 43 unitats), un 33% d'Economia espanyola (el total són 6 articles) i un 3% d'Altres (sobre un total de 37 peces. Com a tema secundari el 27% d'Economia catalana (el total són 34), el 6% de Política espanyola (de 111 totals) i el 29% d'Altres (d'un total de 17).

Figura 13 “Tema secundari: % dels articles amb frame negatiu (-2, -1)”

A la **Figura 13 “Tema secundari: % dels articles amb frame negatiu (-2, -1)”** veiem gràficament com els temes secundaris “Política catalana” i “Internacional” són els que porten associats més frames negatius, de mitjana un 71% i un 88% respectivament. I en tots dos temes el FAZ és el diari que més frames negatius publica, un 81% i un 100% respectivament. El mateix diari és el que més frames negatius associa a l'Economia catalana, en el 100% dels articles amb aquest tema com a secundari. Quan la mitjana de tots els diaris indica que l'Economia catalana té associat un frame negatiu en el 61% dels casos. A la Figura 5 es pot observar, també, visualment, com la “Política espanyola” és el tema que menys frames negatius té associats.

5.6 Autors: frames que utilitzen en els temes principals

Taula 14 “Autors: frames que utilitzen en els temes principals”

Diari	Tema principal	N	FRAME				
			-2	-1	0	1	2
DS	Periodistes alemanys	17	29%	29%	41%	0%	0%
DS	Agències	16	25%	19%	56%	0%	0%
DS	Diaris espanyols	2	50%	50%	0%	0%	0%
DS	Diaris internacionals	0					
DS	Redacció/ No signats	3	0%	33%	67%	0%	0%
DS	Altres	0					
DW	Periodistes alemanys	25	28%	36%	36%	0%	0%
DW	Agències	2	0%	0%	100%	0%	0%
DW	Diaris espanyols	0					
DW	Diaris internacionals	0					
DW	Redacció/ No signats	6	0%	33%	67%	0%	0%
DW	Altres	0					
FAZ	Periodistes alemanys	75	41%	17%	35%	7%	0%
FAZ	Agències	3	0%	67%	33%	0%	0%
FAZ	Diaris espanyols	5	0%	100%	0%	0%	0%
FAZ	Diaris internacionals	8	25%	50%	25%	0%	0%
FAZ	Redacció/ No signats	4	25%	50%	25%	0%	0%
FAZ	Altres	3	0%	0%	67%	0%	33%
SZ	Periodistes alemanys	58	7%	34%	45%	14%	0%
SZ	Agències	6	0%	17%	83%	0%	0%
SZ	Diaris espanyols	5	20%	40%	40%	0%	0%
SZ	Diaris internacionals	3	0%	67%	33%	0%	0%
SZ	Redacció/ No signats	14	0%	21%	71%	7%	0%
SZ	Altres	4	0%	25%	50%	25%	0%
TOTAL	Periodistes alemanys	175	27%	27%	39%	7%	0%
TOTAL	Agències	27	15%	22%	63%	0%	0%
TOTAL	Diaris espanyols	12	17%	67%	17%	0%	0%
TOTAL	Diaris internacionals	11	18%	55%	27%	0%	0%
TOTAL	Redacció/ No signats	27	4%	30%	63%	4%	0%
TOTAL	Altres	7	0%	14%	57%	14%	14%

A la **Taula 14 “Autors: frames que utilitzen en els temes principals”** veiem la distribució de les diverses variables d'autors: Periodistes alemanys –aquí s'inclouen els corresponents dels mitjans–, articles d'agències, articles publicats provinents de diaris espanyols, articles de diaris internacionals –que no són d'Alemanya ni de l'Estat espanyol–, articles atribuïbles a la redacció del mitjà i/o que no van signats, i d'altres autors –com poden ser escriptors, professors, lectors mitjançant les cartes al director, etc. A la taula es reflecteix el frame (positiu, neutre o negatiu) que ha donat cada tipus d'autor al tema principal de cada article.

Fixem-nos primer en les dades obtingudes pel que fa als frames aplicats als temes principals dels articles segons els autors. Cal tenir en compte que el tema principal majoritari en els articles (principal en el 60% de les unitats) és el mateix en tots els mitjans, la Política catalana. Així, els resultats indicaran amb quins marcs de referència tracten els temes principals els diversos autors, tenint present que en bona part són aplicables al tema Política catalana.

En el setmanari DS veiem com disset articles han estat publicats per Periodistes alemanys, que han aplicat un frame neutre en el 41% dels casos, un frame lleugerament negatiu en el 29% i molt negatiu en un altre 29%. Així, els resultats indiquen que el 58% dels articles escrits per periodistes del diari DS apliquen un frame negatiu al tema principal dels seus articles. El setmanari compta amb setze peces provinents d'Agències, de les quals un 56% escriuen amb un frame negatiu sobre el tema principal, un 19% ho fan d'una manera lleugerament negativa i un 25% molt negativa. Hi ha dos articles que tenen com a autors Diaris espanyols, un de lleugerament negatiu i un de molt negatiu. I tres articles provinents de Redacció / no signats, dos d'ells neutres i un de lleugerament negatiu. No hi ha cap article signat per Diaris internacionals o per Altres.

El diari DW compta amb 25 articles de Periodistes alemanys, dels quals un 36% són neutres, un altre 36% lleugerament negatius i un 28% molt negatius. D'aquesta manera, veiem que a un 64% de les unitats signades per Periodistes alemanys al tema principal se li aplica un frame negatiu. Pel que fa als articles publicats per Agències, n'hi ha dos, i tots dos neutres. Finalment, de les sis peces provinents de Redacció / no signades, quatre són neutres i dues lleugerament negatives. No s'han trobat unitats signades per Diaris espanyols, Diaris internacionals o Altres.

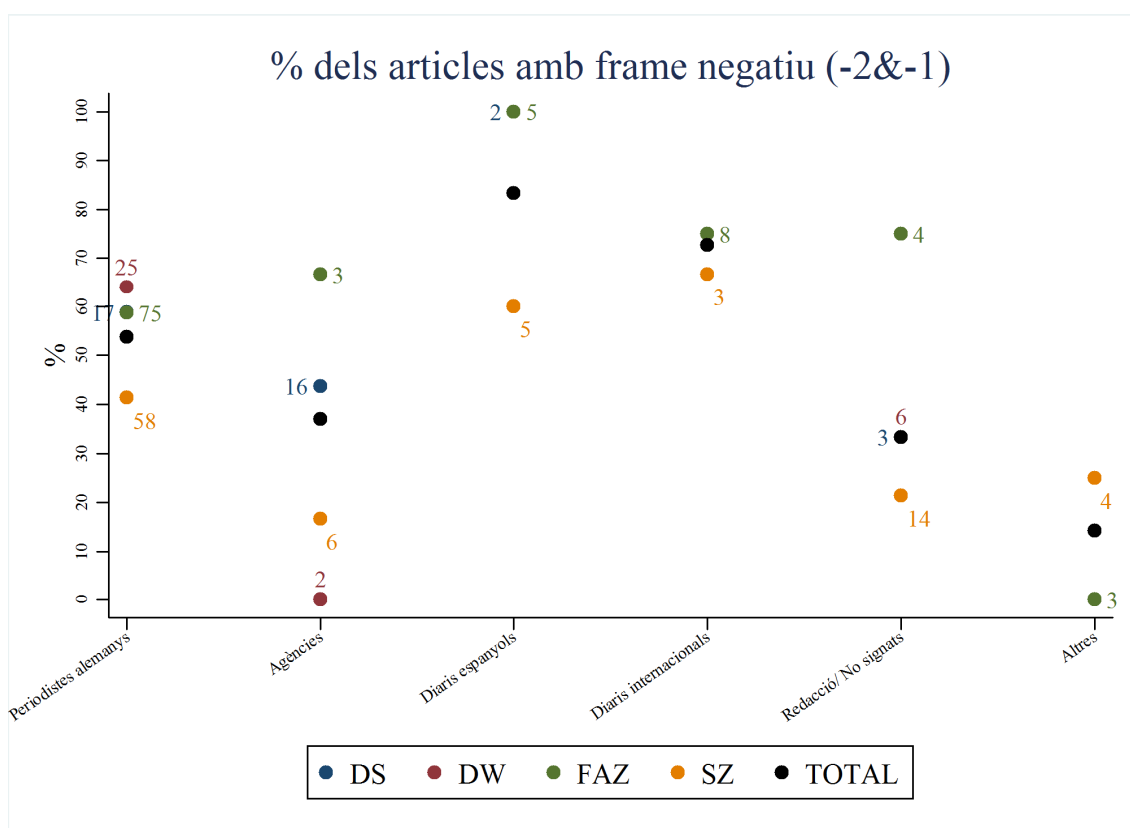
Pel que fa al diari FAZ, un total de 75 articles tenen com a autors Periodistes alemanys, dels quals el 35% són neutres, el 17% lleugerament negatiu, el 41% molt negatiu i el 7% lleugerament positiu, pel que fa als marcs de referència aplicats al tema principal. Així, el 58% de les peces de Periodistes alemanys tenen marcs negatiu. Hi ha tres articles d'Agències, un d'ells neutre i dos lleugerament negatiu. Quant a les cinc unitats d'autors Diaris espanyols, totes tenen marcs lleugerament negatiu. Els Diaris internacionals són autors vuit articles, dos de neutres, dos de molt negatiu i quatre de lleugerament negatiu. S'han trobat quatre articles de Redacció / no signats, un de neutre, un de molt negatiu i dos de lleugerament negatiu. En canvi, en els tres articles signats per Altres se'n troba un de molt positiu, i dos de neutres.

En el diari SZ s'han trobat 58 articles de Periodistes alemanys, d'aquests el 45% són neutres, el 34% lleugerament negatiu, el 7% molt negatiu i el 14% lleugerament positiu. De peces d'Agències n'hi ha sis, cinc d'elles neutres i una de lleugerament negativa. Hi ha cinc articles de Diaris espanyols, dos neutres, dos lleugerament negatiu i un de molt negatiu. De les tres unitats signades per Diaris internacionals una és neutra i dues lleugerament negatives. S'han comptat catorze peces provinents de Redacció / no signades, de les quals el 71% són neutres, el 21% lleugerament negatives i el 7% lleugerament positives. Finalment, hi ha quatre articles d'Altres autors, dos neutres, un lleugerament negatiu i un lleugerament positiu.

Els resultats totals dels mitjans, pel que fa al tipus de marcs de referència aplicats als temes principals de les unitats, un total de 259, classificats segons els autors de les peces, indiquen el següent: Dels 175 articles signats per Periodistes alemanys, el 39% són neutres, el 54% negatiu (un 27% lleugerament negatiu i un altre 27% molt negatiu) i un 7% lleugerament positiu. Pel que fa als 27 articles signats per Agències, el 63% són neutres i el 37% negatiu (un 22% lleugerament negatiu i un 15% molt negatiu). Procedents de Diaris espanyols s'han comptat un total de dotze peces, d'elles dues són neutres i el deu negatives (vuit lleugerament negatives i un dues molt negatives). El total de peces de Diaris internacionals són onze, sis d'elles lleugerament negatives, dues molt negatives i tres neutres. Els articles classificats com a Redacció / no signats són 27, el 63% són neutres, el 30% lleugerament negatiu, el 4% molt negatiu i el 4% lleugerament positiu. Finalment, hi ha set unitats que conformen el grup Altres autors, quatre unitats neutres, una de lleugerament negativa, una de lleugerament positiva i una de molt positiva.

Els resultats globals indiquen, doncs, que no hi ha pràcticament cap article dels 259 analitzats, l'autor dels quals hagi atorgat un frame positiu al tema principal. Tant DS i com DW no tenen cap peça amb frame positiu. Les poques excepcions es troben al FAZ, on, dels 98 articles publicats, cinc signats per Periodistes alemanys han estat classificats com a lleugerament positius, i un signat per Altres autors, com a molt positiu (aquest darrer article és una carta al director signada per un lector del diari). En el cas del SZ, de les 90 peces totals publicades, trobem que vuit de les signades per Periodistes alemanys són lleugerament positives; així com una de les signades per Altres autors. Entre el FAZ i el SZ hi ha, així, un total de quinze peces classificables com a positives, xifra que representa un 5,7% del total de 259 peces.

Figura 14 “% dels articles amb frame negatiu al tema principal segons autoria”

A la **Figura 14 “% dels articles amb frame negatiu al tema principal segons autoria”** es pot observar com, de mitjana, el % més elevat d'articles amb frame negatiu són els que tenen com a autors Periodistes alemanys, amb un 54%; Diaris espanyols,

amb un 84%, i Diaris internacionals, amb un 73%. Pel que fa a la quantitat d'articles publicats amb frame negatiu, destaquen els autors Periodistes alemanys de DW i FAZ. DW ha publicat 25 peces signades per periodistes alemanys, i el 64% són negatives. El FAZ ha publicat 75 articles d'autors Periodistes alemanys, i el 58% són negatives. D'altra banda, els articles d'Agències, de Redacció / no signats i d'Altres autors són els que presenten menys frames negatius de mitjana: Agències 37%, Redacció / no signats, 34% i Altres 14%. També es veu gràficament, a la Figura 6, com el diari SZ és el que publica menys articles negatius, en comparació a la resta de mitjans. I el diari FAZ el mitjà que publica més peces amb frame negatiu.

5.7 Autors: frames que utilitzen en els temes secundaris

Taula 15 “Autors: frames que utilitzen en els temes secundaris”

Diari	Autors	N	FRAME				
			-2	-1	0	1	2
DS	Periodistes alemanys	17	6%	53%	24%	18%	0%
DS	Agències	16	0%	13%	75%	13%	0%
DS	Diaris espanyols	2	0%	0%	100%	0%	0%
DS	Diaris internacionals	0					
DS	Redacció/ No signats	3	0%	0%	100%	0%	0%
DS	Altres	0					
DW	Periodistes alemanys	25	28%	16%	48%	8%	0%
DW	Agències	2	0%	0%	100%	0%	0%
DW	Diaris espanyols	0					
DW	Diaris internacionals	0					
DW	Redacció/ No signats	6	0%	17%	83%	0%	0%
DW	Altres	0					
FAZ	Periodistes alemanys	75	24%	29%	40%	7%	0%
FAZ	Agències	3	0%	0%	100%	0%	0%
FAZ	Diaris espanyols	5	0%	60%	20%	20%	0%
FAZ	Diaris internacionals	8	25%	13%	50%	13%	0%
FAZ	Redacció/ No signats	4	0%	50%	50%	0%	0%
FAZ	Altres	3	0%	33%	33%	33%	0%
SZ	Periodistes alemanys	58	3%	41%	50%	3%	2%
SZ	Agències	6	33%	0%	67%	0%	0%
SZ	Diaris espanyols	5	0%	20%	60%	20%	0%
SZ	Diaris internacionals	3	0%	67%	33%	0%	0%
SZ	Redacció/ No signats	14	0%	21%	64%	14%	0%
SZ	Altres	4	0%	0%	100%	0%	0%
TOTAL	Periodistes alemanys	175	16%	34%	43%	7%	1%
TOTAL	Agències	27	7%	7%	78%	7%	0%
TOTAL	Diaris espanyols	12	0%	33%	50%	17%	0%
TOTAL	Diaris internacionals	11	18%	27%	45%	9%	0%
TOTAL	Redacció/ No signats	27	0%	22%	70%	7%	0%
TOTAL	Altres	7	0%	14%	71%	14%	0%

A la Taula 15 “Autors: frames que utilitzen en els temes secundaris” veiem com els Periodistes alemanys del setmanari DS han publicat el 59% dels seus temes secundaris

amb un frame negatiu, el 24% neutre i el 18% positiu, d'un total de disset peces signades. En canvi, els articles que tenen com a autor Agències, setze, utilitzen frames neutres en un 75% del casos, i la resta es divideix a parts iguals entre lleugerament positiu i lleugerament negatiu. Els dos articles signats per Diaris espanyols tenen aplicat al tema secundari un frame neutre. I el tema secundari dels tres articles de Redacció / no signats presenten un marc de referència neutre.

DW té 25 articles signats per Periodistes alemanys, dels quals el 48% donen un frame neutre al tema secundari tractat, el 44% un frame negatiu i el 8% un de lleugerament positiu. Els dos articles d'agències tenen frames neutres i dels de Redacció / no signats, sis peces, cinc són neutres i una lleugerament negativa.

Els 75 articles del FAZ signats per Periodistes alemanys escriuen sobre el tema secundari un 40% de vegades de manera neutra, un 53% de cops negativa i un 7% lleugerament positiva. Els tres articles d'Agències presenten frames neutres; de les cinc peces d'autors Diaris espanyols, quatre són lleugerament negatives, una neutra i una lleugerament positiva. El FAZ ha publicat vuit articles de Diaris internacionals, quatre d'ells tenen un frame neutre en referència al tema secundari, tres d'ells negatius i un lleugerament positiu. Dues de les quatre unitats de Redacció / no signats presenten frames neutres i dues frames lleugerament negatius. I dels tres articles d'Altres autors un és neutre, un lleugerament negatiu i un lleugerament positiu.

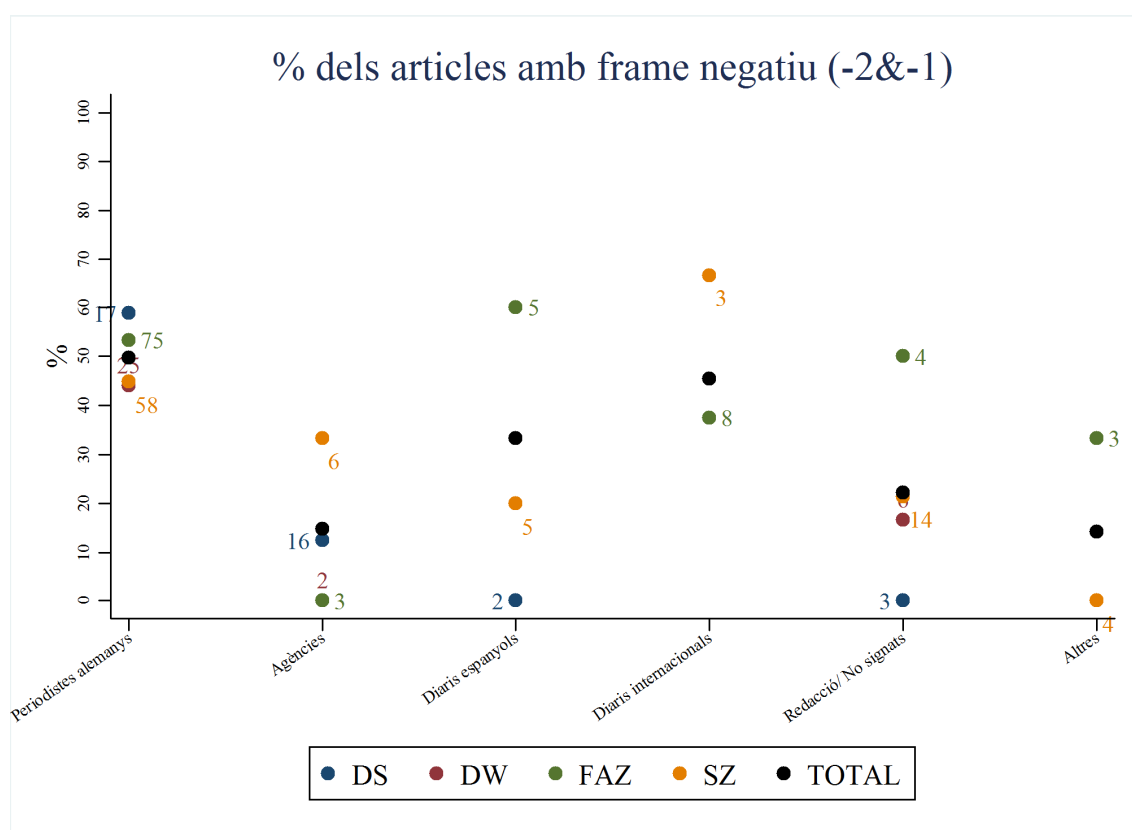
El SZ va publicar 58 articles signats per Periodistes alemanys, dels quals el 50% dels temes secundaris presenten un frame neutre, el 44% negatiu i el 5% positiu. Els articles d'Agències donen frames neutres al tema secundari de quatre dels sis articles publicats, els altres dos són frames negatius. S'han trobat cinc peces procedents de Diaris espanyols, els temes secundaris de les quals són en tres casos neutres, en un lleugerament negatiu i en un altre lleugerament positiu. D'articles de Redacció / no signats n'hi ha catorze, dels quals el 64% són neutres, el 21% lleugerament negatius i el 14% lleugerament positius. Finalment, les quatre unitats signades per Altres donen un marc de referència neutre al seu tema secundari.

Els resultats totals dels quatre mitjans són els següents: Es compta amb 175 articles signats per Periodistes alemanys, que apliquen un frame neutre als seus temes secundaris en un 43% dels casos, en un 50% el frame és negatiu i en un 8% positiu. Els articles provinents d'agències són 27 i presenten uns resultats del 78% de frames

neutres referent als temes secundaris dels articles, un 14% de frames negatius i un 7% de positius. Els diaris alemanys han publicat dotze unitats procedents de Diaris espanyols, el 50% han estat neutres en el seu tema secundari, el 33% lleugerament negatives i el 17% lleugerament positives. Hi ha onze peces de Diaris internacionals, de les quals cinc donen un marc neutre a la temàtica secundària, cinc un marc negatiu i una un marc positiu. Els articles de Redacció / no signats han estat 27, el 70% neutres, el 22% lleugerament negatius i el 7% lleugerament positius. Finalment, de les set unitats d'Altres autors, cinc eren neutres, una lleugerament negativa i una lleugerament positiva.

Figura 15 “% dels articles amb frame negatiu al tema secundari segons autoria”

A la **Figura 15 “% dels articles amb frame negatiu al tema secundari segons autoria”** observem gràficament com els autors dels articles que descriuen els temes secundaris amb més frames negatius són, en ordre decreixent, els Periodistes alemanys (50% amb frames negatius), els Diaris internacionals (45%), els Diaris espanyols (33%), els articles de Redacció / no signats (22%), i empatats en percentatge els articles d’Agències (14%) i Altres (14%).

5.8 Rànquing d'autors i ús de frames negatius

Taula 16 “Rànquing d'autors i ús de frames negatius”

Autor	Nart	Frames principals negatius		Frames secundaris negatius	
		%	Ranquing	%	Ranquing
Alan Posener	1	100%	1	100%	1
Florian Eder	1	100%	1	100%	1
Markus C. Schulte von Drach	2	100%	1	50%	4
Steb	1	100%	1	0%	13
Benjamin Knaack	1	100%	1	100%	1
Catiana Krapp, Florian Müller	1	100%	1	0%	13
Stefan Kornelius	2	100%	1	100%	1
Nils Nordmann	2	100%	1	50%	4
Sebastian Barth	1	100%	1	100%	1
Markus Theurer	3	100%	1	0%	13
Sibi	1	100%	1	100%	1
Daniel Eckert, Holger Zschäpitz	1	100%	1	100%	1
Claus Christian Manzhahn	1	100%	1	100%	1
Gregor Peter Schmitz	1	100%	1	100%	1
Luc Rosenzweig	2	100%	1	100%	1
Stefanie Bolzen	1	100%	1	0%	13
Klaus-Dieter Frankenberger	2	100%	1	100%	1
Peter Schelling	1	100%	1	100%	1
Florian Haupt	1	100%	1	0%	13
Annette Proisinger	1	100%	1	100%	1
Stefan Ulrich	2	100%	1	100%	1
K.F.	2	100%	1	0%	13
Diaris espanyols	12	83%	2	33%	7
Diaris internacionals	11	73%	3	45%	5
Leo Wieland	51	63%	4	61%	2
Helene Zuber	10	60%	5	60%	3
Henrik Müller	2	50%	6	50%	4
Ute Müller	11	45%	7	27%	9
Javier Cáceres	5	40%	8	0%	13
Thomas Urban	36	39%	9	36%	6
Agències	27	37%	10	15%	11
Redacció/ No signats	27	33%	11	22%	10
Paul Ingendaay	7	29%	12	29%	8
Sebastian Schoepp	4	25%	13	100%	1
Altres	7	14%	14	14%	12
Marko Martin	1	0%	15	100%	1
D. Brössler, T. Urban	1	0%	15	100%	1
Gerhard Nemetschek	1	0%	15	0%	13
Daniel Meuren	2	0%	15	0%	13

Michael Stuermer	1	0%	15	0%	13
Michael Ebmeyer	1	0%	15	0%	13
Robert Gast	1	0%	15	0%	13
AP	1	0%	15	0%	13
Peter Kraus	1	0%	15	100%	1
B. Peters / S. Schoepp	1	0%	15	100%	1
aar/ras/szd/vek	1	0%	15	0%	13
David Klaubert	4	0%	15	50%	4
Klau/Wie	1	0%	15	0%	13
Nils Minkmar	1	0%	15	100%	1

A la **Taula 16 “Rànquing d'autors i ús de frames negatius”** veiem els resultats de la totalitat d'autors que han escrit articles sobre el Procés català. S'hi veuen desglossats els diversos autors que formen part de la categoria Periodistes alemanys, al costat de les altres categories de l'anàlisi: Diaris espanyols, Diaris internacionals, Redacció / no signats i Altres autors. 22 autors formen part de la primera posició del rànkning d'atorgar frames negatius al tema principal dels articles, concretament el 100% dels seus textos presenten aquest frame. Aquests autors han publicat entre una i tres peces. Els autors que han publicat més articles es troben entre la posició dos i catorze del rànkning, que va des del 83% a 14% de les peces amb frame negatiu. A la posició quinze s'hi troben catorze autors que tenen en comú que presenten un 0% de peces de tema principal amb frame negatiu, i tots han publicat entre un i quatre articles.

5.9 Rànquing d'autors amb un mínim de cinc articles publicats i ús de frames negatius

Taula 17 “Rànquing d'autors amb un mínim de cinc articles publicats i ús de frames negatius”

Només autors amb més de 5 articles

Autor	Nart	Frames principals negatius		Frames secundaris negatius	
		%	Ranquing	%	Ranquing
Diaris espanyols	12	83%	1	33%	6
Diaris internacionals	11	73%	2	45%	4
Leo Wieland	51	63%	3	61%	1
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	55	60%	4	58%	3
Helene Zuber	10	60%	4	60%	2
Ute Müller	11	45%	5	27%	8
Javier Cáceres	5	40%	6	0%	12
Thomas Urban	36	39%	7	36%	5
Agències	27	37%	8	15%	10
Redacció/ No signats	27	33%	9	22%	9
Paul Ingendaay	7	29%	10	29%	7
Altres	7	14%	11	14%	11

Pel que fa als temes secundaris de la Taula, es pot observar que hi ha autors que repeteixen posició també en relació als temes secundaris, però que la majoria canvien. De fet, a la **Taula 17 “Rànquing d'autors amb un mínim de cinc articles publicats i ús de frames negatius”** veiem com canvia el rànquing dels autors segons els frames aplicats als temes principals i als secundaris. En aquesta taula s'hi ha aplicat un filtre, s'han seleccionat els autors que han publicat un mínim de cinc peces, per tal de poder comptar amb els resultats específics dels autors que més han publicat.

A la Taula 9 els resultats indiquen que, pel que fa al % de frames negatius que els autors han aplicat als temes principals dels articles, els Diaris espanyols es troben en primera posició amb el 83% de temes principals negatius i dotze textos publicats, i els Diaris internacionals en segona posició, amb el 73% i onze peces. El periodista que més ha publicat sobre el Procés català és en Leo Wieland, del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb un total de 51 articles, un 63% dels quals negatius. El segueix la categoria que

agrupa els Periodistes alemanys amb menys de cinc articles publicats, que, en conjunt, tenen 55 peces, un 60% de les quals són negatives en el tema principal, fet que els col·loca en quarta posició. Una quarta posició on hi ha un empat amb l'Helene Zuber, periodista de *Der Spiegel*, amb deu articles publicats, un 60% dels quals negatius.

En cinquena posició trobem l'Ute Müller, periodista de *Die Welt*, amb onze unitats, de les quals un 45% són negatives. En sisè lloc el periodista del *Süddeutsche Zeitung* Javier Cáceres, amb cinc articles i un 40% de frames negatius. Thomas Urban, corresponsal del *Süddeutsche Zeitung* es el setè del rànquing, amb trenta-sis peces, de les quals el 39% tenen un tema principal amb frame negatiu. Els articles escrits per Agències ocupen la vuitena posició, en global són 27 articles, i el 37% són negatius. Els textos de Redacció / no signats es troben en novè lloc, conformen un total de 27 textos, un 37% d'ells presenta un frame negatiu en els temes principals. El periodista Paul Ingendaay del diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* es troba en desena posició, amb set unitats, i un 29% de frames negatius. En darrer lloc hi ha els articles signats per Altres autors, que són un total de set, i contenen un 14% de frames negatius.

Seguint amb els resultats de la Taula 9, quant a les dades d'autoria i frames utilitzats en els temes secundaris, trobem que el rànquing anterior varia lleugerament. En aquest cas, el corresponsal del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, Leo Wieland, es troba en primera posició, amb el 61% de temes secundaris negatius. En segon lloc, hi ha la periodista de *Der Spiegel*, Helene Zuber, amb un 61%. En tercer lloc hi trobem la categoria que agrupa els Periodistes alemanys amb menys de cinc articles publicats, que han aplicat un 58% de frames negatius als temes secundaris. En quart lloc es troben els Diaris internacionals, amb un 45% de frames negatius.

En cinquena posició, el corresponsal del *Süddeutsche Zeitung*, amb un 36%, mentre que els Diaris espanyols es troben en sisena posició amb un 33%. El segon periodista del *Frankfurter Allgemeine Zeitung* que més escriu sobre el Procés és en Paul Ingendaay, que es troba en setè lloc, amb un 29% de frames negatius en el tema secundari, mentre que la periodista de *Die Welt*, Ute Müller, es troba en vuitena posició amb un 27%. Els articles de Redacció / no signats estan en novè lloc amb un 22%, mentre que els d'Agències es troben en desena posició, amb un 15%. Els articles signats com a Altres són els que menys frames negatius apliquen al tema secundari, un 14%, i, finalment, els del periodista Javier Cáceres no tenen cap frame negatiu en el tema secundari.

5.10 Autors, temes i frames

Taula 18 “Autors, temes i frames”

Autor	Tema	N Total	FRAME TEMA PRINCIPAL						FRAME TEMA SECUNDARI					
			N Tema	-2	-1	0	1	2	N Tema	-2	-1	0	1	2
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	Política catalana	55	18 (32.7%)	4 (22.2%)	5 (27.8%)	7 (38.9%)	2 (11.1%)	-	22 (40.0%)	2 (9.1%)	18 (81.8%)	2 (9.1%)	-	-
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	Economia catalana	55	1 (1.8%)	1 (100.0%)	-	-	-	-	2 (3.6%)	-	-	1 (50.0%)	1 (50.0%)	-
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	Política espanyola	55	7 (12.7%)	-	-	6 (85.7%)	1 (14.3%)	-	15 (27.3%)	-	-	15 (100.0%)	-	-
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	Economia espanyola	55	1 (1.8%)	-	1 (100.0%)	-	-	-	2 (3.6%)	-	1 (50.0%)	1 (50.0%)	-	-
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	Internacional	55	6 (10.9%)	1 (16.7%)	4 (66.7%)	1 (16.7%)	-	-	9 (16.4%)	2 (22.2%)	6 (66.7%)	1 (11.1%)	-	-
Periodistes alemanys amb menys de 5 articles	Altres	55	22 (40.0%)	4 (18.2%)	13 (59.1%)	5 (22.7%)	-	-	5 (9.1%)	2 (40.0%)	1 (20.0%)	2 (40.0%)	-	-
Leo Wieland	Política catalana	51	30 (58.8%)	19 (63.3%)	5 (16.7%)	6 (20.0%)	-	-	10 (19.6%)	3 (30.0%)	7 (70.0%)	-	-	-
Leo Wieland	Economia catalana	51	4 (7.8%)	4 (100.0%)	-	-	-	-	13 (25.5%)	9 (69.2%)	4 (30.8%)	-	-	-
Leo Wieland	Política espanyola	51	9 (17.6%)	-	1 (11.1%)	6 (66.7%)	2 (22.2%)	-	19 (37.3%)	-	1 (5.3%)	13 (68.4%)	5 (26.3%)	-
Leo Wieland	Economia espanyola	51	5 (9.8%)	1 (20.0%)	-	2 (40.0%)	2 (40.0%)	-	2 (3.9%)	-	-	2 (100.0%)	-	-
Leo Wieland	Internacional	51	2 (3.9%)	2 (100.0%)	-	-	-	-	6 (11.8%)	6 (100.0%)	-	-	-	-

Leo Wieland	Altres	51	1 (2.0 %)	-	-	-	1 (100. 0%)	-	1 (2.0 %)	-	1 (100. 0%)	-	-	-
Thomas Urban	Política catalana	36	26 (72.2 %)	1 (3.8 %)	9 (34.6 %)	12 (46.2 %)	4 (15.4 %)	-	8 (22.2 %)	-	4 (50.0 %)	4 (50.0 %)	-	-
Thomas Urban	Economia catalana	36	-	-	-	-	-	-	5 (13.9 %)	-	2 (40.0 %)	2 (40.0 %)	-	1 (20.0 %)
Thomas Urban	Política espanyola	36	8 (22.2 %)	-	2 (25.0 %)	5 (62.5 %)	1 (12.5 %)	-	15 (41.7 %)	-	3 (20.0 %)	12 (80.0 %)	-	-
Thomas Urban	Economia espanyola	36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Thomas Urban	Internacional	36	1 (2.8 %)	-	1 (100. 0%)	-	-	-	5 (13.9 %)	-	4 (80.0 %)	1 (20.0 %)	-	-
Thomas Urban	Altres	36	1 (2.8 %)	-	1 (100. 0%)	-	-	-	3 (8.3 %)	-	-	1 (33.3 %)	2 (66. 7%)	-
Agències	Política catalana	27	21 (77.8 %)	4 (19.0 %)	5 (23.8 %)	12 (57.1 %)	-	-	4 (14.8 %)	2 (50.0 %)	1 (25.0 %)	1 (25.0 %)	-	-
Agències	Economia catalana	27	-	-	-	-	-	-	3 (11.1 %)	-	1 (33.3 %)	-	2 (66. 7%)	-
Agències	Política espanyola	27	1 (3.7 %)	-	-	1 (100. 0%)	-	-	17 (63.0 %)	-	-	17 (100. 0%)	-	-
Agències	Economia espanyola	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Agències	Internacional	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Agències	Altres	27	5 (18.5 %)	-	1 (20.0 %)	4 (80.0 %)	-	-	3 (11.1 %)	-	-	3 (100. 0%)	-	-
Redacció/ No signats	Política catalana	27	20 (74.1 %)	1 (5.0 %)	7 (35.0 %)	11 (55.0 %)	1 (5.0 %)	-	7 (25.9 %)	-	4 (57.1 %)	3 (42.9 %)	-	-
Redacció/ No signats	Economia catalana	27	-	-	-	-	-	-	5 (18.5 %)	-	2 (40.0 %)	1 (20.0 %)	2 (40. 0%)	-
Redacció/ No signats	Política espanyola	27	4 (14.8 %)	-	-	4 (100. 0%)	-	-	14 (51.9 %)	-	-	14 (100. 0%)	-	-
Redacció/ No signats	Economia espanyola	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Redacció/ No signats	Internacional	27	-	-	-	-	-	-	1 (3.7 %)	-	-	1 (100. 0%)	-	-
Redacció/ No signats	Altres	27	3 (11.1 %)	-	1 (33.3 %)	2 (66.7 %)	-	-	-	-	-	-	-	-

Diaris espanyols	Política catalana	12	9 (75.0 %)	2 (22.2 %)	7 (77.8 %)	-	-	-	3 (25.0 %)	-	2 (66.7 %)	1 (33.3 %)	-	-
Diaris espanyols	Economia catalana	12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Diaris espanyols	Política espanyola	12	3 (25.0 %)	-	1 (33.3 %)	2 (66.7 %)	-	-	7 (58.3 %)	-	2 (28.6 %)	5 (71.4 %)	-	-
Diaris espanyols	Economia espanyola	12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Diaris espanyols	Internacional	12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Diaris espanyols	Altres	12	-	-	-	-	-	-	2 (16.7 %)	-	-	-	2 (100.0 %)	-
Diaris internacionals	Política catalana	11	6 (54.5 %)	2 (33.3 %)	2 (33.3 %)	2 (33.3 %)	-	-	5 (45.5 %)	-	1 (20.0 %)	4 (80.0 %)	-	-
Diaris internacionals	Economia catalana	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Diaris internacionals	Política espanyola	11	5 (45.5 %)	-	4 (80.0 %)	1 (20.0 %)	-	-	4 (36.4 %)	-	2 (50.0 %)	1 (25.0 %)	1 (25.0 %)	-
Diaris internacionals	Economia espanyola	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Diaris internacionals	Internacional	11	-	-	-	-	-	-	2 (18.2 %)	2 (100.0 %)	-	-	-	-
Diaris internacionals	Altres	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ute Müller	Política catalana	11	9 (81.8 %)	1 (11.1 %)	3 (33.3 %)	5 (55.6 %)	-	-	1 (9.1 %)	-	-	1 (100.0 %)	-	-
Ute Müller	Economia catalana	11	1 (9.1 %)	1 (100.0 %)	-	-	-	-	3 (27.3 %)	1 (33.3 %)	-	-	2 (66.7 %)	-
Ute Müller	Política espanyola	11	1 (9.1 %)	-	-	1 (100.0 %)	-	-	5 (45.5 %)	-	-	5 (100.0 %)	-	-
Ute Müller	Economia espanyola	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ute Müller	Internacional	11	-	-	-	-	-	-	2 (18.2 %)	2 (100.0 %)	-	-	-	-
Ute Müller	Altres	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Helene Zuber	Política catalana	10	6 (60.0 %)	4 (66.7 %)	-	2 (33.3 %)	-	-	-	-	-	-	-	-
Helene	Economia	10	-	-	-	-	-	-	3	1	1	-	1	-

Zuber	ia catalana								(30.0 %)	(33.3 %)	(33.3 %)		(33.3 %)	
Helene Zuber	Política espanyola	10	3 (30.0 %)	-	1 (33.3 %)	2 (66.7 %)	-	-	4 (40.0 %)	-	1 (25.0 %)	2 (50.0 %)	1 (25.0 %)	-
Helene Zuber	Economia espanyola	10	-	-	-	-	-	-	3 (30.0 %)	-	3 (100.0 %)	-	-	-
Helene Zuber	Internacional	10	1 (10.0 %)	1 (10.0 %)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Helene Zuber	Altres	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Altres	Política catalana	7	4 (57.1 %)	-	1 (25.0 %)	2 (50.0 %)	1 (25.0 %)	-	1 (14.3 %)	-	-	1 (100.0 %)	-	-
Altres	Economia catalana	7	1 (14.3 %)	-	-	-	-	1 (100.0 %)	-	-	-	-	-	-
Altres	Política espanyola	7	-	-	-	-	-	-	4 (57.1 %)	-	1 (25.0 %)	3 (75.0 %)	-	-
Altres	Economia espanyola	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Altres	Internacional	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Altres	Altres	7	2 (28.6 %)	-	-	2 (100.0 %)	-	-	2 (28.6 %)	-	-	1 (50.0 %)	1 (50.0 %)	-
Paul Ingendaay	Política catalana	7	2 (28.6 %)	2 (100.0 %)	-	-	-	-	4 (57.1 %)	-	2 (50.0 %)	2 (50.0 %)	-	-
Paul Ingendaay	Economia catalana	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Paul Ingendaay	Política espanyola	7	2 (28.6 %)	-	-	2 (100.0 %)	-	-	3 (42.9 %)	-	-	3 (100.0 %)	-	-
Paul Ingendaay	Economia espanyola	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Paul Ingendaay	Internacional	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Paul Ingendaay	Altres	7	3 (42.9 %)	-	-	3 (100.0 %)	-	-	-	-	-	-	-	-
Javier Cáceres	Política catalana	5	5 (100.0 %)	1 (20.0 %)	1 (20.0 %)	3 (60.0 %)	-	-	-	-	-	-	-	-
Javier Cáceres	Economia catalana	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Javier Cáceres	Política espanyola	5	-	-	-	-	-	-	4 (80.0 %)	-	-	4 (100.0 %)	-	-

Javier Cáceres	Economia espanyola	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Javier Cáceres	Internacional	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Javier Cáceres	Altres	5	-	-	-	-	-	-	1 (20.0%)	-	-	1 (100.0%)	-	-

A la **Taula 18 “Autors, temes i frames”** veiem els autors amb un mínim de cinc articles publicats, el nombre total de peces publicades, el nombre i percentatge dels diversos temes principals i secundaris dels que han escrit, i els marcs de referència que han utilitzat a l'hora d'escriure sobre cada un dels temes.

Dels quatre corresponsals principals dels diaris alemanys, en Thomas Urban, en Leo Wieland, l'Ute Müller i l'Helene Zuber, s'observa, tal com s'ha vist anteriorment, que en Wieland és el que ha publicat més sobre el Procés català, 51 articles. D'aquests, que tinguin com a tema principal la Política catalana n'hi ha 30, 4 l'Economia catalana, 9 la Política espanyola, 5 l'Economia espanyola, 2 Internacional i 1 Altres temes. I que tinguin com a tema secundari la Política catalana n'hi ha 10, 13 l'Economia catalana, 19 la Política espanyola, 2 l'Economia espanyola, 6 Internacional i 1 Altres.

Dels 30 articles del corresposal Wieland, del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb tema principal Política catalana, 24 tenen un frame negatiu i, concretament, 19 un de molt negatiu. Els altres 6 tenen un marc neutre. Tots 4 articles amb tema principal Economia catalana tenen un marc molt negatiu. En canvi, a les 9 peces que tracten com a tema principal la Política espanyola, el frame que se'ls ha aplicat ha estat neutre en sis ocasions, lleugerament positiu en dues i lleugerament negatiu en una. El tema principal Economia espanyola ha aparegut en cinc peces, dues de neutres, dues de lleugerament positives i una de negativa. Les dues unitats que tenen Internacional com a tema principal han estat amb un frame molt negatiu. I pel que fa a Altres temes com a principals, hi ha hagut un article lleugerament positiu.

Pel que fa als temes secundaris sobre els que escriu Wieland, els 10 que tracten la Política catalana i els 13 sobre Economia catalana presenten tots un marc negatiu. Per altra banda, dels 19 articles que tenen com a tema secundari la Política espanyola, 13 són neutres, cinc lleugerament positius i un lleugerament negatiu. Els dos articles amb tema secundari Economia espanyola són neutres. En canvi, en les sis peces que tracten el tema Internacional com a secundari, en totes el frame utilitzat és molt negatiu. Finalment, una peça que té un Altres en el tema secundari, aquest és lleugerament negatiu.

Fixem-nos ara en els resultats per tema i frames dels articles del segon corresposal amb més peces publicades, en Thomas Urban, del *Süddeutsche Zeitung*. D'un total de 36 articles, la Política catalana és tema principal en 26 unitats i secundari en 8. L'Economia

catalana no és principal en cap ocasió però secundària en cinc peces. La Política espanyola és tema principal en 8 articles i secundària en 15. L'Economia espanyola no és tema principal ni secundari en cap unitat. Internacional és principal en 1 article i secundari en 5. I Altres és principal en 1 peça i secundari en 3.

Dels 26 articles de n'Urban amb tema principal Política catalana, 12 tenen un frame neutre, 10 negatiu i 4 positiu. De les 8 unitats amb tema principal Política espanyola, cinc presenten un marc neutre, dos negatiu i una positiu. La peça amb tema principal Internacional i la peça Altres, totes dues tenen marcs neutres.

Pel que fa als temes secundaris presents als articles d'en Thomas Urban, 8 d'ells tracten la Política catalana, quatre amb frames netures i quatre amb negatius. En cinc peces el tema secundaris és l'Economia catalana, en dues el marc és neutre, en dues lleugerament negatiu i en una molt positiu. La Política espanyola és tema secundari en 15 peces, en 12 ho és de manera neutra i en 3 lleugerament negativa. Internacional apareix en 5 articles com a tema secundari, en una ocasió amb frame neutre i en quatre lleugerament negatiu. Altres és secundari en tres unitats, una neutra i dues lleugerament positives.

La tercera corresponsal de diaris alemanys per nombre d'articles publicats és l'Ute Müller, de *Die Welt*, amb onze peces. La Política catalana és el tema principal de nou d'elles, i el secundari d'una, l'Economia catalana és principal en un article i secundari en tres. La Política espanyola és tema principal d'una unitat i secundari de cinc. I Internacional és tema secundari en dues unitats. Per la seva banda, Economia espanyola, Altres, no apareixen com a temes principals ni secundaris en cap dels articles.

Pel que fa als frames utilitzats en els articles de l'Ute Müller. Dels nou amb tema principal Política catalana, cinc són neutres, i quatre negatius. Quan aquest tema és secundari, en una ocasió, el frame ha estat neutre. L'article amb tema principal Economia catalana té un marc molt negatiu. I quan el mateix tema ha estat secundari, en tres peces, una d'elles amb frame molt negatiu i dues lleugerament positiu. Pel que fa a la peça que té com a tema principal la Política espanyola i a les cinc peces que tenen aquest tema com a secundari, el frame en totes elles és neutre. Els frames de les dues unitats que tenen com a tema secundari Internacional són molt negatius.

La quarta periodista que escriu sobre el Procés català, en nombre d'articles publicats, és l'Helene Zuber, de *Der Spiegel*, amb deu unitats. D'aquestes, la Política catalana com a

tema principal apareix en sis unitats, però com a secundari en cap. L'Economia catalana és tema secundari en tres articles, principal en cap. La Política espanyola apareix com a principal en tres peces i com a secundari en quatre. Per la seva banda, l'Economia espanyola és tema secundari en tres unitats, i principal en cap, mentre que Internacional és principal en una i no s'han trobat peces on aparegui com a secundari. A més, no hi ha cap article que tingui Altres com a tema principal o secundari.

Quant als marcs de referència utilitzats en els temes tractats en els articles d'Helene Zuber, trobem que dels sis amb tema principal Política catalana, dos presenten frames neutres i quatre molt negatius. Dels tres articles amb tema secundari Economia catalana, un és lleugerament positiu i dos són negatius. La Política espanyola apareixia com a tema principal en tres ocasions, dues neutres i una lleugerament negativa; i com a tema secundari en quatre peces, dues amb frame neutre, una lleugerament negativa i una lleugerament positiva. Els tres articles amb tema secundari Economia espanyola presenten un marc lleugerament negatiu. Finalment, l'article de tema principal Internacional té un frame molt negatiu.

A més d'aquests quatre corresponsals més destacats, tenim també els articles de dos periodistes més que han escrit un mínim de cinc articles cada un. El primer és en Paul Ingendaay, del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, que ha publicat set peces. D'elles, que tinguin la Política catalana com a tema principal n'hi ha dues amb frames molt negatius, i que la tinguin com a secundari, quatre, dues amb frames neutres i dues lleugerament negatius. Política espanyola és principal en dues unitats i secundari en tres, totes elles amb marc neutre. El tema Altres és principal en tres articles, emmarcat de manera neutra. No s'han trobat articles de temàtica Economia catalana, Economia espanyola o Internacional.

El següent periodista és en Javier Cáceres, del *Süddeutsche Zeitung*, amb cinc articles publicats. El tema principal és en tots ells la Política catalana, presentada en tres ocasions de manera neutra i en dues negativa. En quatre peces el tema secundari és la Política espanyola que té un enquadrament neutre, i en una peça la temàtica secundària és Altres, amb frame neutre, també.

A més d'aquests sis periodistes alemanys, també s'ha recopilat en una categoria els Periodistes alemanys amb menys de cinc articles publicats, que, en conjunt, com a categoria, són els autors que més peces han publicat, 55. La Política catalana ha estat

tema principal en 18 unitats (set neutres, nou negatives i dues positives) i secundari en 22 (vint negatives i dues neutres). L'Economia catalana ha estat principal en 1 ocasió (amb un enquadrament molt negatiu) i secundària en dues (una amb marc neutre i una positiu). En set peces la Política espanyola era el tema principal (sis neutres i una positiva) i en quinze era tema secundari (en totes quinze peces amb marc neutre).

L'Economia espanyola era tema principal en una ocasió (amb un enquadrament lleugerament negatiu) i secundari en dues unitats (una neutra i una lleugerament negativa). La temàtica Internacional era principal en sis peces (cinc d'elles amb un enquadrament negatiu i una amb un de neutre) i secundari en nou unitats (en vuit amb un frame negatiu i en una amb un de neutre). En darrer lloc, la temàtica Altres ha estat principal en vint-i-dues ocasions (en disset amb un frame negatiu i en cinc amb un frame neutre) i en cinc peces ha estat tema secundari (tres amb enquadrament negatiu i dues amb un de neutre).

Després de mostrar els resultats dels articles signats pels corresponsals i els periodistes alemanys, fixem-nos en els resultats de les peces signades per Agències, les provinents de Redacció o no signades, per després veure els resultats dels articles signats pels Diaris espanyols i els internacionals.

Les notícies d'Agències sumen un total de 27 peces. D'aquestes, que tinguin la Política catalana com a tema principal n'hi ha 21, i com a secundari 4. L'Economia catalana és tema secundari en tres articles, i principal en cap. La Política espanyola és un tema principal en una unitat, i secundari en 17. No hi ha cap peça amb tema principal o secundari Economia espanyola o Internacional. Però sí cinc unitats de tema principal Altres i tres de tema secundari.

Pel que fa als frames utilitzats per les Agències per tractar aquests temes, els resultats indiquen que de les 21 peces que tenen com a tema principal la Política catalana, dotze d'elles són de frame neutre i nou negatiu. I les quatre unitats que tenen aquesta temàtica com a secundària, una presenta frame neutre i tres negatiu. De les tres peces amb tema secundari Economia catalana, a dues se'ls associa un frame lleugerament positiu i a una un de lleugerament negatiu. Hi ha un article amb tema principal Política espanyola i disset que el tenen com a secundari, tots amb frame neutre. De les cinc unitats amb Altres com a tema principal, quatre presenten un frame neutre i una un de lleugerament negatiu. I totes tres peces que tenen aquesta temàtica com a secundària són neutres.

Els articles atribuïts a Redacció o no signats sumen un total de 27 articles. D'ells, que tinguin la Política catalana com a principal n'hi ha 20 (onze amb un enquadrament neutre, vuit amb un de negatiu i una amb un de lleugerament positiu) i que la tinguin com a tema secundari n'hi ha set (tres amb frame neutre i quatre amb frame lleugerament negatiu). L'Economia catalana és tema secundari en cinc peces (una d'elles amb marc neutre, una lleugerament negatiu i una lleugerament positiu). En quatre unitats la Política espanyola és tema principal i en catorze és secundari (totes les unitats amb marc neutre). Internacional és tema secundari en un article (amb marc neutre). I en tres unitats hi ha Altres com a tema principal (dues unitats amb un frame neutre i una amb un de lleugerament negatiu).

Els Diaris espanyols com a autors d'articles publicats a la premsa alemanya sumen un total de dotze peces. D'elles nou tenen com a tema principal la Política catalana (amb un frame negatiu), i com a secundari aquesta temàtica és present en tres unitats (una amb un enquadrament neutre i dues amb un de lleugerament negatiu). La Política espanyola és tema principal en tres articles (dos d'ells amb frame neutre i un amb frame lleugerament negatiu), i tema secundari en set peces (cinc amb un marc neutre i dues amb un de lleugerament negatiu). La temàtica Altres és tema secundari en dues unitats (amb un marc lleugerament positiu). Així, ni Economia catalana, ni Economia espanyola, ni Internacional són presents com a tema principal o secundari en cap article dels signats pels Diaris espanyols.

Els articles de Diaris internacionals publicats en els mitjans alemanys són onze. Sis d'ells tenen com a tema principal la Política catalana (dos amb un enquadrament neutre i quatre amb un de negatiu), i cinc d'ells tenen aquesta temàtica com a secundària (quatre amb marcs neutres i una amb un marc lleugerament negatiu). La Política espanyola és tema principal en cinc articles (un amb marc neutre i quatre amb marc lleugerament negatiu) i tema secundari en quatre (un article amb marc neutre, dos amb un de lleugerament negatiu i un amb un de lleugerament positiu). El tema Internacional és secundari en dues peces (totes dues associades a un frame molt negatiu). Així, no hi ha articles que tinguin com a temàtica principal o secundària l'Economia catalana, l'Economia espanyola o Altres.

5.11 Frames aplicats als actors segons diari

Taula 19 “Frames aplicats als actors segons diari”

Diari	Actors	N	FRAME				
			-2	-1	0	1	2
DS	Pro Unionisme	117	0%	4%	95%	1%	0%
DS	Pro independència	180	16%	24%	61%	0%	0%
DS	No posicionats	28	0%	4%	96%	0%	0%
DS	Internacional	13	0%	0%	100%	0%	0%
DW	Pro Unionisme	106	1%	6%	89%	5%	0%
DW	Pro independència	179	6%	27%	65%	1%	0%
DW	No posicionats	17	0%	24%	76%	0%	0%
DW	Internacional	32	0%	0%	100%	0%	0%
FAZ	Pro Unionisme	285	0%	8%	79%	11%	2%
FAZ	Pro independència	406	27%	34%	38%	1%	0%
FAZ	No posicionats	46	0%	9%	89%	2%	0%
FAZ	Internacional	57	2%	4%	93%	2%	0%
SZ	Pro Unionisme	271	0%	12%	86%	2%	0%
SZ	Pro independència	377	9%	25%	64%	1%	0%
SZ	No posicionats	49	0%	2%	98%	0%	0%
SZ	Internacional	26	0%	0%	100%	0%	0%
TOTAL	Pro Unionisme	779	0%	8%	85%	6%	1%
TOTAL	Pro independència	1142	16%	28%	55%	1%	0%
TOTAL	No posicionats	140	0%	7%	92%	1%	0%
TOTAL	Internacional	128	1%	2%	97%	1%	0%

A la **Taula 19 “Frames aplicats als actors segons diari”** veiem els resultats dels frames que cada mitjà ha aplicat a quatre categories d'actors: Pro unionisme, Pro independència, No posicionats i Internacional. El setmanari DS ha citat 117 actors Pro unionisme, el 95% d'ells amb un frame neutre, el 4% amb un de lleugerament negatiu i un 1% amb un de lleugerament positiu. Els actors Pro independència sumen 180, el 61% d'ells tenen un marc neutre i el 40% negatiu. Els actors No posicionats són 28, el 96% d'ells és neutre, mentre que el 4% és negatiu. Els actors de la categoria Internacional són 13, i tots tenen un marc neutre.

Pel que fa al diari DW, 106 dels seus actors són Pro Unionisme, d'ells el 89% és neutre, el 7% negatiu, i el 7% positiu. 179 actors són Pro Independència, un 65% d'ells presenta

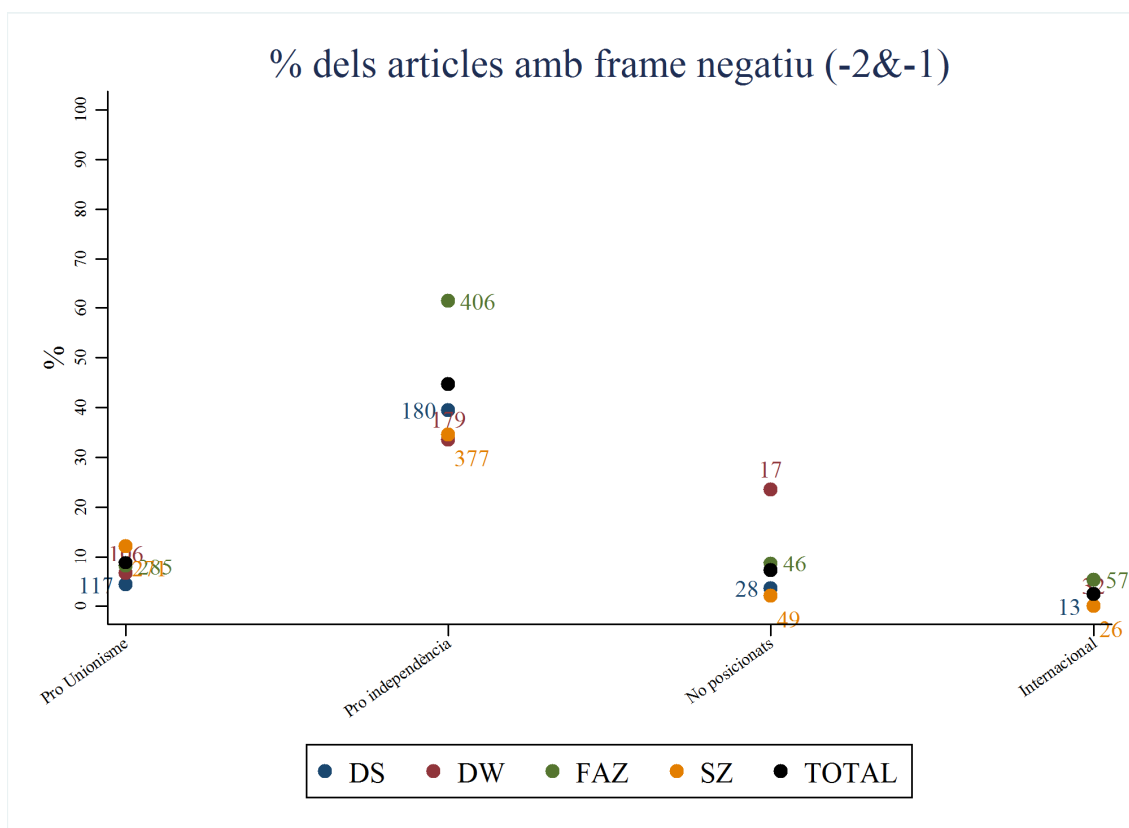
un frame neutre, un 33% negatiu i un 1% positiu. Hi ha 17 actors No posicionats, d'ells el 76% amb marc neutre i el 24% negatiu. D'actors Internacionals n'hi ha 32 i tots neutres.

Els resultats del diari FAZ indiquen que s'han inclòs 285 actors Pro unionisme, i d'ells el 79% tenen frames neutres, el 8% negatius i el 13% positius. D'actors Pro independència n'hi ha 406, un 38% d'ells tenen marcs neutres, el 61% negatius i l'1% positius. Hi ha 46 actors No posicionats, d'aquests el 89% són neutres, el 9% negatius i el 2% positius . D'actors internacionals n'hi ha 57, a un 93% dels quals se'ls associen marcs neutres, a un 6% negatius i a un 2% positius.

Quant al diari SZ, dels 271 actors Pro unionisme, el 86% d'ells presenten marcs neutres, el 12% marcs negatius i el 2% positius. D'actors Pro independència n'hi ha 377, dels quals el 64% són neutres, el 34% negatius i l'1% positius. Dels 49 actors No posicionats el 98% són neutres i el 2% negatius, mentre que el 100% dels 26 actors d'Internacional són neutres.

Les dades totals indiquen que hi ha 779 actors Pro unionisme, el 85% dels quals són neutres, el 8% negatius i el 7% positius. D'actors Pro independència n'hi ha un total de 1142, d'ells el 55% són neutres, el 44% són negatius i l'1% positius. Dels 140 actors No posicionats el 92% presenten frames neutres, el 7% negatius i l'1% positius. Finalment, d'actors Internacionals n'hi ha 128, dels quals el 97% tenen marcs neutres, el 3% negatius i l'1% positius.

Figura 16 “% d'actors associats a frames negatius”

A la **Figura 16 “% d'actors associats a frames negatius”** observem gràficament com els actors Pro independència són als que s'associen més frames negatius. I concretament, el diari que més marcs negatius aplica a aquests actors és el FAZ (61%), seguit per DS (40%), SZ (34%) i DW (33%). Els altres tres tipus d'actors presenten pocs marcs negatius. Dels actors Pro unionisme, els seus frames negatius són menors al 12%, amb una mitjana del 8%. Als actors Pro unionisme també se'ls associen pocs marcs negatius, en un 7% de mitjana. Només el DW hi aplica un 24% de frames negatius. En darrer lloc, els actors d'Internacional presenten els marcs menys negatius i més neutres de tots, els marcs negatius hi són presents en un 3% de mitjana.

5.12 Rànquing d'actors associats a frames negatius

Taula 20 “Rànquing d'actors associats a frames negatius”

Actor	Frames negatiu		
	Nart	%	Ranquing
Diaris bascs	1	100%	1
Comentaristes catalans	2	100%	1
Pujol	14	64%	2
Independentistes	164	59%	3
Partits independentistes	296	51%	4
Govern català	91	48%	5
Mas	149	42%	6
Nacionalitats	123	39%	7
Catalunya	220	38%	8
Església	4	25%	9
Mèdia internacionals	4	25%	9
Entitats independentistes	34	21%	10
Rajoy	103	16%	11
Partits espanyols	181	14%	12
Comunitats Autònomes	7	14%	13
Partits Si No	31	13%	14
Futbol	64	13%	15
Espanya	122	9%	16
Unionistes	23	9%	17
Ajuntaments	12	8%	18
Govern espanyol	182	5%	19
Gent/Testimonis	21	5%	20
EU Internacional	88	2%	21
Parlament català	11	0%	22
Policia	12	0%	22
Diaris de Madrid	26	0%	22
Justícia espanyola	84	0%	22
Parlament espanyol	10	0%	22
Entitats unionistes	7	0%	22
Cultura	6	0%	22
Experts altres	12	0%	22
Experts catalans	9	0%	22
Forcadell	4	0%	22
Experts unionistes	1	0%	22

Diaris de Barcelona	7	0%	22
Economia i finances	53	0%	22
Comentaristes espanyols	3	0%	22
Votants	8	0%	22

A la **Taula 20 “Rànquing d'actors associats a frames negatius”** hi trobem tots els actors, concretament els conceptes genèrics que agrupen els actors individuals; així com el nombre de vegades que apareix cada actor, el percentatge de frames negatius que conté, i la posició en el rànquing que ocupa segons aquest percentatge. Així, observem que hi ha 40 grups d'actors amb una variabilitat de presència en les unitats analitzades.

L'actor que agrupa els partits independentistes i l'actor Catalunya són els que han estat citats més vegades, el primer en 296 ocasions i el segon en 220. Seguits pel govern espanyol i els partits espanyols, amb 182 i 181 aparicions cadascun. En aquest rànquing total els Diaris bascs i els comentaristes catalans estan en primera posició, perquè encara que només hagin estat citats en una i dues ocasions respectivament, ho han estat només amb frames negatius. En canvi, al final del rànquing tenim setze actors que no han estat mai associats a frames negatius, els més destacat és la Justícia espanyola, amb 84 aparicions i cap negativa.

5.13 Rànquing d'actors, amb un mínim de cinc aparicions, associats a frames negatius

Taula 21 “Rànquing d'actors, amb un mínim de cinc aparicions, associats a frames negatius”

Actor	Frames negatiu		
	Nart	%	Ranquing
Pujol	14	64,3%	1
Independentistes	164	59,1%	2
Partits independentistes	296	51,4%	3
Govern català	91	48,4%	4
Mas	149	42,3%	5
Nacionalitats	123	39,0%	6
Catalunya	220	38,2%	7
Actors mencionats menys de 5 vegades	19	26,3%	8
Entitats independentistes	34	20,6%	9
Rajoy	103	15,5%	10
Partits espanyols	181	14,4%	11
Comunitats Autònomes	7	14,3%	12
Partits Si No	31	12,9%	13
Futbol	64	12,5%	14
Espanya	122	9,0%	15
Unionistes	23	8,7%	16
Ajuntaments	12	8,3%	17
Govern espanyol	182	5,5%	18
Gent/Testimonis	21	4,8%	19
EU Internacional	88	2,3%	20
Justícia espanyola	84	0,0%	21
Diaris de Barcelona	7	0,0%	21
Cultura	6	0,0%	21
Parlament català	11	0,0%	21
Parlament espanyol	10	0,0%	21
Experts altres	12	0,0%	21
Diaris de Madrid	26	0,0%	21
Experts catalans	9	0,0%	21
Entitats unionistes	7	0,0%	21
Policia	12	0,0%	21
Economia i finances	53	0,0%	21
Votants	8	0,0%	21

A la **Taula 21 “Rànquing d'actors, amb un mínim de cinc aparicions, associats a frames negatius”** hi tenim una selecció dels actors que han estat citats un mínim de cinc vegades –un total de 32 actors– i la seva posició relativa en el rànquing segons el percentatge de frames negatius que se'ls han associat. Els resultats indiquen que en primer lloc hi ha l'actor Pujol, citat en catorze ocasions, i el 64,3% de les vegades amb un frame negatiu. En segon lloc hi ha l'actor Independentistes, amb 164 aparicions i el 59,1% de marcs negatius. Els Partits independentistes es troben en tercer lloc, tal com comentàvem anteriorment, han estat citats 296 cops i el 51,4% de les ocasions han estat associats a marcs negatius. En les primeres posicions continuen apareixent òrgans polítics catalans, com el Govern català, amb 91 aparicions, es troba en quart lloc i presenta un 48,4% de frames negatius. En cinquè lloc hi trobem en Mas, citat en 149 ocasions i que en el 42,3% de les vegades té un marc negatiu. Aquests són els cinc actors que tenen en més del 40% de les ocasions un frame negatiu.

Altres actors destacats per la quantitat d'aparicions, més de cent, són els següents: Catalunya es troba en setena posició del rànquing, amb un 38,2% de frames negatius, en les 220 vegades que se cita. Rajoy apareix en 103 ocasions, d'elles un 15,5% dels cops ho fa amb un marc negatiu, fet que el situa en la desena posició del rànquing. Els Partits espanyols se citen 181 vegades, de les quals el 14,4% amb marc negatiu, es troben en l'onzena posició. L'actor Espanya presenta 22 aparicions, un 9% dels cops és citat amb frames negatius i se situa a la posició catorze del rànquing. L'últim actor que apareix més de cent vegades és el Govern espanyol, amb 182 cites, d'elles el 5,5% són negatives, fet pel qual ocupa la posició 17 de 20 al rànquing.

Finalment, els resultats de tres actors considerats particularment rellevants per l'esdevenidor del Procés com són els No Posicionats, EU Internacional i Justícia espanyola es troben a la posició 12, 19 i 20 del rànquing, respectivament. Els actors No posicionats es denominen Partits Sí No i tenen 31 aparicions, de les quals el 12,9% són negatives. EU Internacional apareix 88 vegades i en un 2,3% d'elles amb un frame negatiu. Per la seva banda, Justícia espanyola té 84 cites, cap de les quals és negativa.

5.14 Actors segons la quantitat d'aparicions

Taula 22 “Actors segons la quantitat d'aparicions”

Actors concepte genèric	N	%
Partits independentistes	296	13,52%
Catalunya	220	10,05%
Govern espanyol	182	8,31%
Partits espanyols	181	8,27%
Independentistes	164	7,49%
Mas	149	6,81%
Nacionalitats	123	5,62%
Espanya	122	5,57%
Rajoy	103	4,71%
Govern català	91	4,16%
EU Internacional	88	4,02%
Justícia espanyola	84	3,84%
Futbol	64	2,92%
Economia i finances	53	2,42%
Entitats independentistes	34	1,55%
Partits Si No	31	1,42%
Diaris de Madrid	26	1,19%
Unionistes	23	1,05%
Gent/Testimonis	21	0,96%
Pujol	14	0,64%
Experts altres	12	0,55%
Ajuntaments	12	0,55%
Policia	12	0,55%
Parlament català	11	0,50%
Parlament espanyol	10	0,46%
Experts catalans	9	0,41%
Votants	8	0,37%
Entitats unionistes	7	0,32%
Diaris de Barcelona	7	0,32%
Comunitats Autònomes	7	0,32%
Cultura	6	0,27%
Mèdia internacionals	4	0,18%
Església	4	0,18%
Forcadell	4	0,18%
Comentaristes espanyols	3	0,14%
Comentaristes catalans	2	0,09%

Diaris bascs	1	0,05%
Experts unionistes	1	0,05%

A la **Taula 22 “Actors segons la quantitat d’aparicions”** veiem com en les deu primeres posicions d’actors que més apareixen a la premsa alemanya hi trobem els Partits independentistes (296 cites), seguits de Catalunya (220), Govern espanyol (182), Partits espanyols (181), Independentistes (164), Mas (149), Nacionalitats (123), Espanya (122), Rajoy (103) i Govern català (91). Així, entre aquests deu primers actors del rànquing trobem que 920 cites fan referència a actors catalans i independentistes. D’altra banda, 588 cites són d’actors espanyols i unionistes. Mentre que 123 aparicions són d’actors que fan referència a nacionalitats històriques.

Si ens fixem en el nombre de vegades que apareixen els actors Diaris de Madrid i Diaris de Barcelona veurem que els primers hi són 26 vegades i els segons 7. Per cada diari de Barcelona citat, se citen gairebé quatre diaris de Madrid.

5.15 Citacions de Diaris de Madrid i de Barcelona per període i mitjà

Taula 23 “Citacions de Diaris de Madrid i de Barcelona per període i mitjà”

Diari	Període	Diaris citats			
		TOTAL	Diaris de Madrid	Diaris de Barcelona	Altres
DS	2010 10J	5	0 (0.0%)	0 (0.0%)	5 (100.0%)
DS	2010 28N		-	-	-
DS	2012 11S	9	1 (11.1%)	1 (11.1%)	7 (77.8%)
DS	2012 25N	41	2 (4.9%)	0 (0.0%)	39 (95.1%)
DS	2013 11S	9	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)
DS	2013 12D	8	0 (0.0%)	0 (0.0%)	8 (100.0%)
DS	2014 25M	4	0 (0.0%)	0 (0.0%)	4 (100.0%)
DS	2014 11S	62	0 (0.0%)	1 (1.6%)	61 (98.4%)
DS	2014 9N	102	2 (2.0%)	0 (0.0%)	100 (98.0%)
DS	2015 11S	18	0 (0.0%)	1 (5.6%)	17 (94.4%)
DS	2015 27S	72	0 (0.0%)	0 (0.0%)	72 (100.0%)
DS	2015 20D	8	0 (0.0%)	0 (0.0%)	8 (100.0%)
DW	2010 10J		-	-	-
DW	2010 28N		-	-	-
DW	2012 11S	10	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
DW	2012 25N	50	4 (8.0%)	0 (0.0%)	46 (92.0%)
DW	2013 11S	5	0 (0.0%)	0 (0.0%)	5 (100.0%)
DW	2013 12D	6	0 (0.0%)	0 (0.0%)	6 (100.0%)
DW	2014 25M	3	0 (0.0%)	0 (0.0%)	3 (100.0%)
DW	2014 11S	93	0 (0.0%)	0 (0.0%)	93 (100.0%)
DW	2014 9N	30	2 (6.7%)	0 (0.0%)	28 (93.3%)
DW	2015 11S	15	0 (0.0%)	0 (0.0%)	15 (100.0%)
DW	2015 27S	114	1 (0.9%)	0 (0.0%)	113 (99.1%)
DW	2015 20D	8	0 (0.0%)	1 (12.5%)	7 (87.5%)
FAZ	2010 10J	31	0 (0.0%)	-	31 (100.0%)
FAZ	2010 28N	32	0 (0.0%)	-	32 (100.0%)
FAZ	2012 11S	27	0 (0.0%)	-	27 (100.0%)
FAZ	2012 25N	62	1 (1.6%)	-	61 (98.4%)
FAZ	2013 11S	23	0 (0.0%)	-	23 (100.0%)
FAZ	2013 12D	35	0 (0.0%)	-	35 (100.0%)
FAZ	2014 25M	8	0 (0.0%)	-	8 (100.0%)
FAZ	2014 11S	65	1 (1.5%)	-	64 (98.5%)
FAZ	2014 9N	143	2 (1.4%)	-	141 (98.6%)

FAZ	2015 11S	69	0 (0.0%)	-	69 (100.0%)
FAZ	2015 27S	238	0 (0.0%)	-	238 (100.0%)
FAZ	2015 20D	61	0 (0.0%)	-	61 (100.0%)
SZ	2010 10J	45	0 (0.0%)	0 (0.0%)	45 (100.0%)
SZ	2010 28N	28	0 (0.0%)	0 (0.0%)	28 (100.0%)
SZ	2012 11S	23	2 (8.7%)	0 (0.0%)	21 (91.3%)
SZ	2012 25N	104	5 (4.8%)	1 (1.0%)	98 (94.2%)
SZ	2013 11S	27	0 (0.0%)	1 (3.7%)	26 (96.3%)
SZ	2013 12D	23	0 (0.0%)	0 (0.0%)	23 (100.0%)
SZ	2014 25M	4	0 (0.0%)	0 (0.0%)	4 (100.0%)
SZ	2014 11S	130	1 (0.8%)	1 (0.8%)	128 (98.5%)
SZ	2014 9N	124	2 (1.6%)	0 (0.0%)	122 (98.4%)
SZ	2015 11S	22	0 (0.0%)	0 (0.0%)	22 (100.0%)
SZ	2015 27S	151	0 (0.0%)	0 (0.0%)	151 (100.0%)
SZ	2015 20D	42	0 (0.0%)	0 (0.0%)	42 (100.0%)
TOTAL	2010 10J	81	0 (0.0%)	0 (0.0%)	81 (100.0%)
TOTAL	2010 28N	60	0 (0.0%)	0 (0.0%)	60 (100.0%)
TOTAL	2012 11S	69	3 (4.3%)	1 (1.4%)	65 (94.2%)
TOTAL	2012 25N	257	12 (4.7%)	1 (0.4%)	244 (94.9%)
TOTAL	2013 11S	64	0 (0.0%)	1 (1.6%)	63 (98.4%)
TOTAL	2013 12D	72	0 (0.0%)	0 (0.0%)	72 (100.0%)
TOTAL	2014 25M	19	0 (0.0%)	0 (0.0%)	19 (100.0%)
TOTAL	2014 11S	350	2 (0.6%)	2 (0.6%)	346 (98.9%)
TOTAL	2014 9N	399	8 (2.0%)	0 (0.0%)	391 (98.0%)
TOTAL	2015 11S	124	0 (0.0%)	1 (0.8%)	123 (99.2%)
TOTAL	2015 27S	575	1 (0.2%)	0 (0.0%)	574 (99.8%)
TOTAL	2015 20D	119	0 (0.0%)	1 (0.8%)	118 (99.2%)

A la **Taula 23 “Citacions de Diaris de Madrid i de Barcelona per període i mitjà”** veiem com el setmanari *Der Spiegel* ha citat en tres ocasions cinc Diaris de Madrid, per l'11S2012 (1 diari), el 25N2012 (2 diaris) i el 9N2014 (2 diaris); i en tres moments, tres Diaris de Barcelona, per tres Diades, l'11S2012, l'11S22014 i l'11S2015. *Die Welt* ha citat en set ocasions Diaris de Madrid, pel 25N2012 (va fer referència a 4 publicacions de Madrid), pel 9N2014 (2 diaris) i pel 27S2015 (1 diari); i en una ocasió un Diari de Barcelona, pel 20D2015. El *Frankfurter Allgemeine Zeitung* ha citat quatre Diaris de Madrid, pel 25N2012 (1 diari), l'11S2014 (1 diari) i el 9N2014 (2 diaris); però no ha citat en cap ocasió un Diari amb seu a Barcelona. Finalment, el *Süddeutsche Zeitung* ha citat deu publicacions amb seu a Madrid, per l'11S2012 (2 diaris), el 25N2012 (5 diaris),

l'11S2014 (1 diari) i el 9N2014 (2 diaris). I en tres ocasions tres diaris de Barcelona, 25N2012, 11S2013 i 11S2014.

En total, s'han citat 26 Diaris de Madrid en cinc dels dotze esdeveniments analitzats: 11S2012 (3 diaris), 25N2012 (12 diaris), 11S2014 (2 diaris), 9N2014 (8 diaris) i 27S2015 (1 diari). I s'han citat 7 Diaris de Barcelona en sis dels dotze fets: 11S2012 (1 diari), 25N2012 (1 diari), 11S2013 (1 diari), 11S2014 (2 diaris), 11S2015 (1 diari) i 20D2015 (1 diari).

5.16 Frame dels títols segons autors i mitjans

Taula 24 “Frame dels títols segons autors i mitjans”

Diari	Autors	N	FRAME TÍTOL				
			-2	-1	0	1	3
DS	Periodistes alemanys	17 (44.7%)	18%	29%	24%	0%	29%
DS	Agències	16 (42.1%)	38%	6%	56%	0%	0%
DS	Diaris espanyols	2 (5.3%)	0%	100%	0%	0%	0%
DS	Diaris internacionals	0 (0.0%)					
DS	Redacció/ No signats	3 (7.9%)	0%	33%	67%	0%	0%
DS	Altres	0 (0.0%)					
DW	Periodistes alemanys	25 (75.8%)	28%	40%	8%	0%	24%
DW	Agències	2 (6.1%)	0%	0%	100%	0%	0%
DW	Diaris espanyols	0 (0.0%)					
DW	Diaris internacionals	0 (0.0%)					
DW	Redacció/ No signats	6 (18.2%)	0%	17%	83%	0%	0%
DW	Altres	0 (0.0%)					
FAZ	Periodistes alemanys	75 (76.5%)	21%	31%	16%	0%	32%
FAZ	Agències	3 (3.1%)	0%	0%	100%	0%	0%
FAZ	Diaris espanyols	5 (5.1%)	0%	40%	60%	0%	0%
FAZ	Diaris internacionals	8 (8.2%)	25%	13%	50%	13%	0%
FAZ	Redacció/ No signats	4 (4.1%)	25%	0%	25%	0%	50%
FAZ	Altres	3 (3.1%)	0%	0%	33%	67%	0%
SZ	Periodistes alemanys	58 (64.4%)	9%	29%	34%	9%	19%
SZ	Agències	6 (6.7%)	0%	0%	50%	0%	50%
SZ	Diaris espanyols	5 (5.6%)	20%	0%	60%	0%	20%
SZ	Diaris internacionals	3 (3.3%)	0%	33%	33%	0%	33%
SZ	Redacció/ No signats	14 (15.6%)	0%	21%	64%	0%	14%
SZ	Altres	4 (4.4%)	0%	0%	25%	25%	50%
TOTAL	Periodistes alemanys	175 (67.6%)	18%	31%	22%	3%	26%
TOTAL	Agències	27 (10.4%)	22%	4%	63%	0%	11%
TOTAL	Diaris espanyols	12 (4.6%)	8%	33%	50%	0%	8%
TOTAL	Diaris internacionals	11 (4.2%)	18%	18%	45%	9%	9%
TOTAL	Redacció/ No signats	27 (10.4%)	4%	19%	63%	0%	15%
TOTAL	Altres	7 (2.7%)	0%	0%	29%	43%	29%

A la **Taula 24. “Frame dels títols segons autors i mitjans”** es presenten els resultats de l’enquadrament que s’ha donat a la càpsula titular (títols i subtítols). Hi observem, en primer lloc, que l’escala que s’ha utilitzat va de -2 a 3, contemplant les opcions -2, -1, 0, 1, 2, com en la resta de taules de frames, i afegint-hi el valor 3, que fa referència als

títols d'altres temàtiques que no són el Procés, és a dir, títols que no es poden valorar, doncs. També, cal fixar-se que a la taula de resultats no hi apareix el valor "2", perquè cap dels 259 títols analitzats presentava un enquadrament 2 o molt positiu. Com que aquest valor, doncs, no s'ha trobat en cap títol, s'ha optat per no incloure'l a la taula.

En el setmanari *Der Spiegel* en primer lloc veiem que no hi ha cap títol que correspongui al valor 1 "lleugerament positiu", ni tampoc al 2 "molt positiu", com hem comentat. Així, els títols dels disset articles signats per Periodistes alemanys tenen un 24% de marcs neutres, un 47% de marcs negatius i un 29% d'articles són títols amb una altra temàtica. Els setze títols signats per Agències presenten en un 56% marcs neutres i en un 44% marcs negatius. Per la seva banda, les dues peces provinents de Diaris espanyols han tingut un títol amb un marc lleugerament negatiu. I dels tres articles de Redacció / no signats dos l'han tingut neutre i un lleugerament negatiu. No hi ha articles de Diaris internacionals ni signats per Altres.

Pel que fa al diari *Die Welt*, no compta amb cap article publicat per cap autor que tingui un títol amb un frame positiu. Així, de les 25 unitats signades per Periodistes alemanys, el 8% han presentat un títol amb un marc neutre, el 68% negatiu i el 24% feien referència a d'altres temàtiques. Els dos articles d'Agències tenien títols amb enquadrament neutre. I les sis peces de Redacció / no signades cinc tenien títols neutres i una el tenia negatiu. Així, no hi ha hagut articles de Diaris espanyols, de Diaris internacionals o d'Altres autors.

Quant al *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, s'han publicat 75 articles signats per Periodistes alemanys, els títols dels quals han tingut un enquadrament neutre en el 16% dels casos, negatiu en un 52% i en un 32% els títols feien referència a una altra temàtica. Per la seva banda, les tres peces provinents d'Agències presenten totes uns títols amb marcs neutres. Dels cinc articles dels Diaris espanyols, tres d'ells tenen un enquadrament neutre i dos un de negatiu. Els Diaris internacionals han publicat vuit peces, de les quals quatre tenen un frame neutre, tres un de negatiu i una un de lleugerament positiu. Els articles de Redacció / no signats han estat quatre, d'aquests un té el títol neutre, un molt negatiu i dos tracten altres temàtiques. Finalment, les unitats signades per Altres autors són tres, una d'elles amb títol neutre i dues amb títol lleugerament positiu.

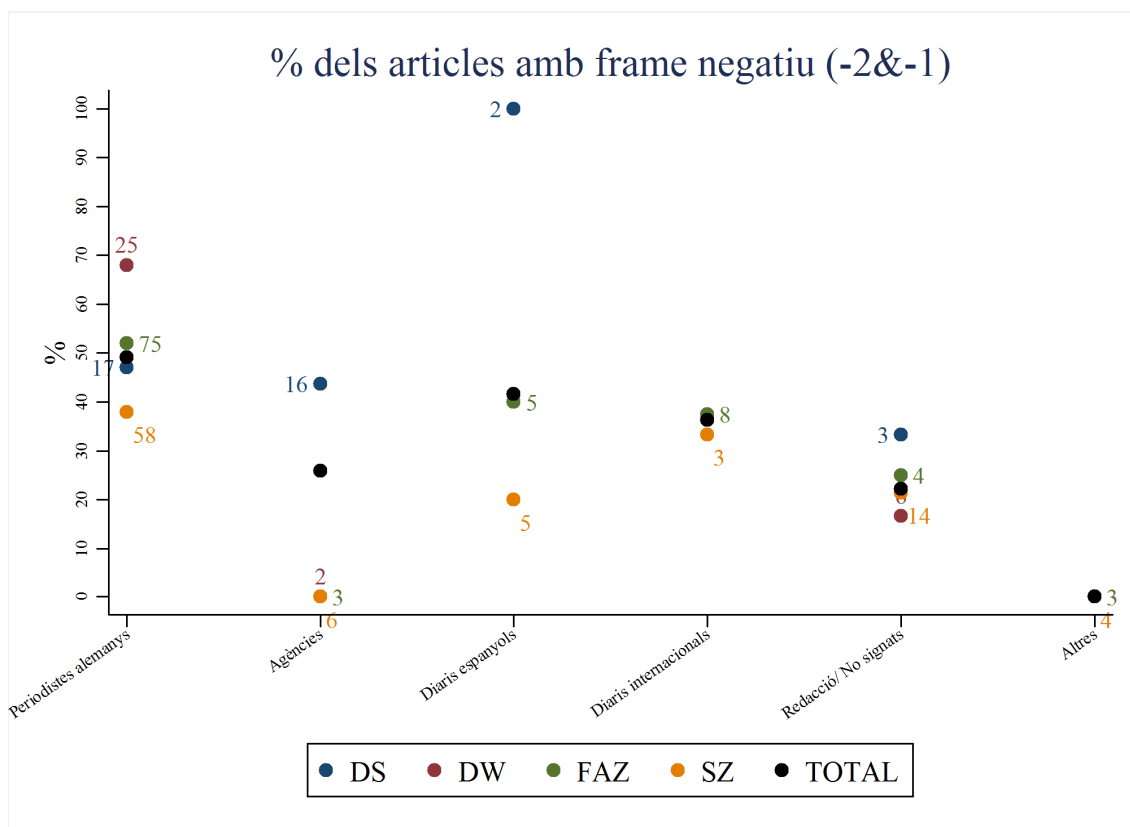
Pel que fa al diari *Süddeutsche Zeitung*, Els Periodistes alemanys han publicat 58 peces, els títols de les quals tenen en un 34% dels casos un marc neutre, el 38% de les vegades un marc negatiu, el 9% lleugerament positiu i el 19% restant tracten altres temàtiques. Els articles provinents d'Agències han estat sis, tres d'ells amb títols que presenten enquadraments neutres i tres d'ells que tracten altres temes. De les cinc unitats signades per Diaris espanyols, tres d'elles tenen un enquadrament neutre en el títol, una d'elles el té molt negatiu i una altra fa referència a una altra temàtica.

En el mateix *Süddeutsche Zeitung* hi ha hagut tres peces de Diaris internacionals, una d'elles amb títol neutre, una altra amb un de lleugerament negatiu i una altra d'un tema que no era del Procés català. Articles de Redacció / no signats se n'han trobat catorze, el 64% d'ells tenen un títol amb marc neutre, el 21% un de lleugerament negatiu i el 14% tracten altres temes. En darrer lloc tenim les unitats signades per Altres autors, que han estat quatre, una d'elles amb titulació neutra, una altra de lleugerament positiva i dues que es refereixen a altres temes.

Si ens fixem en els resultats totals que engloben els quatre mitjans analitzats, trobem que hi ha hagut un total de 175 articles de Periodistes alemanys, d'aquests, els títols del 22% han estat amb un enquadrament neutre, el del 49% amb un enquadrament negatiu, un 3% lleugerament positius i un 26% restant que es referien a una altra temàtica. Hi ha hagut 27 unitats provinents d'Agències, d'elles el 63% presentava un títol neutre, el 26% negatiu i l'11% tractava una temàtica diferent. Els Diaris espanyols han comptat amb 12 peces, de les quals el 50% tenia uns títols amb marcs neutres, el 41% negatius i el 8% no es podia valorar perquè tractava altres qüestions.

Continuant amb els resultats globals, s'ha observat que els Diaris internacionals han sumat onze publicacions en total, d'aquestes el 45% amb títol neutres, el 36% negatius, el 9% lleugerament positius i el 9% restant tractaven altres temes. Hi ha hagut 27 unitats de Redacció / no signades, d'aquestes el 63% han tingut un títol amb enquadrament neutre, en 23% negatiu i el 15% restant tractaven altres qüestions. Finalment, les peces signades per Altres autors han estat set, d'elles, el 29% amb titulació neutra, el 43% lleugerament positiva i l'altre 29% feien referència a altres temàtiques.

Figura 17 “% dels títols dels articles amb frame negatiu -1, -2, segons autor”

A la **Figura 17 “% dels articles amb frame negatiu -1, -2, segons autor”** s’observen gràficament els resultats de la Taula 17 per mitjans de comunicació. Si ens fixem en la mitjana dels quatre rotatius, els autors Periodistes alemanys ha escrit el 49% dels títols dels articles amb un enquadrament negatiu. Dels articles d’Agència el 26% tenien marcs negatius, mentre que dels autors Diaris espanyols, aquest tipus de marcs de titulació representa el 41%. Pel que fa als Diaris internacionals, els frames negatius en les càpsules de titulació són el 36%. En els articles de Redacció / no signats són el 23%, i en darrer lloc, els articles d’Altres autors no compten amb titulacions negatives.

5.17 Frame dels títols segons període

Taula 25 “Frame dels títols segons període”

període	Sum	Neg (-2&-1)	FRAME TÍTOL				
			-2	-1	0	1	3
2010 10J	10	3 (30.0%)		3 (30.0%)	5 (50.0%)	1 (10.0%)	1 (10.0%)
2010 28N	5	1 (20.0%)		1 (20.0%)	2 (40.0%)		2 (40.0%)
2012 11S	7	3 (42.9%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)	3 (42.9%)		1 (14.3%)
2012 25N	30	19 (63.3%)	5 (16.7%)	14 (46.7%)	10 (33.3%)		1 (3.3%)
2013 11S	7	4 (57.1%)	1 (14.3%)	3 (42.9%)	3 (42.9%)		
2013 12D	12	3 (25.0%)	1 (8.3%)	2 (16.7%)	7 (58.3%)		2 (16.7%)
2014 25M	5	1 (20.0%)		1 (20.0%)	2 (40.0%)		2 (40.0%)
2014 11S	43	13 (30.2%)	5 (11.6%)	8 (18.6%)	16 (37.2%)	2 (4.7%)	12 (27.9%)
2014 9N	40	13 (32.5%)	6 (15.0%)	7 (17.5%)	18 (45.0%)	3 (7.5%)	6 (15.0%)
2015 11S	12	5 (41.7%)	1 (8.3%)	4 (33.3%)	6 (50.0%)		1 (8.3%)
2015 27S	58	37 (63.8%)	19 (32.8%)	18 (31.0%)	13 (22.4%)	2 (3.4%)	6 (10.3%)
2015 20D	30	6 (20.0%)	2 (6.7%)	4 (13.3%)		1 (3.3%)	23 (76.7%)

A la **Taula 25. “Frame dels títols segons període”** veiem com ha anat evolucionant l’enquadrament de la càpsula titular al llarg dels diversos períodes analitzats. El 10J 2010 dels deu articles publicats, tres tenien frame negatiu en el títol, cinc neutre, un positiu i un títol no es podia valorar perquè feria referència a una altra temàtica. El 28N 2010 es van publicar 5 peces, una d’elles amb títol negatiu, dues neutres i dues d’altres temàtiques. De les set unitats de l’11S 2012, tres tenien titulació amb marcs negatius, tres neutres i una d’altres temes. El 25N 2012 van aparèixer trenta articles i, d’aquests, dinou títols amb enquadraments negatius, deu de neutres i un d’altres temes. L’11S 2013 compta amb set peces, d’elles quatre amb frames negatius i tres neutres. El 12D 2013 van aparèixer dotze unitats, tres d’elles amb titulació negativa, set neutres i dues d’altres temàtiques.

El 25M 2014 es van publicar cinc peces, una amb un títol enquadrat negativament, dos neutres i dos d’altres temes. De les 43 unitats publicades l’11S2014, tretze presentaven un frame negatiu en el títol, setze un de neutre, dos positiu i dotze es referien a d’altres temes. Pel 9N 2014 es van publicar 40 articles, els títols de tretze d’ells amb un marc negatiu, divuit d’ells neutres, tres positiu i sis d’altres temes. L’11S 2015 van aparèixer

dotze unitats en els mitjans alemanys, d'aquestes, cinc tenien un títol enquadrat negativament, sis neutre i un d'altres temes. Pel 27S 2015 es van publicar 58 articles, el títol de 37 d'ells comptava amb un marc negatiu, en tretze el marc era neutre, en dos positiu i en sis es tractava de títols d'altres temes. Finalment, per a la data del 12D 2015 van aparèixer 30 peces publicades, d'aquestes sis presentaven titulació amb frames negatius, una de positiva i 23 d'altres temàtiques.

5.18 Acompanyament gràfic

Taula 26 “Acompanyament gràfic”

		Acompanyament gràfic			
DIARI	Periode	TOTAL	FOTO	MAPA	RES
DS	2010 10J	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
DS	2010 28N		-	-	-
DS	2012 11S	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
DS	2012 25N	6	4 (66.7%)	0 (0.0%)	2 (33.3%)
DS	2013 11S	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DS	2013 12D	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
DS	2014 25M	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DS	2014 11S	7	4 (57.1%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)
DS	2014 9N	8	7 (87.5%)	0 (0.0%)	1 (12.5%)
DS	2015 11S	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
DS	2015 27S	8	4 (50.0%)	0 (0.0%)	4 (50.0%)
DS	2015 20D	3	0 (0.0%)	0 (0.0%)	3 (100.0%)
DW	2010 10J		-	-	-
DW	2010 28N		-	-	-
DW	2012 11S	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DW	2012 25N	5	2 (40.0%)	0 (0.0%)	3 (60.0%)
DW	2013 11S	1	0 (0.0%)	1 (100.0%)	0 (0.0%)
DW	2013 12D	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DW	2014 25M	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DW	2014 11S	8	2 (25.0%)	2 (25.0%)	4 (50.0%)
DW	2014 9N	3	1 (33.3%)	0 (0.0%)	2 (66.7%)
DW	2015 11S	3	1 (33.3%)	0 (0.0%)	2 (66.7%)
DW	2015 27S	9	6 (66.7%)	0 (0.0%)	3 (33.3%)
DW	2015 20D	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
FAZ	2010 10J	3	0 (0.0%)	2 (66.7%)	1 (33.3%)
FAZ	2010 28N	2	1 (50.0%)	0 (0.0%)	1 (50.0%)
FAZ	2012 11S	3	1 (33.3%)	0 (0.0%)	2 (66.7%)
FAZ	2012 25N	8	2 (25.0%)	0 (0.0%)	6 (75.0%)
FAZ	2013 11S	2	1 (50.0%)	0 (0.0%)	1 (50.0%)
FAZ	2013 12D	5	0 (0.0%)	0 (0.0%)	5 (100.0%)
FAZ	2014 25M	2	0 (0.0%)	0 (0.0%)	2 (100.0%)
FAZ	2014 11S	11	1 (9.1%)	0 (0.0%)	10 (90.9%)
FAZ	2014 9N	18	2 (11.1%)	0 (0.0%)	16 (88.9%)
FAZ	2015 11S	4	1 (25.0%)	0 (0.0%)	3 (75.0%)
FAZ	2015 27S	25	6 (24.0%)	1 (4.0%)	18 (72.0%)
FAZ	2015 20D	15	3 (20.0%)	1 (6.7%)	11 (73.3%)
SZ	2010 10J	6	1 (16.7%)	1 (16.7%)	4 (66.7%)

SZ	2010 28N	3	1 (33.3%)	0 (0.0%)	2 (66.7%)
SZ	2012 11S	2	2 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
SZ	2012 25N	11	6 (54.5%)	0 (0.0%)	5 (45.5%)
SZ	2013 11S	3	2 (66.7%)	0 (0.0%)	1 (33.3%)
SZ	2013 12D	5	0 (0.0%)	0 (0.0%)	5 (100.0%)
SZ	2014 25M	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
SZ	2014 11S	17	3 (17.6%)	0 (0.0%)	14 (82.4%)
SZ	2014 9N	11	1 (9.1%)	0 (0.0%)	10 (90.9%)
SZ	2015 11S	4	1 (25.0%)	0 (0.0%)	3 (75.0%)
SZ	2015 27S	16	7 (43.8%)	0 (0.0%)	9 (56.3%)
SZ	2015 20D	11	0 (0.0%)	0 (0.0%)	11 (100.0%)
TOTAL	2010 10J	10	2 (20.0%)	3 (30.0%)	5 (50.0%)
TOTAL	2010 28N	5	2 (40.0%)	0 (0.0%)	3 (60.0%)
TOTAL	2012 11S	7	4 (57.1%)	0 (0.0%)	3 (42.9%)
TOTAL	2012 25N	30	14 (46.7%)	0 (0.0%)	16 (53.3%)
TOTAL	2013 11S	7	3 (42.9%)	1 (14.3%)	3 (42.9%)
TOTAL	2013 12D	12	1 (8.3%)	0 (0.0%)	11 (91.7%)
TOTAL	2014 25M	5	0 (0.0%)	0 (0.0%)	5 (100.0%)
TOTAL	2014 11S	43	10 (23.3%)	3 (7.0%)	30 (69.8%)
TOTAL	2014 9N	40	11 (27.5%)	0 (0.0%)	29 (72.5%)
TOTAL	2015 11S	12	4 (33.3%)	0 (0.0%)	8 (66.7%)
TOTAL	2015 27S	58	23 (39.7%)	1 (1.7%)	34 (58.6%)
TOTAL	2015 20D	30	4 (13.3%)	1 (3.3%)	25 (83.3%)

A la **Taula 26 “Acompanyament gràfic”** veiem per cada diari i període l'acompanyament gràfic que han tingut els articles, ja sigui en format de (1) foto, (2) mapa o similar (taula, croquis, dibuix, etc.) o (3) res. I aquests resultats poden comparar-se al nombre total d'articles publicats en cada data analitzada.

Així, veiem com en el setmanari *Der Spiegel* en els períodes 10J2010, 11S2012, 12D2013 i 11S2015 es va publicar un article que era acompanyat gràficament per una foto. Pel 28N2010 no va aparèixer cap peça periodística. Pel 25N2012 es van publicar sis articles, quatre d'ells amb fotografia i dos d'ells sense acompanyament. Per l'11S2013 i el 25M2014 es va publicar un article sense acompanyament gràfic. En el període de l'11S2014 s'han trobat set unitats, de les quals quatre porten una fotografia, una té un mapa i dues no porten acompanyament. Pel 9N2014 van aparèixer vuit articles, d'aquests set anaven amb una fotografia i un sense res. Pel 27S2015 es van publicar també vuit peces, d'elles, quatre amb fotografia i quatre només text. Finalment, les tres unitats del 20D2015 no portaven acompanyament gràfic.

El diari *Die Welt* no té articles publicats en els dos primers períodes analitzats, el 10J2010 i el 28N2010. Pel que fa a les dates de l'11S2012, 12D2013 i 25M2014 aquest diari va publicar un article sense acompanyament gràfic. El 25N2012 van aparèixer cinc peces, dues d'elles amb fotografia i tres només text. L'11S2013 la unitat publicada portava un mapa, així com també portaven mapes dues de les vuit unitats de l'11S2014, dues més anaven amb una fotografia i quatre no portaven res. En els següents períodes almenys una tercera part dels articles portaven fotografies: Dels tres articles sobre el 9N2014 i dels tres sobre l'11S2015, un de cada període portava foto i dos no anaven acompanyats; pel 27S2015 es van publicar nou articles, sis d'ells amb foto i tres sense res més, i finalment l'article aparegut en motiu del 20D2015 portava una fotografia.

Quant al diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, la major part de períodes compten amb articles amb i sense fotos: el 28N2010, de dos articles totals un amb foto i un sense; l'11S 2012, de tres articles, un amb foto i dos sense; el 25N2012, de vuit peces, dues amb foto i sis sense; l'11S2013, de dues unitats, una amb foto i una sense; l'11S2014, d'onze peces, una amb foto i deu sense acompanyament; el 9N2014, de divuit unitats, dues amb foto i setze sense, i l'11S2015, de quatre articles, un amb foto i tres sense. Només en tres dates apareixen mapes o similars: El 10J2010 es van publicar tres peces, dues d'elles amb acompanyament de mapes i una sense res; el 27S2015 hi va haver 25 articles, sis d'ells amb foto, un amb mapa i divuit sense res, i de les quinze peces del 20D2015, tres anaven amb foto, una amb mapa i onze sense acompanyament. Només en dos períodes no hi ha hagut cap acompanyament gràfic en els articles: en cap de les cinc peces publicades pel 12D2013 i tampoc en les dues unitats que van aparèixer el 25M2014.

Pel que fa al *Süddeutsche Zeitung* els resultats són els següents. El 10J2010 van aparèixer dos articles, dels quals un amb fotografia i un amb mapa. Els tres articles del 28N2010 i els dos articles de l'11S2012 estan il·lustrats amb fotografies. De les onze peces del 25N2012, sis porten fotografies i de les tres peces de l'11S2013, dues en porten. En les dates 12D2013, 25M2014 i 20D2015, amb cinc, una i onze articles respectivament, cap porta acompanyament gràfic. Per l'11S2014 es van publicar disset unitats, de les quals tres anaven amb una fotografia. Per les dates del 9N2014 i l'11S2015, amb onze i quatre peces respectivament, una peça de cada període estava il·lustrada amb una foto. Finalment, en la data del 27S2015, amb setze unitats, set portaven una fotografia.

Així, si ens fixem en els resultats globals per període veiem com el 10J2010, cinc de les deu peces publicades porten acompanyament: dues amb fotografies i tres amb mapes. Pel 28N2010, dues de les cinc unitats duien fotos, per l'11S2012 en duien quatre de les set peces i pel 25N2012, en portaven catorze dels trenta articles. En el període 11S2013, tres de les set unitats incorporaven fotografies i una un mapa. Pel 12D2013, una de les dotze peces anava il·lustrada amb una fotografia, mentre que pel 25M2014 cap de les cinc. Per l'11S2014 es van publicar quaranta-tres articles, dels quals deu amb una fotografia i tres amb un mapa. De les quaranta unitats publicades el 9N2014, onze tenien foto, i de les dotze peces aparegudes per l'11S2015, en tenien quatre. Per a la data del 27S2015 vint-i-tres unitats de les cinquanta-vuit portaven una foto i una un mapa. En darrer lloc, en el 20D2015, quatre de les trenta unitats incloïen una fotografia i una altra unitat un mapa.

Les xifres totals indiquen que el període amb més fotografies publicades en nombres absoluts és el 27S2015, amb 23 peces il·lustrades amb fotografies, de les 58 publicades en aquella data. Però en termes relatius, el període 11S2012 compta amb un percentatge superior, l'únic que supera el 50% d'articles amb fotografies, ja que n'incorporaven quatre de les set peces que van aparèixer. Quant a l'acompanyament gràfic en forma de mapes i croquis, en termes absoluts hi ha un empat entre els períodes 10J2010 i 11S2014, on totes dues dates compten amb tres articles amb mapes. En termes relatius, el percentatge més alt d'aquest tipus d'acompanyament gràfic és el 10J2010, amb un 30% de les peces que l'incorporava.

5.19 Lloc de redacció dels articles

Taula 27 “Lloc de redacció dels articles”

DIARI	Periode	REDACCIÓ			
		TOTAL	MADRID	BARCELONA	ALTRES
DS	2010 10J	1	0 (0.0%)	1 (100.0%)	0 (0.0%)
DS	2010 28N		-	-	-
DS	2012 11S	1	0 (0.0%)	1 (100.0%)	0 (0.0%)
DS	2012 25N	6	0 (0.0%)	1 (16.7%)	5 (83.3%)
DS	2013 11S	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DS	2013 12D	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
DS	2014 25M	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DS	2014 11S	7	0 (0.0%)	1 (14.3%)	6 (85.7%)
DS	2014 9N	8	0 (0.0%)	1 (12.5%)	7 (87.5%)
DS	2015 11S	1	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (100.0%)
DS	2015 27S	8	0 (0.0%)	2 (25.0%)	6 (75.0%)
DS	2015 20D	3	0 (0.0%)	0 (0.0%)	3 (100.0%)
DW	2010 10J		-	-	-
DW	2010 28N		-	-	-
DW	2012 11S	1	0 (0.0%)	. (%)	1 (100.0%)
DW	2012 25N	5	1 (20.0%)	. (%)	4 (80.0%)
DW	2013 11S	1	0 (0.0%)	. (%)	1 (100.0%)
DW	2013 12D	1	0 (0.0%)	. (%)	1 (100.0%)
DW	2014 25M	1	0 (0.0%)	. (%)	1 (100.0%)
DW	2014 11S	8	0 (0.0%)	. (%)	8 (100.0%)
DW	2014 9N	3	1 (33.3%)	. (%)	2 (66.7%)
DW	2015 11S	3	0 (0.0%)	. (%)	3 (100.0%)
DW	2015 27S	9	0 (0.0%)	. (%)	9 (100.0%)
DW	2015 20D	1	1 (100.0%)	. (%)	0 (0.0%)
FAZ	2010 10J	3	2 (66.7%)	0 (0.0%)	1 (33.3%)
FAZ	2010 28N	2	1 (50.0%)	1 (50.0%)	0 (0.0%)
FAZ	2012 11S	3	2 (66.7%)	0 (0.0%)	1 (33.3%)
FAZ	2012 25N	8	1 (12.5%)	1 (12.5%)	6 (75.0%)
FAZ	2013 11S	2	2 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
FAZ	2013 12D	5	4 (80.0%)	0 (0.0%)	1 (20.0%)
FAZ	2014 25M	2	1 (50.0%)	0 (0.0%)	1 (50.0%)
FAZ	2014 11S	11	1 (9.1%)	0 (0.0%)	10 (90.9%)
FAZ	2014 9N	18	6 (33.3%)	2 (11.1%)	10 (55.6%)
FAZ	2015 11S	4	0 (0.0%)	0 (0.0%)	4 (100.0%)
FAZ	2015 27S	25	7 (28.0%)	5 (20.0%)	13 (52.0%)
FAZ	2015 20D	15	8 (53.3%)	0 (0.0%)	7 (46.7%)
SZ	2010 10J	6	1 (16.7%)	0 (0.0%)	5 (83.3%)

SZ	2010 28N	3	0 (0.0%)	3 (100.0%)	0 (0.0%)
SZ	2012 11S	2	2 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
SZ	2012 25N	11	0 (0.0%)	5 (45.5%)	6 (54.5%)
SZ	2013 11S	3	1 (33.3%)	1 (33.3%)	1 (33.3%)
SZ	2013 12D	5	0 (0.0%)	1 (20.0%)	4 (80.0%)
SZ	2014 25M	1	1 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)
SZ	2014 11S	17	0 (0.0%)	1 (5.9%)	16 (94.1%)
SZ	2014 9N	11	2 (18.2%)	2 (18.2%)	7 (63.6%)
SZ	2015 11S	4	0 (0.0%)	0 (0.0%)	4 (100.0%)
SZ	2015 27S	16	0 (0.0%)	3 (18.8%)	13 (81.3%)
SZ	2015 20D	11	2 (18.2%)	0 (0.0%)	9 (81.8%)
TOTAL	2010 10J	10	3 (30.0%)	1 (10.0%)	6 (60.0%)
TOTAL	2010 28N	5	1 (20.0%)	4 (80.0%)	0 (0.0%)
TOTAL	2012 11S	7	4 (57.1%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)
TOTAL	2012 25N	30	2 (6.7%)	7 (23.3%)	21 (70.0%)
TOTAL	2013 11S	7	3 (42.9%)	1 (14.3%)	3 (42.9%)
TOTAL	2013 12D	12	5 (41.7%)	1 (8.3%)	6 (50.0%)
TOTAL	2014 25M	5	2 (40.0%)	0 (0.0%)	3 (60.0%)
TOTAL	2014 11S	43	1 (2.3%)	2 (4.7%)	40 (93.0%)
TOTAL	2014 9N	40	9 (22.5%)	5 (12.5%)	26 (65.0%)
TOTAL	2015 11S	12	0 (0.0%)	0 (0.0%)	12 (100.0%)
TOTAL	2015 27S	58	7 (12.1%)	10 (17.2%)	41 (70.7%)
TOTAL	2015 20D	30	11 (36.7%)	0 (0.0%)	19 (63.3%)

A la **Taula 27 “Lloc de redacció dels articles”** s’observen la quantitat d’articles la redacció dels quals consta que és Madrid, Barcelona o d’Altres opcions, ja siguin altres llocs o que no consta la redacció. D’aquesta manera, els resultats segons mitjà de comunicació i període són els següents. El setmanari *Der Spiegel* va publicar els seus articles només en una ocasió, pel 12D2013, amb redacció a Madrid. En els altres períodes el lloc de redacció és Altres, i en menor mesura, Barcelona. Pel 10J2010 i l’11S2012, la peça que el mitjà va publicar per a cada ocasió tenia com a redacció Barcelona.

Pel 25N2012, l’11S2014 i el 9N 2014, va aparèixer en cada data un article amb redacció a Barcelona i la resta d’articles, cinc, sis i set, respectivament, amb Altres redaccions. Per l’11S2013, el 25M2014 i l’11S2015, es va publicar un article, amb Altres redaccions. De les vuit peces del 27S2015 dues tenen com a redacció Barcelona i sis Altres. Finalment, les tres unitats del 20D2015 formen part del grup d’Altres. En el període 28N2010 al setmanari no s’hi ha trobat cap peça periodística relativa a aquelles

eleccions. En total, doncs, en set dels trenta-vuit articles consta com a redacció Barcelona, en un consta Madrid, i la resta estan sota la categoria Altres.

Pel que fa al diari *Die Welt*, no compta amb cap dels trenta articles on consti com a redacció Barcelona. Però en els períodes 25N2012, 9N2014 i 20D2015 hi ha un article dels cinc, tres i un, respectivament que té com a redacció Madrid. La resta de peces i dates tenen com a redacció Altres. No obstant això, cal tenir en compte que els períodes 10J2010 i 28N2010 no van obtenir publicacions en aquest diari.

Quant al diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* els resultats són els següents: En les dates 10J2010 i 11S2012, dels tres articles publicats en cada ocasió, dos van escriure's des de la redacció de Madrid i un des d'Altres. En les dates del 28N2010 i 25N2012, amb dues i vuit publicacions, va aparèixer un article redactat a Madrid, un a Barcelona, i al 2012 la resta de peces en d'Altres redaccions. L'11S2013 va tenir dues unitats redactades a Madrid. El 12D2013, el 25M2014 i l'11S2014 van comptar amb cinc, dos i onze articles en cada data, dels quals quatre, un i un tenen com a redacció Madrid i la resta Altres.

Per al 9N2014 s'hi van dedicar divuit peces, de les quals sis redactades a Madrid, dues a Barcelona i deu com a Altres redaccions. Les quatre unitats de l'11S2015 formen part d'Altres. El 27S2015 compta amb vint-i-cinc articles, d'aquests, set amb redacció Madrid, cinc a Barcelona i tretze a Altres. I en darrer lloc, de les quinze peces del 20D2015, vuit consta com a redacció Madrid i set Altres. Amb tot això, s'observa que dels noranta-vuit articles publicats pel FAZ, trenta-cinc s'han escrit des de Madrid, nou han estat redactats des de Barcelona i la resta des d'altres redaccions.

Pel que fa al diari *Süddeutsche Zeitung*, dels sis articles del 10J2010 un va estar redactat a Madrid i la resta a d'Altres redaccions. En canvi, els tres articles del 28N2010 tenen com a redacció Barcelona i els dos articles de l'11S2012, Madrid. El 25N2012 compta amb onze peces, de les quals cinc redactades a Barcelona i sis a Altres redaccions. Tres unitats es van dedicar a l'11S2013, una a cada lloc de redacció. Quatre de les cinc peces del 12D2013 són d'Altres redaccions i una ho és de Barcelona. Pel 25M2014 hi va haver un article redactat a Madrid. Disset articles es van dedicar a l'11S2014, d'aquests, en un consta com a redacció Barcelona i la resta Altres.

Pel 9N2014 es van publicar onze peces, d'elles dues des de Madrid, dues des de Barcelona i set d'Altres. Les quatre unitats de l'11S2015 es troben a la categoria d'Altres. Tres de les setze peces del 27S2015 tenen com a redacció Barcelona. I, en darrer lloc, dos dels onze articles del 20D2015 van ser redactats des de Madrid. Així, en setze dels noranta articles del SZ consta com a redacció Barcelona; nou, Madrid, i la resta, Altres.

Els resultats totals indiquen, doncs, que la major part d'articles tenen com a redacció l'opció Altres, és a dir, que no consta la redacció o que és un lloc diferent de Barcelona o de Madrid. Pel que fa al nombre de peces redactades en una d'aquestes dues ciutats, el nombre d'articles totals és el següent: Tres dels deu articles del 10J2010 tenen com a redacció Madrid, un té Barcelona i la resta Altres. De les cinc peces del 28N2010 en una consta Madrid en la redacció i en quatre, Barcelona. De les set unitats trobades per a la data 11S2012, quatre van ser redactades des de Madrid, una des de Barcelona i la resta a Altres. Pel 25N2012 consten trenta articles, d'aquests dos escrits a Madrid, set a Barcelona i vint-i-un com a Altres.

Per l'11S2013 es van publicat set peces, d'elles tres des de la capital de l'Estat espanyol, una des de la ciutat comtal i tres com a Altres. De les cinc unitats aparegudes pel 25M2014, dues procedeixen de Madrid i tres d'Altres. Quaranta-tres articles es van publicar per l'11S2014, dels quals un des de Madrid, dos des de Barcelona i quaranta consten com a Altres opcions. De les quaranta peces dedicades al 9N2014, nou van ser escrites a Madrid, cinc a Barcelona i vint-i-sis com a Altres. Totes dotze unitats de l'11S2015 consten com Altres. De les cinquanta-vuit peces aparegudes per a la data del 27S2015, set provenen de la redacció de Madrid, deu de la capital catalana i quaranta-una d'Altres llocs o no hi constava la redacció. Finalment, onze de les trenta peces del 20D2015 tenien com a redacció Madrid i dinou d'Altres.

Amb tot això, observem, doncs, que en tres ocasions no s'han trobat articles redactats des de Barcelona: en els períodes 25M2014, l'11S2015 i el 20D2015. Per a la data de l'11S2015 tampoc consta cap redacció des de Madrid, només com a Altres. Els resultats indiquen que de les 259 unitats analitzades, 48 tenen com a redacció Madrid, 32 tenen Barcelona i 179 l'opció Altres, és a dir, que no consta la redacció o que hi apareix un altre lloc diferent de la capital de l'Estat espanyol o la capital catalana.

5.20 Tipus d'articles per mitjà de comunicació

Taula 28 “Tipus d'articles per mitjà de comunicació”

<i>TIPUS</i>	<i>DS</i>	<i>DW</i>	<i>FAZ</i>	<i>SZ</i>	<i>TOTAL</i>
Informatius:	31:38 (81.6%)	12:33 (36.4%)	53:98 (54.1%)	53:90 (58.9%)	149:259 (57.5%)
<i>Breu</i>	2 (6.5%)	5 (41.7%)	17 (32.1%)	13 (24.5%)	37 (24.8%)
<i>Crònica</i>	5 (16.1%)	3 (25.0%)	14 (26.4%)	6 (11.3%)	28 (18.8%)
<i>Entrevista</i>	4 (12.9%)	. (.%)	. (.%)	1 (1.9%)	5 (3.4%)
<i>Notícia</i>	18 (58.1%)	4 (33.3%)	15 (28.3%)	24 (45.3%)	61 (40.9%)
<i>Reportatge</i>	2 (6.5%)	. (.%)	7 (13.2%)	9 (17.0%)	18 (12.1%)
Opinatius:	7:38 (18.4%)	21:33 (63.6%)	45:98 (45.9%)	37:90 (41.1%)	110:259 (42.5%)
<i>AO</i>	7 (100.0%)	21 (100.0%)	43 (95.6%)	34 (91.9%)	105 (95.5%)
<i>Carta al director</i>	. (.%)	. (.%)	2 (4.4%)	3 (8.1%)	5 (4.5%)

A la **Taula 28 “Tipus d'articles per mitjà de comunicació”** veiem els resultats dels dos grans tipus de textos, els informatius i els opinatius, també els subtipus de cada bloc: els breus, les cròniques, les entrevistes, les notícies i els reportatges, pels articles informatius; i els articles d'opinió o d'anàlisi i les cartes al director, pels articles opinatius. Aquests resultats els tenim classificats segons el mitjà de comunicació i els resultats totals.

El setmanari *Der Spiegel* va publicar un 81,6% d'articles informatius i un 18,4% d'opinatius d'un total de 38 peces, que corresponen a trenta-una i set unitats respectivament. Dels informatius, hi va haver dos breus, cinc cròniques, quatre entrevistes, divuit notícies i dos reportatges. Dels opinatius, tenim set articles d'opinió/anàlisi i cap carta al director.

El diari *Die Welt* va publicar un total de trenta-tres articles, dels quals dotze van ser informatius (el 36,4%) i vint-i-un opinatius (el 63,6%). En les dotze peces informatives, hi havia cinc breus, tres cròniques i quatre notícies; no s'hi ha trobat entrevistes ni reportatges. Les vint-i-una peces opinatives són articles d'opinió/anàlisi, i no hi havia cap carta al director.

Pel que fa al diari *FAZ*, de les noranta-vuit unitats analitzades, cinquanta-tres han estat de tipus informatiu (54,1%) i quaranta-cinc opinatiu (45,9%). En les primeres, hi havia disset breus, catorze cròniques, quinze notícies i set reportatges; no s'ha trobat cap

entrevista. En el segon tipus, opinatiu, hi havia quaranta-tres articles d'opinió/anàlisi i dues cartes al director.

Quant al diari *SZ*, s'han comptabilitzat noranta unitats, d'elles cinquanta-tres informatives (58,9%) i trenta-set opinatives (41,1%). Dels articles de tipus informatiu, s'han trobat tretze breus, sis cròniques, una entrevista, vint-i-quatre notícies i nou reportatges. De les peces opinatives, s'han recollit trenta-quatre articles d'opinió/anàlisi i tres cartes al director.

Les dades totals dels mitjans i tipologia de peces són les següents. D'un total de dues-centes cinquanta-nou unitats analitzades, cent quaranta-nou han estat informatives (57,5%) i cent deu opinatives (42,5%). De les unitats informatives, hi ha hagut trenta-set breus (24,8%), vint-i-vuit cròniques (18,8%), cinc entrevistes (3,4%), seixanta-una notícies (40,9%) i divuit reportatges (12,1%). De les unitats opinatives s'han recomptat cent cinc articles d'opinió/anàlisi (95,5%) i cinc cartes al director (4,5%).

5.21 Seccions on s'han publicat els articles, classificat per mitjà de comunicació

Taula 29 “Seccions on s'han publicat els articles, classificat per mitjà de comunicació”

SECCIÓ	DS	DW	FAZ	SZ	TOTAL
AL	1 (2.6%)	1 (3.0%)	3 (3.1%)	5 (5.6%)	10 (3.9%)
KL	2 (5.3%)	2 (6.1%)	. (.%)	. (.%)	4 (1.5%)
LB	. (.%)	. (.%)	2 (2.0%)	3 (3.3%)	5 (1.9%)
MN	1 (2.6%)	6 (18.2%)	4 (4.1%)	18 (20.0%)	29 (11.2%)
PL	31 (81.6%)	21 (63.6%)	68 (69.4%)	59 (65.6%)	179 (69.1%)
SP	1 (2.6%)	1 (3.0%)	4 (4.1%)	1 (1.1%)	7 (2.7%)
TB	. (.%)	. (.%)	6 (6.1%)	. (.%)	6 (2.3%)
WI	2 (5.3%)	2 (6.1%)	11 (11.2%)	4 (4.4%)	19 (7.3%)

Pel que fa a la **Taula 29: “Seccions on s'han publicat els articles, classificat per mitjà de comunicació”**, els resultats totals indiquen que la secció on s’han ubicat la majori part de les peces, el 69,1% dels articles (que són cent setanta-nou peces), és Política, seguida a gran distància de la secció d’Opinió, amb una presència de l’11,2% (vint-i-nou). En tercer lloc es troba Economia amb un 7,3% de presència (dinou) i en quart lloc Altres, amb un 3,9% (deu). Els darrers quatre llocs són Esports amb un 2,7% (que correspon a set peces), Portada amb un 2,3% (sis), Cartes al director amb un 1,9% (cinc) i Cultura amb un 1,5% (quatre).

Si mirem als resultats per mitjans, trobem que el setmanari *Der Spiegel* ha publicat el 81,6% dels seus articles a Política (que correspon a trenta-una peces), seguit a gran distància per l’empat entre Cultura i Economia amb dos articles, i Altres, Opinió i Esport amb un. Així, no s’ha trobat cap carta al director ni cap article de portada. De la mateixa manera, tampoc hi ha hagut peces publicades en aquestes dues seccions en el diari *Die Welt*. En aquest rotatiu, el 63,6% dels articles (vint-i-un) són a Política, mentre que el 18,2% (sis) són a Opinió, la resta de seccions són Cultura (dos), Economia (dos), Altres (un) o Esport (un).

En el diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* la Política és també la secció on s'ubiquen la majoria d'articles, el 69,4% (seixanta-vuit peces), seguit d'Economia 11,2% (onze), Portada 6,1% (sis), Opinió i Esport, cadascuna amb un 4,1% (quatre), i finalment Altres (tres peces) i Cartes al director (dues). No s'ha trobat cap peça a Cultura.

Per la seva banda, el diari *Süddeutsche Zeitung* també compta amb un alt percentatge d'articles a la secció de Política, el 65,6% (que són cinquanta-nou peces), hi segueix la secció d'Opinió, amb el 20% (divuit unitats), Altres amb el 5,6% (cinc), Economia amb el 4,4% (quatre), i finalment Cartes el director i Esports, amb tres i una peces respectivament. En aquest diari no s'han trobat peces publicades a les seccions de Cultura o a la Portada.

CAPÍTOL 6: ELS RESULTATS DE L'ANÀLISI DEL DISCURS

6.1 Recompte d'arguments totals i per categories, per fet i mitjà

Taula 30 "Recompte d'arguments totals i per categories, per fet i mitjà"

Esdeveniment	Diari	Arg. legitima dors d'in dependè nci a	Arg. desl egiti mad ors d'in depend ènci a	Total diari	Arguments legitimadors					Arguments deslegitimadors				
					Polít ica	Eco nom ia	Inter naci onal	Qual ifica cion s	Altr es	Polít ica	Eco nom ia	Inte rnaci onal	Qual ifica cion s	Altre s
2010 10J	DS	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
	DW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	FAZ	2	8	10	1	1	0	0	0	1	0	0	7	0
	SZ	4	21	25	1	3	0	0	0	5	0	2	13	1
	Total	6	30	36	2	4	0	0	0	7	0	2	20	1
2010 28N	DS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	DW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	FAZ	1	11	12	0	1	0	0	0	3	1	0	7	0
	SZ	1	8	9	0	1	0	0	0	1	0	0	7	0
	Total	2	19	21	0	2	0	0	0	4	1	0	14	0
2012 11S	DS	6	4	10	0	6	0	0	0	1	2	0	1	0
	DW	5	5	10	0	5	0	0	0	1	1	0	3	0
	FAZ	6	17	23	2	3	1	0	0	2	9	0	6	0
	SZ	11	15	26	1	9	1	0	0	2	5	2	6	0
	Total	28	41	69	3	23	2	0	0	6	17	2	16	0
2012 25N	DS	1	31	32	0	1	0	0	0	13	4	0	14	0
	DW	5	41	46	1	4	0	0	0	5	8	11	17	0
	FAZ	2	49	51	0	2	0	0	0	10	7	6	26	0
	SZ	6	33	39	0	3	3	0	0	10	9	6	7	1
	Total	14	154	168	1	10	3	0	0	38	28	23	64	1
2013 11S	DS	5	4	9	2	3	0	0	0	3	0	0	1	0
	DW	2	3	5	0	2	0	0	0	1	0	0	2	0
	FAZ	4	24	28	1	0	3	0	0	7	10	3	3	1
	SZ	7	13	20	1	2	2	0	2	3	1	2	7	0

	Total	18	44	62	4	7	5	0	2	14	11	5	13	1
2013 12D	DS	3	3	6	0	3	0	0	0	2	0	0	1	0
	DW	0	2	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0
	FAZ	2	55	57	0	2	0	0	0	19	10	10	12	4
	SZ	4	23	27	0	4	0	0	0	13	3	2	4	1
	Total	9	83	92	0	9	0	0	0	36	13	12	17	5
2014 25M	DS	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
	DW	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
	FAZ	0	4	4	0	0	0	0	0	2	0	0	2	0
	SZ	1	2	3	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0
	Total	1	9	10	0	0	1	0	0	3	0	0	6	0
2014 11S	DS	11	26	37	3	7	1	0	0	9	2	0	15	0
	DW	19	67	86	13	5	1	0	0	21	9	18	16	3
	FAZ	4	73	77	0	4	0	0	0	36	10	5	16	6
	SZ	35	61	96	19	8	4	2	2	26	6	14	14	1
	Total	69	227	296	35	24	6	2	2	92	27	37	61	10
2014 9N	DS	7	47	54	2	5	0	0	0	15	2	9	19	2
	DW	9	17	26	7	0	1	1	0	6	0	4	6	1
	FAZ	19	108	127	9	8	1	1	0	39	5	6	58	0
	SZ	15	48	63	8	5	0	1	1	16	1	3	28	0
	Total	50	220	270	26	18	2	3	1	76	8	22	111	3
2015 11S	DS	1	3	4	0	1	0	0	0	1	0	0	2	0
	DW	0	13	13	0	0	0	0	0	3	1	0	5	4
	FAZ	11	19	30	2	5	0	0	4	7	4	1	7	0
	SZ	2	5	7	0	2	0	0	0	3	0	0	2	0
	Total	14	40	54	2	8	0	0	4	14	5	1	16	4
2015 27S	DS	3	45	48	0	3	0	0	0	18	7	2	15	3
	DW	8	90	98	0	7	0	1	0	18	19	9	40	4
	FAZ	4	89	93	0	2	0	1	1	7	46	10	20	6
	SZ	28	52	80	8	8	4	4	4	13	11	11	10	7
	Total	43	276	319	8	20	4	6	5	56	83	32	85	20
2015 20D	DS	0	6	6	0	0	0	0	0	4	0	0	2	0
	DW	1	4	5	1	0	0	0	0	3	0	0	0	1
	FAZ	9	46	55	5	0	0	3	1	23	1	1	19	2
	SZ	8	30	38	4	3	1	0	0	17	2	1	10	0
	Total	18	86	104	10	3	1	3	1	47	3	2	31	3
Tots esdevenim ents														
	DS	37	171	208	7	29	1	0	0	67	17	11	71	5
	DW	49	244	293	22	23	2	2	0	60	38	42	91	13
	FAZ	64	503	567	20	28	5	5	6	156	103	42	183	19
	SZ	122	311	433	42	48	16	7	9	110	38	43	109	11
	Total	272	1229	1501	91	128	24	14	15	393	196	138	454	48

La **Taula 30 “Recompte d’arguments totals i per categories, per fet i mitjà”** mostra la quantitat d’arguments que s’han trobat per a cada un dels dotze esdeveniments estudiats del Procés català, classificats segons arguments legitimadors d’un nou estat i arguments deslegitimadors d’un nou estat i arguments totals. També s’hi mostren els resultats desglossats per les cinc categories d’arguments legitimadors (arguments polítics, econòmics, d’internacional, qualificatius i d’altres) i les mateixes cinc categories però d’arguments deslegitimadors. La taula mostra, a més, els resultats no només per fet sinó també per cada mitjà de comunicació analitzat a cada fet. S’ha obtingut, per tant, el subtotal d’arguments utilitzats en cada esdeveniments i en global.

Pel que fa al primer fet analitzat, la manifestació del 10 de juliol de 2010, s’han trobat un total de trenta-sis arguments en els quatre rotatius, dels quals sis han estat legitimadors i trenta-sis deslegitimadors. Quant al resultat per categories, veiem com els arguments utilitzats són Economia i Política per als legitimadors, en quatre i dos casos; i Qualificació, vint; Política, set; Internacional, dos, i Altres, un cas. En aquest darrer bloc es troba una diferència de tretze punts entre els arguments de Qualificacions i els de Política.

En els resultats per mitjans observem que el *Süddeutsche Zeitung* és el que quantitativament n’ha publicat més de deslegitimadors, vint-i-un dels vint-i-cinc totals, i quatre de legitimadors. En segon lloc hi ha el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb deu arguments, dels quals dos en el concepte que es podria considerar a nivell genèric com “a favor” del sobiranisme i vuit “en contra”. *Der Spiegel* es troba en tercer lloc, amb un sol argument, deslegitimador. El diari *Die Welt* no té articles en aquest període.

Quant al segon període estudiat, les Eleccions al Parlament de Catalunya del 28 de novembre de 2010, el total d’arguments ha estat de vint-i-un, dels quals dinou han estat deslegitimadors (catorze Qualificacions, quatre Política i un Economia) i dos legitimadors (Economia). En aquesta ocasió, el diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* ha estat el que més arguments ha publicat, dotze, dels quals onze en el que es podria anomenar globalment com a “contraris” a la independència i un “a favor”. Per la seva banda, el diari *Süddeutsche Zeitung* va publicar nou arguments, dels quals un que podríem denominar “positiu” per les tesis sobiranistes i vuit de “negatius”. Per aquest fet només s’han trobat publicacions amb arguments en els diaris *Süddeutsche Zeitung* i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.

En el tercer esdeveniment analitzat, la Diada de l'11 de Setembre de 2012, els resultats indiquen que hi ha seixanta-nou arguments, d'aquests vint-i-vuit legitimadors (vint-i-tres d'Economia, tres de Política i dos d'Internacional) i quaranta-un deslegitimadors (disset d'Economia, setze de Qualificacions, sis de Política i dos d'Internacional). Així, vint-i-tres dels vint-i-vuit arguments del primer bloc són econòmics, mentre que els arguments del segon bloc són principalment econòmics i qualificatius, plegats són cinquanta-tres dels seixanta-nou arguments deslegitimadors.

Els resultats per mitjans de comunicació són aquests: El diari que més arguments ha publicat ha estat el *Süddeutsche Zeitung*, amb trenta-nou, dels quals sis són el que es podria anomenar com a positius envers el sobiranisme, i disset negatius. En segon lloc hi ha el diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb vint-i-tres arguments, d'aquests sis en el concepte genèric "a favor" de la independència i disset "en contra". En tercer i quart lloc hi ha un empat entre *Der Spiegel* i *Die Welt*, tots dos amb deu arguments, amb sis i cinc ítems legitimadors respectivament, i el segon amb cinc quatre i cinc deslegitimadors, també respectivament.

En les Eleccions al Parlament del 25 de novembre de 2012, quart fet analitzat, les anàlisis d'arguments han tingut com a resultat el següent: S'han recopilat més de cent seixanta-vuit arguments, dels quals catorze són legitimadors i cent cinquanta-quatre no. D'entre els del primer bloc, deu són d'Economia, tres d'Internacional i un de Política; en canvi d'entre els del segon bloc, seixanta-quatre són de Qualificacions, trenta-vuit de Política, vint-i-vuit d'Economia, vint-i-tres d'Internacional i un d'Altres.

Quant als resultats segons el mitjà de comunicació: el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* és el que més arguments va publicar, cinquanta-un, dels quals dos com a legitimadors i quaranta-nou com a delegitimadors. *Die Welt* va ser el segon diari a publicar més arguments, quaranta-sis, d'aquests cinc el que es podria anomenar com "positius" respecte a les tesis sobiranistes i quaranta-un "negatius". Seguidament es troba el diari *Süddeutsche Zeitung* amb trenta-nou arguments, dels quals sis són "a favor" i trenta-tres "en contra". Finalment, *Der Spiegel* va publicar trenta-dos arguments, d'aquests un legitimador i trenta-un deslegitimadors.

Pel que fa al cinquè fet, l'11 de Setembre de 2013, s'han trobat un total de seixanta-dos arguments, d'ells divuit legitimadors i quaranta-quatre deslegitimadors. Els primers comprenien aquestes categories: set d'Economia, cinc d'Internacional, quatre de

Política i dos d'Altres. Els segons estaven distribuïts així: trenta-sis de Política, disset de Qualificacions, tretze d'Economia, dotze d'Internacional i cinc d'Altres. Els resultats per mitjà han estat aquests: El diari que més arguments ha publicat ha estat el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb vint-i-vuit, dels quals quatre legitimadors i vint-i-quatre deslegitimadors. A continuació es troba el *Süddeutsche Zeitung* amb vint arguments, d'aquests set "positius" per al sobiranisme i tretze "negatius". Després hi ha *Der Spiegel* amb nou arguments, cinc legitimadors i quatre deslegitimadors. En darrer lloc es troba *Die Welt*, amb cinc arguments, d'aquests dos en el concepte que es podria anomenar genèricament com "a favor" de l'independentisme i tres "en contra".

Quant al sisè fet, la signatura i anunci de la Consulta Popular per al 9 de novembre del 2014, anunci que va tenir lloc el 12 de desembre de 2013, els resultats que s'han trobat dels arguments publicats han estat els següents: Un total de noranta-dos arguments comptabilitzats, dels quals vuitanta-tres deslegitimadors i nou legitimadors. Aquests darrers nou de temàtica econòmica, i els primers vuitanta-tres classificats amb trenta-sis arguments polítics, disset qualificatius, tretze econòmics, dotze d'internacional i cinc d'altres temes. Pel que fa a la quantitat d'arguments que cada diari va publicar per aquest esdeveniment, els resultats indiquen que el que més en va publicar va ser el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb cinquanta-set, dels quals dos legitimadors i cinquanta-cinc deslegitimadors.

El segon diari segons la quantitat d'arguments que contenen els seus articles és el *Süddeutsche Zeitung*, amb vint-i-set arguments, quatre d'aquests es poden considerar genèricament "a favor" de l'objectius independentista i vint-i-tres "en contra". Tot seguit es troba *Der Spiegel*, amb sis arguments, la meitat "positius" pel sobiranisme i l'altra meitat "negatius" per a aquestes tesis. Finalment hi ha el diari *Die Welt* amb dos arguments, deslegitimadors.

Per les Eleccions Europees del 25 de maig del 2014, el setè fet analitzat, es van publicar deu arguments: un legitimador (d'Internacional) i nou deslegitimadors (sis de Qualificacions i tres de Política). Tal com mostren els resultats, en aquests set primers períodes analitzats no s'ha trobat cap argument legitimador de la categoria de Qualificacions. Fixem-nos ara en les dades segons el mitjà de comunicació, veiem que és l'esdeveniment on han aparegut menys arguments (deu) dels dotze esdeveniments analitzats. El diari que més n'ha publicat ha estat el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*,

amb quatre, tots ells segons el que es pot denominar com a “negatiu” envers les tesis sobiranistes. En segon lloc es troba el *Süddeutsche Zeitung*, amb tres arguments, un legitimador i dos deslegitimadors. A continuació hi ha *Die Welt*, amb dos arguments, que formen part del concepte designat genèricament com a “contrari” a l’independentisme. I en darrer lloc trobem *Der Spiegel*, amb un sol argument, deslegitimador.

Pel vuitè fet analitzat, la Diada de l’11 de Setembre de 2014, s’han recopilat dos-cents noranta-sis arguments, d’aquests seixanta-nou legitimadors i dos-cents vint-i-set deslegitimadors. Dels primers trenta-cinc són de Política, vint-i-quatre d’Economia, sis d’Internacional, dos de Qualificacions i dos d’Altres. Dels segons, noranta-dos són de Política, seixanta-un de Qualificacions, trenta-set d’Internacional, vint-i-set d’Economia i deu d’Altres. I per mitjà, veiem com en nombres totals el *Süddeutsche Zeitung* és el que ha publicat més arguments deslegitimadors, seixanta-un; però també el que n’ha publicat més de legitimadors, trenta-cinc, d’un global de noranta-sis. El segueix *Die Welt*, amb vuitanta-sis arguments publicats, dels quals seixanta-set s’engloben dins el concepte “contraris a la independència” i dinou “a favor”. A continuació hi ha el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, amb un total de setanta-set ítems comptabilitzats, dels quals setanta-tres deslegitimadors i quatre legitimadors. Finalment *Der Spiegel* va publicar un total de trenta-set arguments, d’ells vint-i-sis “contraris” i onze “a favor”.

Per la Consulta popular del 9 de novembre de 2014, el novè esdeveniment estudiat, s’han trobat un total de dos-cents setanta arguments, dels quals dos-cents vint deslegitimadors i cinquanta legitimadors. Dels primers, vint-i-sis són de Política, divuit d’Economia, tres de Qualificacions, dos d’Internacional i un d’Altres. Dels segons, cent onze de qualificacions, setanta-sis polítics, vint-i-dos d’internacional, vuit d’economia i tres d’altres temàtiques. Per aquest fet estudiat, els resultats per mitjà són els següents: El que més arguments ha publicat ha estat el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* amb cent vint-i-set, d’aquests dinou “a favor” i “cent vuit” en contra. En segon lloc es troba el *Süddeutsche Zeitung*, amb un total de seixanta-tres ítems, quinze “a favor” i “quaranta-vuit” en contra. En tercer lloc hi ha *Der Spiegel*, amb cinquanta-quatre arguments en total, dels quals set legitimadors i quaranta-set deslegitimadors. En darrer lloc es troba *Die Welt*, amb un total de vint-i-sis ítems, d’aquests set “a favor” i disset “en contra”.

Per la Diada de l'11 de Setembre de 2015, el desè fet analitzat, s'han recopilat cinquanta-quatre arguments, catorze legitimadors i quaranta deslegitimadors. Dels primers, vuit són econòmics, quatre d'altres temes i dos polítics. Dels segons, setze són qualificatius, catorze polítics, cinc econòmics, quatre d'altres temes i un d'internacional. Fixem-nos ara en els resultats per cada un dels mitjans: El que més arguments ha publicat ha estat el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* amb trenta, dels quals onze "a favor" i dinou "en contra". Tot seguit hi ha *Die Welt*, amb tretze arguments, tots deslegitimadors. A continuació es troba el *Süddeutsche Zeitung*, amb set arguments, dos "a favor" i cinc "en contra". En darrer lloc veiem *Der Spiegel*, amb sis arguments, tots delegitimadors.

Les Eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre de 2015 ha estat l'onzè esdeveniment analitzat, i el que més arguments ha concentrat de tots els estudiats. Concretament se'n van publicar tres-cents dinou, dels quals quaranta-tres legitimadors i dos-cents setanta-sis deslegitimadors. Dels primers vint van ser econòmics, vuit polítics, sis qualificadors, cinc d'altres temàtiques i quatre d'internacional. Dels segons, vuitanta-cinc van ser de Qualificacions, vuitanta-tres d'Economia, cinquanta-sis de Política, trenta-dos d'Internacional i vint d'Altres.

Pel que fa als resultats segons cada un dels mitjans, en aquesta ocasió el diari que més arguments va publicar va ser *Die Welt*, amb noranta-vuit, dels quals vuit legitimadors i noranta deslegitimadors. El segueix el diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* amb noranta-tres arguments publicats, d'aquests quatre són del bloc que es pot anomenar "a favor" de la independència i vuitanta-nou "en contra". Després es troba el diari *Süddeutsche Zeitung* amb vuitanta arguments, dels quals vint-i-vuit amb característiques positives envers el sobiranisme, i cinquanta-dos amb característiques negatives. En darrer lloc es troba *Der Spiegel* amb quaranta-vuit arguments, tres "positius" i quaranta-cinc "negatius".

El dotzè i darrer esdeveniment analitzat ha estat el de les Eleccions al Congrés de Diputats del 20 de desembre de 2015. S'han comptabilitzat cent quatre arguments, dels quals divuit legitimadors i vuitanta-sis deslegitimadors. Dels primers, deu són polítics, tres econòmics, tres qualificatius, un d'internacional i un d'altres temes. Dels segons, quaranta-set són polítics, trenta-un qualificatius, tres econòmics, tres d'altres temes i dos d'internacional. Fixem-nos ara en els resultats per cada mitjà de comunicació: el

Frankfurter Allgemeine Zeitung és el diari que més arguments ha publicat, cinquanta-cinc, dels quals nou es poden categoritzar dins el concepte genèric “a favor” de la independència i quaranta-sis “en contra”. El segueix el diari *Süddeutsche Zeitung*, amb trenta-vuit arguments, d’aquests vuit del que es pot considerar com a “positius” respecte del sobiranisme, i trenta de “negatius”. *Der Spiegel* es troba en tercer lloc, amb sis arguments, tots ells deslegitimadors. I finalment, el diari *Die Welt*, amb cinc arguments, un “a favor” i quatre “en contra”.

Després de veure els resultats per cada un dels dotze fets analitzats del Procés català, veiem ara els resultats globals de tots els fets i també els resultats globals de cada mitjà. El total general ha estat de 1501 arguments analitzats. D’aquests, 279 (18,1%) arguments eren legitimadors del sobiranisme i 1229 (81,9%) deslegitimadors. Els resultats globals per categories mostren que dels dos-cents setanta-nou arguments “positius”, cent vint-i-vuit han estat econòmics, noranta-un polítics, vint-i-quatre d’internacional, quinze d’altres temàtiques i catorze qualificatius. Per la seva banda, dels mil dos-cents vint-i-nou arguments deslegitimadors, quatre-cents cinquanta-quatre han estat de Qualificacions, tres-cents noranta-tres de Política, cent noranta-sis d’Economia, cent trenta-vuit d’Internacional i quaranta-vuit d’Altres.

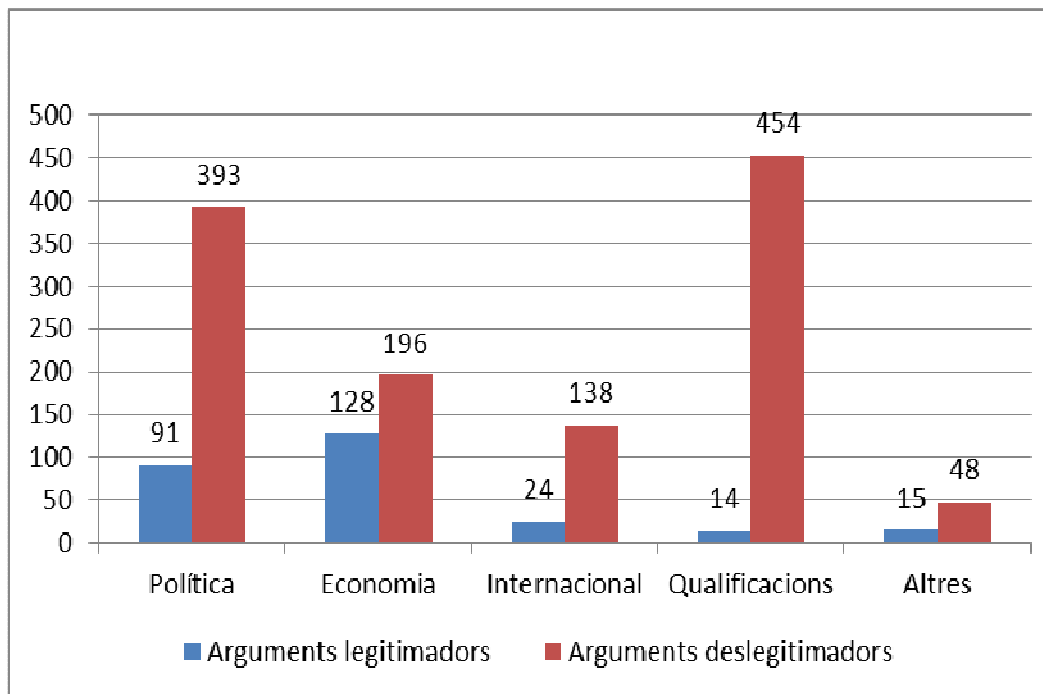
Els resultats globals dels arguments de tots els fets classificats per mitjà de comunicació són aquests: El diari que més arguments ha publicat ha estat el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* amb cinc-cents seixanta-set, d’aquests, en termes absoluts, seixanta-quatre han estat legitimadors i cinc-cents tres deslegitimadors. En termes relatius l’11,3% de positius davant del 88,7% de negatius. El segon diari que més arguments ha publicat ha estat el *Süddeutsche Zeitung* amb quatre-cents trenta-tres, d’ells, en termes absoluts, cent vint-i-dos en el que es podria agrupar com “a favor” del sobiranisme, i tres-cents onze “en contra”. En termes relatius 28,2% de positius i 71,8% de negatius. En tercer lloc se situa *Die Welt*, amb dos-cents noranta-tres arguments publicats, dels quals, en termes absoluts, quaranta-nou són el que es pot considerar com a positius envers el sobiranisme, i dos-cents quaranta-quatre com a negatius. En termes relatius, 16,7% legitimadors i 83,3% deslegitimadors. En quart i darrer lloc es troba *Der Spiegel*, amb dos-cents vuit arguments, dels quals, en termes absoluts, trenta-set són “a favor” i cent setanta-un “en contra”. En termes relatius el 17,8% són legitimadors i el 82,2% deslegitimadors.

Les dades indiquen que al llarg de tots els períodes tots els mitjans analitzats han publicat arguments deslegitimadors del sobiranisme. En canvi, hi ha diversos períodes en els quals alguns mitjans no han publicat arguments legitimadors. Aquests períodes i mitjans són els següents: Les Eleccions al Congrés del 20D2015 no compten amb arguments legitimadors de *Der Spiegel*. En l'11 de Setembre de 2015 no n'hi ha de *Die Welt*. En les Eleccions Europees del 25M2014 no se n'han trobat ni a *Der Spiegel*, ni a *Die Welt*, ni al *Frankfurter Allgemeine Zeitung*. En l'anunci de la consulta el 12D2013, el diari *Die Welt* no va publicar arguments legitimadors. I per l'esdeveniment de la manifestació del 10J2010 *Der Spiegel* va ser qui no en va publicar cap d'aquest tipus.

6.2 Arguments totals segons categoria

Figura 18 “Arguments totals segons categoria”

En la **Figura 18 “Arguments totals segons categoria”** tenim els resultats de cada una de les categories d’arguments analitzades i classificades segons la seva naturalesa, si són legitimadors o deslegitimadors dels objectius del Procés català. Visualment es veu la diferència marcada entre els arguments més presents, els “en contra”, amb els “a favor”, que són els que menys s’han inclòs en les unitats d’anàlisi.

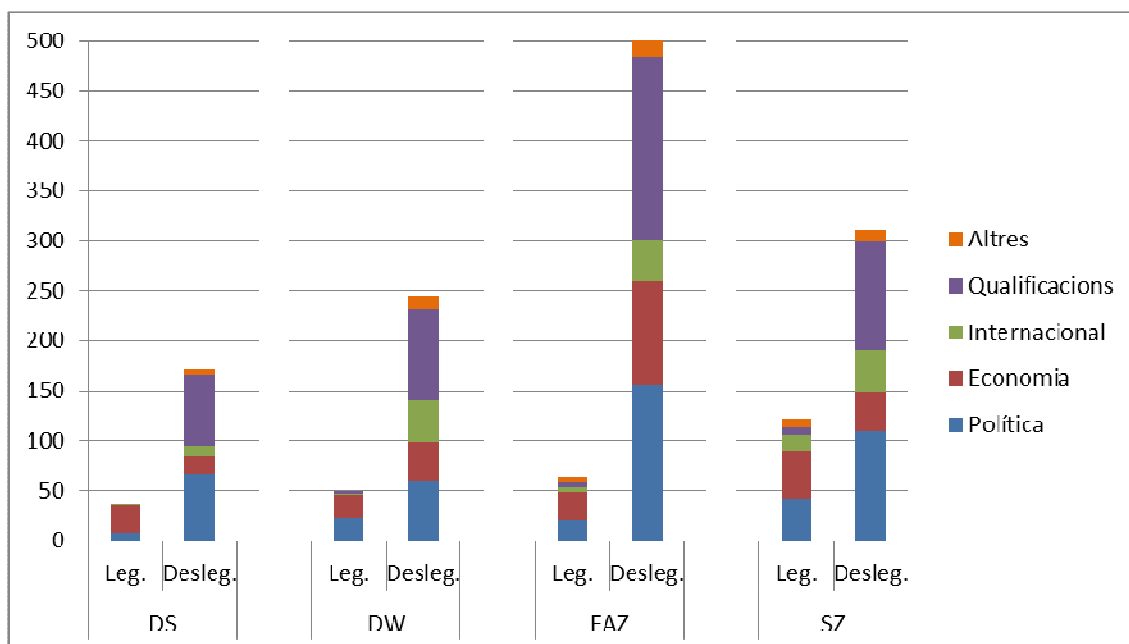
Els arguments polítics són la segona categoria que té més diferència entre els positius i els negatius –després de la categoria de Qualificacions–, els legitimadors són noranta-un i els deslegitimadors tres-cents noranta-tres. Aquesta categoria és la segona en nombre total d’ítems del rànquing de les cinc categories.

Els arguments econòmics es reparteixen de la següent manera: cent vint-i-vuit “a favor” i cent noranta-sis “en contra”. El nombre d’ítems econòmics positius és el més alt de tots els legitimadors, i es troba per sota del nombre d’arguments que té la quarta categoria dels deslegitimadors, en ordre descendent, que és la d’internacional, amb cent trenta-vuit. Els arguments positius d’internacional són vint-i-quatre.

Qualificacions és la categoria amb més arguments totals i amb més arguments negatius, quatre-cents cinquanta-quatre; en canvi, el nombre d'ítems positius és catorze, el més baix de totes les categories. Finalment, la categoria Altres és la que presenta un menor nombre d'arguments, quaranta-vuit “en contra” i quinze “a favor”.

6.3 Tipus i quantitat d'arguments segons mitjà de comunicació

Figura 19 “Tipus i quantitat d'arguments segons mitjà de comunicació”

En la **Figura 19 “Tipus i quantitat d'arguments segons mitjà de comunicació”** veiem representat per blocs els quatre mitjans analitzats, a cadascun li corresponen dues columnes, una pels arguments legitimadors que ha publicat i una altra pels deslegitimadors. En l'interior de cada columna es troba classificat cromàticament la quantitat d'arguments publicats de cada categoria. Aquesta figura, doncs, aporta quatre tipus de resultats: la visualització de la quantitat d'arguments publicats per cada mitjà, la quantitat d'arguments escrits positius o negatius, la naturalesa d'aquests arguments i el volum que ocupen en cada mitjà.

Observem el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, és el diari que ha publicat més arguments (cinc-cents seixanta-set) que cap altre mitjà, i el que n'ha publicat més de deslegitimadors (cinc-cents tres). Concretament de negatius n'ha publicat el doble que els que han publicat “en contra” de mitjana els altres tres diaris (la mitjana dels altres en els arguments deslegitimadors es troba en dos-cents quaranta-quatre). Com s'observa en

la Figura 10, la major part dels seus arguments han estat Qualificatius i polítics. Aquestes dades es repeteixen en tots els mitjans en els arguments deslegitimadors, però en el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* ho són d'una manera més acusada. Els arguments legitimadors són bàsicament polítics i econòmics, amb una presència reduïda o testimonial de les altres tres categories.

6.4 Resultats de les categories d'arguments, amb exemples

S'han analitzat 1501 arguments, expressions i frases que s'han trobat en els 259 articles, arguments legitimadors o deslegitimadors de la independència de Catalunya. Hi ha una sèrie d'arguments i idees que van repetint-se al llarg dels sis anys analitzats, que es reformulen, que s'amplien, per als quals s'utilitzen expressions diferents, però que conserven l'essència del discurs. A continuació es mostren arguments representatius dels dos tipus, els legitimadors i els deslegitimadors, i per a cada un dels dos blocs es mostren els arguments polítics, econòmics, d'internacional, qualificatius i d'altres.

6.4.1 Arguments legitimadors per categoria

6.4.1.1 Exemples d'arguments polítics legitimadors de la independència

1. "Im 21. Jahrhundert (...) könne es doch nicht sein, dass 'der gesetzliche Rahmen die Demokratie behindert'" (DS11S2014, dia 8). (En el segle XXI (...) no pot ser que „el marc legal obstrueixi la democràcia“)
2. "Etwa 80 Prozent der Katalanen fordern einen eigenen Staat" (DW11S2014, dia 9). (Aproximadament el 80% dels catalans reivindiquen un estat propi)
3. "Eine so große demokratische Mobilisierung darf nicht ignoriert werden" (FAZ9N2014, dia 11). (Una mobilització democràtica tan gran no ha de ser ignorada.)
4. "Sie glauben, Katalonien ginge es besser, wenn es nicht mehr zu Spanien gehöre" (SZ9N2014, dia 9). (Creuen que a Catalunya li aniria millor si no pertanyés més a Espanya.)
5. "Seit dreißig Jahren versuchten die Katalanen, mit ihren Beiträgen und ihrer Energie Spaniens zu einem "guten Land" zu machen" (FAZ11S2012, dia 13). (Durant trenta

anys els catalans, amb les seves aportacions i energia, van intentar fer d'Espanya „un bon país“.)

6. “Die Liste der Völker(schaften), die sich durch Abspaltung eigene Staaten schufen, ist lang“ (SZ10J2010, dia 19). (La llista dels pobles que amb la independència van aconseguir un estat propi és llarga.)

La categoria de Política és la segona en nombre total d'arguments legitimadors, noranta-un d'un total de dos-cents setanta-dos arguments positius. En l'anàlisi s'hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. D'una banda, els que tenen com a objectiu ressaltar el vessant democràtic del Procés polític català, assegurant, com en l'exemple, que “la llei no pot tapar la democràcia” (1) i aportant dades que reforcen el missatge de majoria social “el 80% a favor d'un nou estat” (2) i que en ressalten la dimensió de la mobilització social: “Una mobilització democràtica tan gran no ha de ser ignorada” (3). D'altra banda tenim els arguments que tracten els motius de les reivindicacions sobiranistes: “Creuen que a Catalunya li aniria millor si no pertanyés més a Espanya” (4), i hi afegeixen tocs de perspectiva política, tant a nivell de l'Estat espanyol: “van intentar fer d'Espanya ‘un bon país’” (5); com a nivell internacional: “La llista dels pobles que amb la independència van aconseguir un estat propi és llarga” (6).

6.4.1.2 Exemples d'arguments econòmics legitimadors de la independència

7. “in der wirtschaftsstärksten Region Spaniens” (DS11S2015). (En la regió espanyola més forta econòmicament.)

8. “Katalonien trage mehr als ein Fünftel zur Wirtschaftsleistung Spaniens bei, bekomme von der Regierung aber nur weniger als ein Zehntel zurück” (DS27S2015, dia 27). (Catalunya aporta més d'una cinquena part de la producció econòmica espanyola, però del Govern espanyol n'obté menys d'una desena part.)

9. “Rund acht Prozent ihres Bruttoinlandsprodukts, etwa 16 Milliarden Euro, treten die vergleichsweise reichen Katalanen and Madrid ab, ohne eine adäquate Gegenleistung zu bekommen” (DW27S2015, dia 26). (Al voltant del 8% del seu PIB, uns 16 mil milions

d'euros, aporten els comparativament rics catalans a Madrid, sense rebre un contraprestació adequada.)

10. “Die Region zahlt jährlich etliche Milliarden Euro mehr, als sie von Madrid erhält” (SZ27S2015, dia 28). (La regió paga anualment alguns mils de milions més, que el que rep de Madrid)

11. “Katalonien (...) war und ist einer der wichtigsten Motoren der Wirtschaft des Landes” (FAZ11S2014, dia 11). (Catalunya (...) era i és un dels motors més importants de l'economia del país.)

12. “Von Wirtschaftskraft her ist Katalonien, die Region (...), die Nummer eins unter den 17 “autonomen Gemeinschaften”” (DW25N2012, dia 24). (Econòmicament Catalunya és la regió (...) número u entre les disset Comunitats Autònomes.)

13. Die Demonstranten warfen der Zentralregierung in Madrid vor, aus Geldnot Milliarden aus der nordöstliche Region abzuziehen. (DS11S2012, dia 12). (Els manifestants retreuen al Govern central de Madrid que per necessitat de liquiditat han extret mils de milions de la regió del nord-est.)

La categoria d'Economia és la primera en nombre total d'arguments legitimadors, cent vint-i-vuit d'un total de dos-cents setanta-dos arguments positius. En l'anàlisi s'hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. D'una banda, tenim els arguments que destaquen la fortalesa econòmica de Catalunya: “la regió espanyola més forta econòmicament” (7), “un dels motors més importants de l'economia del país” (11) i “Econòmicament Catalunya és la regió (...) número u entre les disset Comunitats Autònomes” (12).

De l'altra, s'han observat els arguments que expliquen el dèficit fiscal, la situació de desigualtat que existeix entre el que Catalunya paga a l'estat espanyol i el que en rep a canvi: “Catalunya aporta més d'una cinquena part a la producció econòmica espanyola, però (...) n'obté menys d'una desena part” (8), “Al voltant del 8% del seu PIB (...) aporten els comparativament rics catalans a Madrid, sense rebre una contraprestació adequat” (9), “paga anualment (...) més, que el que rep” (10) i “Madrid per necessitat de liquiditat han extret milers de milions de la regió del nord-est” (13).

6.4.1.3 Exemples d'arguments d'internacional legitimadors de la independència

14. Ob dies [ein unabhängiges Katalonien müsste aus der EU und der Euro-Zone ausscheiden] wirklich so wäre, ist zweifelhaft. (SZ20D2015, dia 22). (Que això [que una Catalunya independent hagués de sortir de la UE i de l'Eurozona] realment fos així és dubtós.)

15. “[Vladis Dombrovskis] Dieser wurde auf die Frage, ob sein Land Katalonien nach einem Unabhängigkeitsreferendum anerkennen könnte, mit der Antwort “Warum nicht?” zitiert.” (FAZ11S2013, dia 16). (“[Vladis Dombrovskis] Ell va respondre a la pregunta de si el seu país reconeixeria una Catalunya després d'un Referèndum d'independència, amb la resposta “Perquè no?”.)

16. “Vertreter der Regierungen Estlands und Litauen bekräftigen daher gegenüber der katalanischen Presse das Recht auf Selbstbestimmung” (SZ11S2013, dia 17). (Representants d'Estònia i Lituània corroboren a la premsa catalana el dret a l'autodeterminació.)

17. “Mas erklärte immer wieder, Barcelona werde den Weg in die Unabhängigkeit in enger Abstimmung mit der europäischen Institutionen gehen und deshalb auch Mitglied bleiben” (SZ25N2012, dia 26). (En Mas explicava cada vegada que Barcelona aniria camí de la independència en estreta coordinació amb les institucions europees i per això en seguiria sent membre.)

La categoria d'Internacional és la tercera en nombre total d'arguments legitimadors, vint-i-quatre d'un total de dos-cents setanta-dos arguments positius. En l'anàlisi s'hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. En primer lloc, sobre el dret de l'autodeterminació (16). En segon lloc, sobre les relacions amb la UE, com en l'exemple que és “dubtós” que una Catalunya independent es quedés fora de la Unió o de l'Eurozona (14. 17). En tercer lloc, sobre el possible reconeixement internacional. Com veiem en l'exemple: “va respondre a la pregunta de si el seu país reconeixeria una Catalunya després d'un Referèndum d'independència, amb la resposta “Perquè no?” (15).

6.4.1.4 Exemples d'arguments qualificatius legitimadors de la independència

18. “Dynamischste, ökonomisch lange erfolgreichste und noch immer –neben dem Baskenland– wohlhabendste Region” (FAZ9N2014, dia 10). (La més dinàmica, econòmicament llargament exitosa i encara –al costat del País Basc– la regió [Catalunya] més benestant.)

19. “Und was die Mentalität betrifft, gelten die Katalanen zwar als die deutschesten aller Spanier, aber nicht auf bayerische, sondern eher auf schwäbische Art: fleißig und strebsam, clever und kostenbewusst”. (DW27S2015, dia 26). (I pel que fa a la mentalitat, els catalans són considerats com els més alemanys de tots els espanyols, però no a la manera bavaresa, sinó més aviat a la manera schwaba: treballadors i ambiciosos intel·ligents i conscients dels costos)

20. “Sparsam und gut organisiert”. (SZ27S2015, dia 26). (Estalviadors i ben organitzats [referint-se als catalans.]

21. “Die Katalanen gelten als fleißig sogar als ein wenig geizig” (SZ11S2014, dia 12). (Els catalans són considerats treballadors i fins i tot una mica avars.)

La categoria d'arguments Qualificatius és la cinquena i última en nombre d'arguments legitimadors, catorze d'un total de dos-cents setanta-dos arguments positius. L'anàlisi ha donat com a resultat una categoria marcada principalment pels arguments de dos tipus.

En primer lloc els que destaquen les característiques positives que tradicionalment s'associen a Catalunya, i aquí, per extensió, als sobiranistes: “dinamisme” (18), “alt estat del benestar” (18), “treballadors” (19 i 21), “intel·ligents” (19) i “ben organitzats” (20). En segon lloc, els trets que enllacen amb la qüestió econòmica associada a valors d'èxit: “llargament exitosos econòmicament” (18), “conscients dels costos” (19), “estalviadors” (20) i “fins i tot una mica avars” (21).

6.4.1.5 Exemples d'Altres arguments legitimadors de la independència

22. “Franco wollte uns hispanisieren. In der Öffentlichkeit war es verboten, katalanisch zu sprechen.” (FAZ11S2015, dia 13). (Franco ens volia espanyolitzar. En públic estava prohibit parlar català.)

23. “Die autonome Region mit 7,5 Millionen Einwohnern ist stolz auf ihre eigene Sprache und Kultur”. (FAZ27S2015, dia 27). (La regió autònoma amb 7,5 milions d'habitants està orgullosa de la seva pròpia llengua i cultura.)

24. “Modernität und Tradition (...) historischen Rechten” (FAZ20D2015, dia 14) (Modernitat i tradició (...) drets històrics).

La categoria d'Altres arguments es troba en quarta posició dels legitimadors, quinze d'un total de dos-cents setanta-dos arguments positius. En l'anàlisi s'ha observat que hi ha diversos patrons que es repeteixen. D'una banda, arguments amb referències de caire històric, com es veu en els exemples: “època franquista” (22) i “drets històrics” (24). D'altra banda, s'han codificat arguments amb el focus en la situació de la llengua catalana: “En públic estava prohibit parlar català” (22) i “pròpia llengua” (23); i també en l'àmbit cultural: “està orgullosa de la seva pròpia llengua i cultura” (23) i “Modernitat i tradició” (24).

6.4.2 Arguments deslegitimadors per categoria

6.4.2.1 Exemples d'arguments polítics deslegitimadors de la independència

25. “Die ‘Mehrheit der Katalanen’ haben gegen eine Unabhängigkeit gestimmt” (DS27S2015, dia 28). (La “majoria dels catalans” han votat contra la independència.)

26. “Die spanische Verfassung verbietet die Abspaltung einer Region” (SZ27S2015, dia 28). (La constitució espanyola prohibeix la separació d’una regió.)

27. “Spanien sei ein demokratisches Land mit dem Recht auf freie Meinungsäußerung” (DS9N2014, dia 10). (Espanya és un país democràtic amb el dret de la llibertat d’expressió.)

28. “Eine Region könne nicht über eine Abspaltung entscheiden, weil ihr dafür die Kompetenz fehle, denn die Souveranität liege nun einmal beim ganzen spanischen Volk” (FAZ9N2014, dia 5). (Una regió no pot decidir sobre una separació, perquè li manca la competència, ja que la sobirania és de tot el poble espanyol.)

29. “Die Abstimmung sei illegal gewesen, rechtlich bedeutungslos” (FAZ9N2014, dia 11). (La votació ha estat il·legal, jurídicament sense significat.)

La categoria de Política és la segona en nombre total d’arguments deslegitimadors, tres-cents noranta-tres, d’un total de mil dos-cents arguments “en contra”. En l’anàlisi s’hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. En primer lloc la negació de la majoria independentista o l’afirmació d’una majoria unionista: “La “majoria dels catalans” han votat contra la independència” (25). En segon lloc les referències a la constitució, legalitat i món judicial que en deriva: “La constitució espanyola prohibeix la separació d’una regió” (26), “Una regió no pot decidir” (28), “la sobirania és de tot el poble espanyol” (28), “il·legal” (29) i “jurídicament sense significat” (29). En tercer lloc, la defensa de l’ordenació territorial de l’Estat espanyol, de les seves llibertats, i de les actuacions del Govern espanyol, en l’exemple veiem referències a la “democràcia” i a la “llibertat d’expressió” (27).

6.4.2.2 Exemples d’arguments econòmics deslegitimadors de la independència

30. “Ein solcher Bruch (...) könnte wirtschaftlich fatale Folgen sowohl für das Land als auch für Katalonien haben” (FAZ 27S2015, dia 22). (Un tal trencament (...) podria tenir conseqüències econòmiques fatals, tant pel país com també per Catalunya.)

31. “Die Möglichkeit eines ‘corralito’” (FAZ 27S2015, dia 22). (La possibilitat d’un “corralito”.)

32. “Finanziell hängt Katalonien seit mehreren Krisenjahren am Tropf der Madrider Zentralregierung” (FAZ27S2015, dia 28). (Financerament, Catalunya des de diversos anys de la crisi penja del fil del Govern central de Madrid.)

33. “Und [der Referendumsprozess] führe schnurstracks in die Armut”. (FAZ11S2014, dia 18). (I [el procés de referèndum] porta directament a la pobresa.)

34. “Noch am Tag des Referendumsvotums im Parlament in Barcelona entschied die Zentralregierung, die Hilfe für das insolvente Katalonien (...) zu erhöhen” (FAZ12D2013, dia 14). (Fins i tot el dia de la votació del referèndum al Parlament a Barcelona, el Govern central va decidir apujar l’ajuda per a la insolvent Catalunya.)

35. “Die Region (...) brauchte in den spanischen Krisenjahren bisher allein nahezu dreißig Milliarden Euro staatlicher Zuschüsse, um den Bankrott abzuwenden. (FAZ11S2013, dia 12). (La regió (...) va necessitar en els anys de crisi espanyola i fins ara, sola, gairebé trenta mil milions d’euros dels subsidis estatals, per tal de fer front a la bancarrota.)

36. “Es ist nötig, Vertrauen zu haben, dass der Staat die Abgaben gerecht im ganzen Land verteilt” (DS25N2012, dia 26). (És necessari tenir confiança en què l’estat reparteix de manera justa el pressupost.)

37. “[Mit der Unabhängigkeit] in kürzester Zeit Hunderttausende von Katalanen ihren Job verlieren” (DW25N2012, dia 27). ([Amb la independència] en poc temps centenars de milers de catalans perden la seva feina.)

La categoria d’Economia és la tercera en nombre total d’arguments deslegitimadors, cent noranta-sis, d’un total de mil dos-cents arguments “en contra”. En l’anàlisi s’hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. En primer lloc els que auguren unes males conseqüències econòmiques si es produeix la independència. Veiem en els exemples expressions com “conseqüències econòmiques fatals” (30), “possibilitat d’un ‘corralito’” (31) i “centenars de milers de catalans perden la seva feina” (37). En segon lloc, els que assegurin que Catalunya té problemes econòmics i financers en l’actualitat i que només gràcies al Govern espanyol se sosté la situació. En els exemples ho veiem:

“Financerament, Catalunya des de diversos anys de la crisi penja del fil del Govern central de Madrid” (32), “pobresa” (33), “el Govern central va decidir apujar l’ajuda per a la insolvent Catalunya” (34), “trenta mil milions d’euros dels subsidis estatals” (35), “bancarrota” (36).

6.4.2.3 Exemples d’arguments d’internacional deslegitimadors de la independència

38. Bei der Geburtsstunde des neuen Staates würde Katalonien automatisch aus allen internationalen Organisationen ausgeschlossen und müsste erst einen Antrag auf Wiederaufnahme stellen” (DW27S2015, dia 24). (Amb el naixement del nou estat, Catalunya seria exclosa automàticament de totes les organitzacions internacionals i hauria de fer una sol·licitud per ser-hi novament acceptada.)

39. “Dennoch stehen die Chancen auf Anerkennung eines unabhängigen Katalonien schlecht” (DS9N2014, dia 10). (No obstant això les opcions d’un reconeixement d’una Catalunya independent són dolentes.)

40. “Katalonien würde als neu Staat automatisch nicht mehr der EU und der Euro-Zone angehören” (DW25N2012, dia 27). (Catalunya com a nou estat automàticament deixaria de pertànyer a la UE i a l’Eurozona.)

41. “EU als das mutmaßlich wirkungsvollste Bollwerk gegen einen Bruch“ (FAZ25N2012, dia 24). (La UE com al bastió probablement més efectiu contra el trencament.)

La categoria d’Internacional és la quarta en nombre total d’arguments deslegitimadors, cent trenta-vuit d’un total de mil dos-cents arguments “en contra”. En l’anàlisi s’ha observat que els arguments internacionals del tipus “en contra” del sobiranisme provenen de declaracions d’actors polítics o d’institucions, o bé de reflexions o sentències periodístiques. Aquests arguments fan referència, en primer lloc, a la manca de reconeixement internacional. Veiem-ho en els exemples: “les opcions d’un reconeixement d’una Catalunya independent són dolentes” (39). En segon lloc, fa referència a la sortida de Catalunya dels organismes europeus o internacionals dels

quals forma part. En els exemples ho veiem: “Catalunya seria exclosa automàticament de totes les organitzacions internacionals” (38), “automàticament deixaria de pertànyer a la UE i a l’Eurozona” (40). En tercer lloc, una darrera categoria està reservada als actors o institucions que treballen perquè la independència no es produeixi: “La UE com al bastió probablement més efectiu contra el trencament” (41).

6.4.2.4 Exemples d’arguments qualificatius deslegitimadors de la independència

42. “Wie die Separatisten durch Lügen die Unabhängigkeit erzwingen wollen” (DS27S2015, dia 26). (Com els separatistes amb mentides volen imposar la independència.)

43. “Die EU muss die Hysteriker bremsen” (DW27S2015, dia 26). (La UE ha d’aturar els histèrics.)

44. “Gekränkter Nationalstolz der Katalanen” (DW27S2015, dia 27). (Orgull nacional malaltís dels catalans.)

45. “Von mittelmäßigen Fanatikern regiertes Land“ (FAZ27S2015, dia 24). (Un país governat per fanàtics mediocres)

46. „Katalonien könnte das ´Albanien des 21. Jahrhunderts´ werden“ (SZ27S2015, dia 26). (Catalunya podria ser l’Albània del segle XXI.)

47. „Völkischer Atavismus“. (SZ27S2015, dia 8 d’octubre). (Atavisme folklòric.)

48. „regressivem identitären Trachtentanz“ (SZ27S2015, dia 8 d’octubre). (Regressiva identitària dansa tradicional.)

49. „Das Gift des Nationalismus hat Familien und Freunde einander entfremdet“ (FAZ20D2015, dia 15). (El verí del nacionalisme ha distanciat famílies i amics.)

50. „Mittelmäßige Fanatiker (...) [sind] die Separatistenführer“ (FAZ20D2015, dia 15). (Els dirigents separatistes són fanàtics mediocres.)

51. „Wenn das europäische Projekt verwässert wird, öffnet dies die Tür für Egoismus, Populisten und Separatismus“ (DS11S2014, dia 19). (Si el projecte europeu es dilueix, això obre les portes de l'egoisme, els populistes i el separatisme.)
52. „Ein Virus geht um in Europa“ (DW11S2014, dia 14). (Un virus dona la volta per Europa.)
53. „Eine Abspaltung wäre nicht nur ein ominöses ‚balkanisches‘ Vorzeichen (...)“ (FAZ11S2014, dia 12). (Una separació seria no només un ominós presagi “balcànic”.)
54. „In welche unwürdiges Spektakel werden da die Bürger Kataloniens getrieben, angeblich im Namen der Demokratie?“ (DS9N2014, dia 9). (En quin indigne espectacle [el referèndum] són empesos els ciutadans de Catalunya suposadament en nom de la democràcia?)
55. „Katalanische Nationalisten“ (FAZ9N2014, dia 10). (Nacionalistes catalans.)
56. „Radikálnationalisten ERC“ (FAZ25N2012, dia 27) (Nacionalistes radicals d'ERC.).
57. „Feurigen Nationalisten“ (FAZ25N2012, dia 27). (Fogosos nacionalistes)
58. „Der falsche Traum“ (SZ9N2014, dia 11). (El somni equivocat.)
59. „Die Massenkundgebung für die Abspaltung Kataloniens von Spanien markiert einen Trend, der zu einem Bürgerkrieg führen kann, wenn man ihn nicht aufhält“ (SZ11S2013, dia 13, breu El Mundo). (La manifestació massiva per a la separació de Catalunya d'Espanya marca una tendència, que pot portar a una guerra civil, si no se'ls atura.)
60. „Radikale Separatisten“ (DW25N2012, dia 27). (Separatistes radicals.)
61. „Radikalisierte (...) CiU“ (FAZ28N2010, dia 28). (Radicalitzada CiU.)
62. „Tribalen Ressentiments“ (FAZ28N2010, dia 28). (Ressentiments tribals.)

La categoria de Qualificacions és la primera en nombre total d'arguments deslegitimadors, quatre-cents cinquanta-quatre d'un total de mil dos-cents arguments “en contra”. En l'anàlisi s'hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. En primer lloc, s'ha observat que els esdeveniments del Procés català o algunes característiques de l'independentisme els periodistes les associen a elements bèl·lics:

“Catalunya podria ser l’Albània del segle XXI” (46), “ominós presagi ‘balcànic’” (53), “pot portar a una guerra civil” (59). En segon lloc, s’ha trobat un tipus d’expressions que identifiquen el sobiranisme amb temes de malalties: “Orgull nacional malaltís” (44), “verí” (49), “virus” (52).

En tercer lloc, hi ha un tipus de desqualificacions que tracta l’independentisme com un error, que vol assolir els seus plantejaments amb mentides: “amb mentides volen imposar la independència” (42), “El somni equivocat” (58). En quart lloc, s’han trobat expressions que associen el sobiranisme català a quelcom negativament passat, antic, pre-civilitzat o regressiu: “Atavisme folklòric” (47), “Regressiva identitària dansa tradicional” (48), “Ressentiments tribals” (62).

En cinquè lloc, s’han observat desqualificacions constants que relacionen els trets “nacionalistes” amb els catalans: “nacionalisme” (49), “Nacionalistes catalans” (55), “Nacionalistes radicals d’ERC” (56), “Fogosos nacionalistes” (57). En sisè lloc, s’han trobat expressions que fan referència als extrems i el radicalisme: “Nacionalistes radicals” (56), “Separatistes radicals” (60), “Radicalitzada CiU” (61). Finalment, en setè i darrer lloc, hi veiem altres sentències desqualificadores en general: “histèrics” (43), “Un país governat per fanàtics mediocres” (45), “Els dirigents separatistes són fanàtics mediocres” (50), l’egoisme, els populistes i el separatisme (51), “indigne espectacle [el referèndum]” (54).

6.4.2.5 Exemples d’altres arguments deslegitimadors de la independència

63. “Die Unabhängigkeitsbewegung in Katalonien gefährdet offenbar die Zugehörigkeit des FC Barcelona und anderer Klubs aus der Region zu Spaniens Fußball” (DS27S215, dia 22). (El moviment independentista a Catalunya posa en perill obertament la pertanyença del FC Barcelona i altres clubs de la regió al futbol espanyol.)

64. “Beebdigung der Diskriminierung der katalanischen Sprache in der transición” (SZ27S2015, dia 8 d’octubre). (Finalització de la discriminació de la llengua catalana en la transició.)

65. “Schottland blickt im Unterschied zu Katalonien auf eine jahrhundertelange Geschichte der Unabhängigkeit zurück”. (FAZ14S2014, dia 11). (Escòcia mira enrere, a diferència de Catalunya, a segles d’història d’independència.)

La categoria d’Altres és la cinquena i darrera en nombre total d’arguments deslegitimadors, són quaranta-vuit d’un total de mil dos-cents d’aquest grup deslegitimador. En l’anàlisi s’hi han detectat diversos patrons que van repetint-se. En primer lloc, s’ha observat que la pertinència o no del FC Barcelona a l’esport espanyol en una Catalunya independent és un argument que s’utilitza constantment. En els exemples ho veiem: “en perill obertament la pertanyença del FC Barcelona i altres clubs de la regió al futbol espanyol” (63). En segon lloc, una altra argumentació que es va repetint és la de la qüestió lingüística, on s’assegura que el català ja no està discriminat: “Finalització de la discriminació de la llengua catalana en la transició” (64). En tercer lloc, els arguments també aborden referències històriques: Escòcia mira enrere, a diferència de Catalunya, a segles d’història d’independència (65).

CAPÍTOL 7: CONCLUSIONS

7.1. Les hipòtesis i els resultats

7.1.1 Represa de les hipòtesis

Reprenem les hipòtesis formulades inicialment i les comparem amb els resultats obtinguts, per tal d'oferir-ne una interpretació, una discussió i una explicació que englobi tots els aspectes que cal tenir en compte per entendre els resultats, interpretar-los, i així procedir a exposar les conclusions de la recerca.

Les hipòtesis que reprenem fan referència a aspectes d'agenda, de frames de titulació, temàtics i d'actors, així com d'arguments. De cada àmbit se n'han analitzat diverses variables. Tot seguit s'exposa l'esquema de les hipòtesis, cada una va acompanyada d'una breu resposta que es desprèn dels resultats, a mode de conclusió general, que després serà explicada en detall per posar de relleu les conclusions específiques de tota la recerca.

H1. QUANTITAT / EXTENSIÓ / POSICIÓ

- a) A mesura que avança el Procés hi ha més articles que en parlen. Sí
- b) Hi ha més articles publicats per Eleccions i 9n que pels 11 de Setembre o altres. Sí, però depèn.
- c) Els diaris que més han publicat són FAZ i SZ. Els que menys DSp i DW. Tenint en compte que DSp és un setmanari, DW ha publicat molts menys articles proporcionalment que la resta. Sí.
- d) L'extensió dels articles augmenta a mesura que avança el Procés. No.
- e) Els articles passen a una posició més destacada (Superior, Central, PSpàginasencera) dins de la pàgina a mesura que avança el Procés. No, rol dels articles Online.

H2. TEMES i FRAMES

- a) Els temes principals que més es tracten són de Política catalana Sí. / i els secundaris de Política espanyola, Economia catalana i Internacional. Sí, però en segon lloc Política catalana.
- b) Quan es parla de Política catalana, Economia catalana i internacional s'utilitzen frames negatius (-1 o -2). Sí / Tant en temes principals com en secundaris.
- c) Quan es parla de Política espanyola, Economia espanyola o Altres temes s'utilitzen frames neutres (0). Per a Pol. esp. Sí / per a Altres No. // Tant en temes principals com en secundaris.
- d) No hi ha gairebé cap frame positiu (1 o 2). Exacte. // Tant en temes principals com en secundaris.
- e) En els articles de periodistes alemanys hi ha més frames negatius que en els d'agències, que són neutres. Sí
- f) El periodista del FAZ Leo Wieland és el que utilitza més frames negatius. Sí

H3. ACTORS i FRAMES

- a) Als actors favorables a la independència se'ls associa un frame negatiu (-1 o -2). No: Frame negatiu en el 44% dels casos, neutre en el 55%. / Als actors favorables a l'unionisme se'ls associa un frame neutre (0). Sí
- b) Hi ha pocs actors amb frames positius (1 o 2), però els que hi ha són unionistes. Sí
- c) Als altres actors (No posicionat, internacional) se'ls associa un frame neutre (0). Sí
- d) Hi ha una presència equilibrada d'actors independentistes i unionistes. Sí-No
- e) Els diaris citats són majoritàriament diaris de Madrid. Sí

H4. TÍTOLS-SUBTÍTOLS / FRAMES

- a) En els títols d'articles escrits per periodistes alemanys hi ha més frames negatius (-1 o -2) que en els d'agències, que són neutres (0). Sí

b) Els títols dels diaris espanyols són més negatius, els dels diaris internacionals o Redacció / no signats més neutres, i els d'Altres autors variables. Sí

c) Hi ha algun/s diari/s amb títols-subtítols més negatius que d'altres? FAZ, DW presenten més del 50% dels títols dels Periodistes alemanys amb frame negatiu? Sí.

d) Els títols-subtítols s'enquadrarien d'una manera més negativa a mesura que avança el Procés. No. Depèn de l'esdeveniment.

H5. ACOMPANYAMENT GRÀFIC / REDACCIÓ / TIPUS D'ARTICLE / SECCIÓ

a) Quins períodes tenen articles amb més fotos del Procés (1) o mapes (2). Hi haurà més fotos que mapes. Sí. I més fotos en els 11S2012 (57,1%), 13 (3/7 43%), 14 (10/43 23%) i 15 (4/12 33%), en les eleccions al Parlament (28N2010 no 2/5 40%, 25N2012 sí 14/30 46,7%, 27S2015 sí 23/58 39,7%) i el 9N (11/40 27,5%). Sí.

b) La majoria d'articles tenen com a redacció Madrid o el propi diari. Sí. Pocs tenen Barcelona., Sí.

c) Hi ha més articles informatius que opinatius. Sí. Dins dels informatius hi ha més notícies. Sí Dins dels opinatius més articles d'anàlisi. Sí.

d) Els diaris ubiquen els articles preferentment a la secció de Política (enquadrant el Procés català com a qüestió política). Sí. Les següents seccions amb més articles seran Economia i Opinió. Sí, opinió i economia.

H.6 ARGUMENTS.

a) En total hi ha més arguments deslegitimadors, o el que es podria considerar genèricament com a "negatius" o "en contra" dels objectius sobiranistes, arguments que donen suport a les tesis defensades pel Govern espanyol; i, per tant, hi ha menys arguments legitimadors, o el que es podria considerar genèricament com a "positius" o "a favor" dels objectius sobiranistes, arguments que donen suport a les tesis defensades pel Govern català. Sí.

b) El diari FAZ és el que més arguments deslegitimadors publica. El SZ el diari més equilibrat. I DW i DS es troben entremig. Sí.

c) Hi ha més arguments publicats en períodes electorals al Parlament, i aquests arguments són més deslegitimadors. ?

d) Els arguments més presents són els polítics i econòmics, i són els més deslegitimadors. No, els més presents són els Qualif, que també són els més deslegitimadors.

e) El diari que més adjectius qualificatius deslegitimadors publica és el FAZ, Seguit de DW, DS i SZ. ? I gairebé cap diari publica arguments qualificatius legitimadors. ?

f) Els arguments presenten un to formal i imparcial. Els polítics se centren en la legalitat (els deslegitimadors), però també en la possibilitat d'autodeterminació (els legitimadors). Els econòmics parlen de la riquesa catalana (els legitimadors), però de la inestabilitat que pot comportar un nou estat (els deslegitimadors). Els d'internacional tracten el fet que no hi ha precedents dins de la UE. Els qualificatius destaquen el caràcter industrial i modern de Catalunya (els legitimadors) i la incomprensió de voler un nou estat (els deslegitimadors). Altres temes inclouen la història, la llengua i la cultura.

Tot seguit s'elaboren les conclusions dels blocs d'hipòtesis i de cada un dels seus apartats.

7.1.2 Hipòtesi 1. Agenda: quantitat, extensió i posició dels articles.

7.1.2.1 A mesura que avança el Procés hi ha més articles que en parlen?

La primera hipòtesi en el marc de l'Agenda setting feia referència al fet que es preveia un augment de peces publicades que seria paral·lel a l'avenç del Procés sobiranista català.

Així, pel que fa a la quantitat d'articles que s'han recopilat en els diferents períodes (259), hem vist que, en línies generals, sí que hi ha un increment d'articles publicats a mesura que avança el Procés català, prenent com a referència el període estudiat 2010-2015. Tot i que cal subratllar que aquest increment no és continu, sinó que depèn de l'esdeveniment. Les tres eleccions catalanes del 28 de novembre de 2010, de 25 de novembre de 2012 i de 27 de setembre de 2015 han experimentat un augment considerable d'atenció mediàtica, passant de les 5 peces publicades en les primeres, a les 30 en les segones i fins arribar a les 58 unitats en les terceres eleccions.

Els 11 de Setembres van experimentar un augment significatiu des de les del 2012 i 2013, en què hi havia 7 peces en cada una d'aquestes dates, a la del 2014, en què van incrementar fins a 43, però amb un descens a la del 2015, fins a les 12 unitats. I pel que fa als altres esdeveniments, de la manifestació del 10 de juliol del 2010, l'anunci de la consulta del 12 de desembre de 2013 i les eleccions europees del 25 de maig de 2014, amb 10, 12 i 5 articles respectivament es va augmentar fins als 40 del 9 de novembre de 2014. Finalment, les eleccions generals del 20 de desembre de 2015 van comptar amb 30 peces.

Vistos aquests punts que resumeixen la variabilitat de la cobertura del Procés català dependent dels fets estudiats, podem establir que a mesura que s'esdevenen fets més rellevants pel que fa a la relació Catalunya-Espanya que poden implicar un canvi en l'estatus polític actual, l'atenció mediàtica hi focalitza i ho explica en articles periodístics. En canvi, quan, durant aquest Procés, s'han esdevingut fets que no tenen una incidència directa en el desenvolupament sobiranista, aquests han gaudit d'una atenció menor.

Així, l'inici de l'actual Procés polític el 2010 –quan encara no se sabia com continuarien les reivindicacions sorgides de la manifestació del 10 de juliol, i quan les eleccions catalanes del 28 de novembre es plantejaven encara en clau autonòmica–, va comptar amb 15 articles. Al 2012 la xifra es va incrementar fins a 37, aquell va ser l'any de la gran manifestació de l'11 de Setembre i hi va haver un avançament de les eleccions al Parlament, ja en clau independentista, on es demanava “una majoria

extraordinària, per a una situació extraordinària”. Aquests dos fets són els que expliquen aquest augment del focus d’atenció.

L’any 2013 va ser el de la Via Catalana, que enllaçava Catalunya de nord a sud, i l’any de l’anunci de la consulta. Tot i l’espectacularitat de la proesa logística de la Via Catalana, amb les reminiscències històriques a la Via bàltica, i la novetat que representava anunciar la convocatòria d’una consulta sobre la independència per al 2014, aquests esdeveniments van comptar amb una atenció menor a la que va obtenir el 2012 el Procés.

Aquest fet es pot explicar amb el següent raonament: Els periodistes estrangers consideren més rellevant un fet polític, com unes eleccions al Parlament de Catalunya amb clau sobiranista, ja que des d’allí és des d’on es poden prendre decisions que poden comportar canvis en la situació actual. D’aquesta manera, unes eleccions d’aquest caire al Parlament català marcaran més l’agenda publicada dels mitjans alemanys que no pas dos fets simbòlics com una reivindicació ciutadana a través d’una Via catalana o un anunci d’una consulta que encara calia concretar com s’esdevindria en el marc estatal.

A l’any 2014 es produeix un gran augment d’articles que parlen dels esdeveniments del Procés català. En primer lloc, cal dir, reprenent el que s’ha comentat anteriorment dels esdeveniments que no tracten el Procés català directament, que les eleccions europees van obtenir poca atenció mediàtica, ja que no és un fet del propi Procés. En segon lloc, els altres dos esdeveniments del 2014, l’11 de Setembre de la V que precedia la consulta del 9N i el propi 9N van ser els esdeveniments que van marcar més l’agenda dels mitjans alemanys fins a aquella data, ja que es podia considerar que la Diada precedia la consulta que sí que podia portar un canvi en la política catalana. En tercer lloc, cal tenir en compte que el 2014 va ser l’any del referèndum d’Escòcia, concretament el 18 de setembre, una setmana després de la Diada catalana i un mes i mig abans del 9 de novembre. Aquell any, doncs, el focus en el referèndum escocès va propiciar que l’agenda mediàtica cobrís les notícies sobiranistes d’Europa, primer Escòcia i després Catalunya.

Finalment, l’any 2015 es va produir un nou augment en el nombre de peces publicades. L’11 de Setembre va rebre una atenció reduïda en comparació a les eleccions catalanes del 27 de setembre, que compta amb el nombre més gran d’articles publicats de tots els esdeveniments analitzats entre el 2010 i el 2015: 58 articles. Aquesta xifra representa el

22,39% del total d'unitats. Aquesta dada corrobora el fet que com més avança els esdeveniments polítics catalans i com més directament afecta un esdeveniment al seu prosseguir, més se'n publica i més aconsegueix aquest fet marcar l'agenda dels mitjans alemanys. En el cas del 27 de setembre del 2015, no només es tractava d'un període electoral al Parlament, que ja hem vist que de per si obtenen més atenció mediàtica, sinó que, a més, s'havia donat a les eleccions un caràcter plebiscitari que li atorgava un valor afegit que podia fer capgirar l'estatus quo. En aquest sentit s'explica aquest gran increment de publicacions.

Per últim, les eleccions al Parlament espanyol, per la seva incidència només indirecta al Procés català, obtenen un nombre de publicacions inferior a les dels 27 de Setembre, tot i que superior a la mitjana. Dit això, cal remarcar que pel fet de tractar-se d'un període electoral, que, com hem vist, és un dels tipus d'esdeveniments que reben més publicacions, pel fet que siguin Eleccions Generals a l'estat espanyol, i pel fet que es trobin en aquest període post eleccions catalanes, quan encara no s'havia format govern, dóna com a resultat una cobertura significativa d'aquest esdeveniment.

7.1.2.2 Hi ha més articles publicats per Eleccions i 9N que pels 11 de Setembre o altres dates?

Les dades que s'han exposat en relació a aquesta primera hipòtesi també responen a la segona, que fa referència al fet que s'esperen més articles publicats per les diverses **eleccions i pel 9N2014** que pels 11 de Setembre o altres esdeveniments. Si observem els cinc períodes amb més cobertura per part dels mitjans alemanys veurem que són tres períodes electorals (25N2012, amb 30 unitats; 27S2015, amb 58; i 20D2015, amb 30), el 9N (amb 40 unitats) i l'11S2014 (amb 43 unitats). Així, efectivament es confirma aquesta hipòtesi: les comptesses electorals i el 9N van suscitar més atenció per part de la premsa analitzada que no pas la majoria de Diades o d'altres esdeveniments, amb excepció, com hem dit, de l'11S2014. Resultat que s'explica pel fet de tractar-se de la Diada prèvia a la consulta del 9N i al referèndum d'Escòcia del 18 de setembre de 2014.

7.1.2.3 Els diaris que més han publicat són FAZ i SZ?

Els que menys DSp i DW? Tenint en compte que DSp és un setmanari, DW ha publicat molts menys articles proporcionalment que la resta?

Una tercera hipòtesi, dins aquest primer bloc de l'Agenda setting, fa referència als mitjans que més han publicat. Es preveia que el FAZ i el SZ fossin els que més publicaven i DW i DS els que menys. Els resultats ens indiquen que efectivament el FAZ i el SZ han estat els que més peces han publicat, amb un total de 98 i 90 articles respectivament. En canvi, DW i DS són els que compten amb menys unitats, 33 i 38 respectivament. Aquesta diferència té una relació directa amb el fet que els dos primers mitjans compten amb corresponents propis a l'estat espanyol.

El SZ té el periodista Thomas Urban i el FAZ en Leo Wieland. En canvi, els altres dos mitjans, tot i que també compten amb periodistes especialitzats en l'estat espanyol, no els tenen com a corresponents, i cobreixen força esdeveniments amb notícies d'agència. Podríem dir que l'Ute Müller i l'Helene Zuber serien les dues periodistes que escriuen per DW, però amb menys freqüència que n'Urban o en Wieland. A més a més, cal destacar que el setmanari DS és el tercer mitjà en nombre d'articles publicats (38), per davant del diari DW (33). Aquest fet evidencia que DW ha publicat, proporcionalment, molts menys articles que la resta de mitjans, i, per tant, que el Procés català en aquest mitjà no ha establert una agenda tan clara com sí que ho ha fet en els altres mitjans, sobretot al FAZ i al SZ.

7.1.2.4 L'extensió dels articles augmenta a mesura que avança el Procés?

La quarta hipòtesi formulada en el marc de l'Agenda setting feia referència al fet que es preveia que l'extensió dels articles augmentaria a mesura que avancés el Procés, ja que s'atorgaria una rellevància major als esdeveniments i, en conseqüència s'hi dedicaria més espai. En l'apartat de resultats s'ha fet evident que en dos dels mitjans, el SZ i el FAZ, hi ha correlació significativa entre el temps i l'extensió dels articles, en canvi en DS i DW hi ha un manteniment pel que fa a l'espai dedicat al Procés.

Així les coses, hem vist que el total d'articles publicats mostra que sí que augmenta l'extensió dedicada al Procés català. Això s'explica, d'una banda, pel fet que al llarg dels anys es van superant etapes d'aquest Procés i, per tant, l'expectativa augmenta i les possibilitats polítiques reals poden estar més a prop, i, de l'altra banda, perquè a nivell europeu hi va haver el referèndum d'Escòcia, que va posar sobre la taula les possibilitats reals d'independència d'un territori ja europeu, fet que es relaciona directament amb la geoestratègia interna i externa dels estats membres de la UE.

En aquest punt és interessant recordar que el format dels diaris alemanys és més gran que els de l'estat espanyol, concretament la seva mida és el doble de gran, així que una pàgina sencera pot equivaldre a una doble pàgina d'aquí, una 1/2 pàgina en un diari alemany pot correspondre a prop d'una pàgina sencera d'un diari català, i menys d'1/3 de pàgina pot ser la meitat d'una pàgina d'aquí. Així, es pot considerar que l'extensió dedicada als esdeveniments del Procés català, per tractar-se de política internacional des del punt de vista alemany, és, en si, àmplia.

7.1.2.5 Els articles passen a una posició més destacada a mesura que avança el Procés?

La cinquena hipòtesi en el marc de l'Agenda Setting feia referència a la posició dels articles, es preveia que, a mesura que avancés el Procés, aquests anirien passant a una posició més destacada; tenint en compte que es consideren posicions destacades les que ocupen una pàgina sencera o la posició superior o central d'una pàgina. Tot i així, els resultats ens han indicat que aquesta hipòtesi no es compleix, la tendència és que a mesura que avancen els anys augmenten el nombre d'articles publicats digitalment.

Hem vist que aquests representaven el 20% del total l'any 2010 i l'any 2015 ja eren gairebé el 50% del total. Aquesta progressió pot explicar-se pel context tecnològic i de la informació que vivim avui en dia, en què les persones tendeixen a utilitzar més els mitjans digitals com a font d'informació que no pas un diari imprès, i, per tant, en aquest sentit, una publicació on-line pot ser que, en els darrers anys tingui més rellevància i arribi a més públic que una altra publicada en paper.

La situació actual, contradiu, en certa manera, doncs, la idea que els mitjans poden publicar on-line una gran quantitat d'articles, però aquells que se seleccionen en paper són els més rellevants, els que tindran més impacte. D'una banda, sí que se'n manté la primera part, els articles seleccionats per ser publicats en paper són els que cada mitjà considera més importants, aquells temes que han aconseguit passar el filtre dels Gatekeepers i establir l'agenda. D'altra banda, és possible que els articles publicats en paper ja no siguin els més llegits, ja que bona part de la població consulta la versió digital dels diaris i no la versió en paper. Cal recordar que les vendes de diaris impresos han anat reduint-se progressivament en els darrers anys.

Així les coses, veiem com els articles del Procés publicats en paper que inicialment ocupaven una pàgina sencera o una posició superior de pàgina no han vist modificada la posició cap a una d'inferior, i, per tant, que podria ser considerada com a menys rellevant, sinó que han vists modificada la seva posició cap a la versió digital dels mitjans. Aquesta situació, que si d'entrada podria considerar-se com a una tendència cap a considerar els esdeveniments del Procés com a menys rellevants, amb menys *saliency*, pot, simplement, expressar la natural tendència a potenciar la versió digital dels mitjans. I aquest fet, en el fons, té com a conseqüència una potencialitat major per aquests articles, ja que poden arribar a més públic.

7.1.3 Hipòtesi 2. Temes i frames

7.1.3.1 Els temes principals són de Política catalana?

El segon bloc d'hipòtesis tractat fa referència als Frames aplicats als temes principals i secundaris dels articles. La primera hipòtesi d'aquest bloc preveia que el tema principal més present seria el de la Política catalana. En els resultats hem vist que efectivament es complia aquesta afirmació, ja que de la totalitat d'articles publicats, 259, més de la meitat, 156, tenen aquest tema com a principal. Aquesta dada s'explica pel fet que l'objectiu del treball era analitzar els esdeveniments del Procés català i, per tant, aquests tindran una relació amb l'activitat política, ja sigui des d'unes Eleccions, la celebració dels 11 de Setembre amb reivindicacions polítiques, l'anunci o el desenvolupament d'una consulta, o una manifestació de protesta. Per aquest motiu és lògic aquest resultat.

7.1.3.2 Política catalana, Economia catalana i Internacional s'enquadren amb frames negatius (-1 o -2)?

La segona hipòtesi en referència a l'apartat de Temes i Frames deia que quan es parla de Política catalana, Economia catalana i Internacional s'utilitzen frames negatius (-1 o -2). Els resultats han indicat que efectivament és així. Hem vist un resultat contundent, un 55% d'articles amb temàtica de la Política catalana en parlaven amb un frame negatiu, i dels articles amb temàtica d'Economia catalana i d'Internacional, set i deu unitats respectivament, els frames negatius representaven més del 85% del total. Partint de la base que els mitjans de comunicació tenen en el seu codi deontològic apropar-se a la neutralitat, aquestes xifres demostren com en aquest objectiu no es compleix en el cas dels mitjans analitzats.

Concretament el mitjà que presenta un biaix informatiu més accentuat és el FAZ, amb un increïble 78% dels articles que atorguen un frame negatiu a la Política catalana. Que un mitjà com el FAZ, que com tots presenta una línia editorial específica, però que s'erigeix com un mitjà seriós i que forma part de la premsa d'elit d'Alemanya, tingui un biaix tan greu en la qualitat informativa dels seus articles demostra la poca neutralitat, pluralitat i rigorositat dels autors de les peces. En la majoria dels casos es tracta d'un autor, el corresponal del diari a Madrid, en Leo Wieland. Els motius d'aquest biaix cal trobar-los en el periodista, més que en el mitjà.

7.1.3.3 Política espanyola, Economia espanyola i Altres temes s'enquadren amb frames neutres (0)?

La tercera hipòtesi afirmava que, a diferència de les temàtiques anteriors, quan el tema era la Política espanyola, Economia espanyola o Altres s'utilitzaven frames neutres. Efectivament, els frames emprats per a la temàtica de Política espanyola, d'un total de 43 peces, són neutres en un 70% dels casos. I pel que fa als frames aplicats a Economia espanyola, d'un total de sis peces, estan repartits entre 2 neutres, 2 lleugerament positius i 2 negatius. Així que podem considerar, que, de mitjana, efectivament el frame que s'hi aplica és neutre. No obstant això, quant a la segona part de la hipòtesi, veiem que no es

confirma del tot: Els frames utilitzats per a Altres, d'un total de 37 unitats, només són neutres en un 43% dels casos i en un altre 43% lleugerament negatius. La neutralitat a l'hora d'escriure sobre la Política espanyola és lògica en tant que els corresponents veuen el govern espanyol com una font fiable i com un actor respectable i solvent, fins i tot, potser, com un actor objectiu, a qui difícilment posaran en contradicció.

Per la seva banda, l'economia espanyola és la temàtica menys utilitzada com a principal, i, per tant, es pot considerar que se li atorga una rellevància menor. Això s'explica perquè a l'hora de tractar els fets del Procés català, la situació de l'Economia espanyola hi és una temàtica propera però no essencial. En canvi, la temàtica Altres engloba temes diversos com la llengua, la història o la cultura catalana, el futbol (bàsicament el FCB), etc. Aquests temes estan relacionats amb la realitat catalana, i aquest és el motiu pel qual presenten frames també negatius, en consonància al que hem comentat anteriorment sobre els temes de Política i Economia catalanes i Internacional.

7.1.3.4 Els temes secundaris més presents són Política espanyola, Economia catalana i Internacional?

La quarta hipòtesi d'aquest bloc feia referència als temes secundaris de cada article i els frames amb què eren relacionats. Es preveia que, de la mateixa manera que en els temes principals, la Política catalana, l'Economia catalana i Internacional portarien associats frames més aviat negatius; en canvi, Política espanyola, Economia espanyola i Altres tindrien frames més neutres.

En els resultats hem vist com els temes secundaris més recurrents han estat Política espanyola i Política catalana, on s'ha confirmat la hipòtesi: El primer tema ha estat associat bàsicament a un frame neutre, en el 85% dels articles; per contra, el segon ha tingut majoritàriament un frame negatiu, en el 71% dels casos. La política espanyola i la catalana no es presenten, doncs, amb el mateix tipus de frames en les publicacions alemanyes, sinó que quan es tracta de Política espanyola hi ha una voluntat de neutralitat, d'imparcialitat i d'exposició matisada dels fets, que implica un respecte i un atorgament d'autoritat a la institució del govern espanyol i els partits unionistes del Parlament espanyol, que són els que més representats es troben en aquesta temàtica.

Aquestes característiques no es troben quan es tracta la política catalana, en què, com s'ha exposat, la major part de les vegades es presenta en un marc de referència negatiu, fet que mostra una predisposició negativa del propi periodista o autor de la notícia envers el relat dels fets del Procés català, el govern català i els partits independentistes.

Les dades denoten, així, una manca de neutralitat periodística a l'hora d'abordar una temàtica com la política catalana i el Procés català, a les que no es dóna l'autoritat i el respecte que sí que s'atorga a la política espanyola.

Pel que fa als tercers i quarts temes secundaris més presents, hem vist que eren Economia catalana i Internacional, efectivament, per aquests temes també es compleix la hipòtesi, ja que presenten uns frames negatius, en un 61% i un 88% dels casos respectivament. Com veiem, les tres temàtiques que tenen a veure més directament amb l'esdevenir del Procés català –com són la política catalana, que hem comentat anteriorment; l'economia catalana, que és un tema que acompanya sovint els articles que parlen del Procés, i internacional, que mesura quin representa que podria ser el suport internacional o quina la situació en la que quedaria Catalunya internacionalment, en el cas d'independència– es relacionen majoritàriament amb frames negatius. Aquesta circumstància pot ser explicada amb la teoria de Van Dijk sobre el discurs i el poder en què l'autoritat dels que tenen el poder preval, en la majoria dels casos, per sobre dels que no l'ostenten.

Així les coses, els marcs de referència utilitzats per escriure sobre aquestes tres temàtiques aporten una visió negativa tant de la política catalana, com de l'economia catalana com de la seva posició internacional. D'aquesta manera, es construeix un relat del Procés que posa en dubte, doncs, les seves reivindicacions, i que manifesta, o crea, incertesa per les conseqüències econòmiques, per l'estat de l'economia catalana, en la major part dels casos reflectint uns arguments que consideren ineficient aquesta economia.

Es troba a faltar, doncs, pluralitat en aquest aspecte, ja que hi ha una bona quantitat de dades, estudis i fets que posen en entredit la ineficiència defensada en aquests articles. És més, com a mitjans de comunicació seriosos que són els quatre analitzats, sorprèn aquesta manca de pluralitat informativa, aquesta falta de neutralitat, aquest biaix periodístic tan marcat, sobretot, i d'una manera ostensible, pel diari FAZ. Concretament, el 81% dels articles d'aquest diari amb tema secundari Política catalana l'emmarquen

negativament, i tant el 100% dels articles que tenen l'Economia catalana com a tema secundari, com el 100% dels que hi tenen Internacional presenten aquestes temàtiques de manera negativa. Es tracta, doncs, d'un 81%, un 100% i un 100% d'articles amb marcs de referència negatius aplicats a tres qüestions relacionades directament amb el Procés sobiranista. Es confirma, doncs, la tendenciositat unionista del diari FAZ i el biaix informatiu.

Quant al tractament de l'Economia espanyola i Altres, veiem com es repeteix força el mateix patró tant quan són temes secundaris, com quan són principals. El nombre de publicacions que tenen Economia espanyola com a tema secundari, set peces, és el més baix, de la mateixa manera que aquest tema també era el menys present com a principal. Els frames utilitzats són entre neutres i negatius, d'una manera similar a les dades que hem vist d'Economia espanyola com a temàtica principal.

Reprenent les explicacions d'aquests resultats per als frames principals, podem considerar que aquesta temàtica és la que es relaciona més llunyanament amb el Procés català, d'entre les temàtiques possibles analitzades i, per aquest motiu, hi ha menys peces que en parlen, i quan ho fan segueixen la línia institucional, de tractar les qüestions que tenen a veure amb l'estat d'una manera respectuosa i neutral, o bé, en alguns casos, tenint en compte la situació de crisi econòmica, de manera lleugerament negativa. El tema Altres es reparteix els percentatges entre frames negatius, neutres i positius. Com s'ha comentat anteriorment, aquesta categoria engloba una diversitat de qüestions sobretot relacionades amb el Procés català, però no políticament, sinó històrica, lingüística o esportiva, i, per tant, es considera esperable aquesta diversitat de marcs de referència aplicats.

7.1.3.5 No hi ha gairebé cap frame positiu (1 o 2)?

Cal afegir que l'ús de frames positius, com s'ha vist en els resultats, és molt menor a l'ús de frames negatius i neutres, tant pel que fa als temes de Política i Economia catalanes, Internacional o Altres, com als de Política i Economia espanyola. Però que, en global, ressalta l'ús majoritari de frames neutres per tractar els dos darrers temes i de frames negatius per explicar les tres primeres qüestions.

7.1.3.6 En els articles de periodistes alemanys hi ha més frames negatius que en els d'agències, que són neutres?

I individualment, el periodista del FAZ Leo Wieland és el que utilitza més frames negatius?

Reprenem aquí la cinquena hipòtesi del bloc de frames, que valora la relació entre l'autoria dels articles i l'ús dels frames en relació als temes principals i secundaris de cada peça. La hipòtesi preveia que en els articles de periodistes hi ha més frames negatius que en els d'agències, que són més neutres. Cal tenir en compte que, com hem vist, el tema principal més habitual és el de Política catalana, que ho és en 156 articles dels 259.

Els resultats indiquen que, pel que fa als frames atorgats als temes principals dels articles, la hipòtesi es confirma. Hem vist com les dades globals mostren que dels 175 articles publicats per Periodistes alemanys, el 54% són negatius, només el 39% són neutres i un reduït 7% són positius. Això indica que més de la meitat de peces publicades són negatives, i no pas neutres, com caldria esperar d'uns periodistes que tendissin a la imparcialitat i a la pluralitat de fonts, referència i cites. Es percep, doncs una presència de l'opinió i la subjectivitat del periodista més marcada del que caldria per a l'exercici periodístic ideal.

Comparem aquestes dades amb les dels articles signats per agències: el 63% són neutres i el 37% negatius. En aquest cas, els resultats s'intercanvien, en els periodistes d'agències predominen les publicacions neutres. Aquest fet pot explicar-se tenint en compte el propi objectiu del mitjà on treballen, ja que els articles d'agències tenen per finalitat distribuir-se per diversos mitjans de comunicació, i, per aquest motiu, han de ser redactats d'una manera prou imparcial i neutra com per tenir cabuda en la diversitat editorial dels mitjans on es publiquin.

Els resultats dels articles signats per Diaris espanyols i Diaris internacionals mostren que en aquests també predominen els articles amb frames negatius, en un 84% en el cas dels primers i en un 73% en el cas dels segons. Aquesta xifra d'articles amb marc de

referència negatiu en vers el Procés català que els diaris analitzats han publicat manllent-los dels diaris espanyols, sobretot *El País* i *El Mundo*, s'explica pel fet que aquests diaris editats a Madrid tenen una línia editorial unionista que no dóna suport als esdeveniments independentistes a Catalunya. Però, en tot cas, aquests són els diaris de l'Estat espanyol que la premsa alemanya pren com a referència per incloure en el seu mitjà per tal d'informar els seus lectors amb articles breus del propi país, i valorar, així, els fets del Procés català. En una única ocasió ha estat citat el diari *La Vanguardia*, editat a Barcelona, però aquest fet és una excepció i, a més, cal tenir en compte que aquest diari no té una línia editorial favorable a l'independentisme. És més, si realment els mitjans alemanys volguessin oferir una pluralitat de perspectives, caldria que incloguessin diaris editats a Barcelona amb una línia editorial que no sigui unionista.

La xifra de frames negatius aplicats als temes principals presents en els diaris internacionals (73%) pot sorprendre, com sorprèn la xifra dels propis articles amb frames negatius signats per Periodistes alemanys (54%). En el cas dels diaris internacionals, però, el resultat és dinou punts més elevat. Cal recordar que d'aquesta categoria en formen part diaris de Suïssa, França, Itàlia, Àustria i Hongria. Es pot considerar que els diaris alemanys han triat peces que contenen aquests frames negatius, perquè reforcen bona part de les posicions defensades en els seus articles.

Pel que fa a l'ús dels enquadraments aplicats als temes secundaris dels articles hem vist en els resultats que les dades són similars a la tipologia dels temes principals. Els periodistes alemanys apliquen més frames negatius als seus temes secundaris, el 50% d'ells són negatius; que no pas marcs neutres, presents en un 43%, o positius, que representen tan sols el 8% de les peces. Per contra, en aquesta mesura també es confirma que els articles signats per Agències són els que escriuen amb marcs més neutres: dels temes secundaris fins a un 78% d'ells tenen frames neutres, un 14% marcs negatius i un 7% positius.

La xifra de temes secundaris tractats amb frames neutres en el cas de les agències és superior fins i tot a la dels temes principals neutres, que era del 63%. Aquí es pot valorar que els temes secundaris poden ser considerats més perifèrics que no pas els principals, i, per tant, els autors es permeten un distanciament i una imparcialitat superiors. I precisament en el cas dels articles d'agències, com hem comentat anteriorment, pel seu

propi objectiu de ser peces publicables per una gran varietat de mitjans ja tendeixen a estar redactats en clau més neutra.

Per altra banda, les xifres dels temes secundaris de les peces procedents de Diaris espanyols i internacionals difereixen de les dels temes principals. En els temes principals observàvem que se'ls aplicaven frames negatius en la major part de casos, en un 84% i un 73% dels Diaris espanyols i dels Diaris internacionals, respectivament. En canvi, pel que fa al tema secundari les dades varien, el 50% dels temes secundari són tractats de manera neutra i el 33% lleugerament negativa, en el cas dels Diaris espanyols; i el 45% de les vegades els Diaris internacionals hi apliquen frames neutres, al costat d'un altre 45% en què presenten marcs negatius.

Els articles de Redacció / no signats i els d'Altres autors també passen a aplicar més frames neutres als temes secundaris que als principals. Els primers passen del 63% al 70% de frames neutres i els segons del 57% al 71% de neutralitat.

Aquesta més o menys modificació de xifres present en tots els autors en el tractament diferenciat que es dona al tema principal i al secundari s'explica per la naturalesa del tema tractat: Hem vist com la major part de temes principals feien referència a la política catalana, mentre que el tema secundari més comú és el de política espanyola. Així, s'observa una tendència general a tractar amb frames més negatius el tema principal, on és majoritari el tema política catalana; i a tractar amb frames més aviat neutres el tema secundari, sobretot la política espanyola.

Pel que fa als frames utilitzats pels quatre corresponsals principals dels mitjans alemanys, que es troben dins la categoria de Periodistes alemanys, el corresposnal del FAZ, Leo Wieland, és el que més ha publicat i amb més frames negatius, el 63% dels seus temes principals tenen un frame negatiu i el 61% dels secundaris. El segueix, en ordre decreixent d'ús de frames negatius, la periodista de DS, Helene Zuber, amb un 60% de marcs negatius tant en els temes principals com en els secundaris.

Després ve la corresposnal de DW, Ute Müller, amb un 45% de marcs negatius respecte els temes principals i un 27% pel que fa als secundaris. En darrer lloc, entre els quatre corresponsals principals, el que utilitza menys frames negatius és el del diari SZ, Thomas Urban, amb un 39% de frames negatius en els temes principals i un 36% en els secundaris.

Aquestes dades corroboren les afirmacions anteriors, en què es conclouïa que els criteris periodístics de neutralitat, imparcialitat o pluralitat no són presents en la majoria d'unitats analitzades, sinó que l'ús de marcs de referència negatius, en comptes dels esperables neutres, respecte el Procés català, són una constant. A més, aquesta constatació s'agreuja si ens fixem en d'altres autors també presents sovint en aquests mitjans, com són els diaris espanyols i els internacionals, que presenten els índex més elevats de frames negatius. Concretament, els articles de diaris espanyols que els mitjans alemanys han triat per publicar en les seves pàgines presenten en un 83% frames negatius en els temes principals i un 33% en els secundaris. I les peces dels diaris internacionals, tenen un 73% dels temes principals amb marcs negatius i un 45% dels secundaris.

Aquests dos grups d'autors són els que presenten, doncs, com hem dit, un índex més alt de frames negatius, però cal contextualitzar aquesta dada en el fet que són els diaris alemanys els que han escollit aquestes peces per publicar. Així, és la tria conscient dels mitjans de comunicació alemanys la que conforma aquesta part d'articles amb frames negatius, ja que podrien haver triat altres mitjans espanyols o internacionals que presentessin frames neutres o positius.

En global, doncs, la conclusió referent a l'autoria dels articles és que els d'agències de notícies presenten uns resultats de neutralitat superiors als articles de periodistes alemanys, dels diaris espanyols i internacionals, i el nivell de frames negatius és inferior a la resta: un 37% en els temes principals i un 15% en els secundaris.

Per complementar les conclusions d'aquest bloc d'hipòtesis, fixem-nos ara en les dades específiques aportades per l'encreuament d'informació entre els autors que han publicat més de cinc peces, els tipus de temes que han tractat i el percentatge que representa cada temàtica en el conjunt de les seves publicacions; i, a més, el tipus d'enquadrament que utilitzen en cada un dels temes tractats. Les dades de l'apartat de resultats mostraven com la Política catalana ha estat el tema principal més tractat per gairebé tots els autors (les excepcions són el grup que conformen els periodistes alemanys amb menys de cinc peces publicades i el periodista Paul Ingendaay, en què el tema principal majoritari de tots dos autors és el d'Altres). Amb tot, depenia del tipus d'autor el fet que la Política catalana es presentés amb un marc negatiu o neutre.

S'ha confirmat, doncs, que els articles escrits per bona part dels periodistes alemanys enquadren aquesta qüestió amb un frame negatiu: Dels 30 articles d'en Leo Wieland del diari FAZ dedicats a aquest tema com a principal, 24 tenen un frame negatiu (i, a més, 19 d'aquests el tenen molt negatiu). Dels 6 articles de l'Helene Zuber de DS amb tema principal Política catalana, 4 tenen enquadraments molt negatius. El conjunt de periodistes alemanys amb menys de cinc articles publicats, ha dedicat 18 peces a la Política catalana com a tema principal, de les quals la meitat presenten marcs negatius. El periodista del FAZ Paul Ingendaay ha escrit dos articles amb aquest tema principal, i tots dos amb marcs molt negatius. S'afegeixen a aquest grup d'autors els Diaris espanyols, amb 9 articles dedicats a aquest tema i tots ells amb frames negatius; i els Diaris internacionals, amb 6 peces de tema principal Política catalana, 4 d'elles enquadrades negativament.

D'aquesta manera, es conclou que aquests autors trien mostrar la política catalana des d'un punt de vista negatiu, fet que significa que el Procés polític català és presentat de manera negativa, i, per extensió, reforça els postulats unionistes. El corresponsal Leo Wieland pren aquesta posició en el 80% dels articles que tracten la Política catalana com a principal; l'Helene Zuber en el 66,7% de les peces; el grup que conformen el conjunt de periodistes amb menys de cinc articles publicats cadascun, en el 50% dels casos; en Paul Ingendaay i els Diaris espanyols, en el 100% dels articles, i els Diaris internacionals, en el 67% de les peces.

En d'altres corresponsals i periodistes alemanys aquest ús d'enquadraments negatius és més matisat, i el combinen amb els enquadraments neutres i, esporàdicament, lleugerament positius. Així, en Thomas Urban del SZ ha publicat 26 articles amb tema principal Política catalana, dels quals 10 presenten uns marcs negatius, 12 neutres i 4 lleugerament positius. Per tant, els marcs negatius són minoria, i prevalen els neutres. La periodista Ute Müller del diari DW té 9 articles amb tema principal Política catalana, 4 amb frames negatius i 5 amb frames neutres. En aquest cas, el resultat és més igualat, entre les peces amb enquadrament negatiu i les neutres. El mateix passa amb el periodista Javier Cáceres, que té 5 articles amb la temàtica principal Política catalana, dels quals 2 són negatius i tres neutres. Uns resultats més ajustats.

A més, a aquest tipus de tractament de les temàtiques, s'hi han d'afegir els articles escrits per Agències: Hi ha 21 unitats amb el tema principal Política catalana, de les

quals 12 són neutres i 9 negatives. Així, els articles d'Agències tendeixen a ser més neutres que bona part dels signats per periodistes, com hem vist. També, els articles de Redacció o no signats hem vist que presenten uns resultats similars, de 20 peces amb aquesta temàtica, 11 són neutres, 8 negatives i 1 lleugerament positiva. Són majoria, en aquesta categoria també, els enquadraments neutres. Finalment, els articles signats per Altres autors amb aquest tema com a principal, 4 peces, dues són neutres, una negativa i una positiva. Aquest darrer cas s'explica tenint en compte que es tracta d'una variabilitat d'autories que poden tenir posicions diverses i per això els enquadraments són dispersos.

Aquest conjunt d'autors –una petita part dels periodistes, agències, redacció o articles no signats i altres autors– que tendeix a un ús de frames més neutres respecte a la temàtica Política catalana de les notícies dels fets del Procés català, podem dir que mostra una visió més imparcial i que desenvolupa la tasca periodística d'una manera més plural i, en part, més professional que el grup anterior –format per la majoria dels periodistes, els diaris espanyols i els diaris internacionals. Aquesta conclusió es reforça perquè aquests periodistes més imparcials també tracten amb frames neutres la Política espanyola, mostrant una equitativitat en el tractament de les dues posicions.

De fet, la Política espanyola és tractada en general de manera molt més neutra que no pas la Política catalana, la majoria dels autors enquaden la Política espanyola majoritàriament en un frame neutre (excepte els Diaris internacionals, que són els únics que l'expliquen amb uns marcs lleugerament negatius).

7.1.4 Hipòtesi 3. Actors i frames associats

7.1.4.1 Frames associats als actors independentistes i unionistes.

Als actors favorables a la independència se'ls associa un frame negatiu (-1 o -2).

Als actors favorables a l'unionisme se'ls associa un frame neutre (0)?

La primera hipòtesi d'aquest bloc preveia que als actors Pro independència se'ls associa un frame negatiu (-1, -2), en canvi als actors favorables a l'unionisme se'ls associa un

frame neutre (0). Els resultats ens han indicat que aquesta hipòtesi es compleix només en part. Dels 1142 actors Pro independència, al 44% se'ls ha descrit amb un marc negatiu, mentre que al 55% amb un marc neutre. Per tant, en la majoria dels casos el frame utilitzat ha estat el neutre, tot i que el negatiu també obté uns resultats elevats. De fet, el diari FAZ és l'únic mitjà en el que els frames negatius aplicats als actors independentistes supera els frames neutres (61% de negatius i 38% de neutres). En la resta de mitjans és a l'inrevés, l'ús de frames neutres supera el 50%. Aquesta particularitat del FAZ subratlla les conclusions de les hipòtesis anteriors, on s'ha confirmat que aquest diari és el que més frames negatius aplica als temes més intrínsecament relacionats amb el Procés català: Política catalana, Economia catalana i Internacional. I també s'ha vist que específicament el corresposal del FAZ, Leo Wieland, és el periodista alemany que més frames negatius aplica.

En canvi, als 779 actors Pro unionisme, a una mitjana del 85% se'ls associa un marc neutre i només a una mitjana del 8% un de negatiu. Així, en aquesta segona part de la hipòtesi veiem que efectivament es confirma que en els actors Pro unionisme el frame àmpliament majoritari és el neutre. Aquests resultats no són difícils d'explicar, ja que els actors unionistes són els que defensen l' statu quo, l'estat tal com és avui en dia. I així, és el Govern espanyol, als seus representants i als partits unionistes, que se'ls atorga un plus de credibilitat o de respecte, perquè representen la situació actual i es troben en una posició de poder, són els que poden establir el discurs oficial, el relat dels fets, seguint les teories de discurs i poder de Van Dijk.

7.1.4.2 Hi ha pocs actors amb frames positius (1 o 2), però els que hi ha són unionistes?

La segona hipòtesi d'aquest tercer bloc d'hipòtesis sobre els Actors i els frames fa referència a què hi ha pocs actors amb frames positius (1 o 2), però que els que hi ha són unionistes. Els resultats mostren que efectivament els actors amb frames positius són testimonials, representen tan sols l'1% dels actors Pro independència, dels No posicionats i dels d'Internacional. Els actors Pro unionisme presenten també pocs marcs positius, però són els actors que més en tenen, un 7%. Com que el total d'actors

unionistes és de 779, representen 54 actors. Per tant, es confirma que l'ús de frames positius és molt reduït, excepte en els aplicats als unionistes, que tot i ser pocs són més que en les altres categories. Cal recordar que el nombre d'actors no equival a actors diferents, sinó que és el nombre de vegades total que apareixen els diversos tipus d'actors classificats dins de la categoria de Pro unionistes.

7.1.4.3 Als actors Internacional o No posicionats se'ls associa un frame neutre (0)?

La tercera hipòtesi diu que als actors No posicionats i Internacionals se'ls associa un frame neutre (0). Aquesta hipòtesi es confirma d'una manera clara i inequívoca, ja que el 92% dels No posicionats i el 97% dels Internacionals presenten uns frames neutres. Aquests resultats es poden explicar pel fet que els mitjans alemanys consideren neutrals els actors no posicionats a favor de la independència o de l'unionisme, ja que no s'identifiquen amb cap de les dues opcions, posicions i discursos. Pel que fa als actors internacionals era previsible que els diaris germànics els descriguessin amb marcs neutres, ja que la seva relació amb el Procés català és només externa, i, per tant, com que no formen part dels esdeveniments del Procés es consideren actors més objectius i neutrals, fins i tot imparcials.

Reprenent aquestes tres hipòtesis i fixant-nos en els resultats que s'han descrit per als 45 actors desglossat, es percep aquesta mateixa conclusió focalitzada en cada actor. Els cinc primers actors de més de cinc aparicions a què se'ls han associat més frames negatius són actors relacionats amb el Procés català en el sector independentista: Pujol, Independentistes, Partits independentistes, Govern català i Mas. Els percentatges de marcs negatius oscil·la entre el 64% en el primer i el 42% en el cinquè. Aquestes dades del rànquing d'actors corroboren les hipòtesis que als actors Pro independència se'ls apliquen frames més negatius que als altres tipus d'actors.

El primer actor Pro unionisme que apareix al rànquing es troba a la desena posició de vint, és l'actor Rajoy, amb un percentatge molt inferior de marcs negatius, tan sols en un 15,5% de les ocasions. De fet, els actors Pro unionisme es troben entre els percentatges de 15,5% i 0% de frames negatius associats. Concloem, doncs, la gran diferència que

s'ha trobat respecte com els mitjans de comunicació alemanys tracten els actors de les seves peces periodístiques, segons si aquests són Pro independència o Pro unionisme. Als primers se'ls descriu amb marcs de referència negatius en una bona part de les ocasions, mentre que els segons només rarament presenten frames negatius.

En el rànquing desglossat amb tots els actors de més de cinc aparicions també podem comprovar les conclusions respecte als actors No posicionats i Internacionals. Als primers se'ls ha denominat Partits Sí No i els hem vist a la posició dotze, amb un reduït 12,9% d'ocasions amb frame negatiu. A aquestes opcions polítiques se les presenta, també, com als actors Pro Unionisme, només en poques ocasions amb frame negatiu, perquè majoritàriament, es presenten amb frame neutre. Aquest tractament és degut, com s'ha comentat anteriorment, a la seva aparent neutralitat respecte al Procés català, ja que ni es mostren a favor de la independència ni directament a favor de l'unionisme. D'aquesta manera, els mitjans alemanys opten per no incidir en la seva valoració i presentar-los amb més imparcialitat que als actors Pro independència.

Pel que fa als actors Internacionals, anomenats EU Internacional, es troben al dinovè lloc del rànquing, amb un testimonial 2,3% de marcs negatius. Aquest actor és un dels que menys frames negatius té, ja que és percebut com un actor extern al Procés, que no és part i que més aviat pot fer la funció de jutge, se li atorga un caràcter d'imparcialitat, i per aquest motiu en la gairebé totalitat d'aparicions presenta un frame neutre.

7.1.4.4 Hi ha una presència equilibrada d'actors independentistes i unionistes?

Pel que fa a la quarta hipòtesi d'aquest apartat d'actors, que considerava que hi hauria una presència equilibrada d'actors independentistes i unionistes, veiem com els resultats ens han indicat una lleugera preeminència dels actors independentistes. Això es pot explicar per la naturalesa dels fets estudiats en la recerca: Són esdeveniments del Procés català en què els protagonistes són actors del propi Procés, i on les declaracions dels partits independentistes, del Govern de la Generalitat o dels independentistes han estat les més rellevants. Amb tot, en la gran majoria d'unitats hem trobat les declaracions del

Govern espanyol, dels partits espanyols o de Rajoy, d'actors europeus o internacionals o de la justícia espanyola que valoraven l'esdeveniment en qüestió.

7.1.4.5 Els diaris citats són majoritàriament diaris amb seu a Madrid?

Pel que fa a la darrera hipòtesi d'aquest apartat en referència als actors, que preveia que els Diaris que més se citarien en els articles serien els que tenen seu editorial a Madrid, i no els que tenen seu a Barcelona. Aquesta hipòtesi es confirma, ja que els Diaris de Madrid tenen gairebé quatre vegades més presència en els mitjans alemanys que la presència que hi tenen els Diaris de Barcelona (26 a 7). Cal tenir en compte, a més, que els Diaris de Madrid citats tenen una línia editorial unionista (*El Mundo, El País...*), i els Diaris de Barcelona citats no tenen una línia explícitament independentista (*La Vanguardia, ...*). Per aquest motiu es pot considerar que no hi ha fonts o actors independentistes des del punt de vista dels Diaris citats, ja que la majoria dels que es tracten als mitjans alemanys són unionistes.

Segurament els mitjans de comunicació escrits alemanys creuen que citant un diari amb seu territorial a Barcelona cobreixen els arguments o el punt de vista del bloc independentista. Tot i això, i tenint en compte les poques cites d'aquests diaris barcelonins en la premsa alemanya i el fet que quan hi són, només hi són de manera testimonial (no es trien diaris més propers a l'independentisme, sinó diaris més propers a l'unionisme), el resultat és que l'independentisme no està representat en aquestes cites de diaris de l'estat espanyol. Això pot ser conseqüència d'un desconeixement dels tipus i ideologies en la premsa a l'Estat espanyol, o bé pot ser conseqüència d'una tria conscient, en què aquests diaris transmeten el mateix punt de vista del Govern espanyol i donen veu als arguments i relat unionistes.

Pel que fa als períodes en què se citen aquests diaris, veiem com els Diaris de Madrid són presents en la premsa germànica tant en períodes electorals (25N2012 i 27S2015), com per la consulta del 9N 2014, com en algunes Diades (la del 2012 i la del 2014). En canvi, els Diaris de Barcelona se citen esporàdicament gairebé només en les Diades (2012, 2013, 2014 i 2015), en una ocasió per unes eleccions catalanes (2012) i una altra

per unes eleccions generals (2015). Així, els diaris alemanys consideren més vàlid citar els Diaris de Madrid per valorar qüestions electorals, i combinar-ho amb algun Diari testimonial de Barcelona per valorar gairebé exclusivament les Diades, més que no pas les eleccions. Es veu aquí una predilecció dels mitjans alemanys per citar el que es consideren diaris generalistes de tot l'estat, que poden percebre com els grans diaris del país, però que, a la pràctica, citant-los només a ells, es transmet només una visió de la situació del Procés català. D'aquesta manera, precisament, la preeminència la té la visió unionista, sense obrir la porta a completar aquesta informació amb més diaris de Barcelona i sobretot aquells que permeten tenir una visió més independentista, com podrien ser el diari *El Punt Avui*, el diari *Ara*, *Vilaweb*, etc.

7.1.5 Hipòtesi 4. Titulació i frames

7.1.5.1 Diferències d'enquadrament en títols entre periodistes alemanys i agències.

En els títols d'articles escrits per periodistes alemanys hi ha més frames negatius (-1 o -2) que en els d'agències, que són neutres (0)?

Pel que fa al quart bloc d'hipòtesis, en referència als títols i subtítols, la primera hipòtesi preveia que en les càpsules titulars d'articles escrits per periodistes alemanys l'enquadrament seria més negatiu (-1 o -2) que en els d'agències, que seria més neutre (0). Aquesta premissa es confirma, ja que la meitat, el 49%, dels títols dels articles signats per Periodistes alemanys presenten un frame negatiu. La resta de peces han estat neutres o referides a una altra temàtica, i de positives n'hi ha hagut un testimonial 3%. Així, de la mateixa manera que els Periodistes alemanys associaven frames més aviat negatius a les temàtiques dels articles com Política catalana, Economia catalana o Internacional, la mateixa línia se segueix pel que fa a les càpsules titulars.

Els títols dels articles d'Agències, en canvi, presenten un escenari diferent. Els resultats han indicat que la majoria, el 63%, tenien un frame neutre, i la resta era o bé negatiu o

referit a altres temes (encara que no s'ha trobat cap enquadrament positiu en la titulació d'Agències). D'aquesta manera es confirma una vegada més que tant les temàtiques que s'han analitzat anteriorment, com els títols redactats per Agències presenten uns enquadraments més neutres que les mateixes categories signades per Periodistes alemanys.

7.1.5.2 Diferències d'enquadrament en títols entre diaris amb seu a Madrid, internacionals, Redacció i Altres

Els títols dels diaris espanyols són més negatius, els dels diaris internacionals o Redacció / no signats més neutres, i els d'Altres autors variables?

La segona hipòtesi del bloc de titulacions diu que els títols dels diaris espanyols presenten enquadraments més negatius, que no pas els títols dels diaris internacionals o de Redacció / no signats, que serien més neutres. Aquesta premissa també es confirma, ja que el 41% dels títols dels Diaris espanyols tenia marcs negatius, davant del 36% i del 23% dels marcs negatius dels Diaris internacionals i dels de Redacció / no signats, respectivament. Encara que si ens fixem en els resultats que hi ha hagut quant a titulació neutra, les dades són similars en els tres autors: la meitat dels títols dels Diaris espanyols han estat neutres, el 54% dels de Diaris internacionals han estat neutres o positius i dels de Redacció / no signats el 63% han estat neutres. Així, la diferència es troba sobretot en la quantitat de peces la titulació de les quals té un enquadrament negatiu.

En aquest sentit, era esperable que els títols dels Diaris espanyols, de la mateixa manera que passa en les temàtiques que tracten sobre el Procés català, com Política catalana, Economia catalana i Internacional, tendeixin a presentar enquadraments més negatius, ja que aquests mitjans, com hem vist, tenen una posició més propera a les tesis del govern espanyol, és a dir, al sector unionista. Els Diaris internacionals i els articles de Redacció / no signats, aquesta tendència la tenen menys accentuada, per això la quantitat de peces amb marcs negatius es redueix.

Finalment, els articles sota la categoria Altres engloben autors amb posicions diverses, per tant, és esperable que no hi hagi un patró concret pel que fa a la titulació, ja que depèn del signant de cada article en cada cas. D'aquesta manera, hem vist que les cartes al director presenten posicions més aviat independentistes, que volen matisar algun article publicat anteriorment en el diari per part d'algun Periodista alemany, i, com a conseqüència el títol de les cartes també anirà en aquesta línia. Així s'ha d'entendre el 43% de càpsules titulars d'Altres autors amb un frame lleugerament positiu, per davant del frame neutre o dels títols que es referien a d'altres temàtiques.

7.1.5.3 Hi ha algun/s diari/s amb títols-subtítols més negatius que d'altres?

FAZ, DW presenten més del 50% dels títols dels Periodistes alemanys amb frame negatiu?

La tercera hipòtesi d'aquest quart apartat de titulacions fa referència a la premissa que els diaris DW i FAZ presenten més del 50% dels títols dels Periodistes alemanys amb frame negatiu. Aquesta hipòtesi es confirma, ja que DW té el 68% dels titulars escrits per Periodistes alemanys amb un enquadrament negatiu, i el FAZ el 52%. Per contra, el setmanari DS i el diari SZ tenen menys del 50% dels titulars amb aquest frame: DS un 47% dels títols i SZ un 38%.

7.1.5.4 Els títols-subtítols s'enquadrarien d'una manera més negativa a mesura que avança el Procés?

La quarta hipòtesi d'aquest apartat de titulacions fa referència a què els títols i subtítols s'enquadrarien d'una manera més negativa a mesura que avança el Procés. Aquesta premissa no es compleix, ja que el percentatge d'articles que tenen càpsula titular negativa tot i que sí que varia al llarg del temps, aquesta variació no s'incrementa progressivament en cada període, sinó que s'incrementa o es redueix segons el tipus de

període analitzat. Així, els períodes que presenten més de la meitat de les peces amb una titulació amb frames negatius són en els períodes 25N 2012, 11S2013 i 27S2015, amb un percentatge del 63,3%, del 57,1% i del 63,8% respectivament. En nombres absoluts, repeteixen el 27S 2015, que és el que té un nombre superior de títols enquadrats negativament, concretament 37 de 58; i el 25N 2012, amb 19 títols negatius de 30 publicats.

Així, doncs, què fa que el 27S 2015 i el 25N 2012 siguin els dos períodes amb titulació més negativa? En primer lloc, cal concloure que es tracta de dos períodes electorals al Parlament de Catalunya, amb partits amb programes explícits pro independentistes. El 2012 les eleccions tenen lloc després de la gran manifestació a Barcelona a favor de la independència, on la presidenta de l'ANC en aquell moment, la Carme Forcadell, va instar el president Mas a posar les urnes, i el president, un cop convocades les eleccions va demanar una majoria excepcional. Per la seva banda, les eleccions del 2015 van resultar també un punt d'inflexió en la política catalana, ja que fins i tot s'havia creat la coalició electoral Junts pel Sí, amb un objectiu explícit envers la independència, on la CUP podia tenir un paper rellevant i on el partit Ciutadans es presentava com la gran alternativa unionista.

D'aquesta manera, veiem, doncs, que resulta ser en dos períodes electorals al Parlament de Catalunya on es pot decidir políticament el progrés del Procés català envers unes majories independentistes o unionistes, quan els mitjans de premsa escrita alemanys apliquen els frames més negatius en els seus titulars. Això ens porta a concloure, en segon lloc, que hi ha una voluntat directa o indirecta de jutjar aquests dos períodes que poden esdevenir punts d'inflexió en l'esdevenir de Catalunya. I a l'hora de jutjar-los es fa, en general, enquadrant negativament el Procés català present en aquestes eleccions.

Aquest fet s'enllaça perfectament amb els resultats obtinguts també pel que fa al tractament de les temàtiques Política catalana, Economia catalana i Internacional, on hem vist que d'una manera global també són tractades més negativament que els altres temes com Política espanyola, Economia espanyola o Altres, que tenen frames més neutres.

I aquestes constatacions també s'han de relacionar amb l'anàlisi d'actors, on hem observat com en els primers llocs d'actors als que se'ls apliquen marcs negatius hi ha els actors i les institucions independentistes. Recordem que en els set primers llocs del

rànquing són d'actors catalans independentistes, i de nacionalitats històriques sobiranistes: Pujol, Independentistes, Partits independentistes, Govern català, Mas, Nacionalitats i Catalunya. El primer amb un 64,3% d'enquadrament negatiu i el setè amb un 38,2%. A partir del vuitè i fins al darrer dels trenta-dos actors, tots tenen menys del 30% de frames negatius, i dotze d'ells cap frame negatiu.

Aquestes dades d'enquadrament de titulacions, temàtiques i actors constaten com en els mitjans alemanys es tracta de manera diferenciada els fets del Procés català pro independència i els unionistes. Els titulars de fets, temes i actors independentistes presenten un enquadrament llargament més negatiu que els titulars, temes i actors unionistes, que estan emmarcats de manera més neutra. Tenint en compte que els mitjans de comunicació es consideren co-constructors de la realitat i gate keepers de les notícies, que ells seleccionen, agenden i enquadren, aquest tractament que es fa de la informació independentista presenta una realitat explicada de tal manera que no és neutra ni plural, sinó que se l'enquadra de manera negativa.

Això pot provocar perplexitat, incomprensió o rebuig dels lectors dels mitjans alemanys analitzats envers les tesis independentistes; i, per contra, pot comportar comprensió i suport a les tesis unionistes, que es presenten d'una manera neutra. Així, en general, aquests mitjans de comunicació germànics estan prenent partit explícit defensant les tesis del Govern espanyol.

Així, tal com hem vist, no tots els diaris analitzats presenten el mateix grau de dèficit de pluralitat i de presa conscient de partit envers l'unionisme, i hi ha diferències entre els periodistes alemanys que cobreixen el Procés, així com les agències, els altres diaris que els mitjans alemanys poden citar o altres articles publicats sobre el tema. Però en tot cas, a nivell global i fent el rànquing dels mitjans, trobem que el FAZ és en quantitat i intensitat el mitjà que més clarament es posiciona a favor de les tesis unionistes i explícitament en contra de les independentistes. En segon lloc hi ha el setmanari DS, també amb un alt percentatge d'articles pro unionisme, encara que en nombres absoluts menor que el present al FAZ. En tercer lloc trobem el diari DW, que presenta un percentatge també elevat d'articles unionistes, però menor als altres dos mitjans.

Finalment, el diari que pot considerar-se el més imparcial o neutre dels quatre analitzats és el SZ, amb una xifra més reduïda de frames negatius aplicats a l'independentisme, i que compta amb una més gran pluralitat de cites i més àmplia presència ideològica en

els seus articles. Així, doncs, mentre el FAZ és el diari més parcial i obertament posicionat contra l'independentisme, el SZ és el mitjà més professional i neutre des d'un punt de vista periodístic.

7.1.6 Hipòtesi 5. Agenda: Acompanyament gràfic, redacció, tipus d'article i secció.

7.1.6.1 Quins períodes inclouen més acompanyament gràfic?

Es publiquen més fotos que altre acompanyament gràfic? I més fotos en l'11 de Setembre del 2012, 2013, 2014 i 2015, així com en les eleccions al Parlament del 2010, 2012 i 2015 i en el 9N 2014?

El cinquè bloc d'hipòtesis fa referència a l'acompanyament gràfic, la redacció el tipus d'article i la secció del mitjà on està ubicat. La primera hipòtesi tracta l'acompanyament gràfic, i diferencia entre fotografies, d'una banda, i mapes, croquis o dibuixos, de l'altra.

Concretament la primera hipòtesi planteja que hi haurà més quantitat de fotografies que d'altre acompanyament gràfic i que les fotografies seran més nombroses en els períodes de les Diades del 2012, 2013, 2014 i 2015, així com en les Eleccions al Parlament del 2010, 2012 i 2015 i en el 9N del 2014. És a dir que la presència de fotografies és superior en vuit dels dotze períodes.

Els resultats han indicat que la primera part sí que es compleix, hi ha més presència de fotografies que d'altre acompanyament gràfic. Això és degut a la naturalesa del mitjà, que combina informació, opinió i anàlisi amb les imatges dels fets, i per tant, tots els mitjans tendeixen a incorporar més fotografies que altre tipus d'acompanyament. La segona part, sobre els períodes en què hi ha més fotos, la hipòtesi també es compleix. Pel que fa als Onze de Setembre, el del 2012, 2013, 2014 i 2015 compten amb un, 57,1%, un 43%, un 23% i un 33% d'articles amb fotografies, respectivament.

Els períodes electorals del 2010, 2012 i 2015 van tenir articles amb fotografies en un 40%, un 46,7% i un 39,7% respectivament, i el 9N del 2014 en un 27,5%. Veiem, doncs, que s'observen diferències significatives entre aquestes dates, i per tant, no podem

considerar que en global tinguin més fotografies que en d'altres dates de manifestacions 20%, altres períodes electorals al Congrés 13,3%, o a Europa 0% o l'anunci de la consulta, 8,3%. Aquesta constatació s'explica en el sentit que és en moments de més rellevància o espectacularitat del Procés català –com unes eleccions al Parlament, una consulta o unes Diades multitudinàries– que s'incrementa la presència mediàtica amb més fotografies.

7.1.6.2 La majoria d'articles tenen com a redacció Madrid o el propi diari, i pocs tenen Barcelona?

Pel que fa a la segona hipòtesi d'aquest cinquè bloc, fa referència al lloc de redacció dels articles, en què s'hipotitzava que la majoria tindrien com a redacció Madrid o el propi diari, i pocs tindrien com a redacció Barcelona. D'aquesta manera, cal fixar-se primer en els resultats, que han indicat que de les 259 peces, en 48 constava com a redacció Madrid, en 32 Barcelona i en 179 peces no constava la redacció o hi constava un altre lloc. Així, es considera vàlida la hipòtesi, ja que hi ha més articles on consta la capital de l'Estat espanyol com a lloc de redacció, que no pas Barcelona, però sobretot perquè en 179 dels 259 articles la redacció no consta explícitament o és un altre lloc. El fet que no consti en un article una redacció, s'entén que fa referència al fet que la redacció és la pròpia del mitjà de comunicació.

Haver analitzat els llocs de redacció i haver obtingut com a resultat el fet que Barcelona sigui, de les tres opcions, la menys present, indica que tot i tenir corresponsals a l'Estat espanyol, la major part d'articles es redacten en d'altres indrets, com la pròpia redacció del diari o Madrid. A més, cal tenir en compte que dins dels 179 articles s'hi inclouen el provinents d'agències o de peces d'altres mitjans de comunicació que tindran altres redaccions.

Per tot això es pot concloure que no tots els mitjans, ni en totes les dates analitzades han publicat peces redactades des de Barcelona, el lloc dels fets de la majoria d'esdeveniments analitzats. I també, es pot concloure que el nombre de peces redactades des de Barcelona és menor del que s'esperaria a l'hora de cobrir fets que transcorren a la ciutat comtal i a Catalunya. Aquesta manca d'articles redactats des de Barcelona i el

més elevat nombre d'articles redactats des de Madrid indica com, per explicar el Procés català, bona part dels periodistes ho ha fet sense ser a Catalunya, sinó des de Madrid, si són els corresponents a l'Estat espanyol, o bé directament des de les redaccions dels diaris o d'altres indrets.

Aquesta constatació s'afegeix a les conclusions de les hipòtesis anteriors, on s'observava el tractament temàtic de frames i d'actors, en què s'ha constatat la tendència d'ús de frames més aviat negatius associats a la política i l'economia catalanes i per als actors pro independència; i de frames més aviat neutres o sinó positius per a aquests frames temàtics unionistes i els actors unionistes. Podem apuntar una possible causa efecte entre aquests resultats: el fet que els articles sobre el Procés català siguin redactats poc des de Barcelona, pot fer que el tipus d'informació de què disposin els periodistes sigui menys completa del que hauria estat si les peces les haguessin redactat des de Barcelona, on haurien pogut desenvolupar directament la tasca periodística, i on haurien tingut més oportunitats per exposar els fets des dels dos punts de vista, d'una manera més imparcial.

7.1.6.3 Nombre i tipus d'articles informatius vs. opinatius.

Hi ha més articles informatius que opinatius? Dins dels informatius hi ha més notícies i dins dels opinatius més articles d'anàlisi?

La tercera hipòtesi planteja que si es té en compte la tipologia d'articles, n'hi ha més d'informatius que d'opinatius. I dels primers el més freqüent serà la notícia, així com dels segons ho seran els articles d'opinió i anàlisi. Els resultats han demostrat que aquesta hipòtesi es compleix, tot i que amb poca diferència. Els articles informatius han representat el 57,5% dels 259 articles totals, i els opinatius han estat el 42,5%. També es confirma que entre les unitats informatives, la que és més present és la notícia (el 40,9%), i de les opinatives les unitats d'opinió i d'anàlisi (el 95,5%).

7.1.6.4 Seccions on s'ubiquen els articles

Els diaris ubiquen els articles preferentment a la secció de Política? Les següents seccions amb més articles són Economia i Opinió?

La quarta hipòtesi d'aquest cinquè bloc fa referència a la Secció dels diaris on s'ubiquen els articles. Es confirma que la secció de Política és on es troben la major part d'articles, un 69,1% d'ells. Aquesta dada confirma que els periodistes enquadren el Procés català com a una qüestió política, més que no pas cultural o de varietats. També es confirma que les següents seccions on es troben els articles analitzats són les d'Opinió i d'Economia, per aquest ordre. Així, els esdeveniments polítics han suscitat valoracions d'opïnadors i també s'han enquadrat en marcs de referència econòmics. Fet que constata que bona part dels arguments utilitzats en els articles analitzats són econòmics, com veurem tot seguit.

7.1.7 Hipòtesi 6. Arguments.

7.1.7.1 En total hi ha més arguments deslegitimadors que legitimadors?

El sisè i darrer bloc d'hipòtesis és el dedicat als arguments. En primer lloc tenim la hipòtesi sobre la tipologia d'arguments més presents en els articles analitzats, es volia saber si en total hi ha més arguments deslegitimadors, o el que es podria considerar genèricament com a “negatiu” o “en contra” dels objectius sobiranistes, arguments que donen suport a les tesis defensades pel Govern espanyol; i, per tant, hi ha menys arguments legitimadors, o el que es podria considerar genèricament com a “positiu” o “a favor” dels objectius sobiranistes, arguments que donen suport a les tesis defensades pel Govern català. Les dades ens han mostrat que la hipòtesi es confirma, hi ha una amplíssima diferència entre la presència dels dos tipus d'arguments, els deslegitimadors

del Procés independentista català són els majoritaris, no només són presents en tots els mitjans i períodes analitzats, sinó que s'hi imposen llargament. Hi ha 1229 (82%) arguments deslegitimadors dels 1501 arguments totals. En canvi, els arguments legitimadors del sobiranisme català són una minoria, sovint testimonial o fins i tot inexistent en alguns mitjans en alguns períodes, el nombre total d'aquests arguments és 272 (18%) de 1501.

La gran diferència que existeix entre els arguments positius envers el Procés sobiranista català i els negatius es troba en la mateixa línia de construcció de la notícia de l'ús dels enquadraments que hem vist a bastament en la recerca. Hem demostrat que els frames dels temes de Política catalana, Economia catalana i Internacional, que són, els dos primers, els que es poden alinear amb el bloc sobiranista del Procés polític català, i el tercer que ha servit com a vara de mesura de les reaccions internacionals, reben un to més aviat negatiu: els frames dels temes principals Política catalana en un 55%, els d'Economia catalana en un 86%, i el d'internacional en un 90%. També hem vist que els frames dels actors i institucions Pro independència els mitjans tenen una tendència a presentar-los més negativament (44%) que no pas representen negativament a altres actors: Pro Unionisme (8%), No posicionats (7%) i Internacional (3%). De la mateixa manera, doncs, els arguments utilitzats en els articles són també àmpliament deslegitimadors (82%).

7.1.7.2 Ús dels arguments segons el mitjà de comunicació

El diari FAZ és el que més arguments deslegitimadors publica? El SZ el diari més equilibrat pel que fa a l'argumentació? I DW i DS es troben entremig?

La segona hipòtesi d'aquest sisè bloc feia referència a la idea que el diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* és el que més arguments deslegitimadors publicaria, el *Süddeutsche Zeitung* el diari on s'apareixerien dels dos blocs d'una manera més equilibrada i que *Die Welt* i *Der Spiegel* escriurien, com el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, la major part d'arguments deslegitimadors, però en menor mesura que aquest, i en major mesura que el *Süddeutsche Zeitung*. Els resultats han indicat que totes aquestes premisses es compleixen.

En primer lloc, el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* és el diari que efectivament ha publicat més articles deslegitimadors envers el sobiranisme, tant en termes absoluts, 503 arguments, davant dels 311 del *Süddeutsche Zeitung*, els 244 de *Die Welt* i els 171 de *Der Spiegel*. De la mateixa manera, el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* és el diari que també en termes relatius més arguments en contra l'independentisme ha inclòs en els seus articles, el 88,7%, per davant del 83,3% de *Die Welt* i del 82,21% de *Der Spiegel* o el 71,8% del *Süddeutsche Zeitung*.

En segon lloc, les dades confirmen que el *Süddeutsche Zeitung* és el diari que compta amb un repartiment d'arguments més equilibrat de tots els quatre mitjans analitzats. Així, tot i que tots els diaris publiquen més del 70% dels seus arguments com a deslegitimadors i menys del 30%, doncs, com a legitimadors, el *Süddeutsche Zeitung* és el mitjà que més arguments positius ha publicat en termes absoluts (122, davant dels 64 del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, els 49 de *Die Welt* i els 37 de *Der Spiegel*) i també el que més n'ha publicat de positius en termes relatius (28,2%, davant del 17,8% de *Der Spiegel*, el 16,7% de *Die Welt* i l'11,3% del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*).

Es considera confirmat l'equilibri d'arguments del *Süddeutsche Zeitung*, perquè ofereix una visió més àmplia i plural que els altres mitjans, ja que, tal com acabem de veure, tant els resultats totals d'arguments com els percentatges estan més repartits en aquest mitjà. No obstant això, aquests resultats estan lluny de representar un repartiment al voltant del 50% d'argumentació legitimadora i del 50% deslegitimadora, que seria el que s'esperaria de l'ideal periodístic de la imparcialitat.

En tercer lloc, també es confirma en bona part la hipòtesi que els mitjans de comunicació *Die Welt* i *Der Spiegel* publiquen majoritàriament arguments negatius envers el sobiranisme, que ho fan en un grau menor que el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, però en un grau major que el *Süddeutsche Zeitung*. Efectivament, en termes relatius es compleix: *Der Spiegel* i *Die Welt* han publicat, respectivament, el 82,2% i el 83,3% dels seus arguments deslegitimadors del Procés polític català, per sota del 88,7% del *Frankfurter Allgemeine Zeitung* i per sobre del 71,8% del *Süddeutsche Zeitung*. En termes absoluts, en tot cas, *Der Spiegel* i *Die Welt*, cent setanta-un i dos-cents quaranta-quatre, respectivament, han publicat menys arguments negatius que els altres dos mitjans. El *Süddeutsche Zeitung* en termes absoluts és l'únic moment en què es col·loca

en segona posició en presència d'arguments deslegitimadors, tres-cents onze; i el que més n'ha publicat és el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* amb 503.

Aquest canvi entre els nombres absoluts i els relatius s'explica perquè quantitativament el *Süddeutsche Zeitung* ha publicat més articles que *Der Spiegel* i *Die Welt*, així, en el primer mitjà hi apareixien més arguments en contra del sobiranisme que en els dos darrers mitjans, però si es té en compte la densitat d'arguments deslegitimadors presents en els articles de *Der Spiegel* i *Die Welt*, pel nombre més reduït de peces publicades, veiem que n'han publicat més en percentatge.

Amb tot això podem concloure, que el fet que els diaris *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Der Spiegel* i *Die Welt* tinguin tots tres més del 82% dels seus arguments com a deslegitimadors del sobiranisme català és una dada greu per a la qualitat del periodisme d'aquests tres mitjans. Tenint en compte que la temàtica que s'ha seleccionat per a la recerca és la construcció de la notícia en dotze esdeveniments del Procés català que han tingut lloc a Catalunya en ple segle XXI, a priori semblaria poc probable que tres mitjans de comunicació generalistes i que volen ser paradigma d'un bon periodisme es puguin permetre una falta d'imparcialitat tan flagrant.

Tot i així les dades són clares, i efectivament aquests tres mitjans alemanys han publicat articles parcials deslegitimadors del sobiranisme català, prenent partit d'una manera evident pels arguments i postulats unionistes. I allunyant-se així, de l'utòpica imparcialitat i pluralitat periodística amb què tot mitjà seriós hauria de treballar. I, concretament, el diari *Frankfurter Allgemeine Zeitung* és el que d'una manera més greu incompleix els principis periodístics i almenys en el tema català, no podria anomenar-se un diari seriós, sinó que hauria descendit al nivell dels mitjans més sensacionalistes.

7.1.7.3 Períodes amb més arguments i amb narrativa legitimadora o deslegitimadora

Hi ha més arguments publicats en períodes electorals al Parlament, i aquests arguments són més deslegitimadors?

La tercera hipòtesi d'aquest sisè bloc d'argumentació es referia a la premissa que hi hauria més arguments publicats en períodes electorals al Parlament, i que aquests arguments serien més deslegitimadors. En les Eleccions del 28N2010 hi va haver vint-i-un arguments; el 25N2012, cent seixanta-vuit i el 27S2015, tres-cents dinou. El període electoral del 2010 no forma part dels esdeveniments amb més arguments, està en el penúltim lloc del rànquing, l'onzè. Però les Eleccions del 2012 i del 2015 sí que confirmen la hipòtesi: es troben en el quart i primer lloc, respectivament, en nombre d'arguments.

No obstant això, pel que fa a la segona part de la premissa, els arguments analitzats en els períodes electorals no són necessàriament més deslegitimadors que en d'altres períodes. Hi ha una homogeneïtat general en aquest sentit, que és que tots els mitjans tenen una tendència evident envers la tria d'arguments en contra del sobiranisme català, independentment de l'esdeveniment que hagin de cobrir. La conclusió seria, doncs, que la naturalesa del fet del Procés català sobre la que publiquen els mitjans alemanys no influeix en el tipus d'argumentació que faran servir, sinó que en totes les ocasions que cobreixen inclouen una més gran proporció de postulats deslegitimadors.

7.1.7.4 Els arguments més presents són els polítics i econòmics, i són els més deslegitimadors?

La quarta hipòtesi del sisè bloc d'arguments deia que els arguments més presents serien els polítics i econòmics, i que aquests serien, també, els més deslegitimadors. Aquesta hipòtesi no es confirma: Els resultats han indicat que els arguments més presents són els qualificatius, i, a més, que aquests també són els més deslegitimadors. Els arguments polítics ocupen el segon lloc en presència total i també el segon lloc en naturalesa deslegitimadora. De la mateixa manera, els arguments econòmics es troben en tercer lloc del rànquing, i també en tercer lloc del nombre d'ítems deslegitimadors.

En aquest sentit, cal destacar el fet que per cobrir uns esdeveniments polítics del Procés català no s'utilitzin majoritàriament els arguments que seria esperable trobar en major mesura, els polítics i, en segon lloc, els econòmics; sinó que els més presents són els qualificatius. Aquesta constatació porta a treure la conclusió que en uns mitjans que es

mantinguessin en el discurs periodístic de les idees i dels fets, els arguments que predominarien serien aquests, els polítics, econòmics i d'internacional.

Però el fet que els arguments majoritaris siguin els qualificatius, i concretament, els qualificatius deslegitimadors del sobiranisme evidencia com els mitjans alemanys abordant un tema que hauria de mantenir-se en el nivell polític, han caigut en el reduccionisme de les desqualificacions, el terreny del subjectivisme més extrem. Tot això posa de manifest una falta d'arguments reals i de raonaments vàlids, ja que els que s'utilitzen majoritàriament recolzen les seves tesis en les desqualificacions de l'adversari polític. Aquest fet és un greu símptoma de la manca de qualitat en els mitjans alemanys analitzats, almenys en aquest tema.

Per contra, veiem com els arguments legitimadors de la independència en la categoria de les Qualificacions són els menys nombrosos de totes les categories, amb només catorze aparicions. Sembla, doncs, que la subjectivitat dels periodistes que ha portat a utilitzar desqualificacions sistemàtiques envers les tesis sobiranistes ho fa només en aquesta direcció, ja que aquesta subjectivitat ha estat aplicada només testimonialment per referir-se en un sentit positiu a característiques associades als objectius independentistes.

7.1.7.5 Publicació de discurs deslegitimador segons els mitjans de comunicació.

El diari que més adjectius qualificatius deslegitimadors publica és el FAZ? Seguit de DW, DS i SZ? I gairebé cap diari publica arguments qualificatius legitimadors?

La cinquena hipòtesi d'aquest sisè bloc dels arguments feia referència a la idea que el diari que més adjectius qualificatius deslegitimadors publicaria seria el *Frankfurter Allgemeine Zeitung*. I també s'hipotitzava que gairebé cap diari publicaria arguments qualificatius legitimadors.

Tal com s'ha observat en els resultats, efectivament el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* és el diari que publica més arguments i més arguments deslegitimadors de la categoria

de qualificatius, que, a la pràctica, com s'ha exposat anteriorment, vénen a ser arguments desqualificatius envers el sobiranisme. També es confirma que d'argumentari qualificatiu legitimador se n'han trobat només alguns exemples testimonials en els quatre rotatius.

Així, doncs, la constatació de l'ús dels arguments qualificatius per part dels mitjans, i, en particular pel *Frankfurter Allgemeine Zeitung* es troba en la mateixa línia de la hipòtesi anterior, i en concordança amb els resultats exposats en les diverses hipòtesis de la recerca. La conclusió torna a ser l'ús majoritari d'un discurs parcial i incomplet en els mitjans de comunicació alemanys.

7.1.7.6 Discurs argumentatiu legitimador o deslegitimadors segons la temàtica tractada

La sisena hipòtesi del sisè bloc d'arguments feia referència al contingut dels arguments, les idees, el discurs que es transmet per legitimar o deslegitimiar el Procés independentista. S'hipotitzava que (1) Els arguments polítics se centrarien en la legalitat (els deslegitimadors), però també en la possibilitat d'autodeterminació (els legitimadors). (2) Els econòmics parlarien de la riquesa catalana (els legitimadors), però de la inestabilitat que pot comportar un nou estat (els deslegitimadors). (3) Els d'internacional tractarien el fet que no hi ha precedents dins de la UE. (4) Els qualificatius destacarien el caràcter industrial i modern de Catalunya (els legitimadors) i la incomprensió de voler un nou estat (els deslegitimadors). (5) Els arguments d'altres temes inclourien la història, la llengua i la cultura.

(1) A grans trets, amb els resultats observats, podem dir que la conclusió és que sí, efectivament els arguments polítics legitimadors se centren en la possibilitat d'autodeterminació, mentre que els deslegitimadors ho fan en la legalitat espanyola. Els primers ressalten els valors democràtics, la idea que els pobles amb trets històrics i culturals propis poden esdevenir estat si així ho vol la majoria. Aquests arguments també apunten a la gran mobilització social en aquest sentit a Catalunya i reflecteixen la viabilitat d'un nou estat. En canvi, els segons posen èmfasi en la legalitat, en la preservació de l'estatu quo, en la constitució espanyola com a garant de la unitat de

l'estat. Amb tot això el resultat és que tot el que no s'hi adigui és considerat il·legal i inconstitucional. En definitiva, els arguments polítics traslladen la dualitat autodeterminació-unitat, referèndum-constitució que té lloc a nivell de l'Estat espanyol.

Tot i així, una segona conclusió d'aquest apartat és que no sembla fer-se evident en la mostra analitzada una mirada crítica envers els arguments polítics centrats en la constitució espanyola. Des del punt de vista d'Alemanya, que ha reformat la seva constitució diverses vegades i que el procediment per fer-ho és més senzill que a l'Estat espanyol, sembla que seria fàcil que aparegués en algun article un focus en el procediment de reforma constitucional, però no s'ha trobat.

A més, tampoc es posa de relleu en els articles una qüestió que sembla fonamental per contextualitzar el Procés català: la diferència entre Alemanya i l'Estat espanyol pel que fa al prestigi que els ciutadans atorguen a les seves institucions polítiques i jurídiques. En aquest sentit, en els articles es desprèn com s'apliquen les connotacions positives de què gaudeixen aquestes institucions a Alemanya als de l'Estat espanyol, sense qüestionar que en un altre país el funcionament d'aquestes pot ser diferent. No només això, sinó que en els articles es ressalten paraules com "democràcia" i "llibertat d'expressió" lligades a l'Estat espanyol per emfasitzar positivament les posicions unionistes en detriment de les independentistes.

(2) Els resultats indiquen que efectivament els arguments econòmics legitimadors subratllen la bona situació de l'economia catalana, però no només això, sinó que se n'han trobat, encara que pocs, que també expliquen el dèficit fiscal català, és a dir la diferència del que Catalunya aporta a l'Estat i la menor quantitat que rep. Pel que fa als arguments legitimadors és cert que tracten la inestabilitat que pot comportar un nou estat, encara que més que parlar d'inestabilitat s'ha vist que els articles parlen de més greus conseqüències en aquest sentit "Fatals", "corralito", etc. I no només això, els arguments contraris al sobiranisme inclouen també crítiques contra la situació econòmica catalana, on remarquen que depèn del Govern central per poder subsistir, i que, d'aquesta manera, la salva de la insolvència. Quan apareixen aquests darrers arguments deslegitimadors no es dona la informació referent al dèficit fiscal.

Observem, així, una paradoxa en el tractament de la qüestió econòmica catalana i la independència en aquests mitjans de comunicació, ja que d'una banda s'assegura que Catalunya és forta econòmicament, i de l'altra es considera que no té solvència i que ha

de ser rescatada pel Govern central. Aquests dos arguments poden trobar-se en un mateix article o en articles diferents d'un mateix autor. Aquesta dualitat pot suposar una contradicció en termes si no s'expliquen com funcionen les balances fiscals a l'estat espanyol, on no es respecta el principi d'ordinalitat en el repartiment dels pressupostos.

Una altra conclusió d'aquest apartat és el tractament bel·ligerant amb el que s'ataca la situació catalana producte del repartiment després d'impostos a l'Estat espanyol que té com a conseqüència la manca de liquiditat per part de Catalunya. En els articles tot sovint s'utilitza aquesta situació per lloar els subsidis provinents de l'Estat i criticar l'actitud del sobiranisme.

Des d'un punt de vista de l'anàlisi crítica del discurs, l'actitud dels periodistes que escriuen els articles publicats pels mitjans alemanys analitzats és de suport a l'ens que té el poder polític i mediàtic –en aquest cas l'Estat espanyol, l'unionisme– tot remarcant la falta de liquiditat, la “bancarrota” o la “insolvència”. En canvi, en poques ocasions s'aclareix el sistema de balances fiscals o s'explicita el dèficit fiscal català. D'aquesta manera, l'ens minoritari, el que no té el poder polític o mediàtic –en aquest cas el Govern català, el sobiranisme– es veu mancat d'un altaveu en els mitjans alemanys, que en comptes d'oferir una informació plural on s'inclogui també el dèficit fiscal per entendre els motius de la situació econòmica catalana, veu com només se'l relaciona amb una economia forta, però paradoxalment insolvent.

A més a més, la darrera conclusió del contingut econòmic es troba en la línia del que els diaris auguren per a l'economia d'una Catalunya independent. Aquí caldria entendre que es tracta d'un exercici de pronòstics, per això sorprèn la contundència amb la que en els articles s'afirma que hi haurà “fatals conseqüències econòmiques” o fins i tot que “marxaran les empreses” o que es crearà “pobresa”. Aquestes conjectures entren en contradicció amb el que tot sovint se cita en els mateixos articles, sobre la fortalesa econòmica catalana, l'elevat estat de benestar, el desplegament industrial, etc. Des d'un punt de vista de qualitat del periodisme, sembla evident que incloure en els articles afirmacions com les anteriors, expressades amb unes paraules semànticament negatives, sense afegir arguments que les puguin contradir, és exemple d'una mala praxis periodística que en general ha estat contínua al llarg dels períodes analitzats.

(3) Pel que fa a la hipòtesi sobre els arguments internacionals, no es confirma del tot la premissa que es tracta el fet que no hi ha precedents dins de la Unió Europea, ja que el

tractament que s'ha donat al tema internacional va més enllà. El que sí que s'ha tractat ha estat el dret d'autodeterminació, el fet que no sembla que una Catalunya independent es pogués trobar fora de la UE i que hi podria haver algun reconeixement internacional. Els resultats han demostrat que aquests arguments legitimadors han estat clarament minoritaris en els articles analitzats. Per contra, els arguments més habituals han estat els deslegitimadors sobre la manca de reconeixement d'un futur estat independent i els que asseguruen la sortida de Catalunya de les institucions europees.

Una peça clau de l'argumentació en el Procés català gira entorn la qüestió internacional, ja que es creu que, a diferència d'altres temes, la posició internacional pot ser determinant en l'assoliment o no d'un estat sobirà. Per aquest motiu els mitjans alemanys destaquen les intervencions dels polítics mundials, majoritàriament defensant les tesis oficials de l'Estat. Per tot això, i vista la presa de posició que han dut a terme bona part dels autors dels articles analitzats, els arguments internacionals s'utilitzen en clau deslegitimadora.

(4) Quant a la hipòtesi sobre els arguments de Qualificacions es compleix només en part. L'evidència empírica ha demostrat que si bé els arguments legitimadors sí que es pronuncien en termes de destacar el caràcter modern i treballador de Catalunya, els deslegitimadors no es pot dir que es limitin a expressar la incomprensió del Procés català de voler un nou estat, sinó que van molt més enllà, erigint-se com a jutge i part del Procés independentista. Com a "jutge" perquè el fet de ser mitjans de comunicació estrangers els atorga una distància i una teòrica imparcialitat, i "part", perquè prenen part explícitament en la qüestió catalana per situar-se al costat de l'unionisme i de les tesis oficials del Govern espanyol.

Aquí es fa evident la relació entre discurs i poder que teoritza Van Dijk, en el sentit que el discurs oficial de l'Estat en els fets estudiats és el que transcendeix en els mitjans internacionals i el que es pren com a vàlid. Els mitjans no només n'informen des d'aquesta perspectiva estatalista, sinó que en bona part dels articles analitzats els resultats indiquen que defensen la posició oficial de l'Estat, la unionista, a ultrança. Això es veu bàsicament en els arguments de Qualificació, on els legitimadors (els de menor nombre de totes les categories d'arguments) se centren en aspectes positius del Procés i del sobiranisme, però els deslegitimadors (els de major nombre de totes les

categories d'arguments) no se centren en aspectes positius de l'Estat espanyol o de l'unionisme, sinó en la desqualificació sistemàtica de l'independentisme.

L'anàlisi dels arguments ha assenyalat el fet que els mitjans alemanys relacionen el sobiranisme a sis temàtiques negatives: elements bèl·lics, malalties, mentides, regressió, nacionalisme, radicalisme i una última categoria genèrica de desqualificacions diverses.

El tipus de to i expressió utilitzats, tal com s'ha mostrat en els exemples del capítol de resultats, no es considera que es trobi al nivell d'uns mitjans de comunicació seriosos. Hi ha sensacionalisme, vulgaritat expressiva, propaganda política contrària a l'independentisme per crear-ne un enemic, despersonalitzar-lo i deshumanitzar-lo. Aquest procediment no pot formar part de cap manera de la praxis periodística rigorosa, imparcial, professional. Recordem expressions inconcebibles com “virus” o “verí”, “mentides”, “l'Albània del segle XXI”, “balcanització”, “es pot produir una guerra civil”, “histèrics”, “nacionalistes radicals”, etc. per referir-se al sobiranisme.

A més a més, l'ús del terme “nacionalisme” aplicat a l'independentisme és fortament deslegitimador. Tot i que pels catalanoparlants no té especialment una connotació negativa, sinó més aviat neutra o fins i tot positiva, que a grans trets fa referència a l'estima del país i de la cultura pròpia. A nivell internacional i especialment en el cas germànic, aquest mot té un sentit negatiu, que remet a la Segona Guerra Mundial. Així, l'ús d'aquest terme per part dels corresponsals alemanys no és innocu o neutre, sinó que si és present als articles, hi és volgudament, amb consciència de la connotació que el terme té per als lectors alemanys; tal com va comentar el corresposal Thomas Urban a l'entrevista del 5 de juliol de 2017.

La conclusió és que les Qualificacions legitimadores del sobiranisme fan referència a destacar trets associats als catalans que aporten un valor positiu al sobiranisme. Per contra, les Qualificacions deslegitimadores del sobiranisme han estat gairebé en exclusiva formades per desqualificacions, retrets i crítiques envers l'independentisme, i també inclouen algunes referències puntuals a lloances de les bondats de l'unionisme. Aquest tractament tan desigual evidencia una manca de professionalitat, rigor i pluralitat flagrant en aquests mitjans de comunicació.

(5) La cinquena i darrera hipòtesi dels arguments considera que els que formen la categoria d'Altres temes inclourien la història, la llengua i la cultura. Efectivament aquesta hipòtesi es confirma, i s'hi afegeix, no obstant això, un quart tema recurrent.

En primer lloc, és cert que la història i la llengua s'utilitzen com a arguments tant a favor com en contra del Procés català. S'assegura tant que hi ha "drets històrics" com que Catalunya no compta "amb una història d'independència", o bé que "Catalunya està orgullosa de la seva pròpia llengua i cultura", com que amb la transició es va acabar la discriminació a la llengua. L'ús tan legitimador com deslegitimador dels mateixos temes es deu al fet que són qüestions rellevants per reforçar o minvar el suport envers el Procés català, perquè tant la història com la llengua són clau en el relat identitari català.

A més, cal destacar l'aparició d'un nou tema en l'apartat d'Altres, el FC Barcelona, que en els articles s'ha utilitzat com a deslegitimador, argumentant que l'equip no podria jugar a la lliga espanyola en cas d'independència. És rellevant com un àmbit que sembla que hauria de quedar al marge del possible argumentari, pel fet que l'esport es troba en un camp més llunyà de la política que els altres analitzats, acabi posicionant-se com un argument rellevant, al costat de la història, la llengua o la cultura, i també a la vora de la política, l'economia o l'internacional o el de qualificacions. Aquest darrer malgrat no semblar ser, a priori, una categoria d'argumentació vàlida, ha acabat sent, contra tot pronòstic, el més destacat per a l'argumentari deslegitimador.

7.2 Resultats i Conclusions de les entrevistes

7.2.1 Resultat entrevista als corresponsals

El corresposnal del diari *Süddeutsche Zeitung*, Thomas Urban, va respondre al Qüestionari-entrevista el dia 7 de juliol del 2017. És l'únic corresposnal que ha respost l'e-mail amb el qüestionari. Per la seva banda, l'actual corresposnal del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, en Hans Christian Rössler, va respondre l'e-mail, però no el Qüestionari. Ni la corresposnal de *Die Welt*, Ute Müller, ni la de *Der Spiegel*, Helene Zuber, han respost al qüestionari o a l'e-mail.

El fet de rebre les respostes a l'entrevista-qüestionari és el primer resultat obtingut, pel qual s'atorga un valor més alt de transparència als periodistes que el contestin. En aquest sentit, el corresposnal del *Süddeutsche Zeitung* és l'únic que l'ha completat, i per tant és el que rep una valoració més elevada de transparència professional respecte als altres periodistes. El segon resultat obtingut és pròpiament el contingut de l'entrevista, les respostes de la qual s'exposen tot seguit:

En el primer bloc, situacional, el periodista ha escrit que el seu lloc de residència és Madrid i que treballa en el diari des del juliol del 2012, com a corresposnal a l'Estat espanyol.

En el segon bloc, sobre Alemanya: En la primera pregunta el periodista considera que, des de la perspectiva del periodisme, els temes catalans sobre els quals es mostra interès a Alemanya són la situació política entre l'Estat espanyol i Catalunya, i el futbol. No han estat marcades les respostes de situació econòmica, turisme, Catalunya versus Europa o l'opció altres. En la segona pregunta, sobre si es creu que l'interès alemany per Catalunya en el període 2010-2017 ha augmentat, s'ha reduït o s'ha mantingut, la resposta ha estat que clarament ha augmentat.

En la tercera pregunta, en què es demanava de qualificar del 0 al 10 (0 nul, 10 molt elevat) l'interès alemany per les relacions polítiques entre l'Estat espanyol i Catalunya, així com valorar-ne el coneixement que en tenien els alemanys, les respostes han estat les següents: valorar l'interès pel Procés en els cercles polítics alemanys amb un 7-8, i

en la resta de la societat amb un 1-2; i considerar el coneixement del Procés en els cercles polítics alemanys amb un 4-5, i en la resta de cercles amb un 1-2.

En la quarta pregunta, sobre com valorarien els periodistes les relacions polítiques entre els diversos governs alemany, espanyol i català amb una escala de 0 a 10 (0 com a dolentes i 10 com a molt bones), els resultats han estat que les relacions entre el Govern alemany i l'espanyol es considera que és de 9, bones. Pel que fa a la relació entre el Govern alemany i el català en Thomas Urban ha exposat que el Govern espanyol no és el *partner* adequat en aquest cas. Bàsicament les relacions entre les institucions alemanyes i catalanes són bones, valorades amb un 8-9. Les institucions alemanyes no es volen pronunciar en el conflicte entre Madrid i Barcelona.

En el tercer bloc del Qüestionari, sobre la pràctica periodística, la primera pregunta tractava sobre el percentatge d'arguments presents en els articles de la premsa alemanya, que el periodista considera que eren arguments unionistes o independentistes. En Thomas Urban ha respost que, en la majoria de casos, en els articles sobre el conflicte hi ha arguments de les dues posicions. Però que, no obstant això, entre els corresponents de Madrid predominen les simpaties per les posicions del Govern espanyol.

Pel que fa a la segona pregunta, sobre com es tracten els arguments unionistes i els independentistes en la premsa alemanya, si se'n dóna un judici positiu, negatiu o neutre. El corresponent del *Süddeutsche Zeitung* respon que, quant a la valoració dels arguments propugnats pel Govern espanyol, hi ha un consens general que per a tots els habitants del país, inclòs Catalunya, seria millor que la unitat del país es mantingués. Tot i així, es critica que Madrid no s'esforci a trobar una solució política, i que només es remeti a arguments jurídics formals. Quant a la valoració dels arguments que defensa el Govern català, en Thomas Urban creu que es considera que els catalans són problemàtics nacionalistes i egoistes o bé somiadors. Els que en tenen una representació racional són la minoria.

Pel que fa a la tercera pregunta, sobre la predisposició dels governs a oferir informació als periodistes internacionals, en una escala de 0 a 10, en què 0 és cap predisposició i 10 molt elevada. En Thomas Urban considera que la predisposició del Govern espanyol es troba en el grau 2, mentre que la del Govern català en el 10.

El quart bloc de preguntes tracta sobre la producció de l'article. La primera pregunta fa referència a les fonts d'informació i la seva freqüència d'ús en la seva feina, ordenades en una escala d'1 a 6, de la menys a la més utilitzada. El corresponsal del *Süddeutsche Zeitung* ha respost que la font que més utilitza són els diaris, seguit d'altres fonts, la televisió, els polítics, altres periodistes i la ràdio.

Pel que fa a la segona pregunta, sobre les entrevistes que han realitzat a membres d'institucions, organitzacions o partits, en Thomas Urban ha entrevistat a experts econòmics, experts polítics, acadèmics, persones del Govern català, del Partido Popular, del Partido Socialista Obrero Español, de Podemos, de Ciudadanos, de Convergència i Unió, d'Esquerra Republicana de Catalunya i de l'Assemblea Nacional Catalana. No ha marcat les opcions de Govern espanyol, les Candidatures d'Unitat Popular, jutges o altres grups.

La tercera pregunta fa referència a l'opinió que li mereix al periodista l'ús del terme *nacionalisme* per part dels mitjans de comunicació. El corresponsal creu que se li atribueix un significat molt negatiu.

Quant a la quarta pregunta, sobre el seu parer pel que fa a l'ús del terme *regionalisme*. El periodista considera que és pejoratiu.

Finalment, en el quart i darrer bloc de preguntes sobre els coneixements de català i castellà dels periodistes, en Thomas Urban explica que sí que entén i parla el castellà, que té la carrera de romanística. Pel que fa al català, el periodista pot llegir sense problemes la premsa i els textos polítics, les notícies de televisió les entén més o menys, però no parla el català.

7.2.2 Resultat entrevista a la Delegada de la Generalitat a Alemanya, Marie Kapretz

L'entrevista a la Delegada de la Generalitat a Alemanya, Marie Kapretz, es va dur a terme a la Secretaria d'Afers Exteriors, el dia 7 d'abril del 2017. La informació rellevant per a aquesta recerca és la relativa al perfil dels corresponsals i dels mitjans que explica la manera com produeixen les notícies. En aquest sentit, la Delegada comenta que els

articles del corresposal del *Frankfurter Allgemeine Zeitung* d'aquells anys, Leo Wieland, eren molt negatius i que des de la mateixa Delegació enviaven cartes de queixa al diari sobre els articles, però que mai hi havia acús de rebut, no rebien mai resposta ni tampoc es publicaven els articles aclaridors que enviaven.

El cas d'en Thomas Urban, corresposal del *Süddeutsche Zeitung* és el de voler mantenir-se en la neutralitat, "per a la majoria de periodistes la seva independència professional és molt important, a Alemanya". Aquest no seria el cas d'en Leo Wieland, ni tampoc sembla que de *Der Spiegel*, que en un article parlaven "d'utilitzar les armes" en el cas d'una independència. Des de la Delegació hi van enviar una carta de queixa. *Die Welt* és del grup d'Axel Springer, que tenen molt poder d'influència a l'opinió pública, tenen diversos diaris i revistes, molta gent els llegeix.

Pel que fa a la relació amb els periodistes, si contacten la Delegació per demanar informació ells els la faciliten, però no com a spam, sinó que estableixen una interlocució. Des del FAZ hi ha contactat la secció de cultura per temes de gastronomia i turisme.

L'Angela Merkel "no està ni a favor ni en contra del Procés, vol estabilitat a Europa". La societat alemanya està "més oberta al tema, que fa uns anys". La gent sap que passen coses i pensen que "o bé hi ha alguna cosa que no entenen de l'actitud de Madrid, o bé aquesta actitud és tan greu com sembla".

7.2.3 Resultat entrevista al secretari general de Diplocat, Albert Royo

L'entrevista al secretari general de Diplocat, Albert Royo, es va dur a terme a la seu de Diplocat, a la Casa de les Punxes, el dia 16 de maig del 2017. Des de Diplocat tenen tres línies de treball en l'àmbit de la internacionalització: actes en el món acadèmic, premsa estrangera i diplomàcia parlamentària. En aquest segon àmbit és on "es van adonar que els periodistes no tenien clar què passava i van decidir convidar-los a Catalunya, on veuen gent a favor i en contra de la independència. També des de Diplocat tracten de

publicar a la premsa internacional articles d'opinió signats pel president (op. eds.), se n'han publicat uns seixanta”.

Pel que fa concretament a la premsa alemanya “En Leo Wieland és totalment en contra de la independència, té molts prejudicis”, en canvi com a exemple de més imparcialitat hi ha en Thomas Urban del SZ que “té una gran sensibilitat”. Diplocat sí que té contacte amb els periodistes, quan els pregunten o demanen informació i els envien un newsletter. A més, el programa de visites a Catalunya que duu a terme Diplocat per als periodistes, tal com fan també altres països, els han comunicat que és “dels millors d'Europa”. Amb tot això “el que va quedant clar als periodistes i polítics és que [els independentistes] no són nacionalistes ni feixistes”. A més, “si els convides moltes coses no cal que els les expliquis, ja ho veuen”. Pel que fa a la internacionalització del Procés, Diplocat parla del “dret a l'autodeterminació” sense fer campanya ni pel sí ni pel no.

A Alemanya tenen un “prejudici anti-nacionalista”, hi hem hagut de treballar “no som nacionalistes, sinó proeuropeus”. A més a més, “hi ha una por de les elits a una fragmentació d'Europa. Pensen que com més països més difícil serà la construcció europea, que de fet, pot ser ben al contrari, com més països mitjans, més fàcil”. Un altre tema candent és el de l'economia. A Alemanya “tenen por a veure què passarà amb l'economia espanyola. Nosaltres els diem que si hem de triar entre l'economia i la llibertat, triem la llibertat. I si després hem de pagar part del dèficit de l'estat espanyol, sempre es pot negociar”.

En els partits polítics alemanys hi ha un extens arc en el nivell de més a menys comprensió del Procés català. Els liberals i els Verds “són més sensibles al dret d'autodeterminació”, també Die Linke. La CDU com a partit és sensible amb el tema, però dona suport al PP, ja que forma part del mateix grup popular europeu. L'SPD es troba en la línia del PSOE, se sent incòmode amb la qüestió catalana.

7.2.4 Resultat entrevista a l'ex secretari general d'Afers Exteriors i eurodiputat, Jordi Solé

L'entrevista l'ex secretari general d'Afers Exteriors de la Generalitat i actual eurodiputat, Jordi Solé, es va dur a terme a la seu d'Esquerra Republicana de Catalunya, el dia 23 de maig del 2017.

La Secretaria d'Afers Exteriors presenta una estratègia compartida amb Diplocat. A nivell europeu hi ha un "interès per poder escoltar el govern català sense haver de passar per intermediaris". Específicament, "hi ha una incomprensió de com el govern espanyol maltracta la demanda catalana, pel no afrontament d'un problema que és polític". La manera com els mitjans de comunicació, els polítics i la societat en general de cada país rep el tema del Procés català varia molt.

Així, "els països amb una cultura democràtica més sòlida entenen que s'ha de trobar la manera d'encaixar el dret a vot. La recepció depèn de la cultura democràtica i l'experiència històrica de cada país, per exemple als països que s'han independitzat en els últims 25 anys això ho entenen". I no només això, el nivell democràtic del país o les vicissituds històriques que hagi viscut són importants, però no determinants, sinó que l'estratègia geopolítica hi juga un paper rellevant: "la recepció que tenen del Procés depèn de la relació que cada país tingui amb l'estat espanyol".

El cas alemany és difícil, ja que tendeixen a comparar el que passa entre Catalunya i Espanya amb Alemanya, "es pensen que l'Estat federal alemany és com el de les autonomies espanyoles. Cal explicar que no s'hi val a comparar els dos casos, nosaltres ja hem provat les vies de la federació". A això s'hi afegeix, també, que "a l'estat espanyol no hi ha una separació clara de poders. Hi ha tribunals perseguint polítics per temes polítics". Tot això dificulta la comprensió del Procés català per part de la societat, els polítics i els mitjans alemanys, no obstant això, des d'un punt de vista polític s'hi ha d'afegir que Alemanya té "aversió a la inestabilitat política" i "vigila molt la seva relació amb Espanya". Des d'una visió de l'opinió pública cal precisar que "en tenen poc coneixement, genèric, vague. Ho consideren un problema més".

Pel que fa específicament a la cobertura dels mitjans de comunicació dels esdeveniments catalans, en Jordi Solé considera que "ha anat millorant el tractament, abans hi havia més estereotips, moltes notícies es cobrien amb corresponents de Madrid i no a Barcelona". Els contactes amb els mitjans es feien sobretot des del Programa Xammar.

El cas és que “d’alguna manera l’Estat espanyol s’ha guanyat una bona reputació a nivell internacional, encara es pensa que la transició va ser modèlica, que l’estat ha sortit bé de la crisi econòmica, és una imatge artificial i immerescuda”.

Pel que fa a la recepció del Procés català entre els eurodiputats del Parlament europeu, en general “hi ha un augment de l’interès i de coneixement cap al tema. Depenent del diputat hi tindrà més o menys simpaties. Hi ha una prudència a manifestar-se públicament. Als Països Bàltics hi ha una tendència a comprendre-ho”. Pel que fa als integrants de l’Aliança Lliure Europea “ja tenim el seu suport i complicitat”. En Jordi Solé és també secretari de relacions internacionals d’ERC, des d’on han propiciat contactes amb d’altres partits a nivell europeu, “el marc de relació amb els partits és a través d’ALE i del Parlament Europeu”, i també es coordinen amb el Govern català.

7.2.5 Conclusions de les entrevistes

Pel que fa a les conclusions relacionades amb l’entrevista realitzada al corresponsal del *Süddeutsche Zeitung*, Thomas Urban; així com les entrevistes amb la delegada de la Generalitat a Alemanya, Marie Kapretz; el director de Diplocat, Albert Royo, i l’antic secretari general d’Afers Exteriors de la Generalitat i actual eurodiputat Jordi Solé, han mostrat com es corresponen els resultats obtinguts quantitativament i qualitativa mitjançant l’anàlisi d’agenda, temàtica i d’enquadraments, d’actors i institucions i d’arguments, amb la informació qualitativa obtinguda amb les seves entrevistes. Es corresponen els resultats de la recerca amb els de les entrevistes, tant en l’augment de l’establiment de l’agenda del Procés català en la premsa alemanya, com en la constatació de l’ús d’enquadraments més negatius per tractar les temàtiques de la política catalana i de l’economia catalana, així com el tractament dels actors independentistes. Així com també s’ha contrastat i s’ha trobat correspondència de l’ús majoritari dels arguments oficials del Govern espanyol en els mitjans analitzats.

D’una banda, en l’entrevista a en Thomas Urban s’observa que entre l’interès alemany per les relacions de l’Estat espanyol i Catalunya i el coneixement real que se’n té hi ha una diferència. Si en els cercles polítics l’interès és gran i el coneixement real és menor; en altres cercles tan l’interès com el coneixement són reduïts. També és rellevant la

constatació que fa el periodista respecte les preferències individuals dels corresponals a l'Estat espanyol: els que viuen a Madrid tenen simpaties per les posicions de l'Estat espanyol. Això corrobora, una vegada més, les conclusions extretes de les anàlisis de frames i arguments.

També queden demostrats novament els resultats de les anàlisis d'aquesta recerca, quant als arguments. El corresponal del *Süddeutsche Zeitung* considera que pel que fa als arguments del Govern espanyol, els unionistes, efectivament es considera que els límits de l'Estat espanyol no haurien de canviar, tot i que se li critica que no faci gests polítics per trobar una solució. I també es pot concloure que efectivament la consideració que tenen els catalans en la premsa alemanya, i que també es desprèn de les anàlisis efectuades en la recerca, és que se'ls associen termes pejoratius com nacionalisme i egoisme. Un llast que s'aplica, doncs, només a la posició que, com diria van Dijk, no compta amb els instruments de poder polítics i mediàtics per imposar el seu discurs. En canvi, la posició que sí que compta amb aquests instruments, la unionista, aconsegueix crear el *priming* necessari per establir el discurs segons la seva perspectiva.

Aquesta conclusió queda reforçada per una altra referència del corresponal del *Süddeutsche Zeitung*, que considera que la predisposició del Govern espanyol de donar informació de la situació política és baixa, en canvi la predisposició del Govern català és molt gran. Veiem, doncs, com les posicions unionistes que són les que tenen el poder, no necessiten internacionalitzar les seves posicions, perquè els mateixos periodistes i polítics les prenen com a oficials. Per altra banda, les posicions independentistes, que seguint amb termes de van Dijk, són les mancades del poder que atorguen els altaveus oficials, han de fer un esforç gran d'internacionalització. Malgrat aquests esforços, però, en les anàlisis de la recerca hem observat que els patrons de poder es perpetuen, i al discurs del Govern espanyol se li continua atribuint una validesa i credibilitat que no se li ofereix al discurs dels que no compten amb els mateixos recursos de poder.

De les entrevistes realitzades als polítics catalans es poden extreure quatre tipus de conclusions que donen suport a les exposades provinents de les anàlisis de la recerca i de l'entrevista al corresponal del *Süddeutsche Zeitung*. (1) La primera conclusió fa referència al posicionament dels corresponals alemanys envers el Procés català. (2) La segona tracta el tema de l'actitud del Govern espanyol sobre el dret a vot dels catalans.

(3) La tercera remet a l'estabilitat europea i la geopolítica dels estats. (4) I la quarta fa referència a l'ús del terme *nacionalisme* en els mitjans.

(1) En la primera conclusió es posa en evidència el que ja apuntava en Thomas Urban sobre les simpaties dels corresponents de Madrid per les posicions del Govern espanyol. La delegada de la Generalitat a Alemanya i el secretari general de Diplocat han apuntat precisament a en Leo Wieland, corresponent del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, que realitzava articles molt negatius envers el sobiranisme, perquè ell està completament en contra de la independència i té molts prejudicis. En contraposició, en Thomas Urban del *Süddeutsche Zeitung* és el que manté més la neutralitat, seguint el parer alemany que la independència periodística és important. Aquesta idea reforça els resultats d'aquesta recerca, que evidencien que el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* ha estat el que més frases negatius i arguments deslegitimadors ha escrit, per contra el *Süddeutsche Zeitung* s'ha mostrat més imparcial que la resta.

A més, l'ex secretari d'Afers Exteriors Jordi Solé considerava que la situació ha anat millorant i s'han anat superant estereotips, perquè el problema era que els corresponents estaven ubicats a Madrid i no a Barcelona. I el secretari general de Diplocat comentava que es van adonar d'aquesta situació i van decidir convidar a periodistes a Catalunya. Els resultats de la recerca apunten que almenys en el període 2010-2015 aquest canvi cap a la major imparcialitat dels mitjans alemanys encara no havia succeït, ja que al llarg dels esdeveniments analitzats s'ha mantingut el tipus d'enquadrament majoritàriament negatiu pel que fa a la política del Govern català i l'argumentació deslegitimadora envers les posicions sobiranistes.

(2) La segona conclusió fa referència a l'actitud del Govern espanyol sobre el dret a vot dels catalans. En Thomas Urban va posar sobre la taula el fet que en general no s'entén que el Govern de Madrid no s'esforci a trobar una solució política al Procés català. Aquesta idea és present en les entrevistes als polítics catalans. Marie Kapretz va comentar que els alemanys veuen perplexos l'actitud del Govern espanyol i no saben si és perquè des del país germànic "simplement no entenen alguna cosa o el comportament del Govern de Madrid realment és tan greu com sembla". En el mateix sentit apuntava en Jordi Solé, a la incomprensió de com el Govern espanyol no atén la demanda catalana des d'un punt de vista polític. La reflexió que fa el mateix Solé sembla donar

resposta a aquesta incomprensió: que els països amb una cultura democràtica més sòlida entenen que la solució és política, que s'ha d'admetre el dret a vot.

(3) La tercera conclusió remet a l'estabilitat europea i la geopolítica dels estats. En Thomas Urban apuntava que des dels mèdia i la política alemanya es creu que seria millor que la unitat de l'Estat espanyol es mantingués. Una idea pro unionisme que s'enllaça amb la de l'estabilitat europea que defensa l'Angela Merkel, tal com comenten la Delegada de la Generalitat a Alemanya i l'eurodiputat Jordi Solé. En tot cas, la idea d'estabilitat com a motiu per defensar l'unionisme és només una part de la qüestió, la part que mostra com a racional el que també és estratègia geopolítica dels estats. En aquest sentit apuntava l'eurodiputat quan assegurava que la recepció que els estats tenen del Procés depèn de la relació que cada país tingui amb l'espanyol. Així, un país com Alemanya, que vol vigilar la seva relació amb l'Estat espanyol tindrà més predisposició a mostrar-se caute amb el Procés català.

A més a més, a la pregunta de per què els estats no es qüestionen obertament les actuacions del Govern de Madrid, i no propugnen amb fermesa la resolució per la via política, la resposta es pot trobar, tal com afirmava l'eurodiputat Jordi Solé, que l'Estat espanyol té una bona reputació a nivell internacional, sobretot tenint en compte la transició, que des de l'exterior es pensa que es veu com a modèlica, i també per haver sortit de la crisi econòmica, una imatge que Jordi Solé considera artificial i immerescuda, però que, sigui com sigui, aporta suports a l'Estat espanyol.

(4) Finalment, la quarta conclusió fa referència a l'ús del terme *nacionalisme* en els mèdia. El corresponsal del *Süddeutsche Zeitung* opina que des d'Alemanya es considera que els catalans són problemàtics nacionalistes i egoistes, i que l'ús d'aquest terme en la premsa té un significat molt negatiu. Aquesta constatació aporta llum a l'anàlisi d'aquesta recerca en l'ús del terme nacionalisme per part dels mitjans alemanys, que no és un ús innocu, sinó que la paraula ha estat, doncs, volgudament aplicada al sobiranisme per, així, deslegitimar-lo i associar-hi aspectes negatius, relatius a l'Alemanya de la Segona Guerra Mundial. L'ús que en fan alguns corresponsals s'ha de considerar no només contrari a la imparcialitat periodística, sinó com a conseqüència de la presa de partit explícita del periodista a favor de les tesis unionistes.

L'Albert Royo apuntava en aquest sentit que han hagut de treballar aquest tema, per tal que el sobiranisme deixi de ser tractat per part dels mèdia com a nacionalistes o feixistes, sinó proeuropeus.

EPÍLEG

Consideracions finals i noves perspectives de recerca

Les consideracions finals es resumeixen en dues grans idees generals. En primer lloc, que el Procés sobiranista català sí que ha entrat a l'agenda mediàtica alemanya, sobretot en els períodes electorals, que és quan es percep que es pot donar el context polític i jurídic que pot fer canviar l'estatus quo.

En segon lloc, el discurs dels mitjans, tant en els enquadraments com en els arguments utilitzats, està estretament lligat a les relacions de poder que hi ha entre els diversos agents implicats. Així, s'ha demostrat en les anàlisis i s'ha vist reafirmat en les entrevistes com les tesis defensades pel Govern espanyol reben l'estatus de discurs oficial, amb la credibilitat que se'n desprèn. En canvi, les tesis defensades pel Govern català no compten amb el poder polític i mediàtic, i per tant no formen part del discurs oficial. Aquesta situació de partida, com es percep de les entrevistes, porta als actors sobiranistes a establir estratègies per poder superar-los i tenir una veu que sigui escoltada amb el mateix nivell de credibilitat que la de l'Estat espanyol. Els mitjans germànics produeixen unes notícies que plasmen les relacions de poder abans esmentades en tots els aspectes analitzats: agenda, enquadraments temàtics, de titulació, d'actors i d'institucions, així com dels arguments.

Des del 2015 fins a l'actualitat els esdeveniments relacionats amb el Procés polític català han anat succeïnt-se, passant per l'11 de Setembre del 2016 i del 2017, les detencions de membres del Govern el 20 de setembre de 2017, el referèndum de l'1 d'Octubre, la vaga del dia 3 d'octubre, la Declaració d'independència de la República Catalana el 27 d'Octubre, les detencions de líders sobiranistes i l'exili de part del Govern o les Eleccions al Parlament de Catalunya del 19 de desembre, per citar només alguns dels fets més destacats del 2017. En aquest sentit, cal destacar la recepció internacional dels esdeveniments succeïts l'1 d'Octubre (Vicens i Tedó, 2017), com a indicadors de futurs possibles canvis d'actitud per part dels líders europeus envers el procés català.

A més, el 2018 els fets continuen succeïnt-se i Alemanya s'hi veu implicada directament: amb la retenció del president de la Generalitat Carles Puigdemont a

Neumünster, després de l'Euroordre espanyola, el seu posterior alliberament per part del jutge alemany i el fet que Puigdemont s'instal·li a Berlín.

Amb tots aquests esdeveniments sembla evident que el Procés polític català –que ja havia entrat dins de l'agenda mediàtica alemanya durant el període 2010-2015 analitzat en aquesta recerca– desperta el 2017 i el 2018 més interès encara.

Així, futures recerques podran determinar el grau d'establiment d'agenda i analitzar el tipus de temes, titulacions i actors, així com els enquadraments amb què són presentats. Serà interessant realitzar una anàlisi del discurs, dels arguments, per valorar si la dinàmica valorativa de les posicions unionistes i independentistes es manté en la línia de la dels anys anteriors analitzats en la recerca, amb un fort component qualitatiu, o bé ha canviat el tipus i la categoria d'arguments.

A mode de titular, previ a la recerca que caldria dur a terme per corroborar-lo, considero que la percepció general de l'opinió publicada en les capçaleres de la premsa d'elit després de la retenció de Puigdemont sembla indicar una lleugera millora de la qualitat informativa de la política catalana, amb articles més neutres i un discurs més contrastat. Com a exemples trobem el titular del *Süddeutsche Zeitung* “Deutschland hat seinen ersten politischen Gefangenen” (Alemanya ja té el seu primer pres polític), en què s'enquadra el fet en la política, i en les conseqüències de l'acció duta a terme per Alemanya. Un article signat pel corresponsal Thomas Urban, entrevistat en aquesta tesi.

Un altre exemple és l'entrevista que *Die Welt* va fer a la periodista alemanya Krystyna Schreiber per aprofundir en el cas Puigdemont, amb el titular “Strafbestand der Rebellion setzt Gewaltanwendung voraus” (La pena de rebel·lió requereix l'ús de força), en la que es dona veu a arguments de la política catalana fins llavors gairebé inexistents en el diari.

Amb tot això cal esperar un increment notable de l'interès mediàtic envers Catalunya, una modulació del discurs periodístic, però també del polític. Cal no oblidar com Alemanya ha influït en la política espanyola, durant la Transició amb el socialdemòcrata Willy Brandt fent costat al PSOE, o el suport del democristià Helmut Kohl perquè l'Estat espanyol entrés a la Comunitat Econòmica Europea, o les polítiques econòmiques del Govern espanyol durant els anys de la crisi, ben vistes per Alemanya.

Així, el rol preeminent del país germànic a la Unió Europea i la seva influència sobre el Govern espanyol torna a estar sobre la taula amb el procés català, i molt especialment amb la situació d'exili forçat a Alemanya d'en Carles Puigdemont.

Per analitzar tots aquests punts, però especialment els de l'opinió publicada, calen noves recerques que analitzin l'agenda, els enquadraments i els arguments dels articles de la premsa alemanya en el període posterior a aquesta tesi, el 2016-2018. Aquests són tres anys en què la situació s'ha accelerat intensament, en què s'ha produït un Referèndum, s'ha declarat la República catalana i s'han realitzat unes noves eleccions, però també és el període en què l'Estat ha actuat a base d'escorcolls, querelles, empresonaments de líders de la societat civil i de part del Govern, i són els anys del Govern català a l'exili, a Bèlgica, Suïssa, Escòcia i Alemanya, i del paper que juga Alemanya i la comunitat internacional.

REFERÈNCIES

Aira, T. (2007). La construcció mediàtica de l'agenda política. El pes del màrqueting polític en les estratègies partidistes. El cas de l'enquadrament mediàtic de l'Estatut de Catalunya 2006 (Tesi doctoral no publicada). Universitat Ramon Llull, Barcelona.

Alasuutari, P; Qadir, A; Creutz, K (2013). "The domestication of foreign news: news stories related to the 2011 Egyptian revolution in British, Finnish and Pakistani newspapers", *Media, Culture and Society*, 692-707.

Allen, C. J.; Hamilton, J. M. (2010). "Normalcy and Foreign News." *Journalism Studies* 11 (5): 634–649.

Alrebh, A. F.; Ten Eyck, T. A. (2014). "Covering the birth of a nation: The rise of Saudi Arabia in The London Times, 1927–1937", *Social science journal*, 130-38.

Amat, J. (2017). *La confabulació dels irresponsables*. Barcelona: Anagrama.

Archilés, F.; Saz, I. (eds.) (2014). *Naciones y estado: la cuestión española*. València, PUV.

Ardèvol-Abreu (2015). "Framing o teoría del encuadre en comunicación. Orígenes, desarrollo y panorama actual en España". *Revista Latina de Comunicación Social* 70, 423-450.

Aruguete, N. (2017). "Agenda Building. Revisión de la literatura sobre el proceso de construcción de la agenda mediàtica". *Signo y Pensamiento* 70, 36-52.

Barceló, M., et al. (2015). *El derecho a decidir. Teoría y pràctica de un nuevo derecho*. Barcelona: Atelier.

Baysha, O., Hallahan, K. (2004). "Media Framing of the Ukranian Political Crisis 2000-2001". *Journalism Studies* 5 (2), 233-245.

Beck, U. (2013). *German Europe*. Cambridge: Polity Press

Berger, P. i Luckmann, T. (2011). *La construcción social de la realidad*. Buenos Aires: Amorrortu.

Berinsky, A. J.; Kinder, D. R. (2006). Making sense of issues through media frames: Understanding the Kosovo crisis. *The Journal of Politics*, 68(3), 640-656.

Borrat, H. (1989). *El periódico, actor político*. Barcelona: Editorial Gustavo Gili.

Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger (2016). *Die deutschen Zeitungen in Zahlen und Daten 2016*. Bonn: BDZV.

Busquets, J.; Medina, A.; Sort, J. (2006). *La Recerca en comunicació*, Barcelona: UOC.

Capdevila, J., i Lladonosa, M. (ed.) (2016). *Narracions mediàtiques del catalanisme. De l'Estatut del 1979 al procés sobiranista*. Barcelona: Editorial UOC.

Capdevila, A.; Pont, C. (2012). *La campanya fragmentada: comunicació política i comportament electoral a les eleccions catalanes de 2010* (Vol. 6). Documenta Universitaria.

Cardús, S. (2010). *El camí de la independència*. Barcelona: Columna.

Castelló, E., Dhoest, A., Bastiaensens, S. (2013). "The Mirror Effect: Spanish and Belgian Press Coverage of Political Conflicts in Flanders and Catalonia", *International Journal Of Communication*, 1622-1640.

Castelló, E. (ed.) (2012). *La mediatización del conflicto político. Discursos y narrativas en el contexto español*. Barcelona: Laertes.

Castells, M. (2009). *Comunicación y poder*. Madrid: Alianza Editorial.

Cheng, Z., Golan, G. J., & Kioussis, S. (2016). “The second-level agenda-building function of the Xinhua news agency: Examining the role of government-sponsored news in mediated public diplomacy”. *Journalism Practice*, 10(6), 744-762.

Chong, D., i Druckman, J. N. (2007). Framing Theory. *Annual Review of Political Science*, 10(1), 103 –126. doi:10.1146/annurev.polisci.10.072805.103054

Cohen, J.; Tsfati, Y; Sheaffer, T. (2008). “The influence of presumed media influence in politics”, *Public Opinion Quarterly* 72 (2), 331-344.

Coquet, J. C. ; Arrivé, M. (1982). *Sémiotique: L'école de Paris*. Paris: Hachette.

Cortiñas, S., i Pont, C. (2009). Premsa diària i comunicació política. La percepció del projecte de reforma de l'Estatut de Catalunya en dotze diaris espanyols. *Anàlisi: Quaderns de Comunicació I Cultural*, 1(38), 117–134. Recuperat de <http://www.raco.cat/index.php/Analisi/article/view/142476>

Costa, J. (2017). *O secessió o secessió. La paradoxa espanyola davant l'independentisme*. Barcelona: A Contra Vent Editors.

Cotarelo, R. (2016). *La república catalana*. Barcelona: Now Books.

Crameri, K. (2015). “Political power and civil counterpower. The complex Dynamics of Catalan independence moviment”. *Nationalism and Ethnic Politics*, 21(1), 104-120.

Crameri, K. (2014). *Goodby Spain? The Question of Independence for Catalonia*. Sussex: Academic Press.

Crawford, N.C. (2004). “Understanding Discourse: A method of ethical argument analysis”, *Qualitative Methods* 2 (1), 22-25.

Culla, J. B. (2017). *El tsunami*, Barcelona: Pòrtic.

De Vreese, C.H. (2005). "News framing: Theory and typology", *Information Design Journal and Document Design* 13 (1), 51-56.

Deutsch, K. W. (1963). *The nerves of government: Models of political communication and control*. New York: Free Press of Glencoe.

Dijk, T. A. van (2009). *Discurso y poder*. Barcelona: Gedisa Editorial.

Dijk, T. A. van (2008). "Discourse and context". *A sociocognitive approach*. Cambridge.

Dijk, T. A. van (1993). "Principles of critical discourse analysis". *Discourse & society*, 4(2), 249-283.

Entman, R. M. (2004). *Projections of Power: Framing News, Public Opinion, and U.S. Foreign Policy*. Chicago, U. of Chicago P.

Entman, R. M. (2004). "Framing Bias: Media in the Distribution of Power", *Journal of Communication* 53, 163-173.

Entman, R. M. (1993). "Framing: Towards Clarification of a Fractured Paradigm". *Journal of Communication* 43 (4), p.51-58.

Espot, S. (2016). *O processisme o independència*. Barcelona: Saldonar.

Fairclough, Norman (1992). "Discourse and Text: Linguistic and Intertextual Analysis within Discourse Analysis". *Discourse & Society* 3 (2), 193-217.

Ferri Dura, J. (2009). "El debate territorial elemento de confrontación en la España actual" IX Congreso Español de Ciencia Política y Administración, 5.

Fontana, J. (2014). *La formació d'una identitat. Una història de Catalunya*. Vic: Eumo Editorial.

Gamson, W. A.; Lasch, K. (1983). "The Political Culture of Social Welfare Policy", a Spiro Shimon and Ephraim Yuchtman-Yaar (Eds), *Evaluating the Welfare State: social and political perspectives*, New York: Academic Press, 397–415.

Gifreu, J.; Pallarès, F. (2010). *Comunicació política i comportament electoral* (Vol. 21). Barcelona: Documenta Universitaria.

Gifreu, J. (2011). "Comunicació política i eleccions al Parlament de Catalunya: crònica d'una dècada de recerca (1995-2006)". *Comunicació: revista de recerca i d'anàlisi*, 9-26

Gillespie, R.; Gray, C. (eds.) (2015). *Contesting Spain? The dynamics of nationalist movements in Catalonia and the Basque Country*. Routledge.

Gómez, L; Gifreu, J. (2014). "L'agenda temàtica electoral en televisió i premsa", *Del carrer a les urnes: el dret a decidirm en campanya*. Barcelona: Documenta Universitària, 115-168.

Habermas, J. (1989). *The Estructural Transformation of the Public Sphere: an Inquiry into a Category of Bourgeois Society*. Cambridge: MIT Press.

Hallin, D. C., & Mancini, P. (2004). *Comparing media systems: Three models of media and politics*. Cambridge university press.

Hardy, Harley i Phillips (2004). "Discourse Analysis and Content Analysis: Two Solitudes?" *Qualitative Methods: Newsletter of the American Political Science Association Organized Section on Qualitative Methods*. Symposium: Discourse and Content Analysis, 19-22.

He, Z.; Xianhong, Ch.; Xing, W. (2012). "The image of the United States in the Chinese media: An examination of the evaluative component of framing", *Public relations review*, 676-683.

Hopf, T. (2004). "Discourse and Content Analysis: Some Fundamental Incompatibilities", *Qualitative Methods: Newsletter of the American Political Science Association Organized Section on Qualitative Methods*. Symposium: Discourse and Content Analysis, 31-33.

Hopkins, D., King, G. (2010). "A Method of Automated Nonparametric Content Analysis for Social Science". *American Journal of Political Science* 54 (1), 229-247.

Informationsgemeinschaft zur Feststellung der Verbreitung von Werbeträgern e.V. (2016). "Auflagen IVW I-2015". Berlin: IVW.

Iyengar, Shanto (1991). *Is Anyone Responsible? How television frames political issues*, Chicago: University of Chicago Press.

Iyengar, P. (1984). The Evening News and Presidential Evaluations. *Journal of Personality and Social Psychology* 46(4), 778–87.

Johnstone, B. (2008). *Discourse Analysis*. UK: Blackwell Publishing.

Kahneman, D. (2011). *Thinking, fast and slow*. Macmillan.

Kapferer, J. N. (1986). *Les chemins de la persuasion: Le mode d'influence des media et de la publicité sur les comportements*. Paris: Bordas.

Kiousis, S., Kim, J. Y., Ragas, M., Wheat, G., Kochhar, S., Svensson, E., & Miles, M. (2015). "Exploring new frontiers of agenda building during the 2012 US presidential election pre-convention period: Examining linkages across three levels". *Journalism Studies*, 16(3), 363-382.

Kiousis, S.; Mitrook, M.; Wu, X.; Seltzer, T. (2006). "First- and Second-Level Agenda-Building and Agenda-Setting Effects: Exploring the Linkages Among Candidate News Releases, Media Coverage, and Public Opinion During the 2002 Florida Gubernatorial Election". *Journal of Public Relations Research*, 18:3, 265-285

Kobayashi, T., Miura, A., & Inamasu, K. (2017). "Media Priming Effect: A Preregistered Replication Experiment". *Journal of Experimental Political Science*, 4(1), 81-94.

Krippendorff, K. (2011). "Agreement and Information on the Reliability of Coding", *Communication Methods and Measures* 5 (2), 93-112.

Leal-Adghirni, Z., Pinson, G., & Ruellan, D. (2016). "Foreign Correspondents. Introduction . *Sur le journalisme, About journalism, Sobre jornalismo*, 5(1), 8-10.

Lecheler, S; De Vreese, C.H. (2010). "Framing Serbia: the effects of news framing on public support for EU enlargement", *European Political Science Review*, 73-93.

Lewin, K. (1947). Frontiers in group dynamics II: Channels of group life; social planning and action research. *Human Relations*, 1, 143-153.

Liñeira, R.; Cetrà, D. (2015). "The independence case in comparative perspective". *The Political Quarterly*, 86(2), 257-264.

Lippman, W. (2003). *La opinión pública*. Madrid: Cuadernos de Langre.

Livingston, S.; Asmolov, G. (2010). "Networks and the Future of Foreign Affairs Reporting." *Journalism Studies* 11 (5), 745-760

López, C. (2014). *Análisis del discurso*. Madrid: Editorial Síntesis.

Machin, D., Mayr, A (2012). *How to do critical discourse analysis*. London: Sage.

Marco-Palau, R. N. (2016). "Debate territorial en el Estado Español en la prensa alemana: Estudio de caso de las Elecciones Generales del 20 de diciembre de 2015." A *Comunicracia. Actas del I Congreso Internacional Comunicación y Pensamiento*. Sevilla: Universidad de Sevilla, 863-879

Marco-Palau, R. N. (2015). "Premsa catalana i procés sobiranista català: Dues anàlisis del 2013" a *Periodismo actual y futuro: Investigación, docència e innovació. Actas del XX Congreso Internacional de la Sociedad Española de Periodística*. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra, 257-274.

Marco-Palau, F. (2017). *La Generació de la Independència. Del Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI) a l'Associació Catalana de Professionals (ACP)*. Barcelona: Gregal.

Martínez, G. (2016). *La gran ilusión. Mito y realidad del proceso indepe*. Barcelona: Debate.

Mauri, M. (2010). *Funció i evolució de la premsa de Barcelona durant la transició democràtica (1975-78)*. Tesis doctoral. Universitat Pompeu Fabra, Barcelona.

Matthes, J., Kohring, M (2008). "The content analysis of media frames. Toward improving reliability and validity", *Journal of Communication* 58 (2), p.258-279.

Mazzoleni, G. (2008). "Mediatization of politics". *The international encyclopedia of communication*.

Mazzoleni, G.; Schulz, W. (1999). " "Mediatization" of politics: A challenge for democracy?". *Political communication*, 16(3), 247-261.

McCombs, M. (2006). *Estableciendo la agenda: el impacto de los medios en la opinión pública y en el conocimiento*. Barcelona: Paidós.

McCombs, M. (2004). *Setting the agenda: The mass media and public opinion*. Cambridge: Polity Press

Meadow, R. G. (1980). *Politics as communication*. Norwood, NJ: Ablex.

Metag, J.; Rauchfleisch, A. (2016). Agenda-Building durch Twitter? Eine Analyse der Nutzung politischer Tweets durch Schweizer Journalistinnen und Journalisten.

Minder, R. (2014). *The Struggle for Catalonia*. London: Hurst Publishers.

Mir, C. (ed.) (2013). *De les experiències de l'autogovern al clam per l'autodeterminació*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Montagut, M. (2012). *L'agenda temàtica i la construcció de marcs interpretatius a la ràdio. El cas de la sentència de l'Estatut de Catalunya* (Tesi doctoral no publicada). Tarragona: Universitat Rovira i Virgili.

Muñoz, J.; Tornos, R. (2015). "Economic Expectations and Support for Secession in Catalonia: between Causality and Rationalization." *European Political Science Review* 7(2), 315-341.

Muñoz, S. (2014). *Cataluña y las demás Españas*. Barcelona, Crítica.

Nagel, K. J., & Rixen, S. (eds.) (2015). *Catalonia in Spain and Europe*. Baden-Baden: Nomos.

Nesler, M. S., Aguinis, H., Quigley, B. M., & Tedeschi, J. T. (1993). The effect of credibility on perceived power. *Journal of Applied Social Psychology*, 23(17), 1407-1425.

Nevrat, N. ; Antunes, S.; Tusseau, G. ; Williams, P. (2017). *Catalonia's Legitimate Right to Decide. Paths to Self-Determination*. Barcelona, Generalitat de Catalunya: [file:///G:/2017-3%20\(juliol-set\)/Catalonias-legitimate-right-to-decide%20\(Informe%20acadèmic-agost%202017\).pdf](file:///G:/2017-3%20(juliol-set)/Catalonias-legitimate-right-to-decide%20(Informe%20acadèmic-agost%202017).pdf).

Noelle-Neumann (1980). The Public Opinion Research Correspondent. *Public Opinion Quarterly*, Volume 44, Issue 4, 1 January 1980, 585–597

Orriols, L.; Rodon, T. (2016). “The 2015 Catalan election: the independence bid at the polls”. *South European Society and Politics*, 21(3), 359-381.

Parmelee, J. H. (2014). “The agenda-building function of political tweets”. *New Media & Society*, 16(3), 434-450.

Pont, C., Perales-Garcia (2018). *Anàlisi de la presència i construcció del relat del context sociopolític de Catalunya (2010-2015) a la premsa internacional*. (en premsa)

Pont, C; Capdevila, A. (2014). *Del carrer a les urnes: el dret a decidir en campanya*. Barcelona: Documenta Universitària.

Perales, C; Xambó, R; Xicoy, E. (2012). “La crisis del modelo de Estado. La sentencia del Estatut de Catalunya y el 10J”, a E. Castelló (ed.), *La mediatización del conflicto político. Discursos y narrativas en el contexto español*. Barcelona: Laertes, 61-78

Pérez, J. (2015). *La Reforma Constitucional Inviabile*. Madrid: La Catarata.

Rapley, T. (2014). *Los análisis de la conversación, del discurso y de documentos en investigación cualitativa*. Madrid: Ediciones Morata.

Requejo, F., & Nagel, K. J. (2017). “Democracy and Borders: External and Internal Secession in the EU”. *Euroborders Working Paper 14*. Barcelona, Leuven, Edinburgh: Institut de Barcelona d'Estudis Internacionals, Leuven Centre for Global Governance Studies i Centre on Constitutional Change.

Requejo, F. (1999). “La acomodación “federal” de la plurinacionalidad. Democracia liberal y federalismo plural en España”, a Fossas, E.; Requejo, F. (eds.) *Asimetría Federal y Estado Plurinacional. El debate sobre la acomodación de la diversidad en Canadá, Bélgica y España*. Madrid: Trotta, 303-344

Roberts, C. (2005). “Gatekeeping theory: An evolution” a *Communication Theory and Methodology Division*. San Antonio: Association for Education in Journalism and Mass Communication.

Romero, J. (2002). “Naciones y regiones. Realizaciones, insuficiencias y límites del proceso de descentralización política en España”, a Cucó, A.; Requejo, F.; Farinós, J. (eds.) *La organización territorial del estado. España en Europa: un análisis comparado*. València: Universitat de València, 13-40.

Sádaba, M. T., i Rodríguez, J. (2007). La construcción de la agenda de los medios. El debate del Estatut en la prensa espanyola. *Ámbitos, Revista Internacional de Comunicación*, 16(1), 187-211. Recuperat de <http://dadun.unav.edu/bitstream/10171/16596/1/10rodriguez.pdf>

Scheufele, D. A. (1999). “Framing as a Theory of Media Effects”, *Journal of Communication* 49(1), 103–122.

Scheufele, D. A.; Moy, P. (2000). Twenty-five years of the spiral of silence: A conceptual review and empirical outlook. *International journal of public opinion research*, 12(1), 3-28.

Schreiber, K. (2015). *Die Übersetzung der Unabhängigkeit*. Dresden: Hille.

Schulz, W. (2004). Reconstructing mediatization as an analytical concept. *European journal of communication*, 19(1), 87-101.

Segvie, I. (2005). "The framing of politics: A Content Analysis of Three Croatian Newspapers", *Gazette: The international journal for communication studies* 67 (5), 469-88.

Sheyholislami, J. (2001). *Yesterday's "separatists" are today's "resistance fighters": A Critical Discourse Analysis of the representation of Iraqi Kurds in The Globe and Mail and The New York Times*. M.A. Thesis. Ottawa: Carleton University.

Shoemaker, P. , Vos, T. (2009). *Gatekeeping Theory*. New York: Routledge

Stegmann, T. (2014). *Ambaixador de Catalunya a Alemanya. El professor de Frankfurt que explica què volen ser els catalans*. Lleida: Pagès editors.

Stone, D. A. (2002). *Policy Paradox and Political Reason*. New York: Harper Collins.

Thorson, K.; Wells, C. (2015). "How Gatekeeping still matern: Understanding media effects in an era of curated flows". Vos, T. P.; Heinderyckx, F. (eds.) *Gatekeeping in Transition*. Routledge, 25-44.

Torra, Q. (2016). *Els últims 100 metres*. Barcelona: Angle.

Trujillo, J. (2016). "Un nacionalismo más allá de las fronteras: la transnacionalización del movimiento independentista catalán". *Anuari del conflicte social 2016*. Barcelona: UB, 90-117.

Tulloch, C., Mauri, M., & Guillamet, J. (2017). The Influence of the International Press and Foreign Correspondents in Transitional Democracies: The role of the Anglo-American journalists during post-Francoist Spain (1975–1978). *Journalism Studies*, 18(3), 304-321.

Tulloch, C.; Alonso, F (2014). “Les eleccions del 25N a la premsa internacional” a Pont, C; Capdevila, A. (eds.) *Del carrer a les urnes: el dret a decidir, en campanya*. 1ª ed. Barcelona: Documenta Universitària, 291-329.

University of Chicago (2016). *The media in the German speaking countries*.
<https://german.unichicago.edu/links>

Valkenburg, P. M., Semetko, H. A.; De Vreese, C. H. (1999). “The effects of news frames on readers’ thoughts and recall”. *Communication Research* 26 (5), 550-569.

Vergés, J. (2014). *La nació necessària. Llengua, secessió i democràcia*. Barcelona: Angle.

Vicens, L.; Tedó, X. (2017). *Operació urnes*. Barcelona: Columna.

Vidal, P. (2015). *Manual del procés. Vocabulari imprescindible de combat*. Barcelona: Angle.

Weischenberg, S.; Malik, M.; Scholl, A. (2006). *Journalismus in Deutschland 2005*. A *Media Perspektiven*, Nr. 7/2006, 359.

Wimmer, R., Dominik, J. (2001). *Introducción a la investigación en medios masivos de comunicación*. Mèxic: International Thomson.

Xambó, R., Perales-García, C., i Xicoy, E. (2014). La confrontació per l’opinió pública. Els editorials dels diaris sobre la Diada de Catalunya de 2012. *Arxius de Ciències Socials*, 1(30), 109–128. Recuperat de <http://roderic.uv.es/handle/10550/43473>

Xicoy, E.; Perales-Garcia, C.; Xambó, R. (2017). “Shaping Public Opinion for Confrontation: Catalan Independence Claims as Represented in Spanish, Catalan, Valencian, and Basque Editorials”. *American Behavioral Scientist*. Vol. 61 (9), 1040-1055

Zeitungs Marketing Gesellschaft (ZMG) (2014). "Glaubwürdigkeit der Medien. Welches Medium ist Ihrer Meinung nach bei lokalen und regionalen Themen am glaubwürdigsten?", ZMG-Bevölkerungsumfrage.

